

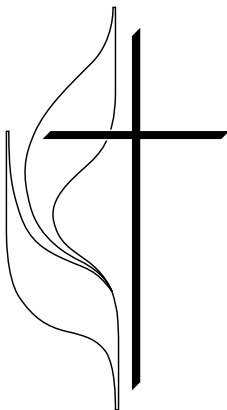
„SYNG FREJDIGT OG MED GODT MOD.
VOGT DIG FOR AT SYNGE,
SOM VAR DU HALVDØD
ELLER NÆSTEN FALDET I SØVN,
MEN OPLØFT DIN STEMME MED KRAFT.“

JOHN WESLEY
ANVISNING FOR SALMER, 1761.

SALMER & SANGE

FOR METODISTKIRKEN
I DANMARK

METODISTKIRKENS FORLAG
2006

© KURÉR-FORLAGET
METODISTKIRKENS FORLAG, 2006

87-91089-02-6 (SKIND)
87-91089-03-4 (KUNSTSKIND)
87-91089-04-2 (LIBRARY BUCKRAM)

DESIGN OG OMBRYDNING: 2KROGH AS
GRUNDSKRIFT: 9/12 LEGACY SERIF
PAPIR: 36 G. PRIMALUX IVORY
TRYK OG BOGBIND: JONGBLOED BV,
HEERENVEEN

INDHOLDSFORTEGNELSE

LOVPRISNING	1-19
I GUDS VÆSEN	
– TREENIGHEDEN	20-234
GUD FADER	20-64
Guds skabende og bevarende kraft	20-49
Guds kærlighed	50-57
Guds retfærdighed og fuldkommenhed	58-64
GUD SØN	65-211
Jesus Kristus	65-80
Løftet om Jesus Kristus	81-95
Jesu Kristi fødsel	96-127
Hellig tre konger	128-130
Jesu Kristi liv og tjeneste	131-142
Jesu Kristi navn	143-153
Jesu Kristi lidelse og død	154-166
Jesu Kristi opstandelse og himmelfart	167-194
Jesu Kristi kongedømme	195-204
Jesu Kristi genkomst	205-211

	GUD HELLIGÅND	212-234
	Helligåndens komme	212-223
	Helligåndens gerning	224-234
II	GUDS SKABERVÆRK	235-345
	DEN SKABTE VERDEN	235-300
	Glæde over skaberværket	235-240
	Ansvar for skaberværket	241-245
	Årstiderne	246-261
	Morgen og aften	262-300
	MENNESKELIVET	301-345
	Ægteskabet	301-306
	Liv og arbejde	307-324
	Retfærdighed og fred	325-333
	Medmennesket	334-345
III	GUDS FRELSESVÆRK	346-467
	Kald og tro	
	Guds forekommende nåde	346-367
	Omvendelse og tilgivelse	
	Guds retfærdiggørende nåde	368-399

Det nye liv og fuldkommenhed i kærlighed	
Guds Helliggørende nåde	400-431
Kristi efterfølgelse	432-449
Døden opstandelsen og det evige liv	450-463
Den nye himmel og den nye jord	464-467
 IV GUDS FOLK	 468-616
Guds rige	468-482
Fællesskabet	483-497
 DET TILBEDENDE FOLK	 498-530
Lovsang og tilbedelse	498-520
Helligdagen	521-530
 KIRKENS LIV OG TJENESTE	 531-616
Dåb	531-542
Nadver	543-561
Guds ord	562-567
Bøn, stilhed, meditation	568-586
Sendt til verden	587-611
Kirkehuset	612-616

BØNNER

BØNNER

700-742

RITUALER

NADVERRITUAL I s. 851

NADVERRITUAL II s. 856

DÅB AF BØRN s. 863

DÅB AF VOKSNE s. 869

MEDLEMSOPTAGELSE s. 875

REGISTRE

SALMERNES FORFATTERE s. 881

METODISTKIRKENS

SALMEBØGER s. 901

COPYRIGHT s. 903

SALMERNES DISPOSITION s. 909

SALMERNE ALFABETISK s. 935

SALMER & SANGE

LOVPRISNING

- 1 O, gid med tusind tengers magt **1**
jeg kunne bryde ud
og sige, hvad i hjertet lagt
mig er om dig, min Gud!
- 2 Om dig, o Jesus, Herre kær!
ja, gid, at ret jeg må
dit navn i verden brede her
blandt store, som blandt små.
- 3 I det er sving for vor nød
og hvile på vor gang,
i det er frelse i vor død
og saligt liv engang.
- 4 I det er trøstigt håb og mod,
hvad godt, der nævnes kan,
for al ting fyldest gør dit blod,
du store frelsermand.
- 5 Thi, døve, hør! bryd, stumme, ud
i hellig jubelsang!

du, blinde, gå med Krist i Gud
på jord din sejersgang!

CHARLES WESLEY. P.N. PETERSEN.

- 2 Hellig, hellig, hellig!
Herre Gud almægtig!
Årle lad ved morgen
vor lovsang hæve sig:
Hellig, hellig, hellig,
nåde fuld og mægtig,
Gud i det høje! Ære være dig!
- 2 Hellig, hellig, hellig!
Se, omkring din trone
knæler alle helgen
med lov og jubel ned!
Hør, serafers lovsang
har den samme tone:
Gud, du er Gud i tid og evighed!
- 3 Hellig, hellig, hellig!
Lyset er dit rige,
syndigt øje blændes
af al din herlighed;
ene du er hellig,

ingen er din lige,
ingen som du i magt og kærlighed.

- 4 Hellig, hellig, hellig!
Herre Gud almægtig!
Hav og jord og himmel
i pris forene sig!
Hellig, hellig, hellig,
nådefuld og mægtig,
Gud i det høje! Ære være dig!

ÅB 4,8, SML. ES 6,3. – REGINALD HEBER FØR 1826.

CHR. LUDWIGS 1911. – BEARBEJDET 1951.

- 1 Min sjæl, du Herren love,
hans navn mit hjerte frydes ved;
i kor med fugl i skove
lovsyng med tak hans miskundhed!
Han råded på din vande bod
og al din skyld forlod;
han til sin barm dig drager,
dit banesår er lægt;
den hvile, dér du smager,
gør ung trods alders vægt;
han skifter ret og tager
fortrykte i sin varetægt.

3

2 Han os har åbenbaret
sin vilje og sit sandheds ord;
sin Søn han ikke spared
og sendte fred med ham til jord;
hans nåde er så rigt et væld,
som gav i gry og kvæld
de bange sjæle trøsten,
der søgte ham i nød;
som glæden er om høsten,
hans fred er himmelsk sød;
så fjernt som vest fra østen
vor synd er sænkt i havets skød.

3 En fader vil forbarme
sig over sine egne små,
og Herren gav os arme
sit fadernavn at kalde på;
vor skabning kender han og ved,
at al vor herlighed
er græsset lig på ager,
i morgen er det hø,
en rose fin og fager,
der dufter for at dø,
et løv, som vinden jager,
så er vor lod på verdens ø.

- 4 Guds miskundhed alene
grundfæstet står i evighed;
sin kårne brud den rene
fra slægt til slægt han holder ved,
dem, som bevaret har hans pagt,
hvem kronen er tilsagt,
hvor engle hist i kæde
om Himmel-tronens glans
Gud Herrens pris udkvæde
for livets sejskrans.
Min sjæl, istem med glæde:
Al æren er og bliver hans!

SL 103. – JOHAN GRAMANN (POLIANDER) (1530).
DANSK 1569. – C.J. BRANDT 1888.

- 1 Lovsynger Herren, min mund
og mit indre!
Syngende hjerte, tag Ånden i favn!
Tonerne spille, som stjernerne tindre,
trindt om Jehovas højhellige navn!
- 2 Sjæl, kom i hu, at Guds pris
du forkynder,
tidlig og sent, for han evig er god,
han, som forlader i skok dine synder,
råder på al din elendighed bod!

4

- 3 Løskøbt har han dig blandt
Helvedes fanger,
kranser dig yndig, som kongen sin ven,
skænker dig alt, hvad dit hjerte forlanger:
solfuglen lig bliver ung du igen.
- 4 Højt, som til himlen der findes
fra jorden,
vokse vor Herre lod nåden i hast;
langt, som fra syden der måles til norden,
skilte fra os han vor skam og vor last.
- 5 Faderen tager vel barnet
til nåde,
så tager trælbaarne syndere du,
Gud, for du kender vor skabelses gåde,
støvtråde-værket du kommer i hu.
- 6 Menneskeliv er som græssets
i enge,
blomsten vi ligne fra isse til fod;
stormene hvine, og bladene hænge,
visnet, man ved ikke mer, hvor den stod.
- 7 Evighedsblomst derimod er
din nåde,

fryder dem alle, som frygte din magt,
bliver end sent deres afkom til både,
som holde hart ved dit bud og din pagt.

- 8 Herren, vor Herre, han troner
i Himlen,
enevoldskonge er han over alt;
stjernerne lig er om højsædet vrímlen,
høvdingeskaren, blandt tjenere talt.
- 9 Lover ham, engle, som herlig
udrette
ærinde hans, alt som ordene lød!
Priser ham, kræfter, som fluks iværksætte,
hvad med et vink kun den vældige bød!
- 10 Lovsynger Herren, hans værker
i klynge,
verdener alle, thi riget er hans.
Glæd dig, min sjæl, til for evig at synge
skaberens pris, hvor han troner i glans!
- 1 Du store, du stærke, du vældige Gud 5
som styrer så mægtigen alt
ved dit bud!

SALME 103 – N.F.S. GRUNDTVIG

Du verdner opholder, du verdner har skabt,
og dog vil du søge et får, som er tabt!

- 2 Du mægtige drot i alskabningens land,
selv himlenes himle ej rumme
dig kan!
Din trone er himlen, din skammel vor jord,
og dog i et sønderknust hjerte du bor!

- 3 O Herre, din ære, din lov og din pris
i himlene synges på
englenes vis:
de synge, de juble den himmeldag lang,
og dog vil du lytte til menneskets sang!

- 4 Så vil jeg da frejdig fra dag og til dag
dig synge til pris, skønt min røst
kun er svag:
jeg véd, gennem jublen fra verdnernes bøn,
mit svageste suk dog skal nå dig i løn.

ALBERTA ELTZHOLTZ. – REVIDERET 1998.

6 Lover den Herre, den mægtige konge med ære!

Lov ham, min sjæl, og lad det din
forlystelse være!
Mød ham med sang,
psalter og harpe, giv klang!
Åndelig leg vil jeg lære.

- 2 Lov dog den Herre, som alting så
herlig regerer,
ham, der som ørnen på vinger dig
løfter og bærer,
lader dig få
mer, end du selv kan forstå,
bedre, end hjertet begærer.
- 3 Lov dog den Herre, som alting så vel
for dig mager,
ham, som dig sundhed forlener og
venlig ledsager!
Tænk, af hvad nød
denne din Herre så sød
dig ved sin almagt uddrager!
- 4 Lov dog den Herre, som dig i din
stand giver lykke,
ham, som med tusind velsignelser

véd dig at smykke!
Tænk dog derpå,
at han sin ære kan få,
ak, i din sjæl det indtrykke!

- 5 Lov da den Herre, min sjæl, og hvad
i mig mon være,
hvad som har ånde, ophøje hans navn
og hans ære!
Han er dig god,
ak, gør ham aldrig imod!
Amen, han selv dig det lære!

SL 103. – JOACHIM NEANDER 1679. – DANSK 1740.

- 7 Måne og sol,
vand, luft og vind
og blomster og børn
skabte vor Gud.
Himmel og jord,
alting er hans
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig,
Herre, vi priser dig,
Herre, vi synger dit hellige navn.

2 Jesus, Guds søn,
levede her,
døde for os,
lever i dag.
Ja, han er her,
ja, han er nær.
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig,
Herre, vi priser dig,
Herre, vi synger dit hellige navn.

3 Ånden, vor trøst,
levende, varm
og hellig og stærk,
taler om Gud,
bærer os frem
dag efter dag.
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig,
Herre, vi priser dig,
Herre, vi synger dit hellige navn.

BRITT G. HALLQVIST 1973 – HOLGER LISSNER 1978.

1 Pris, min sjæl, al Himlens Herre,
bøj dig for hans fødder ned.

8

Alle frelste, syng hans ære,
lad den lovsang vare ved!
Halleluja, halleluja!
Pris ham i al evighed.

2 Pris ham for hans store nåde
mod hver sjæl i synd og bryst!
Han den samme er til både
i sin tugt og i sin trøst.
Halleluja, halleluja!
Han er nær i nød og lyst!

3 Han vil os en fader være,
skønt om os han alting ved,
og vor byrde vil han bære,
skænke os for frygt sin fred.
Halleluja, halleluja!
Evig er hans kærlighed.

4 Himlens engle, syng hans ære,
mens I tjener på hans bud.
Og I må hans pris frembære,
I, som kom af trængslen ud.
Halleluja, halleluja!
Pris med os al nådens Gud.

HENRY FRANCIS LYTE. – NIELS MANN.

9

- 1 Fader, vi elsker dig,
ophøjer og tilbeder dig,
ærer dit navn på vor jord,
ærer dit navn, ærer dit navn,
ærer dit navn på vor jord.
- 2 Jesus, vi elsker dig,
ophøjer og tilbeder dig,
ærer dit navn på vor jord,
ærer dit navn, ærer dit navn,
ærer dit navn på vor jord.
- 3 Guds Ånd, vi elsker dig,
ophøjer og tilbeder dig,
ærer dit navn på vor jord,
ærer dit navn, ærer dit navn,
ærer dit navn på vor jord.

DONNA ADKINS.

10

- 1 Aleneste Gud i Himmerig
ske lov og pris for sin nåde,
som han har os skænket faderlig
at fri os af syndens våde!
På jorden er kommen stor fryd og fred,
vi mennesker må vel glædes ved
Guds yndest og gode vilje.

- 2 Vi love, vi prise og takke dig,
al æren skal dig tilhøre,
o Herre, Gud Fader i Himmerig,
for kærlighed, du os mon gøre!
Du alle ting har i vold og magt,
det alt må frem, som er din agt,
thi frygte vi ingen fare.
- 3 O Jesus Krist, Guds Søn, Guds Lam,
som vil os Himmerig give,
du tog vor skyld og bar vor skam,
vor sjæl at holde i live;
for os du døde og opstod,
du købte os med dit dyre blod,
vor salighed est du alene.
- 4 O Helligånd, vor trøstermand,
som os vil sandheden lære,
hjælp os at blive i nådens stand
og leve vor Fader til ære!
Beskærm os fra Djævelens falske list,
og hjælp os at tro på Jesus Krist
og blive salige, amen!

GRÆSK 2. ÅRH. HILARIUS AF POITIERS O. 350.
C.J. BRANDT 1888.

- 1 Glæd dig, du jord,
lad mørket fly,
thi lyset blandt os bor!
O, hvilket dyb af kærlighed.
Gud vender al vor sorg til fred,
han vender sorg til fred,
han vender sorg til fred.
Alverden pris hans kærlighed!
- 2 Glæd dig, du jord,
dit lovsangskor
skal hylde kongen stor!
Lad mark og skov og bjerg og dal
og alt det skabte uden tal
istemme lovsangskor,
istemme lovsangskor.
Istem, du jord, dit lovsangskor!
- 3 Glæd dig, du jord!
Han kommen er!
Luk op for ham din favn.
Giv rum i hvert et hjerte her,
forkynd hans ære fjernt og nær,
lovsyng hans store navn,
lovsyng hans store navn.
Lovsyng hans ære fjernt og nær!

SALME 98. – ISAAC WATTS 1719.

12 Du store Gud, vor Fader god,
vi priser dig i sang,
dit skaberværk du dagligt lod
os se i mark og vang.
Hjælp os at leve her på jord
i ærefrygt og tro,
så jorden stadig være må
et dejligt sted at bo.

- 2 Tak, Jesus, at du kom til jord
og viste kærlighed,
til alle folk dit budskab lød,
for os du døden led.
Jeg ville gerne ligne dig
i næstekærlighed
og til min fjende række hånd,
at der må blive fred.
- 3 Kom, Helligånd mit hjerte fyld,
kun dig jeg stoler på.
Så mange ting omkring mig sker,
så tvivl kan let opstå.
Til alle skal beskeden gå,
at frelsen gælder dem,
og skab af os en menighed,
som bærer kirken frem.

- 4 Du, livets Gud, sæt os igang
dit værk at gøre her,
frimodighed til vidnesbyrd
giv til os hver især.
Vort fællesskab i tro på dig
lad blomstre her på jord,
så gennem os det smitte må,
til alle på dig tror.

JØRGEN MARQVERSEN 1986.

- 1 Almagts Gud, velsignet vær!
Love vil vi lydt din ære,
dig ophøje fjern og nær,
synge med blandt engles hære,
bøje os i støvet ned
for vor konges herlighed.

13

- 2 Offerlam med korsets stav,
skyldfri dybt i pinen sænket,
du besejred død og grav
ved den kraft, som Gud dig skænkede;
Helveds vælde, dødens magt
knust du har i støvet lagt.
- 3 Lad dit rige allen sted
vidt udgå med fred i følge

nu og i al evighed!
Lad på land, og lad på bølge
alles knæ til evig gavn
bøje sig i Jesu navn!

- 4 Helligånd, dig lov og pris
sammen med Gud Fader være
og med Jesus, stærk og vís,
brudgom vor og broder kære!
Over os hans kærlighed
evig, evig vare ved!

TE DEUM 4. ÅRH. - BERNHARD PALUDAN-MÜLLER 1884.

14

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.
GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Lau - da - te Do - mi - num,
Lov - pris Gud Her - rens navn,

lau - da - te Do - mi - num,
lov - pris Gud Her - rens navn

om - nes gen - tes,
he - le jor - den,

1
al - le - lu - ia!
hal - le - lu - ja!

2
al - le - lu - ia!
hal - le - lu - ja!

- 1 Nu takker alle Gud
med hjerte, mund og hænder,
som overflødig godt
os uforskyldt tilsender,
som os fra moders liv

15

og første barndomsstund
i alt vort levnedstid
velsigned mangelund!

- 2 Den evig rige Gud,
han os fremdeles give
fred og frimodighed,
mens vi er her i live,
så vi i nåde stå
hos ham og på vor bøn
få hjælp i nød og død,
til sidst hans nådeløn!
- 3 Gud Fader med Guds Søn
og Helligånd tillige
ske tak og lov og pris
i høje Himmerige!
Treenig Gud, som var
og er og bliver, dig
vort takke-offer frem
vi bær' ydmygelig.

MARTIN RINCKART OMKRING 1630.

DANSK 1740. 1885. 1889. 1890.

16 Fader, Søn og Helligånd, tre i én og én i tre,

du med en almægtig hånd
lad på jord din vilje ske.
Pris og ære for dit ord,
Gud i himmel og på jord.

- 2 Hvis en synder, som jeg er,
dig må ære ved sit liv,
tag da ord og handlinger,
helliggør dem og tilgiv.
Dig jeg tjener, når du ta'r
alt jeg er og alt jeg har.
- 3 Tag min kraft i sjæl og kød,
tag min vilje, mine ord,
mine minder, al min nød,
alt jeg føler, alt jeg tror,
alt jeg tænker, Herre lyt:
tag mit hjerte, gør det nyt.
- 4 Gud, nu er jeg din påny,
og jeg giver alt fra mig,
frihed, venner, helbred, ry,
alt jeg giver hen til dig;
dobbelt lykke kender jeg,
hvis jeg er og dør i dig.

- 5 Fader, Søn og Helligånd,
tre i én og én i tre,
du med en almægtig hånd
lad på jord din vilje ske.
Pris og ære for dit ord,
Gud i himmel og på jord.

CHARLES WESLEY 1745.

LARS ULRIK JENSEN 1994-95.

17 Jeg vil gi' dig, o Herre, min lovsang,
jeg vil takke dig med mine ord,
for din nåde, som er uden grænser,
og for godhed og kærlighed stor.
Jeg vil gøre mit liv til en lovsang til dig,
Lad' hver tone en hyldest til dig være,
og i dage med glæde og dage med sorg
vil jeg leve mit liv til din ære.

- 2 Ingen anden er værdig den ære.
dig, o Herre, tilhører min sang,
og i himlen skal lovsangen lyde
til din pris i en evighed lang.
Jeg vil gøre mit liv til en lovsang til dig,
Lad' hver tone en hyldest til dig være,
og i dage med glæde og dage med sorg
vil jeg leve mit liv til din ære.

- 3 Og om sangen end skulle forstumme
og forstyrres af uro og strid.
Herre, åben på ny mine øjne,
så jeg ser, at hos dig er min fred.
Jeg vil gøre mit liv til en lovsang til dig,
Lad' hver tone en hyldest til dig være,
og i dage med glæde og dage med sorg
vil jeg leve mit liv til din ære.

C. HULTGREN.

Min skaber, min frelser,
ingen er li'som dig
hele mit liv
vidner om din
ufattelige kærlighed.
Min klippe
min tilflugt,
en fæstning mod fjendernes ild,
alt hvad jeg er
hele mit liv
vidner om din trofasthed.

18

Råb til din Gud
lad Ham høre din sang
al din opmærksomhed tilhører ham.
Bjergene jubler,

og bølgerne ler,
 når de hører hans navn.
 Glæd dig igen over skaberens værk,
 Han er almægtig,
 trofast og stærk,
 intet kan rokke ved løftet jeg har – i ham.

DARLENE ZSCHECH – BO AXELSEN.

19

TAIZÉ – BERTHIER – ESTRID HESSELLUND – SINDRE EIDE
 GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Lau - da - te om-nes gen - tes, lau -
 Syng lov - sang he - le jor - den, syng

da - te Do - mi - num. Lau -
 lov - sang for vor Gud. Syng

da - te om - nes gen - tes, lau -
 lov - sang he - le jor - den, syng

da - te Do - mi - num. Lau -
 lov - sang for vor Gud. Syng

GUD FADER

GUDS SKABENDE OG BEVARENDE KRAFT

20 Giv mig, Gud, en salmetunge,
så for dig jeg ret kan sjunge
højt og lydelig,
så jeg føle kan med glæde
sødt det er om dig at kvæde
uden skrømt og svig!

2 Himlene din glans forkynde,
lad hver morgen mig begynde
dagen med din pris!
Og når aftenklokken ringer,
lad min sang på lærkevinger
stige ligervis!

3 Aldrig noksom dig kan love
mand på mark og fugl i skove
for din miskundhed,
lige god i ny og næde

gør du, os til gavn og glæde,
mer end engle ved!

- 4 Hvert dit værk er stort vidunder,
i din visdom ingen bunder,
som af den har øst.
Kun en dåre tør det nægte,
at hos dig er alting ægte,
alting mageløst!
- 5 Græsset lig er hver en synder,
ender, før han ret begynder,
visner i sin vår,
himle selv forgå af ælde,
men i grundfast guddomsvælde
evig du består.
- 6 Om end gennem dage hårde,
blomstre skal i dine gårde
hvert et hjertes kud,
bære frugt på gamle dage,
medens bjerg og skov gentage:
Ejegod er Gud!

SALME 92. – N.F.S. GRUNDTVIG.

- 21 Himlene, Herre, fortælle din ære,
Mesteren prises af hvælvingen blå,
solen og månen og stjernernes hære
vise os, hvad dine hænder formå.
- 2 Men i dit hus, i din kirke på jorden,
der tale dage med dage om dig,
der sig forklarer din sol og din torden,
der på oplysning selv natten er rig.
- 3 Ej er i sandhed der ord eller tanke,
som i dit hus jo fik mæle og røst,
og alt så vide, som stjernerne vanke,
bringe på jord de oplysning og trøst.
- 4 Ordet med solen i skiftende tider
udgår som brudgom i morgenrød glans,
strålende frem ad sin bane det skrider,
krones som helten med aftenrød krans.
- 5 Så på sin bane din sol i det høje,
lyset i sandhed, omrejser vor jord,
intet i verden er skjult for dens øje,
aldrig udslettes dens strålende spor.

- 6 Ren som et guld er den lov, du har givet,
omvender sjæle, som agter derpå,
trofast dit vidnesbyrd fører til livet,
vismænd det gør af vankundige små.

SL 19. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 1 Min skabermænd jeg prise vil,
til mine læber lukkes til,
og når jeg bort fra verden går,
min lovsang ingen ende får;
thi med de frelste skal engang
jeg synge evighedens sang.
- 2 Lyksalig den, der på ham tror,
som skabte himmel, hav og jord,
der klædte skov og eng og vang,
gav blomsten farve, fuglen sang,
i alle sjæle lagde ned
det liv, der er af evighed.
- 3 Han er vor fader ejegod,
hver syg han giver kraft og mod,
og knuste hjerter fører han
til samme rige nådestand.
For hver en sjæl han omsorg ved
fra vuggen og til gravens bred.

22

- 4 Ja, han er faderkærlighed,
hans tanke med os er kun fred.
Jeg priser ham indtil min død,
og når jeg over jordens nød
skal se ham i hans herlighed,
min tak og pris skal vare ved.

ISAAC WATTS. – ANTON BAST. (BEARBEJDET 1952).

23 Op, al den ting, som Gud har gjort,
hans herlighed at prise!
Det mindste, han har skabt, er stort
og kan hans magt bevise.

- 2 Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde.
- 3 Det mindste græs jeg undrer på
i skove og i dale,
hvor skulle jeg den visdom få
om det kun ret at tale?
- 4 Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
at alle skove vrimle,

de mange fuglesving, der sker
op under Herrens himle?

- 5 Hvad skal jeg sige, når jeg går
blandt blomsterne i enge,
når fuglesangen sammenslår
som tusind harpestreng?
- 6 Hvad skal jeg sige, når mit sind
i havets dybe grunde
kun dog så lidt kan kige ind
og ser så mange munde?
- 7 Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokken blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker?
- 8 Hvad skal jeg sige, når jeg op
til Gud i ånden farer
og ser den store kæmpetrop
af blide engleskarer?
- 9 Hvad skal jeg sige? mine ord
vil ikke meget sige:

o Gud! hvor er din visdom stor,
din godhed, kraft og rige!

- 10 Op, stemmer alle folk på jord
med frydetone sammen:
Halleluja, vor Gud er stor!
Og Himlen svare: Amen!

HANS ADOLPH BRORSON 1734.

24 Du, alle tings ophav,
vor Skaber, vor Herre,
ja, alt i en sum,
hvem ingen kan fatte,
og intet kan spærre –
ej tid eller rum.
Vor Gud og vor Fader!
Vort væsens behov
alene kan fyldes
af dig, og det skyldes
din kærligheds lov.

- 2 Vor slægt er urolig
trods velfærd og viden,
trods indsigt og magt.
Vi udforsker rummet.
vi kappes med tiden,

men intet har bragt
den glæde og fred,
som vi længes imod:
vi har ved vor færden
skabt kaos i verden
ved uret og blod.

- 3 Vi glemte det, Herre,
at det er alene
din Helligånds magt,
som evner at omdanne,
skabe, forene –
men Jesus har sagt,
at selv du, som gave,
vil sende den til
enhver, som vil bede.
Så gør os da rede
til det, som du vil!
- 4 Da trygt i Hans navn
vi til dig vil os vende
og bede dig, Gud,
at nådig du vil os
din Helligånd sende
og løse os ud
af fordom og hovmod –

for ydmygt at ty
til ordet om frelse –
til slægternes helse
og lovsang på ny!

LUKAS 11,13. – UKENDT FORFATTER.

- 25 Du fylder mig med glæde,
for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.
- 2 Du løfter op min smerte,
så smerten er hos dig,
du Gud, der kender sorgen
og deler den med mig.
- 3 Du fylder mig med undren,
forunderlige Gud,
du åbner altid udvej,
når alt ser håbløst ud.
- 4 Du løfter mine tanker,
så de får fred i dig,
du er der, når jeg synes,
at du forlader mig.

- 5 Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!

HOLGER LISSNER 1977 OG 1978.

- 1 Syng med os, både mark og skov,
Gud til ære, til pris og lov!
Underlig er hans vej og færd,
altid han er til hjælp dog nær.
O, Gud ske lov!

26

- 2 Syng med os, både land og hav:
Hvad vi savned, det Gud os gav!
Synger med os, I stjerner små,
synger med os, I bølger blå:
O, Gud ske lov!
- 3 Syng med os, både syd og nord:
Fred os skænker Guds-fredens ord,
vandre det skal fra favn til favn,
byde Guds fred i Jesu navn!
O, Gud ske lov!

- 4 Syng med os, hvert et hjerte godt,
Gud han ser dog på hjertet blot,

finder han der den gode grund,
glæde han sår der allen stund!
O, Gud ske lov!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 27 Du, som ud af intet skabte
lys og liv og herlighed,
paradiset, som vi tabte,
blomstrer i din kærlighed.
Livets Gud, som kun er god
sol og brød og hjerteblod.
- 2 Du, som satte kærligheden
over al vor skyld og død,
åbned atter evigheden
for hver slægt i hårdest nød.
Korsets himmeltræ nu gror
i det lave, hvor vi bor.
- 3 Tak, at huset her blev bygget
som en sang om paradis,
som et skaberglimt nedrykket
i vort lavlands tågedis.
Kom og bo her, når du kan,
livets Gud og Skabermænd.

- 4 Lad dit ord med glæden springe
i vor høje gæstehal.
Lad din skabermagt os tvinge,
når du siger tjener, tal!
Gør os til din menighed
med dit folk i tusind led.
- 5 Du, som ud af intet skaber
tro og håb og kærlighed,
paradiset, som vi taber,
gror af ordets blomsterbed,
byder her den gode fred,
som kun kærligheden ved.

JENS ROSENDAL 1973.

- 1 Gud Herren er min hyrde god,
mig fattes intet her.
Til grønne vange leder han mig,
jeg hvilens vande ser.
- 2 Han leder min sjæl til hvilen sød
og fører mig fjed for fjed.
Ad retfærds veje trygt jeg går
i ly af hans kærlighed.

28

- 3 Og skal jeg end vandre i dødens dal,
jeg frygter ej ondt med dig,
thi du er med, din kæp og din stav
vil trøste mig på min vej.
- 4 I fjendernes påsyn du dækker bord
og giver mig trøst og mod.
Du salver mig med olie fin,
mit bæger har overflod.
- 5 Kun godhed og miskundhed følger mig,
hver dag mit hjerte slår,
og jeg skal bo i Herrens hus
hvert eneste leveår.

SALME 23. – FRANCIS ROUS 1643.

29 Jeg kan ikke nævne dem alle,
de tegn på Guds godhed, jeg ved,
som morgenens dråber de falde
fra oven ustandselig ned,
jeg kan ikke nævne dem alle,
de tegn på Guds godhed, jeg ved.

- 2 Som stjernernes tindrende skare,
de har ikke navn eller tal,
men stråler som disse så klare

ud over den mørkeste dal,
som stjernernes tindrende skare,
de har ikke navn eller tal.

- 3 Jeg kan ikke nævne dem alle,
men må jeg da takke des mer,
Guds kærligheds frugt vil jeg kalde
de und're af nåde, jeg ser,
jeg kan ikke nævne dem alle,
men må jeg da takke des mer.

LINA SANDELL.

- 1 Ingen er så tryk i fare
som Guds lille børneskare,
fuglen ej i skjul bag løvet,
stjernen ej højt over støvet.
- 2 Herren selv på Zions bjerge
for sit folk er skjold og værge,
vil sig over os forbarme,
bære os på faderarme.
- 3 Ingen nød og ingen lykke
af hans favn os bort skal rykke;
han, den bedste ven blandt venner,
al vor trang og længsel kender.

30

- 4 Vore hovedhår han tæller,
hver en tåre, som vi fælder;
han os føder og os klæder,
midt i sorgen han os glæder.
- 5 Om han tager, om han giver,
samme Fader han dog bliver,
og hans mål er kun det ene,
barnets sande vel at tjene.
- 6 Fryd dig da, du lille skare!
Jakobs Gud vil dig bevare;
på hans mindste vink må alle
fjenderne til jorden falde.
- 7 Og når endt er kampens dage,
endt hver jordisk nød og klage,
kalder os vor Faders stemme
til en evig fryd derhjemme.

LINA SANDELL-BERG 1856. – FREDRIK ENGELKE 1873.

P.D. KOCH 1891. – BEARBEJDET 1895. 1953.

31 Lille Guds barn, hvad skader dig?
Tænk på din Fader i Himmerig!
Han er så rig, han er så god,

ingen kan stå hans magt imod.
O, Gud ske lov!

2 Føden og klæden, hus og hjem,
skulle Guds børn gå vild om dem?
Mennesket lever af Guds ord,
hjemme har børn, hvor fader bor.
O, Gud ske lov!

3 Fuglen i skov, på mark og fjeld,
synger i gry og så i kvæld,
sover så sødt på kampesten,
som under tag på kvist og gren.
O, Gud ske lov!

4 Ikke den pløjer eller sår,
lægger ej op fra år til år,
dog på goldeste klippeø
finder den lille fugl et frø.
O, Gud ske lov!

5 Yndig er blomsten klædt og boldt,
dejlignst at se på fjeldet goldt,
ikke den spinder, ej den syr,
dronning er dog dens dragt for dyr.
O, Gud ske lov!

6 Blomst kommer op, og blomst går ud,
hvad er vel den for Himlens Gud
noget at regne mod de små,
som for hans åsyn evig stå!
O, Gud ske lov!

7 Lille Guds barn i verden her,
hold dig da til din Fader nær!
Spørg om hans magt og kærlighed!
Stol kun på ham og hvil i fred!
O, Gud ske lov!

8 Føden og klæden nok du får
af ham i morgen som i går,
og når hans sol for dig går ned,
arver du al hans herlighed! –
O, Gud ske lov!

N.F.S. GRUNDTVIG.

32 Vor Gud giver løfter, vor Gud holder ord,
han ej fra sit tilsagn kan vige!
Hvil trygt på det ord, om du trænges på jord:
Gud aldrig sit løfte kan svige!
Guds ord som en klippe i vel og i ve
står fast, om end bjergene vige!

Så langt som du tror, du skal få at se.
Gud aldrig sit løfte kan svige.

- 2 Den søgende finder, den bedende får
langt mere end ord kan udsige!
Ej nogen forgæves til Frelseren går,
han aldrig sit løfte kan svige!
Guds ord som en klippe i vel og i ve
står fast, om end bjergene vige!
Så langt som du tror, du skal få at se.
Gud aldrig sit løfte kan svige.
- 3 Og går jeg end stundom med tårer min gang,
når sæden jeg sår til Guds rige,
min Herre har lovet mig sol over vang,
han aldrig sit løfte kan svige!
Guds ord som en klippe i vel og i ve
står fast, om end bjergene vige!
Så langt som du tror, du skal få at se.
Gud aldrig sit løfte kan svige.
- 4 Og bæver mit hjerte i smelterens ild,
en trøster han er uden lige!
Hans hånd er så blød og hans tale så mild,
han aldrig sit løfte kan svige.

Guds ord som en klippe i vel og i ve
står fast, om end bjergene vige!
Så langt som du tror, du skal få at se.
Gud aldrig sit løfte kan svige.

- 5 De ømmeste bånd rives sønder i hast,
men hist i Guds herligheds rige,
hvor alt bliver nyt, skal de heles så fast,
Gud aldrig sit løfte kan svige!
Guds ord som en klippe i vel og i ve
står fast, om end bjergene vige!
Så langt som du tror, du skal få at se.
Gud aldrig sit løfte kan svige.

S.C. KIRK.

33 Lyse dage, mørke nætter
skifte om med smil og gråd,
og mens rejsen jeg fortsætter,
tror jeg fast, at Gud ved råd;
ikke blot når der oplukkes
mig en dør til hjælp og fred,
men når alle lys udslukkes,
og i angst jeg synker ned.

- 2 Gud ved råd for mine synder
og for alle mine savn,

når jeg segner, da begynder
han at tage mig i favn.
Gud ved råd for mine sorger
og min trængsels nat og nød;
ja, hans store løfter borger
mig for hjælp i liv og død.

- 3 Gud ved råd, så lad ham råde!
Hjerte, ved hans hjerte hvil –
han vil vende alt til både;
nattens gråd og dagens smil;
bølgens larm og stormens klage
ej forfærde skal Guds ven,
har han vundet dig tilbage,
slipper han dig ej igen.

ANTON BAST.

- 1 Vor Gud han er så fast en borg,
han kan os vel bevare,
han var vor hjælp i al vor sorg,
vort værn i al vor fare.
Den gamle fjende led
er nu for alvor vred,
stor magt og argelist
han samler mod os vist,
ej jorden har hans lige.

34

- 2 Vor egen magt ej hjælpe kan,
let kan os fjenden fælde,
men med os står den rette mand,
omgjordet med Guds vælde:
Det er den Herre Krist,
og sejer får han vist,
der er ej anden Gud,
han drager med os ud,
han marken skal beholde.
- 3 Og myldred djævla frem på jord
og os opsluge ville,
vi frygte dog ej fare stor,
de deres trusler spilde;
lad rase mørkets drot
med løgn og mord og spot,
han har dog få't sin dom,
da Krist til jorden kom,
et ord ham nu kan fælde.
- 4 Guds ord de vel skal lade stå,
og dertil utak have,
thi Herren selv vil med os gå
alt med sin Ånd og gave;
og tage de vort liv,
gods, ære, barn og viv,

lad fare i Guds navn,
dem bringer det ej gavn,
Guds rige vi beholde.

SL.46 – MARTIN LUTHER. – DANSK 1533 BEARBEJDET 1798
P.HJORT 1840 J.P. MYNSTER 1845.

- 1 Han, som har tal på stjerners vrimmel, **35**
og ved, hvor hver en stjerne står,
Han ser os fra sin høje himmel
og kender hvert et skridt vi går.
Han vil os lede fjed for fjed
i visdom og i kærlighed!
- 2 I sine stærke almagtshænder
Han holder kloderne i bånd,
og til enhver på jord Han sender
sin nåde og sin Helligånd.
Og hvis vi tager sandt imod,
vi ser, at Gud er altid god!
- 3 Som alle stjerner lys udstråler,
og hver en stjerne har sit sted,
således Herren mig tilmåler
en fylde af sit lys, sin fred!
Hver stjerne smykker Guds palads,
men ved hans bord, dér er min plads!

- 4 Som stjerner følger faste baner
og lyser som bestemt af Gud,
så er jeg også i Guds planer,
de lykkes – lyder jeg hans bud!
– Tag mig ved hånd, led mig den vej,
du Herre, har bestemt for mig!

EMIL LARSEN.

36 Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold –
du himmelbuens Herre.

- 2 Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om –
du underfulde Herre.

- 3 Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.

Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng –
du fællesskabets Herre.

LEIF RASMUSSEN 1988.

- 37
- 1 De dybeste lag i mit hjerte
er længsel, umålelig stor.
Jeg rækker mod vigende himle
og følger umulige spor.
Et sted må det findes, det lærred,
som spænder sit billede op,
et sted må det være i verden,
som fylder mit sind og min krop.
 - 2 De dybeste lag i mit hjerte
har set et forklarelsens land,
hvor alt var et fuldkomment billed,
og lykken var evig og sand,
men kun som et glimt, som en lysning,
der strøg over marker og vand.
I strejf lå mit landskab forklaret
som livets og kærligheds land.

- 3 Er billedet til som en kalden,
der rammer mig langvejsfra?
Et paradis, fjernt og forsvundet
fra slægten, jeg stammer af?
Er kaldet kun ekko af drømme,
den ø, som er intetsteds til,
så har den dog morgenens klarhed
og kræfter, som aldrig går til.
- 4 Min Gud, som jeg kalder den mester,
der maler mig morgenens drøm,
det spekter, jeg ikke behersker,
af længsel urolig og øm,
som spænder de strenge i hjertet,
der aldrig vil klinge ud,
som synger og smerter og kalder
og længes mod Herren, min Gud!
- 5 Du, skabelsens Gud, som vil bøje
dig ned til din verden i dag.
Du, Skaber, som åbner mit øje
og kender mit hjertes slag.
Din Ånd over lande og have,
din kalden på skabningen selv
er lyden i alt det, du skabte
i blodets og flodernes væld.

- 6 Så mød mig en skabelsens morgen
her midt i mit goldeste land,
og knus mig i selvisheds ørken,
skab du så, som Skaberen kan.
At uro kan vendes til glæde,
min længsel til det, jeg formår:
at rejse mig nyskabt og leve
på jorden, mens dagene går.

JENS ROSENDAL.

38

- 1 Befal du dine veje
og al din hjertesorg
til hans trofaste pleje,
som bor i Himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
hvem bølgen lyde må,
han kan og vejen finde,
hvorpå din fod kan gå.
- 2 På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,

thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

- 3 Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstår,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at føre ud.
- 4 Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej;
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej;
din gerning kan ej hvile,
ej standses kan dit fjed,
når du til os vil ile
med hjælp og bistand ned.
- 5 Om alle Helved-magter
end trodse og modstå,
det du for intet agter,
vil ej tilbage gå.
Hvem kan mod dig vel stande,

som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?

- 6 Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o, håb, mit hjerte,
vær trøstig, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

PAUL GERHARDT 1653. – ST.J. STENERSEN 1826.
W.A. WEXELS 1840.

- 1 Gud skal alting mage,
som mig alle dage
favner i sit skød,
han, som mig udvalgte
og blandt sine talte,
førend jeg blev fød,
han, som ved
så god besked
udi livet og i døden,
hvad jeg har fornøden.

39

- 2 Gud skal alting mage!
Han så mangen plage
haver fra mig vendt,
underholdet livet,
mad og drikke givet,
som det mig har tjent;
og skønt tit
jeg også mit
har med suk og sorrig døjet,
har han mig fornøjet.
- 3 Gud skal alting mage,
dig ved hånden tage,
når du synke skal;
når du vil fortvi'le,
finder ingen hvile
udi modgangs dal,
Gud da vil
selv træde til,
da skal al din kummer endes,
som et strå forbrændes!
- 4 Gud skal alting mage,
mægtig i de svage
han sig altid ter,
skulle eller kunne

nogen gå til grunde,
som på Herren ser?
Allesteds
da vel tilfreds!
Alting står udi hans hænder,
al din trang han kender.

5 Gud skal alting mage,
selv når du skal smage
dødens beske skål,
da vil han det gøre,
selv vil han dig føre
til det rette mål;
lad den pagt
kun stå ved magt,
at du skal til graven drage,
Gud skal sjælen tage!

6 Gud skal alting mage,
som den sorte drage
mægtig overvandt;
fører han end sine
gennem kors og pine
underlig iblandt,
vær bered
til strid og fred,

til at give og at tage,
Gud skal alting mage!

E. STOCKMANN. – H.A. BRORSON.

- 40 Lad os nu med frejdigt mod
prise Gud, for han er god.
Thi hans store miskundhed
var og er og bliver ved.
- 2 Bring til hvert et folk det bud:
Størst af alle er vor Gud.
Thi hans store miskundhed
var og er og bliver ved.
- 3 Han ved almagts Ånd og ord
skabte lys og liv på jord.
Thi hans store miskundhed
var og er og bliver ved.
- 4 Alt det skabte føder han,
ej hans omsorg svigte kan.
Thi hans store miskundhed
var og er og bliver ved.
- 5 Lad os da med frejdigt mod
prise Gud, for han er god.

Thi hans store miskundhed
var og er og bliver ved.

JOHN MILTON 1623. – ORLA GRARUP 1975.

41

- 1 Halleluja, bryd ud i sang,
du igenløste sjæl!
Gud leder dig til græsgrøn vang
og hen til køligt væld.
Han baner vej for mødig fod
og giver trætte kraft og mod.
Halleluja!
- 2 Halleluja, Guds magt er stor,
han knuser fjendens hær,
i ørken gold han dækker bord,
i mørket lys han er.
På retfærds lige kongevej
han trygt og sikkert fører mig.
Halleluja!
- 3 Halleluja! Gud trøster mig
i dødens skyggedal,
og portene de åbner sig
til himlens frydesal.
I Herrens hus i fryd og fred

der skal jeg bo i evighed.
Halleluja!

EMIL LARSEN.

42 Herre, min Gud,
prent dine bud
lysende stærkt i mit indre.
Giv mig den tro,
der gi'r uro,
levende liv,
som vil min døsighed hindre.

2 Herre, du véd
om mig besked,
intet er skjult for dit øje.
Dybt i mit sind
dér ser du ind,
lad ærlighed
møde dit blik i det høje.

3 I hverdags slid
er du altid
glæden, når timerne tynger.
Når alt er gråt,
og alt er småt,

kærlige Gud,
du er mit livsmods forynger.

- 4 Er jeg end svag
dit velbehag,
det er min glæde og lykke.
Dage og år
kommer og går,
din kærlighed
ingen kan røre og rykke.
- 5 Og når til sidst
dødsmærket trist
omfavner mig med sin kulde,
vil du min ånd
ta' i din hånd.
Herre, min Gud,
da blev mit liv, som det skulle.

HEINRICH RASMUSSEN 1977.

- 1 På alle dine veje,
hvor sort det end ser ud,
gik rolig til dit leje
og stol på Himlens Gud!
Han, som kan sky og vinde
og bølgen vise vej,

43

han vil en udvej finde
for dig, som glipper ej.

- 2 Vel giver han sig stunder,
den ene vise Gud,
før han med et vidunder
af nød dig hjælper ud.
Men ser han kun, du bier
på ham med tro og håb
og råber, skønt han tier,
da hører han dit råb.
- 3 Derfor på ham du lide,
hos ham ej findes svig!
Kast al din sorg og kvide
på ham tålmodelig!
Da skal du se og kende,
han er en Herre viis,
som alt så véd at vende,
at han får evig pris.
- 4 Ja, Fader i det høje,
du alle drotters drot!
Det klart dig står for øje,
hvad der til gavns er godt;
så vidt som stjerner tindre,

kan dine arme nå,
trods hvem der vil forhindre
du hjælper dine små.

PAUL GERHARDT 1653. – N.F.S. GRUNDTVIG 1853-55.

- 1 Kun en dag, et øjeblik ad gangen!
Hvilken trøst for den forsagte ånd!
Hvorfor skal mig uro holde fangen?
Alting hviler i min Faders hånd.
Han, som har for mig en faders hjerte,
han jo gi'r til hver en nyfødt dag,
hvad jeg lære kan af fryd og smerte,
møje, hvile og behag.
- 2 Nær hos mig han vil mig altid lære
særlig nåde for hver enkelt tid;
hver en dags bekymring vil han bære,
kraft og råd han kalder sig med flid.
Han vil vogte sine får så kære,
mætte sjælen ved sit nådebord.
Som din dag, så skal din styrke være!
det er løftet i hans ord.
- 3 Hjælp mig da at hvile trygt og stille
kun på dine løfter, Herre kær,
og ej troens dybe fred forspilde,

44

som i ordet kom mit hjerte nær.
Når mit sind er af bekymring fangen,
lær mig tage af din faderhånd
kun en dag, et øjeblik ad gangen
med en stille, ydmyg ånd.

LINA SANDELL.

45 Under dine vingers skygge,
Herre, lad mig bo og bygge,
til du vil hjemkalde mig,
til mit øje træt sig lukker,
til i dødens stund jeg sukker:
Herre, tag min ånd til dig!

2 Under dine vingers skygge,
dér, kun dér er livets lykke,
Åndens barnehjem på jord,
hvor, hvad vi af Paradiset
har ved Adams fald forliset
atter spirer frem og gror.

3 Under dine vingers skygge,
som i barndomshjemmet trygge,
vandrer vi trods storm og slud;
fries vi end ej for fare,

dog fra mørkets magt og snare
du bevarer os, vor Gud.

- 4 Under dine vingers skygge
lad kun korsets byrde trykke,
klage lyde på vor gang!
Fader! dine visdomshænder
kors til sejrens palme vender,
klageråb til jubelsang!
- 5 Under dine vingers skygge
lad mig hjertets tempel smykke
med min tro, min kærlighed,
lys og renhed, kraft og varme,
at til sidst i dine arme
jeg må slumre ind i fred!

H.A. TIMM 1852.

Ingen er som du.
Ingen anden gi'r den fred, du kan gi'.
Om jeg søger i al evighed, Gud, ser jeg:
Ingen er som du.

46

Din nåde er som en mægtig flod,
der flyder over med fred.

Et hjælpeløst barn finder tryghed hos dig
– ingen er som du.

LENNY LeBLANC. – PER BÆKGAARD.

47 Du tændte i mørket en gnistrende ild,
og lyset sprang frem imod natten.
Du piskede havet i hvirvler af storm,
til stjerner og sole og kloder
tog form
og fandt deres vej i det vigende rum
uendelig, krum.

2 Du blæste din ånd i det sitrende ler,
og mennesket rejste sig roligt
og så, at din jord var ufattelig skøn,
når solen brød tågen og marken
stod grøn
og træernes kroner var tunge af frugt,
som lyste så smukt.

3 Du satte din engel ved barndommens port,
da frugten på træet var plukket.
Og bøjet vi sled for det daglige brød,
vi led under krige og sygdom
og død,

for paradishaven var lukket og stængt,
og livet blev strengt.

- 4 Du kaldte et folk, som var nægtet et håb,
og sendte det ud i en ørken.
De fik deres frihed, du gav dem det bud,
at de skulle elske og lyde
dig, Gud,
og finde sig selv ved at holde i agt
din kærlige pagt.
- 5 Du sendte din søn og blev synlig på jord,
og Himlen var nær, når han talte.
På syge han lagde sin lægende hånd
og indgød de vaklende livsmod
og ånd.
Han mættede sultne og kaldte det tro,
når børnene lo.
- 6 Du skjulte dig bag ved de natmørke skyer
og tav, da han råbte fortvivlet.
Din himmel var lukket, da mørket ham tog,
men graven blev åbnet, da døden
han slog.
Han overvandt vagten ved dødsrigets port,
og håbet blev stort.

- 7 Du tændte din ild i de tøvendes flok,
som først da forstod, hvad de vidste,
at han, som på korset så mislykket ud,
var Mennesket, Ordet, Guds visdom,
ja Gud.
På det gik de ud til den fjerneste krog,
og nyt blev hvert sprog.
- 8 Du bygger din kirke af tvivl og af tro,
af kærtegn og længsler og toner,
af ord, der kan synes så små som et frø,
men rummer den kraft, der gi'r mod
til at dø,
og vokser til liv som det paradistræ,
der giver os læ.
- 9 Du elsker dit folk til den yderste dag,
og hvem kan da være imod os?
Du styrker vor fod, så vi magter at gå,
og gi'r os langt mere, end vi
kan forstå.
Så kan vi kun synge din trofasthed ud,
du gavmilde Gud!

HOLGER LISSNER 1992-1996.

- 1 Kærlighedsrummet,
evighed krummet
ind om vort liv.
Skabelsens første,
mindste og største
stjernemotiv
folder sig rytmisk i rum-tiden ud,
ånder i takt med den levende Gud.
- 2 Kærlighed samler,
mennesker famler
efter Guds lov.
Skabelsens kræfter
afpasset efter
livets behov
søger mod enhed bag optakt og brud,
danser bevæget om stilhedens Gud.
- 3 Kloderne spinder,
fødes og svinder
– stof eller ånd?
Menneskers gode
solvarme klode
er i Guds hånd
blot en partikel, der spinder, fordi
tomheden bølger af Guds energi.

- 4 Kærlighedsrummet,
evighed krummet
ind om vort liv.
Kærlighed samler,
alt hvad der famler
efter motiv:
mennesker, sole, usynlig proton,
dansende ét under Guds dimension.

LARS BUSK SØRENSEN 1988.

- 49 Nu glæd dig i Herren, mit hjerte,
min sjæl, du skal juble for Gud.
Send bort al din angst og din smerte
på Guds, den almægtiges, bud.
Lad andre kun sukke og stride,
men du, som har Gud ved din side,
bør bryde i lovsange ud.
- 2 Husk, alting for intet han gav dig,
og stadig det bedste dig sker.
Den byrde, du bar, tog han af dig,
nu intet kan skade dig mer.
Så skal du i tvivl ikke tøve,
men dristigt Guds kærlighed prøve
til Himmelen åben du ser.

- 3 Ser øjet Guds Himmel den klare,
og sætter til ham du din lid,
da får du en tryghed i fare
og mod i hver kommende strid,
ja, villigt dit liv kan du miste
og give dig selv til det sidste
din kraft i dit kald og din tid.
- 4 Kom, vær hos mig, himmelske Fader,
min styrke jeg låner af dig
Når kræfter og mod mig forlader,
hvordan skal jeg da finde vej?
Jeg ved, at du aldrig kan svige,
mens jeg ville vakle og vige,
om ikke du bliver hos mig.
- 5 O Jesus, den fred, jeg begærer
den finder jeg bare hos dig,
for uroen i mig jeg bærer,
den driver mig bort fra min vej.
Min tro som en boble kan bryde,
men din har holdt stand til det sidste.
O Herre, så tro du for mig!
- 6 Din hellige Ånd må du sende,
og indblæse liv i mit ler,

han kan min fortvivlelse vende
og vise mig dig, som du er.
I angst og i afmagt og smerte
skal han tale trøst til mit hjerte,
at du, Herre, end er mig nær.

EINAR BILLING 1922 – HOLGER LISSNER 1973, 1978, 1995.

GUDS KÆRLIGHED

50 Kærlighed, som ej har lige,
med Guds Søn kom til os ned.
Nu Guds nådes kongerige
er iblandt os med sin fred.
Jesus, livets lys og kilde,
synd'res håb og salighed,
vi i dine øjne milde
ser Guds dyb af kærlighed.

- 2 Kom, almægtige, besøg os
i vor nøds og trængsels tid!
Himmeldrot, se snarligt til os,
styrk os til din egen strid!
Al vor længsel er at være
dig et tempel nat og dag,

tak og ære dig frembære,
lovsang i hvert hjerteslag.

- 3 Alt, hvad synden har lagt øde,
rejse du på ny i glans!
Liv du kaldte frem af døde,
kroner du med sejerskrans!
I dit åsyns lys forklaret,
fyldt af Himlens salighed,
bli'r os evig åbenbaret
frelsens hav af herlighed.

CHARLES WESLEY. – KARL MARTHINUSSEN.

BEARBEJDET FRA DEN NORSKE METODISTKIRKES SALMEBOG.

- 1 Med en evig kærlighed
har du elsket os, o Gud!
Og med Åndens pant vi ved,
Kristus kåred os til brud;
hvilken dyb og stille fred,
her på jord alt himmel-glans,
underfulde kærlighed,
han er min, og jeg er hans!
- 2 Nu er himlen mere blå,
jorden mere liflig grøn,

51

forhen aldrig ret jeg så,
hvor hver farveglød er skøn;
gladere er fuglens sang,
blomstens pragt langt mere fin,
nu jeg ved det dagen lang:
jeg er hans, og han er min.

- 3 Hvad der før mig voldte frygt,
nu ej bryde kan min fred,
skulle jeg ej hvile trygt
i min frelsers kærlighed!
Tvivl og uro, alt må fly,
han har købt mig helt til sin!
Jeg er frelst, en skabning ny,
jeg er hans, og han er min.

- 4 Hans for evigt, ene hans –
hvem kan skille ham fra mig?
Med retfærdighedens krans
kroner han min vandringsvej.
Jord og himmel skal forgå,
rulles sammen som et lin,
hør, hvad evigt skal bestå:
jeg er hans, og han er min.

ANTON LEVINSEN.

- 1 Guds kærlighed er strand
og grønne enge
er klodesky'rs uendelige hjem
og vi fik frihed til at gå og komme,
ku' sige ja til Gud og sige nej.
Guds kærlighed er strand
og grønne enge er klodesky'rs
uendelige hjem
- 2 Vi vil en frihed uden bånd og lænker,
hvor håbet lever, livets mylder gror,
hvor freden skaber tumbleplads
for drømme,
en jord hvor træ'r og blomster kan slå rod.
Guds kærlighed er strand
og grønne enge er klodesky'rs
uendelige hjem
- 3 Men stadig er der mure os imellem,
og gennem tremmer ser vi livet an.
Vort fængsels mur er rejst
af rædslens stene,
vor fangedragt er jegets grådighed.
Guds kærlighed er strand
og grønne enge er klodesky'rs
uendelige hjem

- 4 Døm os, o Gud, men gør os
fri i dommen
i Din tilgivelse bli'r frihed til.
Frihed så langt Din kærlighed
kan række,
når alle gør som kærligheden vil.
Guds kærlighed er strand
og grønne enge er klodesky's
uendelige hjem.

ANDERS FROSTENSON - J. LYSTER.

- 53 Guds store kærlighed aldrig forandres,
Hans nåde aldrig ophøre kan.
Den er ny hver en morgen,
ny hver en morgen.
Stor er din trofasthed, o Gud,
stor er din trofasthed.

EDITH McNEIL.

- 54 Spejl og gåder ser jeg
stykkevis og delt
hvem er jeg?
Hvordan bli'r livet helt?
Form og rammer omgi'r

pral og indbildskhed.
Alt er flygtigt – intet varer ved.
Kærlighed forbliver,
Kærlighed består,
Kærlighed er til, når alt forgår.
Håb og tro og sandhed
og retfærdighed;
Størst af alt er: Gud er Kærlighed!

- 2 Tomme tønder buldrer,
klokker runger hult.
Findes der en mening,
er den skjult!
Hidsig fanatisme,
fej barnagtighed,
hvor kan angste sjæle finde fred?
Kærlighed forbliver,
Kærlighed består,
Kærlighed er til, når alt forgår.
Håb og tro og sandhed
og retfærdighed;
Størst af alt er: Gud er Kærlighed!
- 3 Viden, tro og kundskab
Stædig oplysthed:
Vi véd alt

og jager blindt af sted.
Hver en sten på vejen
utålmodig vendt.
Men hvor skal vi hen? Er målet kendt?
Kærlighed forbliver,
Kærlighed består,
Kærlighed er til, når alt forgår.
Håb og tro og sandhed
og retfærdighed;
Størst af alt er: Gud er Kærlighed!

- 4 Gud, du elsker verden
i dens splittethed.
Du, som rummer
alt i kærlighed.
Herre, lad mig vokse
til din modenhed.
Se mig som jeg er og giv mig fred!
Kærlighed forbliver,
Kærlighed består,
Kærlighed er til, når alt forgår.
Håb og tro og sandhed
og retfærdighed;
Størst af alt er: Gud er Kærlighed!

1.KOR. 13 – CHARLOTTE THAARUP 2005.

I din nærhed er der glæde og fred.
Kun fra dig Gud
strømmer ægte kærlighed.
Fra dit hjerte flyder
godhed hver dag,
din herlighed fylder jorden,
din kærlighed gi'r os fred.

55

Uendelig, ja grænseløs
er din godhed, Gud,
som vælder over os.
Uendelig, ja grænseløs,
du gi'r os liv i overflod.

BILLY FUNK. - ANNE MARIE KURTZHALS.

- 1 Kærlighed er lysets kilde,
kærlighed er livets rod,
derfor er Guds råd så milde,
derfor er Guds Ånd så god,
som vor frelser har forklaret,
Ånden selv os åbenbaret,
som vi føler i Guds fred
og det håb, vi trøstes ved.
- 2 Kærlighed er livets krone,
kærlighed er lysets glans,

56

derfor sidder på Guds trone
Jesus nu med strålekrans,
han, som lyset er og livet,
har for os sig selv hengivet,
bliver i og lever ved
Guds, sin Faders, kærlighed.

- 3 Kærlighed er lovens fylde
og fuldkommenhedens bånd,
den er, hvad vor Gud vi skyldte,
den er frugten af hans Ånd,
derfor med Guds-kærligheden
vokser op om kap Guds-freden,
vorde skal vi og ved den
ét med sjælens bedste ven.

N.F.S. GRUNDTVIG.

57 Kærlighed fra Gud
springer lige ud
som en kilde klar og ren;
i dens stille bund,
i dens dybe grund
gemmes livets ædelsten.

- 2 Kærlighed fra Gud
som en yndig brud

kommer smykket til os ned;
luk kun op din favn,
kom i Jesu navn,
Himlen bringer du jo med.

- 3 Kærlighed fra Gud
er det store bud,
er det eneste, jeg ved;
bliv i kærlighed,
og du har Guds fred,
thi Gud selv er kærlighed!

JENS SCHJØRRING 1854.

GUDS RETFÆRDIGHED OG FULDKOMMENHED

- 1 Til himlene rækker
din miskundhed, Gud,
din trofasthed når dine skyer;
din retfærdshånd over bjergene ud
er strakt over dale og byer.
- 2 Som himlenes favn er
din kærlighed, Gud,
som havenes dyb dine domme.

58

Til frelsen fører du sjælene ud,
vil skabningens suk ihukomme.

- 3 Hvor dyrebar er dog
din miskundhed, Gud,
hvor menneskebørnene bygge!
I mulm er kærlighedsvingen bredt ud,
vi skjuler os under dens skygge.

- 4 Du kvæger i ørken
den tørstende sjæl,
du bjærger den bævende due.
Hos dig er livets det evige væld,
og lys i dit lys skal vi skue.

SL 36,6-10. – B.S. INGEMANN 1845.

59 Herre Gud, dit dyre navn og ære
over verden højt i agt skal være,
og alle sjæle, de trætte trælle,
alt, som har mæle, de skal fortælle
din ære.

- 2 Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mand var døde.
Om slægter svimler, blandt stjernestimle

utallig vrimler i høje himle
Guds grøde.

- 3 Høje bjerg og dybe dal skal vige,
jord og himmel falde skal tillige,
hvert fjeld, hver tinde skal brat forsvinde,
men op skal rinde, som solen skinne
Guds rige.

PETTER DASS. – GUSTAV JENSEN.

- 1 Alt står i Guds faderhånd,
hvad han vil, det gør hans Ånd;
af Guds nåde, til Guds ære
evig glade vi skal være
i vor Herres Jesu navn.

60

- 2 Sikre på, vor arv og løn
er med Guds enbårne Søn,
af Guds nåde, til Guds ære
evig glade vi skal være
i vor Herres Jesu navn.

- 3 Fælles om hans liv og fred,
lys og kraft og herlighed,

af Guds nåde, til Guds ære
evig glade vi skal være
i vor Herres Jesu navn.

N.F.S. GRUNDTVIG 1856.

61 Gud, vi er i gode hænder:
dine hænder, gode Gud!
som alt ondt med visdom vender,
så det godt må falde ud,
trods al synd og død og pine,
godt for dig og godt for dine.

2 Synd og død og Helveds plage,
al vor magt mod dem er tant,
kaldtes en af dem den svage,
os dog brat den overvandt.
Helten under korsets mærke,
han alene bandt de stærke.

3 Synd og død og Helveds plage,
som med ret ej kom ham ved,
bar kors-helten uden mage,
bandt dem med sin kærlighed.
Aldrig mer de dem kan skade,
som i Jesu navn dem hade.

- 4 Gud, vi er i dine hænder,
kærlighedens hænder to;
sandhed du og nåde sender
til med fred hos os at bo.
Vige må for dem tilbage
synd og død og Helveds plage.
- 5 Dine hænder, sang de ældste,
er din Søn og Helligånd,
og med dem vor sjæl du frelste,
løste vore trællebånd,
og af dem på barnesæde
evig mættes vi med glæde.

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Op, alle, som på jorden bor,
og takker Gud, vor Gud!
Hans pris af helligt englekor
i Himlen synges ud.
- 2 Han skænker liv og gode kår
os alle ufortjent;
hvor mennesker det ej formår,
har han os hjælp tilsendt.

62

- 3 Skønt vi ham højt fortørnet har,
for ret dog nåde gik,
og tit for straf, vi skyldig var,
velgerninger vi fik.
- 4 Han give os et hjerte fro
med sand frimodighed
og kaste frygt med al uro
i havets dybder ned!
- 5 Hans nåde kraftig stå os bi
i al vor id og dåd,
fra synd og sorrig han os fri
og alle onde råd!
- 6 Han lukke selv vort øje til
i dødens mørke nat,
og når vort hjerte briste vil,
er han vor del og skat.

PAUL GERHARDT 1647. – DANSK 1740. – C.J. BRANDT 1885.

63 Du er, Du er
den første og sidste,
begyndelsen og enden,
alfa og omega.

Den som var
og som er,
og som vil komme.
Din herlighed forbliver,
Du alene er Gud.

I. THOMPSON. – PETER STEINVIG.

Gud ene tiden deler,
han sårer, og han heler,
han kender småt og stort;
han intet ondt bestemte
og intet godt forglemt:
Alt, hvad han gør, er herligt gjort.

JOHANN HEERMANN 1632. – HANS ADOLPH BRORSON 1739.
BEARBEJDET 1913.

64

GUD SØN

JESUS KRISTUS

65 Du, Herre Krist,
min frelser est,
til dig jeg håber ene;
jeg tror på dig,
o, bliv hos mig
miskundelig
alt med dit ord det rene!

2 Jeg slår min lid
nu og altid
kun til din rige nåde;
o Jesus sød,
hjælp mig af nød,
ja, for din død,
frels mig fra synd og våde!

3 Går sorgen på,
din sjæls attrå
er altid at husvale.
Hvad nød er der,
hvor du er nær?

O Herre kær!
dig mon jeg mig befale.

4 Jeg være vil,
o Jesus mild,
hvor du mig helst vil have;
jeg lukker ind
i sjæl og sind
dig, Herre min,
med al din nådegave.

5 Da ved jeg vist,
o Jesus Krist,
du vil mig ej forlade.
Du siger så:
Kald du mig på,
hjælp skal du få,
og intet skal dig skade.

6 Giv os, o Gud,
vi på dit bud
må leve så tilsammen,
at vi hos dig
evindeligt
i Himmerig
kan få din glæde! Amen!

SL 50,15. – HANS CHRISTENSEN STHEN 1588. – FR. HAMMERICH 1850.

66 Istem en sang om Jesus,
hver, som fik ånd og røst!
Istem en sang om Jesus,
de angergivnes trøst!
Selv hist, hvor engle sjunge,
med fryd han lytter til,
hver gang på jord en tunge
hans godhed prise vil.

2 Istem en sang om Jesus,
hvis tårer engang randt!
Istem en sang om Jesus,
som fristet blev, men vandt!
Forsøgt i alt, han kender
hvert suk fra sine små;
hvo, som til ham sig vender,
skal trøstesløs ej gå.

3 Vi synge vil om Jesus,
som led vor kval, vor død!
Vi synge vil om Jesus,
som gravens fængsel brød!
Og når os trængsler møde,
vi se på Jesus Krist,
som lod sig fattig føde,
men nu regerer hist!

- 4 Vi synge vil om Jesus,
mens her på jord vi gå;
vort håb er hist hos Jesus
en himmelsk røst at få.
Dem, som han her bekende,
vil han bekende hist,
og dem, som pris ham sende,
velsigner han til sidst.

ENGELSK. – ALBERTHA ELTZHOLTZ.

67

- 1 Hvad mener I om Kristus,
hvis søn er han?
Vi mener, han er under,
er Gud og mand.
- 2 Vi tror, han er fra himlen,
hvor livet bor,
og dog blev åbenbaret
på dødens jord.
- 3 Vi tror, han er den vise,
der alting véd,
og har sig ydmyg bøjet
med støvet ned.

- 4 Vi tror, han er den Herre,
der råder alt,
og her han blev en fattig
blandt brødre kaldt.
- 5 Vi tror, han er den gode,
der alting gav,
og derfor blev vor næste
i kors og grav.
- 6 Vi tror, han som vor talsmand
for Gud nu står,
og dog han som vor lige
iblandt os går.
- 7 Vi venter, han skal komme
en dag igen
og være, som han var det,
fortabtes ven.
- 8 Vi véd, han vil os give,
hvad før han gav,
og hente op til livet
os af vor grav.

- 9 Da sidder han på tronen.
Guds Søn, Guds Lam,
da vorder vi for evigt
Guds børn med ham.
- 10 Vi véd, hans navn er under
og vældig Gud,
vi véd, hans ord må bæres
med lovsang ud.

K.L. AASTRUP 1941.

- 1 Tal til mit hjerte om Jesus,
sænk i min sjæl hvert et ord,
lad mig på ny få at høre
dejligste budskab på jord.
Mind mig om englenes jubel
fordum på Betlehems vang:
„Ære ske Gud i det høje!
Fred over jorden!“ det klang.
Tal til mit hjerte om Jesus,
sænk i min sjæl hvert et ord.
lad mig på ny få at høre
dejligste budskab på jord.

68

- 2 Tal om hint vældige møde,
da han vor dødsfjende vog,
hvor som sit sejrrige våben
livsordets sværd han uddrog.
Mind mig om frelserens møje,
tårer og blodige sved,
medens kun goder til andre
fulgte hans signende fjed.
Tal til mit hjerte om Jesus,
sænk i min sjæl hvert et ord.
lad mig på ny få at høre
dejligste budskab på jord.
- 3 Tal om hans udgang på korset,
frelserens dødsseng så hård;
syng om hin morgen i haven,
evigheds dejlige vår,
syng om forløsningens under,
kærligheds vældige magt.
Og mens jeg lytter med tårer,
jubler jeg: „Alt et fuldbragt!“
Tal til mit hjerte om Jesus,
sænk i min sjæl hvert et ord.
lad mig på ny få at høre
dejligste budskab på jord.

FANNY CROSBY.

- 1 Kristus er verdens lys, han
og ingen anden.
Født i vort mørke blev han vores broder.
Hvis vi har set ham, har vi set vor Fader.
Pris være Gud, vor Gud.
- 2 Kristus er verdens fred, han
og ingen anden
Hvem kan ham tjene og sin bror foragte?
Han har forligt os, ført os til vor Fader.
Pris være Gud, vor Gud.
- 3 Kristus er verdens liv, han
og ingen anden,
for sølv forrådt og myrdet her, vor broder.
Han, som os frelser, med Gud Fader råder.
Pris være Gud, vor Gud.
- 4 Gud vil vi prise højt, Gud
og ingen anden.
Ånd, Søn og Fader vil vi give ære.
Gud i vor broder kommer os i møde.
Pris være Gud, vor Gud.

F. PRATT GREEN 1968.

K. KYRØ-RASMUSSEN 1983.

70 Jesus, kom dog nær til mig,
lad mig aldrig slippe dig!
Gem dig i mit hjertes bo,
gør det glad og gør det tro!

2 Altid står til dig min hu,
al min glæde ejer du,
aldrig får jeg fred i sind,
uden du den bringer ind.

3 Verden ejer ingen lyst,
som kan fylde dette bryst,
men når du mig bliver nær,
Himlen alt jeg ejer her.

JOHANN SCHEFFLER 1657.

DIDERIK PETER SVENDSEN 1860.

71 Jesus, store sjæleven,
lad mig til dit hjerte ty.
Dag for dag til verden hen
lokker mig dens glans på ny;
daglig kæmper jeg imod
verdens blændværk, verdens list,
Frelser, hvis du mig forlod,
gik jeg under, det er vist.

- 2 Ingen redning, af hvad navn
nævnes kan, på jord jeg ser,
lukker du for mig din favn,
ser jeg ingen redning mer;
uden værn mit hoved var,
fredløs gik jeg hen min vej,
dækkede dit vingepar
mig mod verdens pile ej.
- 3 Alt, hvad der er til af stort,
alt, hvad der for Gud har værd,
levende jeg ser det gjort
i dig selv og i din færd;
kærlighed er hvert dit tag,
hvor din hånd den rører blot,
sandhed er dit åndedrag,
trivsel for alt smukt og godt.
- 4 Tag mig mildt da til din barm,
frelser, herre, mester, ven,
fra den vilde livets larm
længes dybt jeg til dig hen;
hvor jeg går, og hvor jeg står,
ser i dig jeg al min trøst,
hjælp mig nådig, så jeg får
fred og hvile ved dit bryst!

CHARLES WESLEY. – GERSON.

72 Hvilken ven vi har i Jesus,
alt han ved og alt formår!
Tungest byrde han os letter,
når til ham i bøn vi går.
Ak, men tit vor fred forstyrres,
sorg og møje bli'r vor løn,
just fordi vi ikke bringer
alle ting til ham i bøn.

2 Har du fristelser og sorger,
synes livets kamp dig hård?
Aldrig skal dit mod forsage,
når til ham i bøn du går.
Selv når kærest ven dig svigter,
vær tålmodig, suk i løn;
Jesus ene dig kan trøste,
tal til ham om alt i bøn.

3 Er dit hjerte fuldt af uro?
Tror du trængsler forestår?
Jesus er den bedste tilflugt,
når til ham i bøn du går.
Kan en bedre ven du finde
end Guds egen kære søn? –
Han er jo din frelser blevet,
o, bring alt til ham i bøn.

JOSEPH SCRIVEN.

- 1 Syng hver stjerne, syng af glæde,
hver en skabning høj og lav,
syng din tak til Himlens konge,
med hvad navn du end ham gav.
Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.
- 2 Da vor Herre og vor Skaber
blev et barn i kvindeskød,
da blev fødselens smerte hellig,
hellig blev vor krop og død.
Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.
- 3 Hvem kan sige, hvor han vugges
højt bag Mælkevejens tag
på en anden klodes første
stjerneklare juledag?
Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.
- 4 Hvem kan sige, hvor han hånes
før og nu og siden hen,
og hvor Himlens konge hænger
på et simpelt kors igen?

Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.

- 5 Hvem kan sige, hvor han kommer
med Guds riges tegn og ord?
Jeg vil prise Jesus Kristus,
for han kom og blev min bror.
Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.

- 6 Syng hver stjerne, syng planeter,
hver en skabning høj og lav,
syng din tak til Himlens konge
med hvad navn, du end ham gav.
Gud af Gud, mand af jord,
han er den, på hvem jeg tror.

SYDNEY CARTER 1960. – HOLGER LISSNER 1969.1974.

74 Kristus kære, du må bære
mig, når vejen er for slem.
Du er hyrden, bærer byrden,
fåret, det vildfarne, hjem.

- 2 Kristus kære, du må være
værn mod vindens hårde kast.

I de tider, hvor jeg glider,
må du holde ekstra fast.

- 3 Kristus kære, lad mig lære
lidt af din sagthedsmodighed.
Åget letter, når jeg sætter
fødderne i dine fjed.
- 4 Kristus kære, al min ære,
al min stoltheds stride ånd
vil jeg give her i live
helt og holdent i din hånd.
- 5 Kristus kære, du må nære
krop og sjæl med brød og vin.
Du har døbt mig, du har købt mig,
helt og holdent er jeg din.

JOHANNES JOHANSEN 1983.

- 1 Dig vil jeg elske, du min styrke,
du giver hjertet fred og trøst,
dig vil jeg ved min gerning dyrke,
ved hver en længsel i mit bryst,
dig vil jeg elske, frelser min!
O Jesus, kald mig din!

75

- 2 Dig vil jeg elske, du er livet
og fører mig på livets vej,
dig vil jeg elske, du har givet
mig lyset, det, som slukkes ej,
dig vil jeg elske, thi dit blod
for mig du flyde lod.
- 3 Så lang en tid var du mig fremmed,
du, som dog først mig havde kær;
langt borte ledte jeg om hjemmet,
som var med dig mig ganske nær,
thi hjemmets kærlighed og fred
er der, hvor du er med.
- 4 Forkast da barnet ej, som kommer
til hjemmet på sin trætte fod,
og som i verdens korte sommer
trods al dens pragt dog nu forstod,
at kun i din den faste borg
får sjælen slukt sin sorg.
- 5 Dig vil jeg elske og tilbede,
min Herre, Gud og broder kær!
Er verden end med spot til rede,
og skal jeg nød kun friste her,

dig vil jeg elske, frelser min!
O Jesus, kald mig din!

JOHANN SCHEFFLER 1657. – HANS EGEDE GLAHN 1863.

76

- 1 En underfuld frelser jeg ejer,
men længe forstod jeg ham ej;
nu vidner jeg glad om hans sejer,
at alle må se ham som jeg.
Alle, alle skal se
den herlige frelser, jeg ejer,
ham alle, alle skal se.
- 2 Den skønneste er han af alle,
Guds herligheds billed på jord,
og dog vil sin broder han kalde
mig fattige synder, som tror.
Alle, alle skal se
den herlige frelser, jeg ejer,
ham alle, alle skal se.
- 3 Når Satan mig vejen vil spærre
og spænder sit snedige garn,
jeg ved, at jeg ejer en herre,
der hjælper sit kæmpende barn.

Alle, alle skal se
den herlige frelser, jeg ejer,
ham alle, alle skal se.

- 4 Mit liv og min kærlighed giver
jeg ham, som har elsket mig først;
af alle Guds undere bliver
hans kærlighedsunder dog størst.
Alle, alle skal se
den herlige frelser, jeg ejer,
ham alle, alle skal se.

CARRIE ELIZABETH ELLIS BRECK.

HANS PETER MARTIN MØLLERUP.

77 Fortæl det gamle budskab,
det bedste som jeg ved,
om Jesu magt og nåde,
om Jesu kærlighed.
Fortæl det ganske simpelt
som til et lille barn;
thi jeg er træt og såret,
omspændt af syndens garn.

- 2 Fortæl mig det kun langsomt,
så det kan trænge ind,

det budskab om forløsning,
dybt ind i sjæl og sind.
Fortæl mig det ret ofte,
jeg glemmer let igen;
thi morgenduggens friskhed
ved middagstid svandt hen.

- 3 Fortæl det jævnt og stille,
men læg dog alvor til,
husk på, jeg er den synder,
som Jesus frelse vil.
Fortæl mig det kun altid,
hvis virkelig din røst
i hver en nød og trængsel
skal tale mig til trøst.
- 4 Fortæl det gamle budskab,
når frygten ligger nær,
at denne verdens glæde
er bleven mig for kær;
og når hin verdens klarhed
fremdæmmer med sin fred,
for sidste gang fortæl mig
om Jesu kærlighed.

CATHRINE HENKEY.

78 Vi priser dig, Gud,
for din enbårne Søn,
som kom ned her til jorden
og bar syndens løn.
Halleluja! din er æren,
halleluja! Amen!
Halleluja! din er æren,
velsign os igen!

2 Du gav os dit ord,
og du gav os din Ånd,
som har vist os vor frelser
og sprængt vore bånd.
Halleluja! din er æren,
halleluja! Amen!
Halleluja! din er æren,
velsign os igen!

3 Al ære og pris
være dig, du Guds Lam,
som tog på dig vor skyld
og vor synd og vor skam.
Halleluja! din er æren,
halleluja! Amen!
Halleluja! din er æren,
velsign os igen!

- 4 Giv, hellige Gud,
at i kærligheds glød
vore hjerter må brænde
i liv og i død.
Halleluja! din er æren,
halleluja! Amen!
Halleluja! din er æren,
velsign os igen!

WM. P. MACKAY. – KARL SCHOU.

Jeg vil ophøje dit navn,
det er godt at prise dig.
Du er glæden i mit liv,
tænk at jeg må kaldes din.

79

Du kom fra himlen herved
du gav dig selv,
på et kors i vores sted
du tog min gæld.
Ned i graven blev du lagt,
men du brød den ondes magt,
jeg vil prise dig, min Gud.

RICK FOUNDS 1989.
PER BÆKGAARD.

Je - sus, Guds Søn, du lys i mit

in - dre, lad ik - ke mør - ket få mag - ten i mit

sind. Je - sus, Guds Søn, du lys i mit

in - dre, luk mig op for din kær - ligheds

LØFTET OM JESUS KRISTUS

- 1 Vi synger med Maria
vor store glæde ud
til ham, som gav os Jesus,
til Himmels høje Gud.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.
- 2 Hans arm er stærk og mægtig,
med væld går han frem,
men ser de små og svage
og elsker netop dem.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

81

3 Han lader nåde strømme
mod sine børn på jord.
Han holder, hvad han lover.
Vi stoler på hans ord.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

4 Se, alle folk på jorden,
det storværk Gud har gjort:
De sultne gi'r han gaver,
og sender rige bort.
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

5 Stem i den store lovsang
om al Guds kærlighed!
Syng glædens sang om Jesus
i tid og evighed!
For helligt er hans navn,
ja, helligt er hans navn.

LUK 1,46-55 – EYVIND SKEIE 1980.
EDITH ALLER.

82 Nu kom der bud fra englekor,
at Gud herved vil stige;
hans Søn, som i det høje bor

og ejer ærens rige,
han sig vort kød vil tage på
og blandt os gå;
det nyt er uden lige.

2 Til Nazaret det budskab går,
som Gud sin engel byder,
Maria dér en hilsen får,
vidunderlig den lyder;
som lyn indtræder Gabriel
med et hilsæl,
som skrækker, skønt det fryder.

3 Livsaligste blandt Evas køn!
Gud så til dig i nåde,
du føde skal Guds egen Søn,
som haver alt at råde,
som strækker ud sin kongestav
fra hav til hav,
til alle slægters både.

4 Guds kraft dig overskygge skal,
og Ånden fra det høje
med nåde uden mål og tal
sig over dig skal bøje;
og Jesus er hans søde navn,

som du i favn
skal se med moderøje!

- 5 O Herre Jesus, lad din Ånd
mig kraftig overskygge,
bered mit hjerte ved din hånd,
at du deri kan bygge,
at også jeg kan åndelig
undfange dig
og aldrig fra dig rykke!

- 6 Så skal din Himmel i mig her
ved Åndens kraft begynde,
mit hjerte, sjæl og al begær
sig op til Gud skal skynde,
indtil jeg bliver engle lig
i Himmerig
og aldrig mer skal synde!

LUK 1,26-38. – THOMAS KINGO 1689.

N.F.S. GRUNDTVIG 1837. – FR. HAMMERICH 1852.

- 83 „Blomstre som en rosengård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesange!
Mødes skal i stråledans

Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder.

- 2 Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke,
rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde!
- 3 Herren kommer, Gud med os!
Troen på ham bier.
Byde vil han fjenden trods
som sit folks befrier.
Alt betales på ét bræt:
Fjenden sker sin fulde ret,
folket dobbelt nåde.
- 4 Skæres for den sorte stær
skal da øjne mange,
døve øren fjern og nær
høre frydesange!
Som en hind da springer halt,
stammer, som for målløs gjaldt,
løfter klart sin stemme.“

- 5 Så i Herrens helligdom
grant Esajas spå'de,
tiden randt, og dagen kom
med Guds lys og nåde,
med den Guds og Davids søn,
som gør end, i lys og løn,
Paradis af ørke.
- 6 Ære med vor høje drot,
med hans Ånd tillige!
Sammen de gør alting godt
i vort Himmerige;
døve, selv på gravens bred,
øren får at høre med,
stummes læber sjunge.
- 7 Højt bebude gyldenår
glade nytårssange:
„Blomstre som en rosenård
skal de øde vange.
Mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans
Sarons yndigheder.“

Es 35,1-6. - N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

Det første lys er Ordet, talt af Gud,
det skabte liv, hvor alt var øde,
med fuglesang, med blomster,
der sprang ud,
med glæde over markens grøde.

- 2 Det andet lys blev tændt i Betlehem,
Guds Søn steg ned fra Himlens høje
og delte jorden med os
som sit hjem
med al dens fryd og al dens møje.
- 3 Det tredje lys har intet øje set,
det lyser gennem hjertesorgen
og melder, det umulige
er sket,
det tredje lys er påskemorgen.
- 4 Det fjerde lys har ild fra alle tre,
en pinseglød i vores hjerte,
så vi for dem, der intet
lys kan se,
kan tænde kun en lille kerte.

JOHANNES JOHANSEN 1963, 1971 OG 1974.

COPYRIGHT © 1994 EDITION EGTVED AS.

TRYKT MED TILLADELSE AF EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN

85 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev fød,
da tændte sig lyset i mørkets skød.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

2 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

3 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds Ånd kom herved,
da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

4 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens dag.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

DANSK ADVENTSSALME (1556).
N.F.S. GRUNDTVIG 1849.

- 1 Der er så mørkt omkring advent, 86
med kulde og savn og krig.
Man drømmer om fred og om venskab,
alligevel høres der skrig.
- 2 Der er så mørkt omkring advent.
Vi tænder et lys og be'r:
Forbarm dig, o Gud, over jorden
og hele den nød, som du ser.
- 3 Vi venter Kristus i advent.
Du kommer til jorden ned.
Vi beder dig, tag vore hænder
og fyld dem med arbejde for fred.

MARGARETA MELIN 1972.

JOHANNES JOHANSEN 1982.

- Det første lys skal sige:
Nu kommer snart Guds Rige.
Profeten siger, det er sandt,
at lyset over mørket vandt.
Og så bli'r der julefest.
- 2 Det andet lys, som tændes,
er præstens søn, Johannes.

Snart solopgang og morgenskær
vil vise os, at Gud er nær.

Og så bli'r der julefest.

- 3 Det tredie lys skal sige
en helt almindelig pige
i Nazareth fik englebud:
At alt er muligt for vor Gud.
Og så bli'r der julefest.

- 4 Det fjerde lys i mørket
til hyrderne på marken.
Her hilste englen os fra Gud:
At vi er løst af mørket ud.
Og så bli'r der julefest.

- 5 De fire lys vil skinne
for alle os herinde,
så vi kan gå med julebud
og hilse fra vor Far og Gud,
at nu er det julefest.

WERNER FISCHER-NIELSEN.

88 Gør døren høj, gør porten vid!
Den ærens konge kommer hid;

han hersker over alle land
og er al verdens frelsermand.

- 2 Retfærdig kommer han herved
og bringer liv og salighed;
sagtmodig er med hjælp han nær,
barmhjertighed hans scepter er.
- 3 Han os bebuder glædens år,
vor nød ved ham en ende får,
derfor af stemmer uden tal
en frydesang ham møde skal.
- 4 O, salig er den stad forvist,
hvis konge er den Herre Krist;
så vel det hvert et hjerte går,
hvor denne konge indgang får.
- 5 Han er den rette glædessol,
som lyser fra Guds nådestol;
ved ham, Guds Søn, det lysne må
udi vort hjertes mørke vrå.
- 6 Jeg hjertets dør vil åbne dig,
o Jesus, drag dog ind til mig!

Ja, ved din nåde lad det ske,
at jeg din kærlighed må se!

- 7 Og ved din Helligånd os led
på vejen frem til salighed,
at her vi dig lovsynge må,
indtil vi for dit ansigt stå!

G. WEISSEL. – N. J. HOLM.

89 Op dog, Zion! ser du ej
sejrens palmestrø'de vej
til Guds hus i Himmerig!
Den er og beredt for dig.

- 2 Korset vel for øje står,
langs med svælget vejen går,
men hvor Herren har sin gang,
der er englevagt og sang.
- 3 Klippegrund gør foden fast,
frygten flyr for håb i hast,
troen står, hvor tvivlen faldt,
kærlighed forsøder alt.

- 4 Troens ord med sandheds Ånd
os ledsager hånd i hånd;
Åndens glød og Herrens røst
skænker os en evig trøst.
- 5 Paradisets vin og brød
styrker os i liv og død,
kæmpeskridt vi gør opad
til den hellige Guds stad.
- 6 Dér er gammen, fred og ro,
dér vi skal for evig bo,
gå, som under grønne lind,
til vor Herres glæde ind.

N.F.S. GRUNDTVIG 1851 OG 1856.

- 1 Op, thi dagen nu frembryder,
som den ganske verden fryder;
op, thi nådens gyldne år
frem med lys og glæde går,
som de gamle før så såre
ventede med længselståre.
Halleluja, halleluja!

90

- 2 Han, som mange majestæter,
fromme fædre og profeter
har tilforne villet se,
og det dog ej kunne ske,
han til os så kærlig kommer;
o, en yndig nådes-sommer!
Halleluja, halleluja!
- 3 Han, som Abraham var lovet,
menighedens liv og hoved,
Jakobs krone, sol og lyst,
alle folkes fryd og trøst,
han drog ind hos os omsider,
sagtelig til Zion rider.
Halleluja, halleluja!
- 4 Nu må skyggen bort sig vende,
og det billedværk få ende.
Hvad skal offerdyrets blod?
Jesus gav os evig bod.
Hvad har pagtens ark at sige?
Her er nådens rette rige.
Halleluja, halleluja!

- 5 Mose rige nu ophører,
Kristi friheds Ånd os fører,
borte er al trældoms frygt;
hvo Guds nåde ret har søgt,
kan sig i vor frelser fryde,
børnefriheds stand at nyde.
Halleluja, halleluja!
- 6 Nu er forhæng sønderrevet,
og en indgang åbnet blevet,
i Guds helligdom at gå,
for ham uden frygt at stå;
han, som verdens lys er blevet,
nattens mørkhed har fordrevet.
Halleluja, halleluja!
- 7 Derfor, Zion, op at sjunge
og velsigne denne konge,
giv ham mund og hjerte til!
Du er brud, med dig han vil
riget dele; lad dig føre
ham til offer, lad dig høre:
Halleluja, halleluja!

HEBR. 8:5-6 – J.A. FREYLINGHAUSEN 1714.
HANS ADOLF BRORSON 1733.

91

TAIZÉ – BERTHIER – H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN – LUK 1, 46-55.
 GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Mag - ni - fi - cat, ma - gni - fi - cat,
 Fryd dig, min sjæl, fryd dig, min sjæl.

mag - ni - fi - cat a - ni - ma me - a Do - mi - num.
 Gud er barm - hjer - tig og har ud - valgt fat - ti - ge.

Mag - ni - fi - cat, ma - gni - fi - cat,
 Fryd dig, min sjæl, fryd dig, min sjæl.

mag - ni - fi - cat a - ni - ma me - a!
 Han har gjort sto - re ting i - mod mig!

92

Hvorledes skal jeg møde
 og favne dig, min skat?
 Du skønne morgenrøde
 mod al min jammers nat!
 Min Jesus, sig, hvorledes
 mit arme hjerte skal
 opsmykkes og beredes
 dig til en brudesal.

- 2 Dit Zion palmer svinger
til evig sejers tegn,
og frydens tone klinger
i nådens blide egn;
mit hjerte dig til ære
skal grønnens som en skov,
og alt mit liv skal være
din kærlighed til lov.
- 3 Jeg lå i bånd og fængsel,
du førte mig herud,
jeg stod i spot og trængsel,
da tog du mig til brud;
for mig at få ophøjet
du bar min skam og brøst;
hvad du så tungt har pløjet,
er mig en evig høst.
- 4 Ej andet fra dit rige
har draget dig herved
end din den uden lige
grundløse kærlighed.
Da jeg i mørkheds sæde
og Satans rige sad,
da kom du selv, min glæde,
og gjorde mig så glad.

- 5 Kom, bange sjæl, at skrive
dig det i hjertet ind,
lad denne glæde drive
igennem sjæl og sind:
at hjælpen er til stede,
at Jesus selv er her,
han vil dig trøste, glæde
og altid have kær.
- 6 Du skal ej heller klage,
at du ham ej kan få,
han kommer selv at tage
dig ud af jammers vrå;
han kommer selv, han kommer
at dæmpe al din ve
og gør en liflig sommer
af al din trængsels sne.

PAUL GERHARDT 1653. – HANS ADOLPH BRORSON 1733.

93 Op, glædes alle, glædes nu!
Med fryd opfylder sind og hu
i Herren, eders glæde!
Thi Jesus han er nu så nær
og vil, fordi han har os kær,
udi vort kød sig klæde.

- 2 Bort sorg, og krænk ej mer vort sind!
Guds glæde lukker vi nu ind,
at vi kan Jesus favne
med bøn og hjertens tak og tro;
i ham skal alt vort håb og ro
sin glæde aldrig savne.
- 3 Din fred, o Gud, som overgår
alt det, som sind og sans formår,
vort hjerte så bevare
i Kristus Jesus, at vi må
så stor en juleglæde få,
som aldrig kan bortfare.

FIL 4,4-7 - THOMAS KINGO 1689.

- 1 Når kulden svøber sig
om træer og kviste,
og vintermørket gør os grå og triste,
da tænder håbet lys på grønne grene,
for Kristus kommer! Vi er ikke ene!
- 2 Han kommer, som vi
vintertrætte håber,
og han er ikke den, der højlydt råber,
at lykken er at nå og få det hele, -
sagtmodig vil han livet med os dele.

94

- 3 Han går til dem,
der frygter julens glæde
og ikke har et sted, hvor de kan græde,
til dem, der knuges ned af julesorgen
og helt har mistet håbet for i morgen.
- 4 Han trøster os så blidt,
at mørket brydes,
og gi'r os kraft, så vi igen kan frydes,
han river sløret af de gustne løgne
og åbner fængsler og de blindes øjne.
- 5 Og hvor med tak
og åbenhed han mødes,
han lader kærligheden i os fødes,
og hvor vi ser Guds godhed i hans øje,
der lyser solopgangen fra det høje.
- 6 Nu er det advent!
Kristus-tiden kommer,
og selv i mørket lufter det af sommer,
så håbet blusser op hos alle triste,
når Guds folk tænder lys på grønne kviste.

HOLGER LISSNER 1994.

- 1 Det, som ingen kan forstå,
det, som intet øje så,
det har nu som intet andet
klart vort hjerte overmandet.
- 2 Han, som er den skjulte Gud,
på sit eget kald og bud
hørte hvasket fra en kvinde:
jeg er Herrens tjenerinde.
- 3 Da han sig vor synd til trods
overgive lod til os,
verdens største vovestykke
lod i barnet sig udtrykke.
- 4 Evighed og tiden her
kom hinanden ganske nær,
da de to på jorden mødtes
i den nat vor frelser fødtes.
- 5 Det er da, hvad troen ved:
evigt liv og salighed.
Der, hvor synden er tilgivet,
kender vi alene livet.

- 6 Det, som tanken gik imod,
var det, hjertet nu forstod,
det er troens rette sæde,
det er grund til al vor glæde.
- 7 Verdens allerførste gry's
høje hvælv omspændt af lys,
nu som før her ved Guds finger
røres blidt af englevinger.

JOHANNES KIRKEGAARD.

JESU KRISTI FØDSEL

- 96 Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.
- 2 Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;

o, ganger dog ej vor dør forbi!
os volder ej den kvide!

- 3 Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!
- 4 Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet;
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.
- 5 Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.
- 6 Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,

da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.

N.F.S. GRUNDTVIG 1824.

97 Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

- 2 O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder hører nyt fra Gud!
- 3 Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!
- 4 O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

- 5 Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.
- 6 Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!
- 7 Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.
- 8 Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.
- 9 Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest,
da skal med Davidsharpens klang
dig takke højt vor nytårssang!

N.F.S. GRUNDTVIG.

98 Forunderligt at sige
og sært at tænke på,
at kongen til Guds rige
i stalden fødes må,
at himlens lys og ære,
det levende Guds ord,
skal husvild blandt os være,
som armods søn på jord!

2 Selv spurven har sin rede,
kan bygge dér og bo;
en svale ej tør lede
om nattely og ro;
de vilde dyr i hule
har hver sin egen vrå;
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?

3 Nej, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind,
ja bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyrekøbt!
Her skal du hvile rolig
i kærligheden svøbt.

N.F.S. GRUNDTVIG 1843.

- 1 Hør, hvor englesangen toner!
Nu er født en konge stor!
Han er frelser og forsoner,
fred han bringe vil til jord.
Rejs jer, folk, af alle stammer,
syng i borg og syng i kammer!
Engle synger, syng med dem:
Krist er født i Betlehem!
Hør, nu bruser engles kor
Ære være kongen stor!
- 2 Krist, Guds Søn i Himmerige,
evig i sin guddomspragt,
ville til det lave stige
i en fattig tjenerdragt.
Gud i kød blev åbenbaret,
lovsangsbåret og forklaret!
Nu blandt mennesker han bor,
vor Immanuel på jord!
Hør, nu bruser engles kor:
Ære være kongen stor!
- 3 Hil dig, konge, fredens fyrste!
Hil dig, julens herre god!
Du os møder med det største:
Liv og lys og helsebod.

Du forlod dit Himmerige
for at lamme dødens rige.
Du blev født i Davids by
for at føde os på ny.
Hør, nu bruser engles kor:
Ære være kongen stor!

CHARLES WESLEY. GEORGE WHITEFIELD. – NIELS MANN.

- 100** Kimer, I klokker! ja, kimer før dag
i det dunkle!
Tindrer, I stjerner, som englenes øjne
kan funkle!
Fred kom til jord,
Himmelens fred med Guds Ord.
Æren er Guds i det høje!
- 2 Julen er kommet med solhverv for
hjerterne bange,
jul med Guds-barnet i svøb, under
englenes sange,
kommer fra Gud,
bringer os glædskabens bud.
Æren er Guds i det høje!
- 3 Synger og danser, og klapper i
eders småhænder,

menneskebørnene alle til
jorderigs ender!
Født er i dag
barnet til Guds velbehag.
Æren er Guds i det høje!

N.F.S. GRUNDTVIG 1856.

- 1 Fra himlen kom du herved,
udgået fra Guds herlighed.
Skønt du gik tjenerens vej,
din død blev håb og liv for mig.
Guds Tjener-søn, du kom herved.
Vi så i dig Guds herlighed.
Du kalder os til at følge efter dig,
at gå i tro din tjener-vej.
- 2 Han græd i haven den nat,
hvor angsten greb i sjælen fat:
„Din vilje ske, ikke min.“
Han tømte kalkens bitre vin.
Guds Tjener-søn, du kom herved.
Vi så i dig Guds herlighed.
Du kalder os til at følge efter dig,
at gå i tro din tjener-vej.

101

- 3 Kom mærk hans hånd og hans fod,
han ofred' alt, han gav sit blod.
Hans hånd med skabelsens magt,
nu korsets ondskab underlagt.
Guds Tjener-søn, du kom herved.
Vi så i dig Guds herlighed.
Du kalder os til at følge efter dig,
at gå i tro din tjener-vej.
- 4 Så lad os ophøje ham,
som tjente bort vor skyld og skam.
Gi' til vor menneskehed
hans grænseløse kærlighed.
Guds Tjener-søn, du kom herved.
Vi så i dig Guds herlighed.
Du kalder os til at følge efter dig,
at gå i tro din tjener-vej.

GRAHAM KENDRICK. – FINN BRÆSTRUP KARLSEN.
HENNING CLAUSEN.

102 Lad det klinge sødt i sky:
Længe leve Kongen ny,
Zions konge, barnebly!
Han kom til jord,
som os profeten spå'de.
Eja, eja!

Nu er sket til jordens held,
hvad os meldte Gabriel,
Guds engel fin:
Født er Herren af en mø,
og vi ej fødes til at dø.
Gud med os, Immanuel,
Immanuel!

- 2 Synger med os, alle små!
Børn i vugge! stammer på,
hvad selv engle knap forstå!
Han kom til jord,
som os profeten spå'de.
Eja, eja!
Nu er sket til jordens held,
hvad os meldte Gabriel,
Guds engel fin:
Født er Herren af en mø,
og vi ej fødes til at dø.
Gud med os, Immanuel,
Immanuel!

- 3 Lad det spørges trindt om land:
Født er os en frelsermand,
Jesus Kristus hedder han!
Han kom til jord,

som os profeten spå'de.
Eja, eja!
Nu er sket til jordens held,
hvad os meldte Gabriel,
Guds engel fin:
Født er Herren af en mø,
og vi ej fødes til at dø.
Gud med os, Immanuel,
Immanuel!

LATIN 14. ÅRH. - N.F.S. GRUNDTVIG 1837. - THOMAS LAUB 1918.

103 Kom, syng med os i jubelkor.
Nu holder himlen jul på jord.
Et barn er født til verden.
Den glæde trodser alskens ondt.
Så stor og mægtig er den
som solen med sit strålebundt
når hele verden rundt.

- 2 Du, lys af lys, som ingen så,
du bliver en af jordens små,
du fødes under loven,
du fødes i et jomfruskød,
den højes kraft fra oven
udfoldes helt i afmagts nød,
og Ordet bliver kød.

- 3 Du havsensdybe kærlighed,
der spejler høje stjerners fred,
nu findes du i stalden,
du hører i en vildsom nat
fortabte sjæles kalden,
du nævner hver en gudsforladt
din dyrebare skat.
- 4 Engang skal himmel møde jord
og smelte sammen i et kor,
ført an af englestemmer,
hver stjerne og hvert blad i skov,
hver skabning, jorden gemmer,
stå op af mørket, hvor de sov,
og juble: Gud ske lov!

„IN DULCI JUBILO“ – LATINSK-TYSK FRA 14.ÅRH.
LUTHER 1545 – GRUNDTVIG 1837 – JOHANNES JOHANSEN.

- 1 Der er noget i luften,
jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven
har mistet hvert blad;
der er noget i luften
som rosernes duften,
som fuglenes fryd,

104

skønt rosen er falmet, og fuglen
er draget mod syd.

- 2 Der er noget i luften,
som gør mig så glad,
som frisker mit hjerte
i ungdommens bad.
Der er noget herinde,
et strålende minde
med kærter og sang,
om julen derhjemme, derhjemme
hos moder engang.
- 3 Der er noget i luften,
et barndommens bud,
som lyser imod mig
som stjernen fra Gud,
som leder mig stille
til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted som fuglen,
der rejste mod syd.
- 4 O, kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,

om håret er gråt!
 Udbred dine hænder,
 mens lysene brænder,
 og skænk os din fred!
 Thi evig, ja evig er glæden,
 når du følger med.

VILHELM GREGERSEN.

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDRIKSEN / J.E. FREDRIKSEN.
 LUK. 2,14 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

105

Glo - ri - a, glo - ri - a, in ex - cel - sis De - o,
 Lov og pris, lov og pris væ-re Gud i Himlen.

glo - ri - a, glo - ri - a, al - le - lu - ia!
 Lov og pris, lov og pris, hal-le-lu - ja!

Et om ter - ra pax — ho-mi-ni - bus
 Og på jor-den fred til al - le folk,

bo - næ vo - lun - ta - tis.
 og på jor - den fred til al - le folk.

106 Nu tændes tusind julelys
på denne mørke jord;
og midt i nattens kuldegys
der høres englekor.

- 2 I nat går over by og land
det glade julebud:
at os er født en frelsermand,
som Herre er og Gud.
- 3 Du stjerne over Betlehem,
o, send dit lys herved,
og fyld du hvert et hus og hjem
med glæde og med fred.
- 4 I vore hjerters usselhed
du stråler klar og blid
med stråler af Guds kærlighed;
velsign vor juletid.

EMMY KÖHLER. – PETER STEINVIG.

107 Af højheden oprunden er
en morgenstjerne klar og skær,
af sandhed og af nåde;
du Jakobs-stammens nye skud,

du Davids Søn, min konning prud,
mig fryder overmåde!
Liflig, venlig,
stor og herlig, hjertenskærlig,
rig på gaver!
Lys og liv ved dig jeg haver.

- 2 Du lille barn så favr og skøn,
Gud Faders og Marias Søn,
hil dig, højbårne konning!
Du lilje i mit hjerterum,
dit riges evangelium
er sødt som mælk og honning!
Herre kære,
Himlens manna! Hosianna!
dig til ære
glad i ånden vil jeg være!
- 3 Min sjæl i Gud da fryder sig,
når mildelig du ser til mig
med miskundhedens øje;
o Jesus Krist, min Frelser god
dit ord, din Ånd, dit kød og blod
mig salighed tilføj!
Tag mig, favn mig,
gyd i barmen himmel-varmen,

at din nåde
ved dit ord må ene råde!

- 4 Jeg er nu glad og stoler på
min frelser er mit A og Å,
begyndelse og ende;
han fører mig til lov og pris
i Himmerig, i Paradis,
fra jammer og elende!
Amen! Amen!
Kom, du milde Jesus lille!
tøv ej længe!
Lyst til dig mon hjertet trænge.

ÅB. 22, 13. – PHILIPP NICOLAI 1599. – HANS CHRISTENSEN STHEN OMR. 1600.

108 Stille nat, hellige nat
frelsen kommer til jorden brat,
mennesker sover, mens underet sker,
kun Maria og Josef det ser
barnet i Betlehems stald.

- 2 Stille nat, hellige nat
englesang over mark og krat,
hyrder vågner i undren stor,
verdens frelser iblandt os bor.
Åbnet er himmerigs port,

- 3 Stille nat, himmelens fred
bringer Jesus Krist herved,
barnet smiler ved moders bryst,
smiler alverden til glæde og trøst.
Frelsen er kommet til jord.

JOSEPH MOHR 1818. – ELLEN LISSNER 1958.

- 1 Du fra tronen steg,
lagde kronen ned,
da til jorden du kom for mig;
men i Betlehem fandtes ej det hjem,
hvor man ville modtage dig.
O, kom, Herre Jesus, kom til mig!
Der er rum i mit hjerte for dig;
o, kom, Herre Jesus, kom til mig!
i mit hjerte er rum for dig.

109

- 2 Himmelhvælvets klang,
og Guds engle sang
om din fødsel, om fryd og fred;
men i krybbens strå dog du ligge må
som en fattig på fremmed sted.
O, kom, Herre Jesus, kom til mig!
Der er rum i mit hjerte for dig;
o, kom, Herre Jesus, kom til mig!
i mit hjerte er rum for dig.

- 3 Da du kom til jord
med dit livsens ord,
med dit frelsende effata,
fik du slag og spot, du al verdens drot,
og et kors hist på Golgata.
O, kom, Herre Jesus, kom til mig!
Der er rum i mit hjerte for dig;
o, kom, Herre Jesus, kom til mig!
i mit hjerte er rum for dig.
- 4 Snart med himmelglans
og med sejrskrans
vil du komme igen til jord,
da med hjertefryd eller klagelyd
skal vi høre dit almagts-ord.
O, kom, Herre Jesus, kom til mig!
Der er rum i mit hjerte for dig;
o, kom, Herre Jesus, kom til mig!
i mit hjerte er rum for dig.

EMILY E.S. ELLIOTT. 1864.

110 Kom, alle kristne,
lad os sammen ile
til barnet i krybben i Betlehem.
Frem vil vi træde
for Guds Søn med glæde.

Kom, lad os ham tilbede.
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

- 2 Syng, englehære,
giver Herren ære,
at han lod sig føde i Betlehem.
Lys er oprunden,
fred på jord er kommen.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem.
- 3 Lov, pris og ære
skal for evigt være
vor hyldest til barnet i Betlehem.
Evigt Gud Fader
Himlens dør oplader.
Kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede,
kom, lad os ham tilbede
i Betlehem!

FRANSK 18. ÅRH. – F. OAKELY 1841 OG 1852.
DANSK 1981

111 Lovet være du, Jesus Krist!
at du menneske vorden est,
født af en jomfru ren og skær,
gladelig hilst af Himlens hær!
O, Gud ske lov!

2 Du, Gud Faders enbårne Søn!
mand i lys, men dog Gud i løn,
underlig klædt i kød og blod,
kom på vor brøst at råde bod!
O, Gud ske lov!

3 Verden går i dit ledebånd,
dig dog svøbte en kvindes hånd,
du, som har skabt og styrer alt,
blev dog på skød barnlille kaldt.
O, Gud ske lov!

4 Himlens lys kom i dig til jord,
skinner til ny oplysning stor,
godt kan vi nu ved nattetid
kende som børn vor Fader blid.
O, Gud ske lov!

5 Fattig kom du til jorden ned,
adlede armod og usselhed,

fattig du gjorde dig med flid,
rige blev vi til evig tid.
O, Gud ske lov!

- 6 Konning er du blandt konger bedst,
hele dit folk du bød til gæst,
fører os op fra skyggedal
hjem til din lyse kongesal.
O, Gud ske lov!

LUTHER. – DANSK 1529. – N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Forlængst engang i Betlehem,
har Bibelen fortalt,
fødtes der en lille dreng,
og Jesus blev han kaldt.
Nat blev dag, og alt blev lyst,
selv i det dunkle krat,
og jordens børn til evig tid
vil mindes denne nat.
Harpers klang og engles sang –
lyt til de skønne ord.
Det var den første julenat,
Guds fred kom til vor jord.

112

- 2 På æslet ført af Josefs hånd
red Maria langsomt frem.

Men der var intet herbergsrum,
da de kom til Betlehem.
Nat blev dag, og alt blev lyst,
selv i det dunkle krat,
og jordens børn til evig tid
vil mindes denne nat.
Harpers klang og engles sang –
lyt til de skønne ord.
Det var den første julenat,
Guds fred kom til vor jord.

- 3 Til sidst de fandt en lille krog
i en stald, hvor kvæget lå.
Et barn blev født, i krybben lagt,
på fattiglejet af strå.
Nat blev dag, og alt blev lyst,
selv i det dunkle krat,
og jordens børn til evig tid
vil mindes denne nat.
Harpers klang og engles sang –
lyt til de skønne ord.
Det var den første julenat,
Guds fred kom til vor jord.

- 4 Forlængst engang i Betlehem,
har Bibelen fortalt,

man gav ham, himlens kongesøn,
en krybbe – det var alt.

Nat blev dag, og alt blev lyst,
selv i det dunkle krat,
og jordens børn til evig tid
vil mindes denne nat.

Harpers klang og engles sang –
lyt til de skønne ord.

Det var den første julenat,
Guds fred kom til vor jord.

JESTER HAIRSTON 1956. – RUTH OG HERLUF ANDERSEN.

- 1 Venner! sagde Guds engel blidt:
Hvorfor er nu I bange?
Kildevæld kun er budskab mit
til lutter frydesange;
thi han, som jorden gør sjæleglad,
er født til verden i Davids stad.
- 2 Jesus Kristus, den Davids Søn,
vor frelser fra al fare,
født er han, ligger svøbt i løn
i krybben, tag det vare!
Fra Himlen højt kommer julebud:
Nu ære være al nådens Gud!

113

- 3 „Ære være al nådens Gud!
Nu daled fred til støvet,
glæden springer af svøbet ud
som blomsten og som løvet.“
Så lydt og sødt under sky det klang,
som alle stjernernes morgensang.
- 4 Himmel-klarhed og englesang,
dem gav os Gud med freden,
efterskin de og efterklang
har trindt i kristenheden,
hvor ånd har mæle, og sang har væld,
hvor øjne tindre hver julekvæld.
- 5 Kirke! du er vort Betlehem,
og alle små der inde,
efter som det er sagt til dem,
skal deres frelser finde
med juledags evangelium
i hjertekammerets krybberum.

N.F.S. GRUNDTVIG 1846.

114 Det var ikke en nat som de andre,
thi al skabningen holdt på sit vej
og så engle i tusindvis vandre

rundt på jorden med stjernernes skær.
Denne nat blev et lyshav i tiden,
den har lyst gennem slægterne siden,
dengang Gud selv blev menneskets lys.

- 2 Det var ikke en himmel som andre,
den blev åbnet af lys og af lyd,
man så stjerner bevæges og vandre
imod Betlehem, landet mod syd,
så at hyrderne glemte at fryse,
i Guds billede måtte de lyse,
dengang Gud selv blev menneskets lys.
- 3 Det var ikke et barn som de andre,
der blev født under himlen den nat,
det var Gud selv, der nu ville vandre
for at finde på jorden sin skat.
I den usleste mand eller kvinde
så han perlen så kosteligt skinne,
dengang Gud selv blev menneskets lys.
- 4 Det var ikke en herre som andre,
han fik ikke i herberget rum,
måtte husvild imellem os vandre,
til sin offerbænk førtes han stum,
i den fremmedes grav blev han fange.

I hans hus er der plads til de mange,
han er Gud, han er menneskets lys.

- 5 Det er ikke et ord som de andre,
det kan styrte selv dødens tyrann,
det er lyset, hvorved vi skal vandre
gennem mørket til morgens land.
Dette ord blev et lyshav i tiden,
det har lyst gennem slægterne siden,
det er Gud, det er menneskets lys.

JOHANNES JOHANSEN 1977.

115 En rose så jeg skyde
op af den frosne jord,
alt som os fordum spå'de
profetens trøsteord.
Den rose spired frem
midt i den kolde vinter
om nat ved Betlehem.

- 2 For rosen nu jeg kvæder
om kap med Himlens hær:
En jomfru var hans moder,
Maria ren og skær.
I ham brød lyset frem

midt i den mørke vinter
om nat ved Betlehem.

- 3 Den rose fin og lille
har dejlig duft og skær;
den lyse for os ville
og sprede mørket her;
i sandhed mand og Gud
af syndens nød og pine
han nådig hjælp os ud.

TYSK 15. ÅRH. – V. 1-2 TH. LAUB 1920.

V. 3 UFFE HANSEN 1935.

- 1 Et barn er født i Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!
- 2 En fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!
- 3 Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!
- 4 Og Østens vise ofred der

116

guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!

5 Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!

6 Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja, halleluja!

7 På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!

8 Guds engle der os lære brat
at synge, som de sang i nat:
Halleluja, halleluja!

9 Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!

10 Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja, halleluja!

LATIN 14. ÅRH. – TYSK 1545. – DANSK 1544. – N.F.S. GRUNDTVIG 1820 OG 1845.

- 1 Mens hyrder vogted' deres får,
og nattekulden bed,
da kom en engel, sendt af Gud,
iklædt Guds herlighed.
- 2 De skreg af frygt, men englen sa':
„Frygt ikke! Hør mit ord:
Guds store glæde bringer jeg
til jer og denne jord.
- 3 En frelser ud af Davids slægt
er født på Davids egn.
Og han er Herren, Kristus kaldt,
og det er jeres tegn:
- 4 I stalden finder I et barn,
i krybben er det lagt,
et lille barn i halm og hø
med verden i sin magt“.
- 5 Med ét blev englen til en flok
som tusind stjernesud.
Det var, som alle stjerner sang:
„Al ære være Gud.

- 6 Den Gud, som højt i himlen bor,
er nu på dette sted.
I mennesket hans velbehag.
På jorden er hans fred“.

NAHUM TATE 1703. – JOHANNES JOHANSEN 1984.

COPYRIGHT © 1983 EDITION EGTVED AS.

TRYKT MED TILLADELSE AF EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN

118 Hjerte, løft din glædes vinger!
Over muld
underfuld
englesangen klinger;
hør og mærk de toner søde,
Himlen lydt
melder nyt:
Kristus lod sig føde!

- 2 Gud, vor Fader, gav i nåde
julenat
os en skat,
herlig overmåde;
for at frelse os af nøden
steg herved
kærlighed,
stærkere end døden.

- 3 I, som tunge stier træde,
stands og hør:
Her er dør
til den sande glæde;
og i huset inden døre
trøstes ved
slig en fred,
ingen sorg tør røre!
- 4 Er I fattige og arme,
ind kun stig,
han er rig
og har hjertevarme!
Fyldt af forråd er hans lade,
og han huld
skifter guld,
som gør hjerter glade.
- 5 Nu, så lad til ham os fare,
mange, få,
store, små
i en samlet skare!
Ingen tør ved rejsen gyse,
Jesu navn
som en bavn
vil på vejen lyse.

- 6 Priser, brødre! hvor I bygge,
det Guds Ord,
som til jord
kom med liv og lykke!
Genlyd, jul, af toner søde,
som med klang
engle sang:
Kristus lod sig føde!

PAUL GERHARDT 1653. – C.J. BRANDT 1878.

119 Guds engle i flok! synger lifligt i kor
som den første jul
om barnet, Guds-barnet, som fødtes på jord,
om Jesus, vor helt og vor Herre!

- 2 Guds-folket på jord! tager barnet i favn
som den første jul!
Med fred kom vor frelser i Faderens navn:
vor Jesus, vor helt og vor Herre!

- 3 Al æren er Guds over højeste sky
for den glade jul,
i billede sit har han skabt os på ny
med Jesus, vor helt og vor Herre!

N.F.S. GRUNDTVIG 1849.

- 1 Glade jul, dejlige jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de gå.
- 2 Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang.
- 3 Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang.
- 4 Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

B.S. INGEMANN 1850 OG 1852.

- 121** Her kommer, Jesus, dine små,
til dig i Betlehem at gå;
oplys enhver i sjæl og sind
at finde vejen til dig ind.
- 2 Vi løber dig med sang imod
og kysser støvet for din fod;
o salig stund, o klare nat,
da du blev født, vor sjæleskat.
- 3 Velkommen fra din himmelsal
til denne verdens tåredal,
hvor man dig intet andet bød
end stald og krybbe, kors og død.
- 4 Men Jesus, ak, hvor går det til,
at dog så få betænke vil
den inderlige kærlighed,
der drog dig til os arme ned?
- 5 Så drag os ganske til dig hen,
o, Jesus, du vor sjæleven,
at hver af os så inderlig
i troen må omfavne dig!

- 6 Lad verden ej med al sin magt
os rokke fra vor dåbes pagt;
men giv, at al vor længsel må
til dig, til dig alene stå.
- 7 Så skal det ske, at vi engang
blandt alle helgens frydesang
i Himlens søde Paradis
skal prise dig på englevis.
- 8 Her står vi nu i flok og rad
om dig, vort skønne hjerteblad!
Ak, hjælp, at vi og alle må
i Himlen for din trone stå!

HANS ADOLF BRORSON.

- 1 Zion, smyk dit brudekammer,
mød din konge og din Gud,
mens de tændte kærter flammer
om din højtid bærer bud.
Han er herlig over alle,
rig og mægtig, ren og prud;

122

lys af lys hans navn vi kalde.
Fryd dig, hans udvalgte brud!

- 2 Simeon på sine arme
tog Marias lille søn;
fuld af himmelsk kraft og varme
lød hans glade takkebøn:
Se, det barn, som Gud os sendte,
Herren over liv og død,
Frelseren, på hvem vi vente;
han skal ende verdens nød.
- 3 Døden skulle ej han skue
– det var Helligåndens bud –
før han under templets bue
så den salvede fra Gud.
Midt i templets folkeskare
brød hans bøn med jubel frem:
Herre, lad din tjener fare
nu med fred til livets hjem!
- 4 Glemte er nøden, slukket er sorgen;
thi jeg har din frelse set,
den, som du i tidens morgen
har for alle folk beredt.
Jødedømmens dæmring svinder,

hedenskabets nat er endt;
klart fra øst til vester skinner
lyset, som vor Gud har tændt.

ADORNA THALAMUM TUUM SION 9. ÅRH.

HALFDAN KEJSER 1868 – 1916.

- 1 Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.
- 2 Glæden er jordens gæst i dag
med Himmel-kongen, den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradis-vejen funden.
- 3 Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.

123

Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

B.S. INGEMANN 1839.

124 Julen har englelyd,
vi med fryd
os barnlig på Gud Fader
forlader;
vi var i nød så længe,
dog hørte han vor bøn,
han ved, hvortil vi trænge,
vor frelser blev Guds Søn;
thi vil vi alle sjunge
med hjerte og med tunge
et: Ære være Gud
for sit julebud!

2 Ret i en salig tid
kom han hid;
til levende og døde
genløde
de ord, der fór så vide

til alle tider hen:
om ham, som tog vor kvide
og gav os fryd igen,
gik ned for os i døden
som sol i aftenrøden
og stod i morgengry
op for os på ny.

- 3 Sorg er til glæde vendt,
klagen endt!
Vor glæde skal hver tunge
udsjunge!
Syng med Guds engleskare
på Jesu fødselsdag
om fred trods nød og fare,
Gud Faders velbehag,
som vil al sorgen vende
til glæde uden ende;
bær os på børnevis
ind i Paradis!

LATIN-DANSK (1569). - N.F.S. GRUNDTVIG 1837 OG 1851.
B.S. INGEMANN 1854.

- 1 Barn Jesus i en krybbe lå,
skønt Himlen var hans eje;
hans pude her blev hø og strå,

125

mørkt var det om hans leje.
Men stjernen over huset stod,
og oksen kyssed barnets fod.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

- 2 Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte!
Et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte;
til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

H.C. ANDERSEN 1832.

126 Den yndigste rose er funden,
blandt stiveste torne oprunden,
vor Jesus, den dejligste pode,
blandt syndige mennesker gro'de.

- 2 Alt siden vi tabte den ære,
Guds billedes frugter at bære,
var verden forvildet og øde,
vi alle i synden bortdøde.
- 3 Da lod Gud en rose opskyde
og sæden omsider frembryde,

at rense og ganske forsøde
vor slægts den fordærvede grøde.

- 4 Al verden nu burde sig fryde,
med salmer mangfoldig udbryde,
men mangel har aldrig fornummen,
at rosen i verden er kommen.
- 5 Forhærdede tidsel-gemytter,
så stive som torne og støtter,
hvi holder I eder så ranke
i stoltheds fordærvede tanke!
- 6 Ak, søger de ydmyge steder,
i støvet for Frelseren græder,
så får I vor Jesus i tale,
thi roserne vokser i dale.
- 7 Min Jesus! du stedse skal være
mit smykke, min rose, min ære,
de giftige lyster du døder
og korset så liflig forsøder.
- 8 Lad verden mig alting betage,
lad tornene rive og nage,

lad hjertet kun dåne og briste,
Min rose jeg aldrig vil miste!

HANS ADOLF BRORSON.

127 Deilig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2 Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3 Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. INGEMANN 1850.

HELLIG TRE KONGER

128

- 1 Dejlí er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.
- 2 Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.
- 3 Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstíd,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.
- 4 Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

- 5 De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.
- 6 Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.
- 7 Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. GRUNDTVIG 1810 OG 1853.

129 De hellig tre konger så hjertensglad
fra hjemmet de droge til Betlehems stad,
de toge sig for den rejse så lang
at finde Jesus i krybben trang.

- 2 En stjerne dem viste til Jødeland
og hen til den himmelske frelsermand,

og barnet de fandt så dejlig og skær
hos okse og asen i stalden der.

- 3 Og ned så faldt de på deres knæ,
da barnet derinde de fik at se,
og røgelse, myrra og røden guld
de ofred den Herre så frydefuld.
- 4 Så droge de hjemad til deres land
og prisede Gud, deres skabermænd.
Lad os og falde den drot til fod,
ham ofre et angerfuldt hjerte og mod!
- 5 Han er den Jakobs-stjerne klar,
en kvist af Israel åbenbar,
en kilde, der springer af nåde stor,
en Herre over alt englekor.
- 6 Thi bør os stedse at være glad
med frydesang udi allen stad,
indtil vi hos ham, vor glæde kom fra,
kan synge evigt halleluja!

MATT 2,1-12. – PEDER NIELSEN KJØGE 1693.
F.R. HAMMERICH 1850-1852.

130 O, Gud ske lov for håbet,
som med Guds søn er sendt,
og for den troens stjerne,
Guds kærlighed har tændt.

- 2 Vor vej var mørk og øde,
og alle fór vi vild,
– nu lyser julens stjerne
forjættende og mild.
- 3 O, Gud ske lov for stjernen
tændt over Betlehem,
den lyser gennem mørket,
så vi kan finde hjem,
- 4 O, Gud ske lov for stjernen
på himlens dybe blå,
den giver mod til vandring
mod mål, som vi skal nå.
- 5 Gud være evig lovet
for lyset, han har sendt,
– han slukker aldrig stjernen,
som julenat blev tændt.

EMIL LARSEN.

JESU KRISTI LIV OG TJENESTE

131

- 1 I Nazaret, i trange kår,
med højheden fortrolig,
der vokste op til manddoms år
vor Herre, blid og rolig,
som den, der véd i hytten godt,
hos Fader på det høje slot
han har sin visse bolig.
- 2 Det gjorde alt hans Faders Ånd,
som over issen svæved,
han gerne gik i ledebånd,
som ham til Himlen hæved;
han gik med smil sin stille gang,
og kun hvor synd gik frækt i svang,
han sukked dybt og bæved.
- 3 Så er vi alle kongebørn,
skønt fattige og ringe,
og højere end nogen ørn
sig tankerne opsvinge,
når Jesus er vort hjerte nær
som Herre mild og broder kær,
som barn med englevinge.

- 4 Da har og Gud et Nazaret
til os etsteds på jorden,
en lille køn og yndig plet
i syden eller norden,
hvor overalt vi ser Guds spor
og lytter glade til hans ord
som fuglesang og torden.
- 5 Dér, som Gud Faders egne små,
i dagetal vi lære
i Åndens kraft at stå og gå
og tale til Guds ære,
opelskes til i manddomsår
som træer i Guds abildgård
velsignet frugt at bære.
- 6 Så vokser vi i Jesu fjed,
så kommer vi til kræfter,
så lærer vi at elske fred
og skikke os derefter,
så fyldes med den visdom vi,
som ydmyghed er sjælen i,
hvorved ej hovmod hæfter.
- 7 O, Gud ske lov for nådens ord
til trøst for dem, som græde!

Og Gud ske lov for Jesu spor,
hvor de små kan træde!
Og Gud ske lov for Herrens Ånd,
som fører os i ledebånd
til evig fred og glæde!

LUK 2,51-52. – N.F.S. GRUNDTVIG 1845 OG 1853.

- 1 Min sjæl ophøjer Herrens navn,
hos ham skal ingen føle savn.
Se hen til ham,
som bar al verdens synd og skam,
se hen til ham og strål af glæde!
- 2 I natten hørte han mit råb,
jeg fandt hos ham et evigt håb.
Se hen til ham,
som bar al verdens synd og skam,
se hen til ham og strål af glæde!
- 3 Min kraft er Kristi sejers-død,
hos ham skal ingen lide nød.
Se hen til ham,
som bar al verdens synd og skam,
se hen til ham og strål af glæde!

132

- 4 Han overvandt den mørke nat,
på klippegrund min fod blev sat.
Se hen til ham,
som bar al verdens synd og skam,
se hen til ham og strål af glæde!
- 5 Med himmelsk klarhed er han nær,
Guds engles sang genlyder her.
Se hen til ham,
som bar al verdens synd og skam,
se hen til ham og strål af glæde!

JOHANNES KIRKEGAARD.

133 Jesus var bange i ørkenens sand,
bange for fristerens stemme:
Brug dine kræfter og vis, hvad du kan!
Tror du, at Gud vil dig glemme?
Angsten må vige, hvor troen bor:
Vig fra mig, djævel! Og frygt Guds ord!

- 2 Jesus var bange Getsemane nat,
bange for hadet og smerten,
føjte sig svigtet, af alle forladt,
dømt til at lide for verden.
Angsten må høre, hvad tro kan se:
Vig fra mig, djævel! Guds vilje ske!

- 3 Jesus var bange på Golgatas høj,
bange, for Gud var forsvundet.
Timen var kommet, og pinen var drøj,
nu havde ondskenen vundet.
Angsten må se, han har brudt dens magt:
Vig fra mig, djævel! Det er fuldbragt!
- 4 Jesus var bange som du og som jeg,
men han gik angsten i møde,
bandt den med troen og fulgte sin vej,
til han stod op fra de døde.
Angsten skal vige for ham på jord!
Fred være med jer! Det er hans ord.

HOLGER LISSNER 1982-95.

- 1 En bondemand går ud at så,
hans øjne er to glade stjerner,
og han strør ud på må og få
en million af gule kærner.
- 2 Blandt bønder en letsindig en,
hans mark er ikke fin og muldet,
men overså't med skrub og sten,
hans sædekurv er gennemhullet!

134

- 3 Hans sind er fuldt af tusindfryd
som ageren af mælkebøtter,
han drømmer om titusind spyd
af spirer, hvor han foden flytter.
- 4 Han går i forårsvindens spor,
hans hånd er ødsel, overdådig,
hans kærner flyr mod syd og nord,
og Himlens fuglehær er grådig.
- 5 En vrimmel er hans sædekorn
som havets dråber, himlens stjerner;
i grøft, på vej, blandt buketorn
– dér regner det med gyldne kærner.
- 6 Hans hånd er stadig lige fuld,
og han bli'r ved til aften silde;
i tjørnekrat og tyndt lag muld
der går den meste sæd til spilde.
- 7 Han leder ej om frugtbar jord.
det spirer grønt, hvor han har gået,
en ødemark bli'r på hans ord
til hundredfold, hvor knap er sået.

- 8 For vækstens herre vokser frugt,
hvor alt må synes helt umuligt,
for ham bli'r hjertet godt og smukt,
skønt det i grunden er udu'ligt.
- 9 Lovsyng den skaber, der bli'r ved
at så trods alle tegn i tiden
det ord, som selv véd tid og sted
og trodser al vor golde viden.
- 10 Lovsyng den ødsle sædemand
om kap med vårens glade lærker,
han gør alverdens vide land
til sine grønne enemærker.

LUK. 8, 4-8. – JOHANNES JOHANSEN 1975.

- 1 Når for Jesus dagen endte
med sin møje, nød og strid,
mod Bethania han vendte
trætte fod ved aftentid,
glemte så i kvælden stille
striden i Jerusalem.
Hjerter tro og øjne milde
fandt han i de kæres hjem.

135

- 2 Alt, hvad der dem lå på hjerte,
har til Herren de fortalt:
Håb og frygt og fryd og smerte,
Jesus vidste råd for alt.
Og hans blik og milde stemme
drog til ham dem mere nær,
thi de kunne jo fornemme,
Jesus havde dem så kær.
- 3 Elsker du din frelser fromme?
Har du set hans kærlighed?
O, han vil så gerne komme
til os alle med sin fred.
Han går ind i borg og hytte,
hvor der kun til ham er rum,
og hvor hjerterne vil lytte
til hans evangelium.
- 4 Kære Jesus, vil du være
husven i vort lille hjem?
Ved dit milde ord os lære
som Guds børn at vandre frem?
Du må ganske for mig råde,
giv og tag, som du det vil,
alt er kærlighed og nåde,
når kun dig jeg hører til.

LAURA TROJEL.

- 1 Han kom fra det fremmede land,
vidste ikke hvad kærlighed var,
mødte ikke et blik,
hvor han kom og han gik.
Han sin skyld, ej tilgivelse så.
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Byd nu sammen til fest,
til fest, spil og dans,
byd nu sammen til fest, spil og dans!
- 2 På afstand han ser mod sit hjem,
og en mand kommer løbende frem,
han bli'r taget i favn,
og han hører sit navn,
og han er ikke udenfor mer.
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Byd nu sammen til fest,
til fest, spil og dans,
byd nu sammen til fest, spil og dans!

3 Det onde han bar er brændt ud,
han var død, men er levende nu.
Han kom hjem, han er der,
hvor Guds skabelse sker
og det splittede samles igen.
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Byd nu sammen til fest,
til fest, spil og dans,
byd nu sammen til fest, spil og dans!

4 Det fremmede land findes ej,
for til Gud går der altid en vej.
Og når én finder fred,
må vi glæde os med
li'så meget som var det os selv.
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Sæt en ring på hans hånd
og sko på hans fødder!
Byd nu sammen til fest,
til fest, spil og dans,
byd nu sammen til fest, spil og dans!

GÖTE STRANDSJÖ. – ANDERS FROSTENSON.
JØRGEN THAARUP 1976.

- 1 Ét vidste han om vejen frem:
den endte i Jerusalem;
og just som profetien lød,
dér endte den i kors og død.
- 2 Den vej han lydigt ville gå.
Han havde jo et mål at nå.
Og ingen fjendes vold og list
ham standsed eller gav ham frist.
- 3 Men råbte én: 'Du Davids Søn,
forbarm dig, hør en tiggers bøn!'
det standsed Jesus på hans vej,
han kunne ikke sige nej.
- 4 Det er vor trøst i liv og død:
han rørtes af en tiggers nød.
Og alt vort håb er gemt deri:
han kunne ikke gå forbi.
- 5 Det er den sande kærlighed,
der målet vil og vejen véd
og dog må standse ved at se
sin næstes nød, sin broders ve.

LUK. 18,31-43 - K.L. AASTRUP 1958.

138 Med strålekrans om tinde
forklaret Jesus stod,
det varmer os herinde,
ved dybest hjerterod.

- 2 Thi når han åbenbares
i støvets egn på ny,
skal vi med ham forklares,
ham møde højt i sky.
- 3 Han stod på Tabors høje,
den Guds og Davids søn,
som solen var hans øje,
som lys hans klædning skøn.
- 4 Med venner fra Guds bolig
vor frelser skifted ord
om kors og død fortrolig,
om seng i sorten jord.
- 5 O, hør mig, drot, du kære!
udbrød da Peter glad,
her er så godt at være,
ej mer vi skilles ad!

- 6 Vi sidder i det lave,
vor frelser over sol,
vi sidder mellem grave,
han på Guds kongestol.
- 7 Dog godt er her at være,
det volder Herrens ord,
som Ånden, til hans ære,
os trøster med på jord.
- 8 Som venner i Guds bolig
med ham vi skifter ord
om kors og død fortrolig,
om seng i sorten jord.
- 9 Vort kors er uden jammer,
vor død er uden brod,
vor grav et sovekammer,
vor Herres liv vor lod.
- 10 Hans Ånd er i vor kæde,
hans ord er i vor mund,
ham selv vi ser med glæde
nu om en liden stund.

- 11 Til Jesu Kristi ære
det tone højt i sky:
Her er så godt at være
i Herrens kirkeby!

MATT 17,1-9. – N.F.S. GRUNDTVIG 1836 OG 1853.

- 139 Min Gud, at være her!
At se din herlighed;
dit ansigt lyser som en sol,
og dine klæder med.
- 2 Så godt at være her!
Din skønhed stor at se
på bjerget hvor profeter står,
de så hvad nu skal ske:
- 3 Nu tidens fylde kom,
og løftet til os er:
At ved din herliggjorte krop
vi vor genløsning ser:
- 4 At før os døden når,
dit rige bryder frem.
Vi fastholdt gerne dette syn
og bygged' her vort hjem.

- 5 Hvor godt at være her!
Men du os sender ned
fra bjergets lys i natten ud.
Vi beder da, kom med.

JOSEPH ARMITAGE ROBINSON. – LARS ULRIK JENSEN 1994.

- 1 Båden var så lille,
bølgen som et hus.
Jesus sov i båden
midt i stormens brus.

140

- 2 O, hvor blev de bange,
de der var om bord.
Herre, vi går under!
råbte de i kor.

- 3 Jesus trued vinden,
og i samme stund
adlød storm og bølger
ordet fra hans mund.

- 4 Båden er så lille,
bølgen som et hus.
Jesus er iblandt os
midt i stormens brus.

MATT. 8, 23-27 – ANDERS FROSTENSON 1957. – NORSK 1979

141 Fuglen har rede, og ræven har grav,
sneglen bær' huset på ryggen,
stodderen han har kun pose og stav,
leder om lejet og lykken;
så går vor Herre med nådens ord
husvild og fattig omkring på jord.

2 Dengang vor Herre gik synlig omkring,
kaldte på alle de trætte:
Kommer og slår om Guds nåde en ring,
da får I hvilen den rette!
utak han fik mod al ret og skel,
til han på korset blev pint ihjel.

3 Men hvor han banker på port og på dør.
altid med ordets gulddammer,
der kommer glæde, som aldrig kom før,
ind i de mildes lønkammer;
der går til hjerte med englelyd
nåden og freden med Himlens fryd.

4 Fuglen har rede, og ræven har grav,
sneglen bær' huset på ryggen;
verdsligt vor Herre har intet deraf,
han har dog livet og lykken,

deler dem ærlig med hver, som tror:
Ånden og livet er i hans ord.

LUK. 9,58. – N.F.S. GRUNDTVIG 1856.

142

- 1 Se, hvilket menneske,
se, hvilket sind.
Se, hvor han glad lukker
udskuddet ind.
Brød til de sultende
deler han ud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!
- 2 Se, hvilken kreativ
kærlighedsmagt.
Hør de fantastiske
ting, han har sagt.
Fest for de fattige!
lyder hans bud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!
- 3 Se, hvor han helbreder
hjerte og krop.
Se, hvor han slider og
slæber sig op.

Se, hvor hans kraft driver
kræmmerne ud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!

- 4 Se, hvor han kæmper for
frihed og fred.
Se, hvor han fængsles og
dræbes derved.
Se, hvor han følger sin
kærligheds bud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!
- 5 Se, hvor han gør sig til
brød og til vin.
Mærk, hvor han nu gør din
byrde til sin.
Mod til de modløse
deler han ud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!
- 6 Se, hvilket menneske,
se, hvilket mod.
Se, hvor han angriber

ondskabens rod.
Mærk, hvor hans Ånd driver
dødsangsten ud.
Sådan er skaberen.
Sådan er Gud!

HANS ANKER JØRGENSEN 1987.

JESU KRISTI NAVN

- 1 Jesus er navnet mageløst,
båret af Herren med ære;
deri al nåden er udøst,
som kan i sandheden være.
Frelser for alt, hvad frelses kan,
vor og al verdens frelsermand,
det er vor Jesus, den Kristus.
- 2 Jesus er navnet under sol,
ene til lægedom blevet;
over hans kors som nådestol
står med hans blod det indskrevet.
Kun i det navn vor bøn er hørt,
kun i det navn Guds ord er ført,
taler Guds-Ånden og trøster.

143

- 3 Jesus er navnet over sky,
hvori, på evige høje,
blive end alle himle ny,
knæene alle sig bøje,
mens alle tunger sødt i kor
istemmer: Jesus, det Guds Ord,
Frelser til Faderens ære!

FIL 2,9-11. – N.F.S. GRUNDTVIG 1856.

144 Jesus, i dit frelsersnavn
kommer jeg med synd og savn.
Intet andet jeg mig ved
end dit kors til salighed.
Dybt jeg bøjer mig for dig,
o, vil du velsigne mig!

- 2 Hellige mit sind, o Gud,
før mig fra mit eget ud.
Salv mig med din Helligånd,
bind mig fast til dig med bånd,
der ej brister nogen tid,
men gør stærk i troens strid.
- 3 Giv mig syn for verdens nød,
så jeg går, som du det bød,
ud til dem ved vej og skel,

til hver fattig, syg og træl, –
byde ind enhver som gæst
til din store nadverfest.

- 4 Livets dag mig bliver god,
om du lede vil min fod.
Der er farer på min vej;
men jeg ved, du svigter ej.
Og så bærer vejen hjem
til det ny Jerusalem.

NIELS MANN.

- 1 Navnet Jesus blegner aldrig,
tæres ej af tidens tand,
navnet Jesus det er evigt,
ingen det udslette kan.
Det har bud til unge, gamle,
skyder stadig friske skud,
det har evne til at samle
alle sjæle ind til Gud.
Navnet Jesus må jeg elske,
det har sat min sjæl i brand!
Ved det navn min sjæl fandt frelse,
intet andet frelse kan.

145

2 Jesu navn, hvor skønt det klinger,
lad det lyde over jord,
intet andet verden bringer
håb og trøst som dette ord.
For det navn må hadet vige,
for det navn må ondskab fly,
ved det navn skal retfærds rige
skyde friske skud på ny.
Navnet Jesus må jeg elske,
det har sat min sjæl i brand!
Ved det navn min sjæl fandt frelse,
intet andet frelse kan.

3 Midt i nattens mørke blinker
klart som fyret Jesu navn,
og hver nødstedt sejler vinker
ind til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ej skinner,
Jesus-navnet lyser end,
da den frelste skare synger
højt dets pris i Himmelen.
Navnet Jesus må jeg elske,
det har sat min sjæl i brand!
Ved det navn min sjæl fandt frelse,
intet andet frelse kan.

DAVID WELANDER 1923.

Skriv dig, Jesus, på mit hjerte,
du min konge og min Gud!
at ej lykke eller smerte
dig formår at slette ud!
Denne indskrift på mig sæt:
Jesus udaf Nazaret,
den korsfæstede, min ære
og min salighed skal være!

THOMAS KINGO 1689.

146

- 1 Du kommer, Jesus, til mig ind,
og så er solen tændt,
så flygter skyggen fra min kind,
og hvert et savn er endt.
- 2 Du kommer som hin første nat,
da jeg dig gav min tro,
og alle storme tier brat,
og tvivlen går til ro.
- 3 Du kommer, og så svinder alt,
som ellers gør mig ræd,
så kan jeg stå, hvor før jeg faldt,
og smile, hvor jeg græd.

147

- 4 Du kommer med din egen fred
i Ånden, som du gav,
så hviler jeg, hvor før jeg stred,
og takker, hvor jeg tav.
- 5 Du kommer, så er alting glemt
og godt, hvad end der sker,
og trængslerne, som mig har skræmt,
er ikke trængsler mer.
- 6 Du kommer, Jesus – om ej før –
så når jeg går herfra,
og kysser øjet, når jeg dør
i dig – halleluja!

NIELS PETER MADSEN.

148 Jeg må have Jesus med mig;
gå alene tør jeg ej.
Jeg må vide, han er hos mig,
og hans Ånd mig viser vej.
Da min sjæl er uden frygt;
hvor han går, jeg følger trygt,
i hans fodspor glad jeg træder,
alt mit håb på ham er bygt.

- 2 Jeg må have Jesus for mig;
han er stærk, når jeg er svag;
og hans stemme, øm og kærlig,
trøster mig på prøvens dag.
Da min sjæl er uden frygt;
hvor han går, jeg følger trygt,
i hans fodspor glad jeg træder,
alt mit håb på ham er bygt.
- 3 Jeg må have Jesus for mig
på min vej, hver stund der går.
Gennem fristelser og solskin,
under kamp han hos mig står.
Da min sjæl er uden frygt;
hvor han går, jeg følger trygt,
i hans fodspor glad jeg træder,
alt mit håb på ham er bygt.
- 4 Jeg må have Jesus i mig,
med hans ord om liv og fred
og om herlighed for evigt,
som i ham kom til os ned.
Da min sjæl er uden frygt;
hvor han går, jeg følger trygt,
i hans fodspor glad jeg træder,
alt mit håb på ham er bygt.

LIZZIE EDWARDS.

149 En liden stund med Jesus,
o, hvor det jævner alt,
og gør at hele livet
bli'r lyst og rigt gestalt.
Når jeg er træt af vejen
og hvad, som møder mig,
en liden stund med Jesus,
og alt forandrer sig.

2 En liden stund med Jesus,
når synden gør mig ve,
og vantro vil forhindre
mig klart på Jesus se.
Når misforstå't og såret
jeg her blandt venner går,
en liden stund med Jesus
da læges alle sår.

3 Så giv mig, kære Herre,
ja, giv mig ofte her
en liden stund med Jesus,
når kampen bli'r mig svær.
Mit hjertes dybe længsel
er dette ene blot:
En liden stund med Jesus,
og alt, ja alt bli'r godt.

LINA SANDELL.

- 1 Jesus – det eneste,
helligste, reneste
navn, som af menneskelæber er sagt.
Fylde af herlighed,
fylde af kærlighed,
fylde af nåde, af sandhed og magt.
- 2 Modgangen møder mig,
aldrig du støder mig
bort fra din hellige, mægtige favn.
Mennesker glemmer mig!
Herre, du gemmer mig
fast ved dit hjerte og nævner mit navn.
- 3 Herre, du hører mig,
Herre, du fører mig,
hvordan og hvorhen det tjener mig bedst.
Giv mig at bøje mig,
giv mig at føje mig
efter din vilje, mens her jeg er gæst.
- 4 Du er den eneste,
helligste, reneste;
giv mig det helligste, reneste sind.
Fri mig fra farerne,

frels mig fra snarerne;
tag mig til sidst i din herlighed ind.

OLE THEODOR MOE.

151 Jesus! Frelser og befrier
er dit dyrebare navn;
for enhver, som på dig bier,
er og frelser du af gavn,
så dit frelsernavn på jord
er det store nådens ord,
i dit navn genfødes sjæle,
i dit navn Guds engle knæle.

2 I dit frelsernavn her nede
er et fristed underfuldt
fra al synd og fra Guds vrede,
fra al sjælens tørst og sult,
fra al verdens sorg og nød,
fra forkrænkelse og død,
i dit frelsernavn er freden,
troen, håbet, kærligheden.

3 Derfor Jesus-frelsernavnet,
Guds enbårne Søns, min tro
har med hjertets arme favnet,
evig det hos mig skal bo;

her det som i moderskød
skjuler mig for synd og død,
hist det som på æresæde
skænker mig min Herres glæde.

N.F.S. GRUNDTVIG.

Jesus, livets sol og glæde,
se, her er jeg nu til stede!
Jesus, du al nådens kilde,
hør, hvad jeg så gerne ville;
se, jeg falder dig til fode,
giv, at mig til gavn og gode
og dit frelsernavn til ære
jeg i dag din gæst må være!

JOHANN FRANCK 1649. – HANS ADOLPH BRORSON 1739.
BEARBEJDET 1885.

152

- 1 Jesus os til trøst og gavn
frelsernavnet ville bære;
men han måtte tidlig lære,
at det var et smerte-navn;
dog, for han er Jesus blevet
og min jammer på sig tog,
derfor står mit navn indskrevet
dejligt udi livets bog.

153

- 2 Jesu dyrebare navn,
vor forløsnings morgenrøde,
Paradisets førstegrøde,
bange sjæles hvilestavn,
troens stærke sejersfane,
håbets rette ankergrund,
vær vort lys på livets bane,
vær vort liv i dødens stund!

HANS ADOLPH BRORSON 1732.
BEARBEJDET 1890.

JESU KRISTI LIDELSE OG DØD

154 Se, hvor nu Jesus træder
hen til den morderstad,
enddog man ham bereder
så stort et blodebad.

- 2 Enddog med Guddoms-øje
sit fængsel, kors og nød
forud han skuer nøje,
ja, ser sin visse død.
- 3 Dog vil han fri i sinde
mod sine fjender gå;

han ved, han skal dem binde
og evig sejer få.

- 4 Her er han, som vil løse
hver syndebunden træl;
her er han, som vil øse
trøst i hver bange sjæl.
- 5 Her er han, som vil favne
dig med sin kærlighed;
her er han, som vil gavne
dig med sin blodig sved.
- 6 Her er han, som vil bære
en tornekrans for dig;
her er han, som skal være
din drot evindeligt.
- 7 O Jesus, gid jeg kunne,
som jeg så gerne vil,
dig ære nogenlunde,
hjælp du mig selv dertil!
- 8 Jeg gerne mine klæder
vil for dig lægge ned;

jeg med i flokken træder,
som er til tak bered.

9 Jeg bær' og mine palmer
til ærens konge frem;
jeg sjunger mine salmer,
o Jesus, hør dog dem!

10 Vort hosianna klinge!
Du ærens konge, gak
vor død at undertvinge,
og hav så evig tak!

THOMAS KINGO 1689. J.P. MYNSTER 1845.

155 Ved Jerusalem engang
under folkets jubelsang
græd min frelsers øje;
ej for døden han var ræd, –
for den gamle stad han græd
på de trende høje.

2 „Ak! hvor tit og mangen gang
med mit åbne vingefang,
mine milde blikke,
har jeg kaldt jer, én og hver,

ind at finde hvilen her; –
men I ville ikke!“

- 3 Milde Frelser! Stærke Gud!
End du spreder vingen ud,
kalder ømt din stemme; –
jeg vil komme, som du bad,
under vingens skygge glad,
ved dit bryst mig gemme!
- 4 Den, som der har fundet ly,
truer ingen uvejrssky,
ingen høj og glente;
under dette vingepar,
indtil luften bliver klar,
roligt vi kan vente.
- 5 Som en fuglemoder tro
først sig giver vel til ro –
er de alle inde –
sådan venter Jesus Krist
også dig, som blev til sidst, –
lad ham dog dig finde!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

156 Hvem af os skal forråde
Kristus i denne nat?
Mørket er uden nåde,
alting kan skifte brat.

- 2 Løb vi fra livets lære,
brændte hjertet af skam
over sammen at være
der i mørket med ham?
- 3 Bed, venner, nu om styrke,
selv kan I ingenting.
Midt i det tunge mørke
fristeren går omkring.
- 4 Slå ham med bønnens våben,
ikke med sværd og vold.
Himlen ligger os åben.
jorden er mørk og kold,
- 5 Lyset og mørket brydes,
byder hinanden trods.
Nu kan tegnene tydes –
Kristus strider for os!

JOHANNES KIRKEGAARD 1977.

- 1 Det skete for mig,
at Gud udi kød åbenbarede sig,
at Himmels Herre på jorden blev træl,
blev fattig og plaget på legem og sjæl
til synderes frelse; ja, også for mig
han ofrede sig.
- 2 Det skete for mig,
at syndige hænder de martrede dig.
Din angst og pine, din blodige sved
sagtmodig og stille som lammet du led
alene til frelse endogså for mig.
Tak, pris være dig!
- 3 Det skete for mig,
at hist du på Golgata ofrede dig.
Hvert saligheds ord af din hellige mund
højt vidner, du vandt i forsoningens stund.
Ja, alt er nu fuldbragt, det skete for mig.
Tak, pris være dig!
- 4 Det skete for mig,
at du efter blodig, men sejrende krig
dig viste mig sejerens banner i hånd,
ved døden, den bitre, frikøbte min ånd.

Ja, sejerens frugter du skænkede mig,
thi priser jeg dig!

SVENSK. – UKENDT FORFATTER.

158 Det er angstens sved, han sveder
i den sidste svære gru.
Men det er for os, han beder,
og hans bøn er opfyldt nu.

2 Svigtet og forrådt af venner
føres han til kors og død.
I to gennemstukne hænder
bærer han alverdens nød.

3 Kærligheden bær så meget
også korsets tunge vej,
søger aldrig kun sit eget,
finder derfor dig og mig.

4 Vi er blandt hans utro venner,
vi har budt ham død og trods.
Med to gennemstukne hænder
vil han nu velsigne os.

5 Håb for hedninger og jøder.
Først nu ser I, hvem han er.

Netop han, som vi forstøder,
er nu Gud for os og jer.

JOHANNES MØLLEHAVE 1985. COPYRIGHT © 2000 EDITION
WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN. TRYKT MED TILLADELSE.

159

- 1 Hører til, I høje Himle,
hører til, I englekor!
hører, o, I folk, som vrimle,
I, som jorderig bebor!
Høre, hver, som høre kan,
hver, som sans har og forstand,
tier, alle engletunger,
Jesus, o vor Jesus sjunger!
- 2 O, hvor søde himmeltoner,
Jesus, dig på tunge lå,
du, som verdens synd forsoner,
sang, ret som du døden så!
Adam gik af Paradis,
græd for Herrens vredes ris,
du igen med sang oplukker
Himlens dør, og slangen sukker.
- 3 Stem da op mit svage hjerte,
stem min tunge, sjæl og ånd,
at jeg synger om din smerte,

stem mig med din egen hånd,
at din død den blive må
alt, hvad sjælen nynner på,
så jeg drive kan og dræbe
døden med din død på læbe.

- 4 Syng, min sjæl, og lad det høre,
der er glæde i din gråd,
for det klang dig sødt i øre:
Slangen mistet har sin brod!
Syng om ham, som for dig led
mer, end nogen engel ved!
Syng og tro, så skal du stige
syngende til Himmerige!

THOMAS KINGO.

160 Jesus, store sejervinder,
i Guds stad du drager ind;
når din æresdag oprinder,
glædes vemodsfult mit sind;
knæle vil jeg på din vej:
Hosianna, sjunger jeg;
o, men gennem sejrsglansen
ser mit øje tornekransen.

- 2 Skaren, som du vejen viser
til dit åbne Himmerig,
skaren, som i dag dig priser,
vil i morgen spotte dig;
palmen på din sejersvej
grønnes til i morgen ej.
Hvor dit hosianna gjalder,
døden dig til korset kalder.
- 3 Høje, stille sejervinder,
klart det for dit åsyn står,
jordens ære ej forblinder
øjet, som Guds trone når;
glædens råb på palmers vej
dølger Davids kval dig ej,
kærligt stråler dog dit øje,
salig ser du mod det høje!
- 4 Himlens konge, jorden knæler
på din store sejers vej,
fredens konge, ej du dvæler,
Golgatha dig standser ej;
fred du bringer, himmelgæst,
verden råde vil: Korsfæst!
O, men Himlens engletunger
evig hosianna sjunger!

B. S. INGEMANN.

161 Min Jesus, lad mit hjerte få
en sådan smag på dig,
at nat og dag du være må
min sjæl umistelig!

2 Da bliver nådens tid og stund
mig sød og lystelig,
til du mig kysser med din mund
og tager hjem til dig.

3 Mit hjerte i den grav, du lå
til påskemorgen rød,
lad, når det aftner, hvile få
og smile ad sin død!

4 Før så mig arme synder hjem
med din retfærdighed
til dit det ny Jerusalem,
til al din herlighed!

MOSES DØDE EFTER JØDISK OVERLEVERING UNDER GUDS KYS (5 MOS 34,5).
Bjørn Christian Lund 1764. – N.F.S. Grundtvig 1846.

162 Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde

rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

- 2 Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?
- 3 Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.
- 4 Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?
- 5 Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

- 6 Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!
- 7 Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!
- 8 Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.
- 9 Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

ARNULF AF LOUVAIN FØR 1250. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 1 Gak under Jesu kors at stå,
hans sidste ord at agte på;
fra korsets træ hans nådes røst
skal lyde dig til liv og trøst.
- 2 Han først for sine fjender bad:
„O kære Fader, dem forlad,
thi hvad de gøre, ved de ej,
så blinde gå de syndens vej!“
- 3 O Jesus! bed du og for mig,
du ser, hvor blind og skrøbelig
jeg er i al min vej, mit værk;
men ved din bøn jeg bliver stærk.
- 4 Han dernæst til sin moder så,
hvor jammerfuld hun monne stå,
som stungen gennem sjæl og liv
med mordersværd og dræbekniv.
- 5 En anden søn han hende gav
til lindring, trøst og støttestav:
„Johannes, tag dig hendes sag
som moders an fra denne dag!“

- 6 Om jeg, o Jesus, og skal stå
forladt, forhadet, med korset på,
ja, venneløs blandt rov og ran,
send et Guds barn, som tar mig an!
- 7 Den røver, som sin synd fortrød
og trøstet sig i Kristi død,
for hannem brød han dødens brod
og gav i Paradis ham lod.
- 8 Lad mig og i min sidste stund
det høre af din egen mund:
„I dag du være skal med mig
i Paradis, i Himmerig!“
- 9 Det fjerde ord var frygteligt,
og aldrig hørte Himlen sligt:
„Min Gud, min Gud, hvorfor har du
i denne nød forladt mig nu?“
- 10 For min skyld blev du så forladt
og af Guds vrede taget fat,
at aldrig jeg forlades skal
i dødens grumme, dybe dal.

- 11 Al verdens synd bar det Guds Lam,
Guds vredes ild fortæred ham;
„Jeg tørster!“ sagde han og fik
af eddike så sur en drik.
- 12 Så tømte du med bredfuldt mål,
o frelser min! den bitre skål,
men derfor kalken liflig, sød
skal kvæge mig i liv og død.
- 13 Da lød hans ord: „Det er fuldbragt!“
og bedre ord blev aldrig sagt;
opfyldt er lov og profeti,
afskaffet dødens tyranni.
- 14 Det giver trøst i hjerterod,
det er en evig glædes-flod;
nu står mig åben Himlens port,
for mig har Jesus fyldestgjort.
- 15 Hans sidste ord, hans sidste råb
var fuldt af livets store håb,
han sagde: „Fader, i din hånd
befaler jeg min sjæl og ånd!“

- 16 Det ord, det ord sig trænger ind
udi mit hjerte, sjæl og sind;
gid det og blive sidste ord,
jeg tale skal på denne jord!

THOMAS KINGO 1689. – N.F.S. GRUNDTVIG 1832-45.
BEARBEJDET 1850, 1889 OG 1951.

- 164 Når Jesu kors for øje står,
hvor herlighedens fyrste led,
mit hjertes hovmod brat forgår,
jeg knæler stille, hvor du stred.

- 2 Hvad før jeg dristigt kaldte mit,
det, som var sjæls og sinds attrå,
her er det, Herre, det er dit,
din død jeg ene bygger på.
- 3 Din kærlighed – en purpurdragt
dig hyllede i dødens blund,
hvad under da, al anden pragt
har tabt sin glans fra samme stund.
- 4 Det største skaberværk på jord
ved korsets træ i gruset faldt;
en kærlighed så guddomsstor
jeg ofrer glad mit liv – mit alt.

ISAAC WATTS. – ESTRID LAUTER.

- 1 O hoved, højt forhånet
med blodig sår og ve!
O hoved, tornekronet
til smerte, spot og spe!
O hoved, som har været
tilbedet idelig,
men nu så højt vanæret,
vær hilset hjertelig!
- 2 Hvem voldte al din plage,
din sjæl den mørke nat?
Hvem voldte dig den klage:
Min Gud har mig forladt?
Hvem har den kalk dig givet,
på korsets træ dig bragt?
Hvem har dig, som er livet,
i død og grav nedlagt?
- 3 Min Jesus, du er såret
for mine synder så,
jeg burde have båret
den straf, som på dig lå;
se hid, her står jeg arme,
fortjente vredens ris,
min Gud, dig dog forbarme,
din nådes glimt mig vis!

- 4 Jeg takker dig af hjerte,
af ganske sind og sjæl,
min frelser, for din smerte,
du ville mig det vel.
Lad mig, o Jesu Kriste,
ved troen holde mig!
Når øjnene vil briste,
da lad mig dø i dig!
- 5 Når herfra jeg skal vige,
da vig du ej fra mig!
Og når jeg ned skal stige
i graven, vis mig dig!
Træd frem, så snart mit hjerte
er stedt i dødens nød,
forkort min angst og smerte
for din den hårde død!
- 6 Vær du mit skjold og bue,
når jeg min afsked tar!
Lad mig dit ansigt skue,
som det på korset var!
Jeg derved sejer vinder
i troen, som sig bør,

dig til mit hjerte binder;
vel den, der sådan dør!

ARNULF AF LOUVAIN FØR 1250. – PAUL GERHARDT 1656.
FREDERIK ROSTGAARD 1738.

166

- 1 Hvorfor blev Jesus slå't ihjel?
Så milde var hans øjne.
Hans hænder gjorde alting vel.
Hans ord var aldrig løgne.
- 2 Fordi han tog sig af de små,
de syge og de svage
og dem som alle spytted på,
som ingen ku' fordrage.
- 3 Spedalske rensed han for sår,
urene hedninghunde,
og toldere, dem udenfor
som intet rigtigt kunne,
- 4 dem kaldte han Guds kære børn,
derfor blev andre onde.
Men hyrden søger mellem tjørn
det lam der går til grunde.

- 5 Derfor blev Jesus slå't ihjel
af dem som da regerte,
de tålte ej han gjorde vel
mod alle de forkerte.
- 6 I gravens dyb lå Jesu krop
og alt hvad Gud har givet.
Han rejste påskemorgen op
den døde krop til livet.
- 7 Lad hele verden være vred,
i ondskab gå til grunde,
dog Jesu far er kærlighed
og tilgi'r selv de onde.
- 8 Gud gjorde godt hvad vi gør ondt,
så ingen mer skal græde.
Han lyser hele kloden rundt
med ordet som er glæde.

JOHANNES JOHANSEN 1979.

JESU KRISTI OPSTANDELSE OG HIMMELFART

167

- 1 Nu ringer alle klokker mod sky;
det kimer i fjerne riger.
Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod Himlen stiger.
- 2 Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod Paradis-haven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.
- 3 For os han i gravens dyb steg ned,
han gik til de dødes rige.
Til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.
- 4 Al verdens glæde begravet lå;
nu frydes vi alle dage:
Den glæde, søndagssolen så,
den har i verden ej mage.
- 5 Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven;

han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

- 6 Og der blev glæde på jorderig
lig glæden i engles Himmel:
Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.
- 7 Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i Paradis-haven.
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

B.S. INGEMANN 1837.

168 Herren Krist opstod i dag.
Halleluja!
Vandt fra mørkets drot vor sag.
Halleluja!
Engles røst ved graven klang.
Halleluja!
Mød, genløste, ham med sang.
Halleluja!

- 2 Vi med ham har del og lod,
Halleluja!
Hvor, o død, er da din brod?

Halleluja!
Han har sprængt den stærkes lejr.
Halleluja!
Hvor, o grav, er da din sejr?
Halleluja!

- 3 Kærlighed som døden stærk.
Halleluja!
Har nu fuldbragt frelsens værk.
Halleluja!
Han forligte Gud og mand.
Halleluja!
Åbent ligger livets land.
Halleluja!

CHARLES WESLEY, 1739. - P.H. LANGE, 1941.

- 1 Som forårssolen morgenrød
stod Jesus op af jordens skød
med liv og lys tillige;
derfor, så længe verden står,
nu efter vinter kommer vår
livsalig i Guds rige.
- 2 Som fuglekor i mark og lund
lovsynger vår i allen stund
med deres toner søde,

169

så alle tunger, trindt om land,
lovsynge dødens overmand
i påske-morgenrøde!

- 3 Som blomster alle står i flor,
som skoven grønnnes, kornet gror
ved vårens kræfter milde,
så blomstrer alt i Jesu navn
og bærer frugt til folkegavn,
som årle, så og silde.

N.F.S. GRUNDTVIG 1846.

170 Tag det sorte kors fra graven!
Plant en lilje, hvor det stod!
Ved hvert skridt i dødningehaven
blomster spire for vor fod!
Englevinger på vor grav
for den brudte vandringsstav!
Palmefugl for askekrukke!
Frydesang for hule sukke!

- 2 Solen sortned, da han blegned,
som for os udgød sit blod,
graven lyste, mørket segned,
da forklaret han opstod.
Ton, vor lovsang, højt i sky,

sødt i påske-morgengry:
Jesus Kristus er opstanden!
Evig lever Guddoms-manden!

- 3 Se Marie Magdalene!
Hænder nys hun vred i gru,
sukked, til at røre stene:
Hvor, ak, hvor er Herren nu?
Se, af øjets tåreflod
morgensolen mildt opstod.
I den grav, hvor han har hvilet,
hun har fundet englesmilet.
- 4 Brister, alle helgengrave!
Herrens røst i dæmring sval
lyder i de dødes have,
skaber lys i skyggedal.
Herren kalder, men ej nu:
„Synder! Adam! hvor er du?“
Sødt det toner, engle tie:
„Her er Frelseren, Marie!“
- 5 Ja, han er her, Guddoms-manden!
Sprængte er nu dødens bånd!
Han er visselig opstanden,
og hans ord er liv og ånd!

Nu en forårmorgen skøn
rinder op for os i løn,
og, som påskesalmen klinger,
vokser sjælens fuglevinger.

JOH 20,11-18. – N.F.S. GRUNDTVIG 1832 OG 1846.

- 171 „Han er opstanden, han er ikke her“ –
så lød det jo til kvinderne i haven,
da ud de kom med gråd i morgenskær, –
„hvi søger I den levende i graven.“
- 2 Han er opstanden, han er ikke her.
Halleluja – det ord gjaldt kun om graven,
da ud de kom blandt forårsgrønne træ'r,
lyslevende han stod for dem i haven.
- 3 Han er opstanden, ja, og han er her,
det ord er hele påskefestens glæde.
I dybest nat som under solens skær
lyslevende han er blandt os til stede.
- 4 Han er opstanden, ja, og han er her,
hans grav er tom, hans nærhed jorden fylder.
Du er opstanden, Herre, du er nær,
hvor blot et hjerte dig som konge hylder.

INGEBORG MARIE SICK.

- 1 Jesus lever, graven brast,
han stod op med guddoms-vælde,
trøsten står som klippen fast,
at hans død og blod skal gælde;
lynet blinker, jorden bæver,
graven brast, og Jesus lever!

172

- 2 Jeg har vundet, Jesus vandt,
døden opslugt er til sejer,
Jesus mørkets fyrste bandt,
frihed jeg ved Jesus ejer;
åben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt, og jeg har vundet!

1. KOR. 15,54 - J. NORDAHL BRUN.

- 1 Krist stod op af døde
i påske-morgenrøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

173

- 2 Krist stod op af døde,
afsonet er vor brøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

- 3 Krist stod op af døde,
i Himlen vi ham møde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Halleluja!
Halleluja! Halleluja!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

TYSK 12. ÅRH. BEARBEJDET OMKRING 1500. – DANSK 1528.

BEARBEJDET 1642. – N.F.S. GRUNDTVIG 1815 OG 1845. – THOMAS LAUB 1889.

174

TAIZÉ – BERTHIER – H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.

GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Herren er virk'lig op - stan - den.

Hal-le - lu - ja, hal-le - lu - ja!

Kri-stus stod op af gra-ven i dag.

Hal-le - lu - ja, hal-le-lu - ja!

- 1 Påskeblomst! hvad vil du her?
Bondeblomst fra landsbyhave
uden duft og pragt og skær!
hvem er du velkommen gave?
Hvem mon, tænker du, har lyst
dig at trykke ømt til bryst?
Mener du, en fugl tør vove
sang om dig i Danmarks skove?

175

- 2 Ej i liflig sommerluft
spired du på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade;
under vinterstorm og regn
sprang du frem i gølge egn,
ved dit syn kun den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.
- 3 Påskeblomst! men er det sandt:
Har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tant?

Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

- 4 Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.
- 5 Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.
- 6 Ja, jeg ved, du siger sandt:
Frelseren stod op af døde!

Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vande.

1 KOR 15,12-20. – N.F.S. GRUNDTVIG 1817.

BEARBEJDET 1935.

- 1 Det rygte om manden fra Nazareth **176**
har ramt hver en stump af mit eget,
min kulde, min trods, min stædige kamp,
mit håb og min tro på,
at jeg kunne være mig selv.
- 2 Det rygte om kærlighedens fallit,
der sidst lod sig sømme til korset,
har ramt hver en tanke om værdighed,
om håb og om tro på,
at jeg kunne redde mig selv.
- 3 Det rygte om kærlighedens triumf,
der væltede stenen fra graven,
har løftet mit hoved, har løst mit liv
til håb og til tro på,
at han kan forløse mit selv.

- 4 Det rygte om manden fra Nazareth
har ramt hver en stump af mit eget,
lad fængslet da falde, bryd du mig fri
til tak og til tro på,
at rygtet er virkelighed.

JENS ROSENDAL.

177 De troede, at Jesus var borte.
De troede, at Jesus var død.
Da kom han til stranden en morgen,
som lyste rød.

- 2 Han stod midt iblandt dem som førhen.
Blandt stenene brændte en glød.
Han fyldte med fisk deres ruser
og gav dem brød.

- 3 Tro ikke, at Jesus er borte.
Tro ikke, at Jesus er død.
Han lever og lader os spise
af livets brød.

JOH. 21, 1-14 - ANDERS FROSTENSON 1957.

E.W. PEDERSEN 1974.

178 Stat op, min sjæl, i morgengry!
Lad søvn og sorg og frygt nu fly,

lad al din klage blive borte,
thi her er nyt fra dødens porte!
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

- 2 Afvæbnet nu og ødelagt
for evig er al Helveds magt;
thi han, som var af døden fangen,
er med triumf af graven gangen.
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!
- 3 Stands, dybe hjertesuk i løn!
En morgenrøde himmelskøn
sig hvælver over dem, som sove
i sorten muld og under vove.
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!
- 4 Syng, menighed, syng frydesang
med ånderøst og hjerteklang,
gak syngende din ven i møde,
som kommer til dig fra de døde!
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

5 Kom, hjerte, med hvad dødt du har,
hvad du med sorg til graven bar,
gak med det alt til ham, som døde,
men levende dig nu vil møde!
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

6 Guds Himmerige er jo dit;
vent, hjerte, vent endnu kun lidt,
da døden opslugt er til sejer,
og evigt liv i alt du ejer.
O salig påskemorgenstund
med guld i mund!

W.A. WEXELS 1858.

179 Din, din er æren, Guds opstandne Søn.
Døden du besejred
evig er din løn.
Se, en lysets engel
vælted stenen bort,
hele fjendens vælde
blev tilintetgjort!
Din, din er æren,
Guds opstandne Søn.
Døden du besejred
evig er din løn.

- 2 Se, den Opstandne møder os i dag,
kærligt han os hilser,
splitter frygt og nag.
Lad Guds kirke juble:
Herlig er vor lod
se, vor Frelser lever,
død, hvor er din brod!
Din, din er æren,
Guds opstandne Søn.
Døden du besejred
evig er din løn.
- 3 Herlige Jesus, dig tilbeder vi.
Du er selve livet,
stå os altid bi.
Giv, at vi må sejre,
ved din kærlighed.
Før os gennem Jordan
til din herlighed.
Din, din er æren,
Guds opstandne Søn.
Døden du besejred
evig er din løn.

EDMONT LOUIS BUDRY 1884. – RICHARD B. HOYLE.

Dine hænder er fulde af blomster,
hvem har du dog tænkt dig at gi' dem til?
Mine blomster er plukket til Jesus,
men han er opstanden, hans grav er tom.

Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja

- 2 Dine læber er fulde af sange,
hvorfor denne glæde, hvor kom den fra?
Jeg har talt med min Herre, han lever,
han stod op, og verden er fyldt med sang.
Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja

- 3 Dine øjne er fulde af glæde,
hvordan har de fået en sådan glans?
De har set Herren Jesus, han lever
han gi'r livet mening, mit liv er hans.
Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja

- 4 Der skal slet ingen blomster på graven,
Jesus, du stod op, og du bor blandt os.
Vore øjne er til for at se dig,
hænderne er til for at tjene dig.

Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja

MARCELLO GIOMBINI. – HOLGER LISSNER 1970.

181

1 Skygger fra graven,
men ingen gru.
Skjult ligger haven
i lyset nu.
Guds er riget
i evighed.

2 Se, bag ved sorgen
en væltet sten.
En Kristus-morgen
så ny og ren,
Guds er magten
i evighed.

3 Koldt helvedsgyset
slog ind i går.
Men se i lyset
en engel står.
Guds er sejren
i evighed.

- 4 Fjernt klippekæden
i solens glød.
Genfødt er glæden,
som før lå død.
Guds er livet
i evighed.
- 5 Helt ud til randen
de ord har magt:
Han er opstanden!
som han har sagt.
Guds er ordet
i evighed.
- 6 Højt himlen hvælver
sin kuppel skøn.
Mit hjerte skælver
i tak og bøn.
Guds er viljen
i evighed.
- 7 Syng nu hver synder,
hvert folkeslag!
Syng! nu begynder
vor påskedag.

Guds er æren
i evighed.

JOHS. KIRKEGAARD.

182

- 1 Det er påske! Alting springer ud,
alle knopperne er lige ved at briste,
det er livet, der vil leves. Det er Gud,
der vil trøste alle os, der måtte miste.
Og når Gud gi'r liv
og gør det underfuldt og grønt,
bli'r det påske og opstandelse
og skønt!
- 2 Alle fugle giver glæden luft,
så vi også føler trangen til at synge;
alle blomsterne beruser sig i duft
for at lokke bierne til deres klynge.
Og når Gud gi'r liv
og gør det underfuldt og nyt,
bli'r det påske og opstandelse
og lydt!
- 3 Men derude på vor kirkegård
er der stille, selv om liljer trompeterer.
Her er ingen af de døde, der opstår,
her kan alle se, at døden triumferer.

Men når Gud gi'r liv
og gør det underfuldt engang,
bli'r det påske og opstandelse
og sang.

- 4 Kan vi tro det? Det er aldrig set,
at de døde rejser sig fra deres grave.
Vi har hørt, at det trods alt engang er sket,
at en sten er blevet væltet i en have.
Og når Gud gi'r liv
og gør det underfuldt at se,
bli'r det påske, og opstandelse
kan ske.
- 5 Dét er håbet, og det gi'r os mod,
og det gør, at vi kan leve her med døden.
Det er håbets puls, der banker i vort blod,
når vi synes, vi må segne under nøden.
Og når Gud gi'r liv
og gør det underfuldt af trods,
bli'r det påske og opstandelse
hos os!

HOLGER LISSNER, 1993.

183 Det er så sandt, at ingen så
vor Herre ud af graven gå.

For det, der aldrig kunne ske,
det skulle intet øje se.

- 2 Hvordan fra død til liv han kom,
kan ingen her fortælle om.
Hvad kun kan ske, hvis Himlen vil,
har jorden ingen vidner til.
- 3 Ja, påskens budskab er et ord,
om, hvad der aldrig sker på jord;
og det et ord, helt stillet blot
og vægeløst mod verdens spot.
- 4 Men det, som intet øje så,
vil kirken holde søndag på
og vidne frit, som Ånden bød,
om ham, der døden gennembrød.
- 5 Og bringe alle små det bud,
at nu er han for dem hos Gud,
og som han delte med dem her,
de vist skal arve med ham der.

K. L. AASTRUP 1961.

- 1 Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.

184

Den os har givet lyset og livet,
lyset og livet i dagning blid!
Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.

- 2 Redningsmanden er opstanden,
er opstanden i morgengry.
Helvede græder, Himlen sig glæder.
Himlen sig glæder ved lovsang ny.
Redningsmanden er opstanden,
er opstanden i morgengry.
- 3 Sangen toner, vor forsoner,
vor forsoner til evig pris.
Han ville bløde for os at møde,
for os at møde i Paradis.
Sangen toner, vor forsoner,
vor forsoner til evig pris.
- 4 Englehære budskab bære,
budskab bære med lovsang ny,
flyve så fage, frem og tilbage,
frem og tilbage: til grav, til sky.
Englehære budskab bære,
budskab bære med lovsang ny.

- 5 Bødt er brøden, død er døden,
død er døden i Paradis.
Nu ligger graven midt i Guds-haven,
midt i Guds-haven til Jesu pris!
Bødt er brøden, død er døden,
død er døden i Paradis.
- 6 Favrt i skare op vi fare,
op vi fare fra grav i sky!
Tungerne gløde, Herren vi møde,
Herren vi møde med lovsang ny!
Favrt i skare op vi fare,
op vi fare fra grav i sky!

N.F.S. GRUNDTVIG 1843.

- 1 Opstanden er den Herre Krist,
halleluja, halleluja!
til alle slægters trøst for vist.
Halleluja!
- 2 På graven lå en kæmpesten,
halleluja, halleluja!
den vælted bort en engel ren.
Halleluja!

185

- 3 Der kom til graven kvinder tre,
halleluja, halleluja!
Guds engel klar de fik at se.
Halleluja!
- 4 Som morgenlærkens var hans røst,
halleluja, halleluja!
og hvert hans ord en himmelsk trøst.
Halleluja!
- 5 I kvinder, som så bange stå,
halleluja, halleluja!
i denne grav vor frelser lå.
Halleluja!
- 6 Men han stod op i stråledragt,
halleluja, halleluja!
lyslevende, som han har sagt.
Halleluja!
- 7 Som solen klar og morgenrød,
halleluja, halleluja!
stod Jesus op af jordens skød.
Halleluja!

- 8 Som han opstod, skal vi opstå,
halleluja, halleluja!
og fare til ham i det blå.
Halleluja!

LATIN 14. ÅRH. – DANSK OMKR. 1620.
N.F.S. GRUNDTVIG 1815 OG 1845.

- 1 Jesus, som iblandt os står,
byd din fred med os at være!
Lad din fred, som overgår
al forstand, vort sind regere!
Vis den svage tro de hænder,
hvor den stridens mærker kender!

186

- 2 Vis os, at du stred og vandt,
at du endnu er den samme!
Liv og salighed vi fandt,
som i troen dig annamme.
Lad os, midt i stridens dage,
freden, som du købte, smage!

JOHAN NORDAHL BRUN 1786.

- 1 Du som går gennem de lukkede døre,
døde står op, når de hører dit kald,
åben vort træge og tungnemme øre,
bryd gennem hjertets forhærdede skal!

187

- 2 Ene med frygten er vi lukket inde,
fanget i graven, hvor ingen når ud,
bundet af tvivlen, som tvivl kun kan binde,
kom at befri os, vor Herre og Gud!
- 3 Brødre, hvad er det, I si'r til hinanden:
Engle som lynild med klæder som sne?
Er Kristus virkelig hos os opstanden?
Saligt at tro det foruden at se.
- 4 Den er usalig som sidder alene:
„Hvorfor har Gud mig i mørket forladt?“
Thomas, der grubler, til timer bli'r sene,
tvilling til tvivlen, der våger hver nat.
- 5 Klokkerne kalder fra kirker i klynge,
ene må han i sit helvede bo.
Påskedags morgen skal stjernerne synge,
tie må han, der umuligt kan tro.
- 6 Du som går gennem de lukkede døre,
du er alene af graven brudt ud,
kom til den ensomme, så han kan høre,
se, at du også er tvivlerens Gud.

- 7 Kom i det ord, som vi si'r til hinanden,
bryd du vor tvivl med opstandelsens bud:
Kristus er virkelig hos os opstanden!
Tvivleren jubler: Min Herre og Gud!

JOH 20, 19-31 – JOHANNES JOHANSEN 1977, 1995.

188

- 1 Gråt som bly er morgengryet,
himlen kold og overskyet.
Kvinder tre med dybe sukke
går til graven med en krukke.
- 2 Sammen vil de salve liget,
for at dæmpe smerten, skriget.
Sløret skjuler øjne sorte.
Deres Gud er død og borte.
- 3 Solen bryder gennem skyen.
Kvinder løber ind til byen.
Se, de kaster sørgedragten.
Nu fik glæden overmagten.
- 4 Livet har de mødt ved graven.
Blomster springer ud i haven.
Rygter løber, hjerter brænder:
Der var huller i hans hænder!

- 5 De er ikke fra forstanden.
Det er ham og ingen anden.
Selv bag frygtens låste døre
kan han deres hjerter røre.
- 6 Når han brødet for dem bryder,
når på glædens vin han byder,
da kan de ham atter kende,
da har glæden ingen ende.
- 7 Nu er Jesus Gud for alle!
Han kan os til live kalde.
Hør han siger: Kære venner,
tag mit liv i jeres hænder!

HANS ANKER JØRGENSEN.

189 Med thomaskravet står vi her,
med tvivlens skæl for øjets skær,
langfredags angst i mindet.
Du kender, Gud, vor splittethed,
vor længsel mod dit lys, din fred
og kulden dybt i sindet.

- 2 Vi tror på det, vort øje ser:
det kendte, sikre – intet mer –
en jordfødt, bundet viden.

Du under os en evighed,
et liv, som ingen grænser ved;
men dage dør i tiden.

- 3 I dybet under stenet jord
må tjørnen søge vandets spor
med blinde, hvide rødder.
Vi famler skræmt i gravens skød,
men ser kun naglegab og død
og sår på dine fødder.
- 4 Da kommer du igen til os,
– hver lukket dør, hver tvivl til trods –
med ord, vi kan fornemme.
Bag det, som vore øjne ser:
lidt vin, lidt brød – og intet mer!
dér hører vi din stemme.
- 5 Her er det tunge glædesbud,
hvis pris, min Herre og min Gud!
til bunds kun selv du kender.
Her får du for dit liv, dit blod
min thomastro, mit svage mod
– og gi'r mig dine hænder.

JOH.20,12-28 – LISBETH SMEDEGAARD ANDERSEN 1988.

190 Bliv hos os, mester, dagen hælder!
så bad i Emmaus de to,
o trøst, som skriften mig fortæller,
du blev og gav dem hjertero;
hør også os, du nådens søn,
vi beder just den samme bøn!

- 2 Bliv hos os med din Ånd til stede,
o mester, hver en aftenstund,
at vi den rette bøn må bede,
før øjet lukker sig til blund,
med ydmygt suk for hjertets bryst,
med håb om nådens himmeltrøst!
- 3 Bliv hos os, mester, med din glæde,
når lykkens aftensol går ned,
når smertens dug vil kinden væde,
da styrk os i tålmodighed;
fortæl os om din egen ve,
og at du bad: Guds vilje ske!
- 4 Bliv hos os og, når dagen hælder,
den sidste livets bitre dag,
når gravens nat med magt udvælder,
og frygt og sorg gør fælles sag;

med håbets skjold udruste du
den bange sjæl mod dødens gru!

- 5 Når da ej verdens trøst os kvæger,
du holder nadvere med os,
vi drikker kraft af nådens bæger
og byder gravens kæmpe trods;
med brustent blik, med frejdigt sind
vi skuer klart i Himlen ind.

C. J. BOYE.

- 1 Vor frelser opstod fra de døde,
vor frelser til Himmelen for,
fordærvsens hjem er lagt øde,
genfødt er den frugtbare jord!
- 2 Triumfen, o, hvor den er fager!
hvor det er et lysteligt syn:
På solstrålekarmen han ager,
Guds engle ham følge som lyn!
- 3 I skyhøje toner de sjunge:
Opspringer, I porte, på stand!
thi her ager herligheds-konge
med byttet fra dødningeland!

191

- 4 Hvem er vel den herligheds-konge,
som iler til Faderens favn?
Det himmel og jord udsjunge,
sig bøjer hvert knæ i hans navn!
- 5 Hans navn skal de diende lære
og oldingen prise i bøn;
thi Herren til Faderens ære
er Jesus, er menneskens søn!

CHARLES WESLEY. – N.F.S. GRUNDTVIG.

192 Til Himmels fór den ærens drot,
halleluja, halleluja!
som gjorde alt på jorden godt.
Halleluja!

- 2 Hvad er hans navn, den kæmpe skøn?
halleluja, halleluja!
Det Jesus er, Marias søn!
Halleluja!
- 3 Med kød og blod, som Gud og mand,
halleluja, halleluja!
opstod, opfør og troner han!
Halleluja!

- 4 Nu er opfyldt kong Davids sang,
halleluja, halleluja!
hans søn på tronen sig opsvang!
Halleluja!
- 5 Højlovet være Herren god,
halleluja, halleluja!
med død og djævel under fod!
Halleluja!
- 6 Han ved Gud Faders højre hånd
halleluja, halleluja!
tilsender støv den Helligånd!
Halleluja!
- 7 Guds engle stige op og ned,
halleluja, halleluja!
med folkets sang og Kongens fred!
Halleluja!
- 8 I morgen kommer han på ny,
halleluja, halleluja!
med strålekrans på rosensky!
Halleluja!

LATIN. DANSK O. 1620. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

193 Hil den dag, Guds Søn opfor
og drog bort fra denne jord,
hvor for os han døden led,
viste os Guds kærlighed!

- 2 Himmeltronen ventede' ham;
engle hylde Guds Lam, –
da han sejrende gik frem
til sin faders himmelhjem.
- 3 Priser ham, som sejren vandt,
dødens fyrste lænkebandt!
Stemmer op i lovsangskor
I, som Himlene bebor!
- 4 Ham, som Himlen tog imod
elsker jorden, han forlod.
Skønt i herlighed han bor,
kendes han ved os på jord!
- 5 Frelser, skønt vi ej dig ser,
ved vi grant, at du er her!
– Når din store dag vil gry,
skal vi møde dig i sky!

CHARLES WESLEY. – EMIL LARSEN.

- 1 På himmelfartsdagen steg frelseren op, **194**
forsvandt ud af tiden og rummet,
og skyen tog ham fra bjergets top,
men hans tale er aldrig forstummet.
- 2 For Faderen løfted hans sårede krop
bag skyer og op over kloder,
derfra han kom, og dertil steg han op,
for at blive hvert menneskes broder.
- 3 Han sidder på tronen ved Faderens hånd
og råder for jorden og altet.
Han er iblandt os, han sender sin Ånd,
der er i os som lyset og saltet.
- 4 Hver dag er en strålende himmelfartsdag.
Hver nat er vor Herre til stede.
Vor tvivl er Djævelens falske bedrag,
for der findes en himmelfartsglæde.
- 5 På himmelfartsbjerget har englene dans.
Kom med! Lad os glæde os sammen.
Vi ser hans herlighed, ser, vi er hans.
Halleluja for Frelseren! Amen!

EDIN LØVÅS 1985. – HOLGER LISSNER 1987.

JESU KRISTI KONGEDØMME

195 Glæd dig, Zion, glæd dig, Jord!
Se, din konge til dig kommer,
glæd dig i din vinter, Nord!
Kristus bringer evig sommer.
På hans tog borttag hver sten!
Smyk hans vej med hellig gren!
Bred på stien højtidsklæder!
Der er fryd, hvor han fremtræder.

2 Saligt, hvor han drager ind,
saligt er det folk, det rige:
der skal sorgen fly af sind,
der skal synd og død bortvige;
der skal kærligheden bo,
der skal fredens palme gro,
der skal håbet evig bygge
under kerub-vingers skygge.

3 Bøj dig for din konge, sjæl,
verdens konger, bøjer eder,
stolte magt og højhed, knæl,
tronen for Guds Søn bereder!
Se, i ånders store land

kongespiret fører han;
mørkets magter for ham vige,
hans er salighedens rige.

- 4 Over de genløstes land
han på nådens stol er dommer.
Evig lovet være han!
I Gud Herrens navn han kommer.
Sjung, hver sjæl, med tak og bøn:
Hosianna, Davids søn!
Sjung, mens alle knæ sig bøje:
Hosianna i det høje!

MATT 21,1-9. – B.S. INGEMANN 1825.

- 1 Kristus, Konge, du regerer,
al vor styrke er fra dig.
Jomfrusøn, som triumferer,
lydigt gik du korsets vej.
Med dit offer vandt du sejer,
mørkets magter måtte fly.
Vis os, hvilket håb vi ejer,
gør din kirke stærk og ny.
- 2 Herre, se til os hernede,
gør os fri af syndens magt.
Med din nåde vær til stede,

196

kald os ud på hellig vagt.
Gør os skikket til at virke
overalt i lande og by.
Fyld med Ånd og kraft din kirke,
gør den atter stærk og ny.

- 3 Herre, du har skænket evner,
rige gaver ved din Ånd.
Styr os, så vi ikke stævner
ud af kurs på egen hånd.
Led os, så vi ydmygt bærer
korsets skam i kampens gny.
Mester, vær vor store lærer,
gør din kirke stærk og ny.

- 4 Herre, du vor gode hyrde,
vi er vidner for din sag.
Giv os kraft til hver en byrde,
giv os mod i alle slag.
Jesus, lad os være rede,
når du kommer i din sky.
Giv din kirke mod og glæde,
gør den atter stærk og ny.

PATRICK APPLEFORD 1960. – OLF HILLESTAD 1964.
OLUF E. PAASKE 1989.

Majestæt, konge i evighed
 jord og hav og himmel
 alt er skabt af dig.
 Majestæt, konge i evighed
 du, en borg til frelse
 et sikkert skjulested.

Vi vil ophøje dig Kong Jesus,
 hvert et knæ skal bøje sig for dig.
 Vi vil ophøje dig Kong Jesus,
 ingen er som du,
 nej, ingen er som du.

JAN HONNINGDAL.

- 1 Jesus frem ad vejen drager,
 Herrens Ånd er over ham;
 slægtens synd han på sig tager
 som det ydmyge Guds Lam.
 Se, din konge er på vej,
 frelsen har han vundet dig!
- 2 Kongen åbner fængselsdøre,
 giver alle fanger fri;
 døve får hans røst at høre,
 livets kraft er lagt deri.

Se, din konge er på vej,
frihed han tilbyder dig!

- 3 Lamme går, de stumme taler,
de spedalske rensrer han,
og med guddomsord han maler
livets underfulde land.
Se, din konge er på vej
med et guddomsord til dig!

- 4 Fattige får rige gaver
og et saligt kongebud;
ørkenlandet bliver haver,
hvor vi atter møder Gud.
Se, din konge er på vej,
Eden åbner han for dig!

- 5 Hil dig, konge! Pris og ære
for din kærlighed så stor!
Vil du nådigt bo og være
midt iblandt dit folk på jord,
så vil hver, som på dig tror,
stemme op i lovsangskor!

EMIL LARSEN.

- 1 Hosanna, hosanna,
hosanna i det højeste!
Hosanna, hosanna,
hosanna i det højeste!
Vi ophøjer dit navn,
vi lovpriser dig,
vi tilbeder dig, vor Gud.
Hosanna i det højeste!

- 2 Ære, ære,
ære være kongen stor!
Ære, ære,
ære være kongen stor!
Vi ophøjer dit navn,
vi lovpriser dig,
vi tilbeder dig, vor Gud,
ære være kongen stor.

CARL TUTTLE

- 1 Gud har fra evighed givet sin Søn
os til Herre.
Stort er hans navn, og højlovet
det evig skal være!
Himmel og jord
hylde ham, lyde hans ord,
Herren er han til Guds ære.

- 2 Hvo vil da frygte? Med kraft han
beskytter sit rige,
lad end al verden med vold
og med list det bekrige.
Hvad han har bygt,
står på en klippe så trygt;
Fjenden med skam må bortvige.
- 3 Ud over jorden og indtil
dens yderste ende
vil han sit budskab om fred
og om nåde udsende.
Føle skal hver,
Jesus en frelser os er;
ham skal al jorden bekende.
- 4 Højt over himlenes himle han
troner, den Herre.
Jorderig råbe med glæde
og give ham ære!
Synger i kor!
Lad os med idræt og ord
tak ham af hjertet frembære!

HENRIK KAMPMANN 1791-1794. - BEARBEJDET 1798.

- 1 Glæd dig, din Herre Gud
er kongen rig og stor!
Tilbed ham og syng ud
hans lov og pris på jord!
Opløft din røst, dit hjertes hu,
og glæd dig altid, glæd dig nu!
- 2 Han over riger bød
og sejrende gik frem.
Han soned' synd og nød
og gik til Himlen hjem.
Opløft din røst, dit hjertes hu,
og glæd dig altid, glæd dig nu!
- 3 Vor Jesus nøglen vandt
til døds og helveds land,
og han sin fjende bandt;
ej riget rystes kan.
Opløft din røst, dit hjertes hu.
og glæd dig altid, glæd dig nu!
- 4 I Himlens skønne hal
er alt ham underlagt,
hvert knæ sig bøje skal
for Kristi kongemagt.

Opløft din røst, dit hjertes hu,
og glæd dig altid, glæd dig nu!

CHARLES WESLEY 1746. – NIELS MANN 1971.

202 Kron ham til harpers klang,
det ofrede Guds lam!
Hør Himlens frelste skarers sang,
hvor de lovpriser ham!
Min sjæl, syng med i kor
om ham, som er din fred,
og kron ham som din konge stor
nu og i evighed!

2 Kron ham, som gav sit blod,
knæl ydmygt for ham ned,
se mærket på hans hånd og fod
og pris hans kærlighed!
Ser du de dybe sår
og torne kronens spor?
Selv Himlens engle ej forstår
en kærlighed så stor.

3 Kron ham, hvis kongebud
forjætter fred på jord,
som driver kiv og avind ud
og sletter krigens spor!

Hans rige skal bestå,
og ved hans trones fod
skal Paradisets blomster små
for evigt fæste rod.

- 4 Kron ham, hvis skaber-bliv
i tidens morgengry
gav alle verdens kloder liv
og kaldte sol fra sky!
Hil være dig, o Krist!
Du døden for mig led!
Din pris skal tone her og hist
i tid og evighed!

MATTHEW BRIDGES IK51 - GODFREY THRING 1874.
F. BREDAHL PETERSEN J944.

- 1 Sin vogn gør han af skyer blå,
i åg han storme spænder,
den ganske jord med klipper grå
som voks er i hans hænder;
hans sværd er hvast, hans spir er godt,
hans folk er vi, den drotters drot,
hans navn er Jesus Kristus.
- 2 Guldkronen bærer han i løn
og sværdet helst i skede,

203

og, som den bedste Faders Søn,
hans lyst det er at bede;
for alle sjæle beder han
og beder dem med bud om land
ej at forsmå hans krone.

3 Hans bøn er stærk, hans bud er godt:
med Gud os at forsone;
men dog, fordi han her med spot
kun bar en tornekrone,
er verdens dårer til foragt
hans julebud, hans kongemagt,
hans fred og glans og glæde.

4 Men når tilbage åbenlyst,
som han opfør, han kommer,
og når basunens drøn gør tyst
for ham, al verdens dommer,
da vel enhver, han kendes ved
i Guds, sin Faders, herlighed!
Dem vis er livets krone!

N.F.S. GRUNDTVIG 1843.

204 Vær priset, Jesus Krist, Guds Lam!
Knæl, engle, ned i bøn,
hent kongekronen frem til ham,

ja, kron ham, kron ham, kron ham,
Himlens kongesøn!

2 Du vidnehær med martyrblood,
med sejersklædning skøn,
læg palmegren ved tronens fod,
og kron ham, kron ham, kron ham,
Himlens kongesøn!

3 Du Israel, af Isajs rod
din kvist skød op i løn
og frembar nådens frugt fuldgod.
O, kron ham, kron ham, kron ham,
Himlens kongesøn!

4 Og du, Guds egen børneflokk,
hans smerTERS store løn,
kan du din frelser prise nok?
O, kron ham, kron ham, kron ham,
Himlens kongesøn!

5 I, folkeslag fra syd og nord,
som mange vandes drøn
nu stemmer op et lovsangskor!
Ja, kron ham, kron ham, kron ham,
Himlens kongesøn!

EDWARD PERRONET 1779 OG 1780. – H.P. MOLLERUP 1895.

JESU KRISTI GENKOMST

- 205 Tak og ære være Gud,
som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
sendt sin kære Søn herved.
- 2 Hvad de gamle fædre sig
ønskede så hjertelig,
og hvad forðum lovet var,
Herren herligt opfyldt har.
- 3 Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig!
- 4 Kom, du ærens konge, kom!
Hjertet er din ejendom;
rens det, dan det, som du vil,
jeg kun dig vil høre til.
- 5 Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armøds skyld,
at i troen idelig
jeg må henge fast ved dig,

- 6 at når du i herlighed
kommer anden gang herved,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå.

HEINRICH HELD 1658. – N.J. HOLM 1829.

- 1 Vågn op, o Zion, Gud er nær,
bered dig for din brudgom kær.
Iklæd du dig din bryllupsdragt,
snart kommer Jesus i sin pragt.

206

- 2 Kast af dig al din lunkenhed,
din tvivl og al din falske fred.
Lad Kristus ved sin Helligånd
nu bryde hvert et syndigt bånd.

- 3 Du kåret er til Kristi brud,
så bryd med verden og dens bud
og stå for Jesus rede til
at møde ham, når han det vil.

- 4 Vågn op, o Zion, se i glans
han kommer med din æreskrans,
og når hans time snart vil gry,
han vil bortrykke dig i sky.

CHARLES WESLEY. – K. SCHOU. BEARBEJDET 1952.

207 Livsalige dag, som i håbet
vi venter,
da verden er blevet Guds rige til sidst,
da menneskeslægten forløsning har fundet,
og alle bekender, at Herren er Krist,
da døden er dødet og synden forsvundet,
og fuldkommen frelse for evig er vundet.

2 Den kommer, den kommer,
den dag, som vi venter;
dens stråler vi skuer på morgenens sky!
Er mørket end mægtigt i skyggernes dale,
på bjergene dagen begynder at gry.
Den kommer at ende de sørgendes trængsel,
den kommer at stille de helliges længsel.

3 Den kommer, den kommer,
den dag, som vi venter,
da folkene mødes i fred og i tro,
da Himmelen Herre er jorderigs konge,
og vi i hans skygge skal salige bo,
den dag, der opfylder de helliges bønner,
den dag, der vor tro med beskuelse lønner.

4 Den kommer, den kommer,
den dag, som vi venter,

den lyseste dag, som på jorden skal gry,
da Herren almægtig alene regerer,
og Satan og synd for hans åsyn må fly.
Og skabningen, udløst fra strid og fra synder,
hans ære i evigheds tider forkynder.

NATANAEL BESKOW 1886. – CHR. LUDWIGS 1913.

- 1 Se! med skyerne han kommer,
som på korset for os led;
han er hele verdens dommer,
engle følger ham herved.
Se! han kommer! Se! han kommer!
Halleluja!
I sin magt og herlighed.
- 2 Hvert et øje skal nu se ham,
majestætisk, herlig, skøn;
også de som råbte: Ve ham!
og korsfæstede Guds søn.
Aldrig mer skal spotten nå ham.
Halleluja!
Evig sejer er hans løn.
- 3 Og han løser deres lænker,
som hans komme ventet har;
evigt liv han sine skænker,

208

deres bøn nu får sit svar.
Han ved himlens bord dem bænker.
Halleluja!
Frelsens dag oprinder klar.

- 4 Højt lovprise dig skal alle,
glæden er fuldkommen her,
ned for tronen vil vi falde,
takke dig, vor frelser kær.
Dig vi evigt skal påkalde.
Halleluja!
Du alene konge er!

CHARLES WESLEY 1759. – ALFRED SCHÖNNING. – PETER STEINVIG.

209 Forventningsfulde sjæle,
det er en afgjort sag:
som tyve sig indstjæle,
så kommer Herrens dag;
med lampen klar, i lette blund,
til hanegal og morgenstund,
de lure og de lytte!

- 2 Når da basunen lyder,
for Kongen han er nær,
som brudepigen fryder
sig sjæl til højtidsfærd;

lad bæve dem i morgengry,
som ej med bruden sang i sky:
Kom, Frelser, med det første!

- 3 Hans venner, længselsfulde!
Op til ham i det blå!
Der er ej morgenkulde,
hvor solene opstå!
Der uden tåge, uden slør,
at se hans ansigt, som ej dør,
hans glans, som I skal dele!
- 4 I døren se opspringe
på evigheds palads,
slet ingen var så ringe,
han finder jo sin plads;
med frydesang, i soledragt
I skal, som sandheds mund har sagt,
indgå til Herrens glæde!

CHARLES WESLEY. – N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Kom, Herre Jesus, mit hjerte **210**
det higer
efter den dag, hvor du kommer igen.
Længselsfuld ser jeg mod stjernernes riger
efter de tegn, du har lovet dit folk.

- 2 Stjerner, der stråler i skønhed,
skal brænde,
drysse som aske i dybderne ned.
Alt, hvad der knejser i storhed, skal ende,
kun, hvad du frelser, skal evigt bestå.
- 3 Herre, min Gud, åh, lad dagen
snart komme,
evighedsdagen, der ender al tid.
Dagen, hvor tidens forfængelig tomme
døvende lyster og larm hører op.
- 4 Lad mig med længsel og bæven
forvente,
at jeg tilhører dit udvalgte folk.
alle de trofaste, som du vil hente,
dem, som du købte med liv og med blod,
- 5 Saligheds tinder min sjæl
skal bestige,
højt skal jeg løftes ved Frelserens hånd,
vokse og være med englene lige,
nå til den evige glæde i Gud.

HEINRICH RASMUSSEN 1977.

- 1 Rejs op dit hoved, al kristenhed!
opløft dit øje, slå ej det ned!
i Himlen du har hjemme;
dér er dit hjerte, dér er din skat,
derfra han kommer med æren brat,
hvem du kan aldrig glemme.
- 2 Og når da under hver himmel-egn
du ser din konges det visse tegn,
ja tegn i sol og måne,
da funkler frydelig øje dit,
da rejser hoved du kækt og frit,
mens stjerner dø og dåne.
- 3 Men skønt du længes, o kristenhed,
så glem dog ikke, at godt du ved,
hvad Herren tøver efter,
og bed ham aldrig, før timen kom,
til jordens gru og al verdens dom
at røre Himlens kræfter!
- 4 Du ved, du tjener en Herre mild,
som ikkun nødig med Himlens ild
hjem søger jordens lyder;
som „vennen“ dristigt for Sodom bad,

så bed og du for den store stad,
til selv han staven bryder!

- 5 Ja, bed for Babel, til grant du ser,
at bøn og sukke ej både mer
mod undergangens bølge!
Da råber Herren: Jeg kommer snart!
og bruden svarer: Med lynets fart
i sky jeg dig skal følge!
- 6 Da gjalder luren for sidste gang,
da luer bavn i blomstervang,
da styrter dødens trone,
da lutres herlig den gamle jord
i skærsilds-luer, på Herrens ord,
da stråler livets krone!

ABRAHAM, GUDS VEN, 1 MOS 18:23-32 – BABEL, SYMBOL FOR DEN
GUDLØSE VERDEN, ÅB 14:8 – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

GUD HELLIGÅND

HELLIGÅNDENS KOMME

212

- 1 I al sin glans nu stråler solen,
livslyset over nådestolen,
nu kom vor pinselilje-tid,
nu har vi sommer skær og blid,
nu spår os mer' end englerøst
i Jesu navn en gylden høst.
- 2 I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om Paradis
og vågne til vor Herres pris.
- 3 Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemlig gennem løvet,
det lufter liflig under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.

- 4 Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler
ej af sig selv, men – os til trøst
af kærlighed med sandheds røst –
i Ordets navn, som her blev kød
og fór til Himmels hvid og rød.
- 5 Opvågner, alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles, alle tungemål,
i takkesangens offerskål!
Istemmer over Herrens bord
nu menighedens fulde kor!
- 6 I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger så vel som jøder;
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål
i Jesu navn udbryder da;
det evige halleluja.

N.F.S. GRUNDTVIG.

213 Kom, regn af det høje!
lad jorden oplives
som lilliedal,

at hvad os vor Jesus har lovet, må gives
i tusinde-tal!

Han ville det arme, fortørrede mod
forfriske og læske
med himmelske væske
af Paradis-flod.

- 2 Kom, Himlenes kilde!
lad strømmene flyde
på dette dit land,
at blomster og frugter din have må pryde
og sættes i stand!
Se dog, hvor mit hjerte forpint og forladt
sig ønsker så såre
med sukke og tåre
at favne sin skat!
- 3 Kom, trøster i trængsel!
Kom, sansernes styrke,
mit hjertes behag!
Kom, vin, os at læske i angestens tørke
med himmelske smag!
Så kan jeg til bønnen frimodig fremgå
og stedse mig skynde
i kærligheds brynde
al nåde at få.

- 4 Kom, hellige olie!
sjælenes kræfter
at salve i mig,
at hvad jeg skal tænke og gøre herefter,
må virkes ved dig,
at Åndens livsalige frugter må stå
i dejligste grøde
og dagligen døde
den onde attrå.
- 5 Kom, due!
at kærligheds varme kan findes
i inderste ånd!
Lad alt, hvad dig kender, nu mere forbindes
i kærligheds bånd,
fra dig ej at vride os ud eller ind,
men redelig vandre
og aldrig forandre
det himmelske sind.
- 6 Vor børnerets vidne!
hjælp Abba at sige
med hjerte og mund,
og tryk mig den vished at arve dit rige
i inderste grund!
Ja, vis mig, så tit du, o saligheds pant,

om Himlen erindrer,
hvor kronen den tindrer,
som Jesus os vandt!

ROM 8,15-16. – JOHANN CASPAR STEGMAN 1714.
HANS ADOLPH BRORSON 1734.

- 1 Apostlene sad i Jerusalem
og bød på Herrens time,
for øren da brat det ringed dem,
som tusinde klokker kime.
- 2 Det rørte dem alle så underlig,
det var ikke før oplevet,
der taltes om dem i Himmerig,
der blev deres navne skrevet.
- 3 Der taltes om dem, som livets ord
nu skulle med kraft forkynde,
om himmelglæden ved Herrens bord,
som skulle på jord begynde.
- 4 Da hørtes på Zion der sus og brus,
det bølgede som et lagen,
med kraft fra det høje det lave hus
opfyldtes på pinsedagen.

214

- 5 Da sås der tunger som ild og glød,
Guds venner de fløj i munden,
på alle folks tunger Guds ord genlød,
mangfoldig, men ens i grunden.
- 6 Så tændtes på jorden det lys fra Gud,
der haver som solen strålet,
hvor levende røster Guds julebud
forkyndte på modersmålet.
- 7 Og har vi til nu på det store ord
som børnene små kun stammet,
af Himmelen ild, som kom til jord,
vi har dog en gnist annammet.
- 8 Den gnist, den ulmer hos os endnu,
opblusser og i Guds time,
så gladelig rinder det os i hu,
at Himmerigs klokker kime!

N.F.S. GRUNDTVIG.

215 Kraften fra det høje,
alt som en ild for øje,
med alle tengers liflighed

neddaled til Guds menighed.
Takker alle Gud for hans gave!

- 2 Kraften fra det høje,
Guds Ånd, os sammenføje
fra øst og vest, fra syd og nord,
til gæster ved vor Herres bord!
Takker alle Gud for hans gave!
- 3 Kraften fra det høje
os i vort sind fornøje,
som Herrens folk med Himlens fred,
udvalgte til Guds salighed!
Takker alle Gud for hans gave!

N.F.S. GRUNDTVIG 1850.

- 1 Talsmand, som på jorderige
med et suk kan bedst udsige,
hvad vi evig trænger til,
i et kys kan alt udtrykke,
hvad for evig gør vor lykke,
du, som kan alt, hvad du vil!
Værdiges til os at dale
og Guds storværk at udtale
på vort jævne modersmål!

216

- 2 Kun hvad du har set, du maler,
kun om, hvad du ved, du taler,
kærligheds og sandheds Ånd!
Du, som skænker, hvad du nævner,
gør os, trods de svage evner,
visere end Salomon:
visere til dåd at øve,
visere til åndeprøve,
visere til salighed.
- 3 Sjælesørger fra det høje,
hold med os et vågent øje,
vogt de små for falk og høg!
Væk de dorske, styrk de svage,
tugt de trygge, trøst de spage,
gør os daglig husbesøg!
Dan vort hjerte, løs vor tunge,
så vi bede, så vi sjunge
yndelig i Jesu navn!
- 4 Trøster over alt, som truer,
alt, hvorfor vort hjerte gruer,
trøster over alle tab!
Skænk os, skønt vi bo på sletten,
i det høje indfødsretten,
i Guds rige borgerskab,

så i alt for onde dage
glade vi herfra kan drage
did, hvor der er evig fred!

N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

217

- 1 Gør dette kolde hus af sten
til lovsang, der er varm og ren
med klang fra klippegrunden.
Så synger vi så hjerteglad
som himlens fugl bag bøgens blad
i skoven og i lunden.
- 2 Men sker det verden bli'r os vred,
vi kryber sammen på et sted,
godt gemt bag lukte døre,
bryd ind hos os og luk os ud
i verden, som du elsker, Gud,
og sig, hvad vi skal gøre.
- 3 Den Jesus, som vi slog ihjel,
oprejser du og gør ham selv
til Kristus og til Herre.
Fornægteren gør du til præst.
Tre tusind fejrer pinsefest.
Dit Ord kan ingen spærre.

- 4 Ja, lad os hænge ved dit Ord,
de første fædres dybe spor,
ved brødet, som det brydes,
ved dåben af de mindste små,
ved barnebønnen, at vi må
i hjertets enfold frydes.
- 5 Fyld os med Kristi sindelag
på menighedens fødselsdag,
fyld hjertet, der er bange,
med modet, der er kæmpestort,
så Herrens gerning bliver gjort,
som var det leg og sange.
- 6 Fyld den, der er til døden træt,
med pinsens eget åndedræt,
ja, læg ham sang i munden.
Så synger han for glædens Gud
så lyst, som bøgen springer ud
i skoven og i lunden.

JOHANNES JOHANSEN, 1978 OG 1995.

218 Du, som går ud fra
den levende Gud,
åndernes Ånd i det høje!
Menneskens køn mod

Guds enbårne Søn
står dig genstridig for øje;
men af din nåde, o bliv dog her!
Natten er skummel, og den er nær.

- 2 Tunger af ild og
 dog prædiken mild
 giv dem, du salver og sender!
 Saligheds ord i
 apostlenes spor
 vandre til jorderigs ender,
 så ingen menneskefod har rørt
 pletten, hvor ikke dets røst blev hørt!
- 3 Glæde og lys med
 dem komme til bys,
 blomstre lad muld, hvor de træde!
 Styrke og mod bringe
 svaghed på fod,
 trøst finde alle, som græde!
 Ved evangeliets milde røst
 miskundhed vågne i hvert et bryst!
- 4 Skin over vang som en
 morgen med sang,
 morgen i maj, når det grønnes!

Lifligheds magt gøre
dorskhed opvakt,
så på Guds nåde der skønnes!
Tonerne dybe i gry og kvæld
røre selv hjertet så hårdt som fjeld!

- 5 Pinselig dåb til
Guds herligheds håb
folkefærd alle genføde!
Tale og skrift om vor
frelzers bedrift
blomstre som roserne røde!
Livstræet skyde af korsets rod!
Smage lad alle, vor drot er god!

JAMES MONTGOMERY 1823. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 219 Nu bede vi den Helligånd
at sammenknytte os
ved troens bånd
og til verdens ende
kirken at bevare,
nådig at afvende
al dens nød og fare.
Herre, hør vor bøn!

- 2 Du lysets Ånd! opklar os så,
at i sin herlighed kan for os stå
Herren, vi tilbede,
Guds den elskelige,
som os vil indlede
i sin Faders rige!
Herre, hør vor bøn!
- 3 Du kærlighedens Ånd! indgyd
i Herrens samfund
kærlighedens fryd,
så vi glade vandre,
Jesus, mellem dine,
elskende hverandre,
som Gud elsker sine!
Herre, hør vor bøn!
- 4 O Talsmand! lad os finde trøst,
som barnet finder den
ved moders bryst,
i din søde stemme,
så al vor elende
smilende vi glemme
over salig ende!
Herre, hør vor bøn!

- 5 Ja, sandheds Ånd! forvis os på,
at også vi er af
Gud Faders små!
Da er sorgen slukket,
da er perlen fundet,
Paradis oplukket,
døden overvundet.
Herre, hør vor bøn!

TYSK 12. ÅRH. – MARTIN LUTHER 1524. – OVE MALLING 1798.
N.F.S. GRUNTVIG 1836.

220 Kom, Gud Helligånd, kom brat!
Gennembryd den mørke nat
med Guds morgenrøde!
Lad vort hjertes lærkeslag
hilse Herrens klare dag,
som står op af døde!

- 2 Sjælesørger allerbedst,
hertekamrets ædle gæst!
Vær hos os til stede
med Guds fred i storm og strid,
himmelsk trøst i trængsels tid!
Sluk vor sorg med glæde!

- 3 Saligheden, tvivl til trods,
gør indlysende for os,
som ved Ånd os trøste,
føle dybt, at uden dig
tomt er alt på jorderig,
avner kun at høste!
- 4 Styrk og bøj os med din arm,
gør vor kolde kundskab varm,
dæmp og luer vilde!
Rens os med dit hjertesuk,
kvæg os med din morgendug:
dryp fra livets kilde!
- 5 Lad for os, som på dig tro,
livets blomster overgro
gravens mørke tilje!
Og ved kirkegårdens port
vift fra os hver skygge sort
med din hvide lilje!

STEPHAN LANGTON OMKR. 1200. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837 OG 1868.

- 1 Kom, Helligånd, kom til os ned!
Antænd i os din kærlighed!
Gør store ting mod os i dag,

221

de svage styrk, de kolde drag!
Kom, som du kom hin pinsefest –
o kom i dag og vær vor gæst!

2 Bønhør vort hjertes længselsråb:
døb os med samme himmeldåb,
med samme kraft som den gang da
du døbte dem her oven fra!
de ventede dig med bønlig hu –
vi vente også, kom da nu!

3 Ja, sandheds Ånd, oplys vort sind,
tag vore hjerter ganske ind,
vis os vort eget intet ret,
gør os af alt vort eget træt,
hver plantning vild opryk med rod
og rens os ved vor frelsers blod!

4 Omslyng os så, o Helligånd,
med kærlighedens faste bånd,
at alle blive må som én
og hver især en frugtbar gren
på ham, det sande vintræ selv,
som giver kraft fra livets elv.

ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Kom, fredens, kærlighedens Ånd,
almægtig som Guds højre hånd,
og gør til ét os fjern og nær,
som have liv og sandhed kær!
- 2 Du er hans røst, som råber: Kom
til fristed mit for død og dom!
Du sammenføjer som Guds hånd
hans menighed med hjertebånd.
- 3 Vær altid hos os stærk og mild,
med livets lys og Himlens ild,
med sandheds ord og nådens røst,
med stadigt håb og evig trøst!
- 4 Medvider i Guds skjulte råd!
du har begyndt den store dåd,
fuldfør du den med velbehag
med kraft i os til Kristi dag!

N.F.S. GRUNDTVIG.

223

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.
GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Ve - ni San - cte Spi - ri - tus,
Kom til os, Gud Hel - lig - ånd,

tu - i a - mo - ris i - gnem ac - cen - de.
tænd i vor ånd din kær - lig - heds flam - me.

Ve - ni San - cte Spi - ri - tus,
Kom til os, Gud Hel - lig - ånd,

ve - ni San - cte Spi - ri - tus.
kom til os, Gud Hel - lig - ånd.

HELLIGÅNDENS GERNING

224

- 1 Kærligheds og sandheds Ånd,
jords og Himmels hjertebånd
knytter du alene;
os forlene dejlig røst,
os opløde dybt i bryst
dine flammer rene!
- 2 Med en god samvittighed
til de små du daler ned,
skaber rene glæder,
lyser op og renser ud,
til de står for lysets Gud
i snehvide klæder.
- 3 Du, som af den „liden flok“,
svag og bly og bange nok,
gjorde kæmper stærke,
skab nu og af os en hær,
som tør svinge Åndens sværd
under korsets mærke!
- 4 Kærlighed til denne jord
ser du, ak, er såre stor,
vildt dens lue brænder;

sluk den ud med duggen mild,
lad os blusse af den ild,
du for Himlen tænder!

- 5 På vort eget nat og dag
stirrer vi med velbehag,
det forstyrrer freden;
lad os Jesus én og hver
som vort liv og lys få kær!
Det gør enigheden!

ADAM AF ST. VICTOR. – N.F.S. GRUNDTVIG.

- 225 Ånd over ånder, kom ned fra det høje,
Ånd, som med Fader og Søn er vor Gud!
Kom, vore sjæle tilsammen at føje,
kom at berede den himmelske brud,
kalde, forsamle og Jesus forklare,
bygge Guds kirke, oplyse hans folk!
Det er din gerning, lad os den erfare,
vær i vort hjerte Guds kærligheds tolk!

JOHAN NORDAHL BRUN 1786. – N.F.S. GRUNDTVIG 1845.

- 226 At pinsen stråler lysegrøn
og bøgeskoven underskøn
med sol på anemoner,
det synger alle fugle små,

men pinsen spiller også på
de dybe orgeltoner.

- 2 På kirkens første fødselsdag
da skabtes sejr af nederlag,
og det er pinsens glæde.
Og stadig skaber Herrens ord
en menighed, en forårsjord
med sol og vind og væde.
- 3 Gud gør igen det visne grønt,
og alt det grimme bliver kønt,
i Herrens hænder givet.
Men først må ordet som et frø
i vinterdybet ned og dø,
før det står op til livet.
- 4 For pinse er Guds egen ånd
som gemmer våren i sin hånd
midt i den dybe vinter.
Nu danser lystigt pinsens sol,
nu blåner jorden af viol
og perlehyacinter.

JOHANNES JOHANSEN 1982.

COPYRIGHT © 1993 EDITION EGTVED AS.

TRYKT MED TILLADELSE AF EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN.

227 Kom Helligånd, mit hjerte fyld,
lad mig få varmen fra kærligheds ild.
Livsangstens kulde driv du ud,
at jeg med hjertet kan elske Gud.

2 Kom Helligånd, fyld du min sjæl,
dit indre kærtegn kan gøre mig hel.
Spaltende kræfter driv du ud,
at med min sjæl jeg kan elske Gud.

3 Kom Helligånd, fyld du mit sind,
led mine tanker i sandheden ind.
Falske værdier driv du ud,
at med mit sind jeg kan elske Gud.

4 Kom Helligånd, min styrke tag,
evner og vilje skal tjene Guds sag.
Al anden længsel driv du ud,
så jeg med styrken kan elske Gud.

5 Kom Helligånd, fyld du mig helt,
lad mit liv vidne om Jesus i alt.
Opgaver venter, led mig ud,
så vil jeg helt kunne elske Gud.

IVAN CHETWYND.

- 1 Kom, sandheds Ånd! og vidne giv,
at Jesus Kristus er vort liv,
og at ej du af andet ved
end ham vor sjæl til salighed!

228

- 2 Kom, lysets Ånd! og led os så,
at vi på klarheds veje gå,
men aldrig dog fra troens grund
et hårsbred vige nogen stund!

- 3 Gud Faders Ånd! kom til os ned
med Himlens ild: Guds kærlighed!
Læg på vor tunge nådens røst
med livets ord til evig trøst!

THOMAS KINGO 1699. – N.F.S. GRUNDTVIG 1826, 1837 OG 1864.

- 1 Er Gud for mig, så træde
mig hvad der vil imod,
jeg kan i bønnens glæde
det trine under fod;
vil Gud mig gerne høre,
har Faderen mig kær,
hvad kan mig Satan gøre
med al sin helvedhær?

229

- 2 Det kan jeg trøstigt sige,
det tror jeg fast og ved,
at Gud i Himmerige
er ikke mere vred;
hans kærlighed mig følger,
hvor jeg går ud og ind,
og dæmper alle bølger,
som bruser mod mit sind.
- 3 Hans Ånd er i mit hjerte
og styrer selv mit sind,
fordriver al min smerte
og bringer lys derind,
befæster der sit rige
og nådens stærke pagt,
at jeg kan Abba sige
af ganske sjælemagt.
- 4 Vil frygt og fare slukke
hvert håb i sorgens stand,
da virker Ånden sukke,
som ej udsiges kan,
som munden ej kan finde,
og ingen sans forstå,
kan Gud dog overvinde,
som ser sin lyst derpå.

- 5 Hans Ånd min sjæl opretter
med mangt et trøstigt ord,
at Gud ej dem forgætter,
som på hans nåde tror,
hvor sødt et Himmerige
Gud sine har bered,
hvor godt det er at stige
nu snart derind i fred.

PAUL GERHARDT. – HANS ADOLF BRORSON.

Udsend din Ånd,
og jorden skal fornys,
send til os ned din stærke
himmellue!
hvor før var mørke, skal der vorde lys,
hvad før vi skimted kun,
skal klart vi skue.

230

- 2 Udsend din Ånd så hellig,
stærk og mild,
lad dybt i sjælen os dens
luer kende!
hvor før var kulde, skal der tændes ild,
din kærlighed skal i
vort hjerte brænde.

- 3 Udsend din Ånd til
hjerterne af muld,
hvor godt og ondt så sært er
blandet sammen!
hvad før var urent, lutres skal som guld,
når alle slagger smeltes
bort i flammen.
- 4 Udsend din Ånd til
alle dine små,
din Helligånd med Himlens
flammetunge!
hvad før kun svagt og mat vi stammed på,
skal da i Åndens kraft
vi højlydt sjunge.
- 5 Udsend din Ånd,
som skaber helligt liv,
da skal den hele jord
i dig genfødes!
hvor før var had og avind, strid og kiv,
i broderkærlighed
skal alle mødes.
- 6 Udsend din Ånd
og giv os nådens frugt,

bevar i os den
himmelsendte lue!
da skal engang, når livets lys er slukt,
dit åsyn i et evigt
lys vi skue.

HALFDAN KEJSER 1912.

- 1 Helligånd, du har din bolig
i Guds riges lys og glød;
Helligånd, du evigt våger
over verdens nat og død;
Helligånd, som evigt rækker
jordens børn Guds frelserhånd,
dig vi priser og ophøjer,
vor livgiver, Skaberånd.

231

- 2 Helligånd, du evigt lever
med i kirkens liv og tid,
Helligånd, du evigt kæmper
mod genstridighed og splid,
Helligånd, som former kirken
efter Kristi kærlighed,
dig vi priser og tilbeder
for din nådes gavmildhed.

- 3 Helligånd, du evigt virker
gennem kirkens liv og værk.
Helligånd, du os tilgiver,
og vil gøre troen stærk.
Helligånd, som sammenknytter
os i tidløst fællesskab,
alle aldre, alle sjæle
priser dig for følgeskab.

TIMOTHY REES - LARS ULRIK JENSEN 1994.

232 Kom til os Skaberånd
i dette mørke.
Fri os af dødens bånd,
som skaber tørke.
Kald lyset frem og skab en strøm af nåde.
Trods syndens bitre kår
Gud dog til os nu når
med krybbens gåde.

- 2 Kom til os Kristi Ånd
i denne kirke.
Skab i os fredens bånd,
og lad det virke
til lys i vore liv, som du genløste
ved korsets pinedød

og påskemorgens glød,
som gåden løste.

- 3 Kom til os Helligånd
i denne verden.
Led os i pagtens bånd
i al vor færd.
Lær os den kærlighed, som os helbreder.
Tal til os nu og bliv
hos os med pinseliv,
som håb udspreder.

LARS ULRIK JENSEN 1992. 2004.

- 1 Ånd, når du daler, stilheden taler, **233**
ordene vendes, sandheden kendes,
så at vi ser, hvad i troen vi har.
Du, som i bønner vil vidne om Sønnen,
giver os stemme, så vi kan fornemme,
at vi kan tale til Gud som vor Far.
- 2 Ånd, når du kommer, bliver det sommer,
glemt er de vintre, hvor i vort indre
kulden var stærk og frøs hjertet til is.
Nu kan vi mærke, at du er den stærke,
smeltet er isen og bortvejret disen,
lyset får magten, og verden befries.

- 3 Ånd, når du flammer, ordene rammer,
tankerne kløves, ånderne prøves,
og alt det skjulte i os lægges blot.
Da skal vi kende vor ven fra vor fjende,
da skal vi finde, at tiden er inde,
nu er der dom over ondskab og spot.
- 4 Ånd, når du strømmer, drømme vi drømmer,
syner og sange opliver mange,
så vi må elske og holde Guds bud.
Kirker forgrenes og mødes og enes,
kæmper og strider, og lindrer og lider,
til vi bli'r ét i din kærlighed, Gud.

HOLGER LISSNER 1995.

234 Vinden ser vi ikke,
hører kun den går
gennem græs og grene
og mod ruden slår.

- 2 Ånden ser vi ikke,
men ved den vi får
ord, så vi forandres,
trøstes og forstår.

- 3 Vinden ser vi ikke,
kun hvad vinden kan:
Træ'r og græs sig bøjer,
bølgen slår mod land.
- 4 Ånden ser vi ikke,
men i Åndens vind
blæser frygten fra os,
strømmer glæden ind.
- 5 Fra en anden verden,
som vi ikke ser,
kommer Ånden til os,
og et under sker.

JOH.3:8; 14:26 – ANDERS FROSTENSON 1958 OG 1973.
HOLGER LISSNER 1983.

GUDES SKABERVÆRK

GLÆDE OVER SKABERVÆRKET

- 235 Hver ting, som Gud har skabt på jord,
Halleluja
opløft din røst til lovsangskor.
Halleluja.
Du gyldne sol, din sang frembær,
Halleluja,
du måne god med sølvhvidt skær,
Halleluja,
giv ham ære! giv ham ære!
Halleluja.
- 2 Du hastig vind så hvas og hård,
Halleluja,
du sky, som under himlen går,
Halleluja,
du nye dag, som gryr i øst,
Halleluja,
du aftenstjerne – brug din røst,
Halleluja,
giv ham ære! giv ham ære!
Halleluja.

- 3 Du blide kilde, klare væld,
Halleluja,
skænk Gud musik ved gry og kvæld.
Halleluja.
Du ild så luevarm og lys,
Halleluja,
vort værn mod mulm og kuldegys,
Halleluja,
giv ham ære! giv ham ære!
- 4 Du dyrebare moder jord,
Halleluja
af hvem velsignelserne gror,
Halleluja.
Hver urt, som du gav voksested,
Halleluja,
skal til Guds ære synge med,
Halleluja
giv ham ære! giv ham ære!
- 5 Hver sjæl, hvor kærligheden bor,
Halleluja,
lovpris din Gud, tilgiv din bror,
Halleluja,
og I, som kender sorg og savn,
Halleluja,

kast alt på Gud – og pris hans navn,
Halleluja,
giv ham ære! giv ham ære!
Halleluja.

- 6 Du broder død, som bier på,
Halleluja,
at hjertets sidste slag skal slå,
Halleluja.
Du føre vil gudsbarnet frem,
Halleluja,
ad vejen til Guds himmelhjem,
Halleluja,
giv ham ære! giv ham ære!
Halleluja.

- 7 Hver gudskabt ting, din skaber pris,
Halleluja,
og lov hans navn på ydmyg vis;
Halleluja.
Gud – Fader, Søn og Ånd tilbed,
Halleluja
den hellige treenighed,
Halleluja,

giv ham ære! Giv ham ære!
Halleluja.

FRANS AF ASSISIS SOLSANG. - ELITH OLESEN. COPYRIGHT © EDITION EGTVED AS.
TRYKT MED TILLADELSE AF EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN

236

- 1 Herre, vor Herre,
 hvor herligt Gudsnavnet
omstråler himlen
 og kroner vor jord.
Du har hvert væsen
 og folkeslag favnet,
udbredt din højhed,
 hvor mennesker bor.
- 2 Dig til et værn imod
 løgner og fjende
spæde fik mæle,
 som havet fik magt,
kappes med det om
 dit navn at bekende,
kappes i lovsang
 med brændingens pragt.
- 3 Ser jeg din himmel -
 et rum uden grænser.
Hvad er vort støv da

mod stjernernes hær,
vore sekunder,
at evigt du ænser
menneskelivet –
at du har mig kær?

- 4 For vore fødder
og usikre færden
lagde du hele
din prægtige jord.
gav os at leve
og virke i verden,
dækker med daglige
gaver vort bord.
- 5 Blomstrende enge
og marker at meje,
flokke af fugle,
en rigdom af dyr,
fisken, som færdes
ad vandenens veje,
gave på gave, du
Herre, fornyr.
- 6 Urgrundens skatte,
naturens produkter

brugt eller misbrugt
til liv eller død.
Alt er fra dig –
men de dejligste frugter
er dog de børn,
som du gav os i skød.

- 7 Herre, vor Herre,
hvor herligt er livet!
Lyset, du udgød,
den jord, der er til.
Hjælp os at værne
om det, du har givet,
– aldrig at sætte
din verden på spil,

SALME 8. – HENNING HALL 1983.

- 1 Den Gud, der skabte lyset,
han skabte også dig
og lagde lys og varme
i dine øjnes leg.
Hver gang du ser på andre
og slipper lyset ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

237

- 2 Den Gud, der skabte smilet,
han skabte også dig,
han gav dig smil og latter
og lyst til sjov og leg.
Hver gang det bobler i dig,
og latteren vil ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.
- 3 Den Gud, der skabte tonen,
han skabte også dig
og nynnede i dit øre
en lyst til toners leg.
Hver gang du fanger klangen
og rigtigt synger ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.
- 4 Den Gud, der skabte ordet,
han skabte også dig
og lod dig finde glæde
ved ord og tankers leg.
Hver gang du møder andre
og tanken spændes ud,
så glæder du din skaber,
så priser du din Gud.

- 5 Den Gud, hvis liv er Ånden,
han åndede på dig,
fordi han ville skabe
dig til at elske sig.
Hver gang du er af sandhed
og kærligt spiller ud,
så ligner du din skaber,
så ærer du din Gud.

HOLGER LISSNER 1985.

238

- 1 Lær mig, nattens stjerne,
at lyde fast og gerne,
ej at vige fra den vej,
Himlens Gud tilmålte mig!
Lær mig, nattens stjerne!
- 2 Lær mig, markens blomster,
at bie på min sommer,
midt i verdens dybe ve
at spire under vintersne!
Lær mig, markens blomster!
- 3 Lær mig, golde hede,
du brune lærkerede,
nøjet med en fattig høst

at huse sangen ved mit bryst!
Lær mig, golde hede!

4 Havets bølgehære,
lær mig mit åg at bære
og som I, når sol går ned,
at spejle lidt af Himlens fred!
Havets bølgehære!

5 Lær mig, grønne lunde,
at skygge, om jeg kunne,
hver, som kommer mig forbi,
ven og fjende på min sti!
Lær mig, grønne lunde!

6 Sol i aftensvale,
lær mig den kunst at dale,
kun mod nattens dyb at gå
for nyfødt atter at opstå!
Lær mig, sol, at dale!

CHR. RICHARDT.

239 Hver gang en regnbue tegnes
i skyerne
skøn som en himmelpalet,
mindes jeg atter om

skaberens almagt
og løfterne til vores æt.

- 2 Hver gang et forår påny kommer
vældende,
vrimlende, voksende frem,
bliver hver blomst til
et vidne om Herren,
som skabte hver enkelt af dem.
- 3 Hver gang en sommer med sol
over strandene
strømmer i sind og i krop,
takker jeg Gud for
hans kærligheds varme,
som aldrig mod mig hører op.
- 4 Hver gang et efterår farverigt
falmende
favner om liv og om død,
hviler jeg trygt i
de evige arme,
som bærer i lyst og i nød.
- 5 Hver gang en vinter med sne
kommer dalende,

dækkende alt på vor jord,
spejles i snefnuggets
mini-krystaller
en skaber forunderlig stor.

- 6 Hver gang jeg møder forløsningens
underværk,
som blev på korset fuldbragt,
priser jeg Herren for
undernes under,
som til mig af nåde blev rakt.

1. MOS. 8-9. – STEFFEN PETERSEN.

240 Når jeg ser Din himmel,
Dine hænders værk,
månen og stjernerne,
som Du har skabt,
når jeg ser Din himmel,
Dine hænders værk,
månen og stjernerne,
som Du har skabt.
Hvad er da et menneske,
hvad er da et menneske,
hvad er da et menneske,
at Du stadig husker ham?
Når jeg ser Din himmel,

Dine hænders værk,
månen og stjernerne,
som Du har skabt.

SALME 8

ANSVAR FOR SKABERVÆRKET

- 1 Du skabte os, Herre, til frihed og leg, **241**
til i ansvar og tillid at følge din vej,
din jord skulle dyrkes,
dit værk have navn,
men til gengæld vi kendte ej
sorg eller savn,
vi vandred om aftenen i haven.
- 2 Du gav os din verden og stilled os frit
til at pløje og høste det land, som er dit,
du skabte af glæde,
af din kærligheds drøm,
og vi spiste af træet og drak
af den strøm,
som rinder fra livet i haven.
- 3 Men kærlighed, Herre, er tåbelig blind,
i friheden listede fristelsen ind,

og mennesket faldt,
da sin grænse det brød,
og nu kender vi ondskab og
sygdom og død,
så det blev vor grænse til haven.

- 4 Vort arbejde føles som meningsløst slæb,
hvor penge og ære blir mål for vort stræb,
din jord bliver dyrket
dit værk gi'r vi navn,
men det sker med forbandelse,
surhed og savn,
– så fjernt er vi kommet fra haven.
- 5 Trods viden og kunnen vi kan ingenting.
kun du, Gud, kan bryde forbandelsens ring,
vær tåbelig kærlig
og send os det bud,
at du elsker os stadig
du mægtige Gud,
og venter os atter i haven.

HOLGER LISSNER 1971, 1995.

242 Gud i sin godhed har lånt os planeten,
givet den formål i rum og i tid:

Først som en gnist midt i skabelsens lyshav,
vugge for liv og nu hjem for vor flid.

- 2 Tak være Gud for dens rigdom og skønhed,
liv, som os nærer i sind og på krop:
Nok til os alle, hvis blot vi vil dele,
se på Guds skabning, se undrende op.
- 3 Længe har krigene ødelagt høsten,
længe har vi øvet terror på jord,
længe bortødslet, hvad andre har brug for,
længe forgiftet, hvad Gud os betror.
- 4 Jorden er Herrens, men skabt til vor glæde,
til at forvalte og varsomt tilså.
Fra forurening og ødende misbrug,
Herre befri os, lad kloden bestå.

F. PRATT GREEN. – LARS ULRIK JENSEN 1993.

- 1 „Hvorfor er vi skabt
så forskellige, Gud?
Hvorfor deler du
gaver så ulige ud?
Hvorfor har vi meget –
og andre så lidt
og hvorfor misforstår vi

243

hverandre så tit,
og skader, hvor vi skulle gavne?“

- 2 „Jeg skabte – og skaber
hver eneste dag,
men at gøre kopier
er ikke min sag,
hvert menneskebarn er
et kunstværk for sig,
for at gøre min verden
mangfoldig og rig,
at I måtte undres og glædes!
- 3 Min verden er rig
og mangfoldigt mit sind,
og jeg lukker jer gerne
i rigdommen ind;
men I bygger mure,
og I sætter skel,
og I under slet ikke
hverandre det vel,
min rigdom I gør til kontraster.
- 4 Jeg gav jer hverandre
til trøst og til gavn,
til at støtte og hjælpe, –

og hver fik sit navn,
sin evne, sin farve,
sit særpræg, sit sprog,
for at modpol
og forskel forenede dog
min verden til gavn kunne blive.“

ELLEN LISSNER, 1977.

- 1 Gud, du har givet os frygtelig magt, 244
magt til at bombe og bygge.
Verden har du i vor varetægt lagt,
menneskers skæbne og lykke.
Hvor tør du sætte dit værk på spil?
Har du da glemt, hvad vi kan og vil?
- 2 Gud, når vi ser alt det onde, der sker,
ved vi, at magt korrumperer.
Taberne græder, og tåberne ler,
herskernes hære marcherer.
Lær os sagtmodigt at stifte fred!
Skab gennem os din retfærdighed!
- 3 Vi er dit folk med det dobbelte bud,
vi hører til i to riger.
Hjælp os at elske og tjene dig, Gud,
gøre alt det, som du siger,

give hver kejser, hvad der er hans,
bygge hans rige og sky hans glans!

- 4 Gud, du har givet os frygtelig magt,
magt til at elske hinanden,
og når vi handler, som det er din agt,
ærer den ene den anden.
Brug os, så vi blir dit riges mønt!
Fuldfør i os, hvad du har begyndt!

MATT. 22, 15-22. – HOLGER LISSNER, 1993-97.

245 Menneske, din egen magt
gør dig svimmel og forsagt,
du skal selv på denne klode
skelne ondskab fra det gode,
dybt ansvarlig for din jord.

- 2 Du skal bringe verden fred,
dagligt brød og kærlighed.
Livets Gud har ingen hænder,
derfor er det dig, han sender,
når din næste lider nød.
- 3 Du skal værne det, der gror
overalt på denne jord.
Gennem dine varme hænder,

dine ansigtstræk, de kender,
kommer Gud til sine børn.

- 4 Ingen træffer livets Gud
mellem fjerne stjernesud.
Han er Gud blandt mænd og kvinder,
der hvor han hver morgen finder
redskab for sin kærlighed.
- 5 Menneske, dit liv er stort,
uden dig blir intet gjort,
synker du til bunds i sorgen,
rejser Gud dig op i morgen
med din næstes milde hånd.
- 6 I det blanke morgengry
skaber Gud dit liv på ny.
Dag er optakt, muligheder
for at hjælpe dem, der beder
om et værdigt liv på jord.
- 7 Og når du har brugt din dag
til det sidste åndedrag,
standser Gud din gråd og klage,
ta'r en misbrugt dag tilbage,
nådig glemt i evighed.

LARS BUSK SØRENSEN 1986.

ÅRSTIDERNE

246 Naturen holder pinsefest
i blomstervirket smykke,
og lunden, som den kan det bedst,
fortæller om sin lykke.
Nu vårens vind
har ringet ind
dens fest i skovens kroner.
Guds åndes magt
har livet vakt;
ham priser tusind toner.

2 Og hjertet holder pinsefest
med vang og mark og skove.
Den Helligånd, vor himmelgæst,
vi hilse nu og love.
Nu vift og vaj,
du grønne maj!
Min palmegren jeg svinger;
til kirkeby
med sang i sky
hans indtog højtid bringer.

3 Til Herrens pris hans fuglehær
udflagrer med sin trille.

Når Ånden med Guds kraft er nær,
kan jeg da tie stille?
Om Jesus Krist,
der lever hist,
mig lægges ord på tunge;
om livets vår,
jeg godt forstår,
de fugleflokke sjunge.

- 4 I trange svøb var bladet svøbt,
til døden overgivet;
med skyens vandbad blev det døbt,
da sprang det ud til livet.
Til kraft og håb
jeg fik min dåb;
Guds Ånd! du var til stede.
O, lad min tro
med løvet gro,
bevar dens sommerglæde!
- 5 Jeg ser, den grønne ager står
opstanden fra de døde;
jeg ved, min frelser år for år
vil også mig genføde.
Det gamle frø
dog måtte dø,

før marken fik sin grøde;
thi hjælp mig, du
Guds Ånd, min hu
til verdens lyst at døde!

- 6 Af håbets grønne maj jeg vil
min pinseløvsal bygge
mod skylregn og mod dagens ild,
med hvile og med skygge.
Om kærlighed
bag gravens bred
med ren og evig lue,
om glæden hist
hos Jesus Krist
mig synger skovens due.

C.J. BOYE 1834.

247 Frydeligt med jubelkor
hilses vårens komme,
svalen melder trindt på jord:
Frostens tid er omme!
Land og hav og lundens træ'r
herligt prydes fjernt og nær.
Nye skabningsunder!
Kraft på ny vort legem får,

lægt er nu vort hjertesår
i de glade stunder.

- 2 Jordens rige blomsterpragt,
skovens grønne smykke,
fuglesangens tryllemagt
fylder os med lykke.
Havets storme raser ud,
luften hærges ej af slud,
duggens perler rene
samlers solens stråleglans
i en dejlig perlekrans
rundt på græs og grene.
- 3 Hvor dog Gud er god og viis!
Hvor er verden fager!
Hvor dog alt til Herrens pris
ånd og tanke drager!
Han har stort og småt på jord,
urten, som på marken gror,
form og farve givet.
Efter nat vi dagen nu
hilse vil med frejdig hu,
takke Gud for livet.

MORTEN BØRUP OMKR. 1500. 1577. – FREDERIK MOTH 1895.

248 Gak ud, min sjæl, betragt med flid
i denne skønne sommertid
Guds underfulde gaver!
Se, hvor hvert lille blomsterpar
sig yndefuldt nu smykket har
på marker og i haver!

2 Hvert træ nu pranger med sit løv,
og jorden dækker til sit støv
med sommergrønne klæde,
og skønnere er liljens dragt
end Salomon i al sin pragt
på gyldne kongesæde.

3 Ak, tænker jeg, er der så stor
en skønhed på den faldne jord
For syndere at finde,
hvor skal vi da vel frydes ved
al glansen af Guds herlighed,
som er i Himlen inde!

4 O kære Gud, ja, var vi der
og stod for tronen ren og skær
med salighedens palmer,
så ville vi på englevis

forkynde højt din nådes pris
med tusind skønne salmer!

5 Velsign os med din Helligånd,
og plej os med din egen hånd,
så vi for dig må være
som blomster små med liflig lugt,
som træer fyldt med yndig frugt
til Jesu Kristi ære!

6 Og, Fader, når du ejegod
oprykker blomsten med sin rod
for bedre den at gemme,
o, plant mig da, og giv mig læ
ved livets væld, af livets træ
i Paradis derhjemme!

PAUL GERHARDT 1653. – C.M. KRAGBALLE 1857.

1 Nu blomstertiden kommer
med lyst og ynde stor,
sig nærmer bliden sommer,
da græs og urter gror;
nu varmer sol i lide,
og hvad der lå som dødt,
med hver den dag mon skride,
står op som atter født.

249

- 2 De fagre blomsterenge
og agrene på rad,
de grønne urtesenge
og skovens friske blad,
de skulle os påminde,
hvor Gud er rig og from,
der lader nåden rinde
og række året om.
- 3 Vi hører fugle sjunge
med mange hænder lyd,
skal ikke da vor tunge
lovsynge Gud med fryd!
Min sjæl, ophøj Guds ære
med lov og glædessang,
han fryde vil og nære
os på vort levnedsgang!
- 4 Du Herre Jesu Kriste,
vor glædes sol og skin,
bliv hos os til vort sidste,
opvarm vort kolde sind!
Giv kærlighed vort hjerte,
forny vor sjæl og ånd,
vend bort al sorg og smerte
alt med din milde hånd!

5 Du Sarons blomst, vor lykke,
du lilje i Guds dal,
min sjæl du nådig smykke
med dyder uden tal!
Som dug af Zion signe
din nådes væld min ånd
til roserne at ligne,
der står på Libanon.

6 Velsign du årets grøde
og frugtbargør vort land,
giv daglig du os føde,
velsigne sø og strand;
send Himlens gaver milde
til alle folk på jord,
lad rinde nådens kilde
med livets rige ord!

HØJS. 2,1. – I. KOLMODIN 1695. – W.A. WEXELS 1840.
C.J. BRANDT 1885. – V. 6: ANKER JENSEN 1942.

1 Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,

250

forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

- 2 Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften.
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.
- 3 Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt vi véd,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.
- 4 Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,

hver blomst bli'r hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

CARL DAVID AF WIRSÉN. – JOHANNES JOHANSEN.

- 1 Nu falmer skoven trindt om land, 251
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.
- 2 Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.
- 3 Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.
- 4 Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

- 5 Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.
- 6 Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.
- 7 Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.
- 8 Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.
- 9 For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

- 10 Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

N.F.S. GRUNDTVIG 1844.

- 1 Vi pløjed og vi så'de
vor sæd i sorten jord,
så bad vi ham os hjælpe,
som højt i Himlen bor,
og han lod snefald hegne
mod frosten barsk og hård,
han lod det tø og regne
og varme mildt i vår.
Alle gode gaver
de kommer ovenned,
så tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans kærlighed!

- 2 Han er jo den, hvis vilje
opholder alle ting,
han klæder markens lilje
og runder himlens ring,
ham lyder vind og vove,
ham rører ravnes nød,
hvi skulle ej hans småbørn

252

da og få dagligt brød?
Alle gode gaver
de kommer ovenned,
så tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans kærlighed!

- 3 Ja, tak, du kære Fader,
så mild, så rig, så rund,
for korn i hæs og lader,
for godt i allen stund!
Vi kan jo intet give,
som nogen ting er værd,
men tag vort stakkels hjerte,
så ringe som det er!
Alle gode gaver
de kommer ovenned,
så tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans kærlighed!

MATTHIAS CLAUDIUS 1782. – BEARBEJDET 1800.

JANE M. CAMPBELL 1861. – JAKOB KNUDSEN 1891.

253 Nu går vi glad vor kirkegang,
hør klokken ringer smukt.
Og vi har munden fuld af sang
og favnen fuld af frugt.

- 2 Vi kommer med en mægtig stak
af æbler, pærer, dru'r.
Vi kommer for at sige tak,
for hvad vi daglig bru'r:
- 3 Kartoffler, græskar, løg og kål
og korn fra Danmarks jord,
for regnens vand og solens bål,
som gør, at alting gror.
- 4 For blommer, bønner og salat,
for som'rens leg og lyst,
for grøn agurk og rød tomat,
for hele Danmarks høst.
- 5 Vi lægger kun et lille frø
i jordens store skød,
så blir det væk, så må det dø,
før det blir dagligt brød.
- 6 Det under har du, Fader, gjort,
du gør, at hjertet slår.
Dit mindste værk er kæmpestort,
som hjernen ej forstår.

- 7 For alt, som lyser, synger, gror,
har du til live kaldt.
Du siger blot et lille ord,
og ingenting blir alt.
- 8 At give er din største lyst,
vor skaber og vor Far.
Lær os at dele af din høst
med dem, der intet har.
- 9 Du, som i ørknen giver brød,
så tusinder får nok,
giv høst, hvor der er hungersnød,
mæt jordens sultne flok.
- 10 Du mætted' gavmildt os hver gang
vi spiste, og vi drak.
Fyld nu vor mund med bøn og sang,
fyld hjerterne med tak.

JOHANNES JOHANSEN 1977.

COPYRIGHT © 2000 FOLKESKOLENS MUSIKLÆRERFORENING, HERNING.

254 Nu takker vi alle vor skaber,
istemmer med pris og med sang.
Vi står her for sammen at huske,
at ham skyldes årstiders gang.

- 2 Vi takker dig Gud for din godhed,
for glæde og høst under tag,
for alt, som os venter i lader,
for mad, vi kan købe i dag.
- 3 Men også med angst og bekymring
vi synger om mangel og nød,
om afbrændte marker og ørkner,
om misbrugte evner og død.
- 4 Vi råber de hungrendes klager,
mens afgrøder langsomt forgår,
mens frugthaver glemmes og spildes
og overskudslagre består.
- 5 Lad sangen få dybde og bredde,
gør ordet til handlingens råb,
at takke er også at give,
giv jorden og folkene håb.
- 6 Så lær os da ydmyghed Herre,
at høsten må blive til gavn.
Ja lær os at dele din verden
med alle og alt i dit navn.

FRED KAAH. – LARS ULRIK JENSEN 1994.

255 Gud, du fra dine de herlige
højeloft-sale
vander, som bjergenes top så
de dybeste dale,
dig vi med sang
takke for kornet i vang,
du vil os evig husvale!

2 Jorden vi pløjer, og sæden vi sår
i det lave,
vækst og velsignelse dog kun er
Himmelens gave
og med dit ord
planted du, Herre, på jord
til os en paradishave.

3 Kornet vi mejed og bandt og det
sanked i lade,
nu vi for høsten, o Herre, dig
takke så glade.
Du, som gav alt,
du, som har stjernerne talt,
vogte os vel for al skade!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Dybt hælder året i sin gang,
snart ødes eng og lund.
Farvel med al din lyst og sang,
du korte sommerstund!
- 2 Snart sukker vinterstormens røst:
Alt visner og forgår!
Lad visne kun, jeg ved den trøst,
som ligefuldt består.
- 3 Lad solen korte af sin vej,
og natten vokse til,
Guds vældes arm forkortes ej,
hans visdom fór ej vild.
- 4 Lad gulne hvert et blad på kvist,
lad falme alle strå,
Guds kærlighed, jeg ved for vist,
omskiftes ikke så.
- 5 Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,
når øde mark står hvid;
hint frydekor fra Betlehem
forstummer ingen tid.

6 Jeg ved, hvor håbet grønnes da,
når alting falmer her;
min frelsers træ på Golgata
en evig krone bær’.

7 Lad synke kun med løvets fald
hver markens blomst i rad;
min tro på ham bevare skal
sit friske hjerteblad!

8 Han lover mig en evig vår,
trods vinterstorm og død;
thi livet frem af graven går,
som Kristus gennembrød.

C.J. BOYE 1833.

257 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Sandheds Gud! lad dit hellige ord
oplive, oplyse det høje Nord!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

2 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Nådens Gud! lad dit solskin i vår

os skænke på marken et gyldent år!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

3 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fredens Gud! den livsalige fred
du skænke vort land til at blomstres ved!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

4 Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Fader-Gud! os til glæde og gavn
nytåret henskride i Jesu navn!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

N.F.S. GRUNDTVIG 1849.

- 1 Evigheds Fader! End et år er svundet – 258
i det er mangt et timeglas udrundet;
os har du sparet! – Nytårs morgenrøde
med tak vi møde.
- 2 Tak for hver fryd, du os i året sendte!
Tak for hver sorg, som du til glæde vendte!
Tak for hver smerte, som du lod os lære
med tålmod bære!

- 3 Vældige Gud! Lad året, som skal komme,
bringe os mer end det, der nu er omme!
Øg du vor trang – og giv af Himlens sluse,
hvad vi kan huse!
- 4 Jesus, så vil vi trygge året møde;
dig, som os elsked, så du for os døde,
glade vi bede: Sign os allesammen;
bønhør os! Amen!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

259 Fader, hav tak for det år,
som er svundet,
tak for hver glæde i det, du os gav,
tak for hvert håb,
der har spirekraft fundet,
men og for det,
der blev lagt i sin grav!
Tak for hver gang,
når vi fristede sukked,
og du for bønner i frelserens navn
kraftens og tålmodets dør os oplukked,
viste os, prøvelsen var til vort gavn.

- 2 Herre, velsign os i året,
vi skue
kun som en rødme på himmelens rand;
virk, mens den vokser
til dagslysets lue,
vældige ting i vort fædreneland!
Trosnisten tænd i
hvert tvivlende hjerte,
kærlighed læge hvert splittelsens sår,
styrk du hvert væsen, som knuges af smerte,
Herre – ja giv os et lykkeligt år!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Lad alt det gamle gå i grav,
hvad året tog, hvad året gav.
Se, hvad du har tilbage;
hans nye dag, beredt til dig,
hans tilsagn på den skjulte vej,
igennem nytårsdage.
- 2 Så slip mit hjerte, al forstand
om det, du vil og det, du kan,
og lad hans lykke råde.
Da vil du se, hvad ingen ved,
en kærlighed så dyb og bred,
som fylder tidens gåde.

260

3 Hver dag er god, når han den gav,
og bag os ligger død og grav
og alle onde kræfter.
Igennem tvivl, igennem trods
nu lyder klart hans ord til os:
Hver dag er min, herefter.

4 Så kom kun an, du nye år,
hvor jeg har tabt mit slag i går,
han vinder sejr i morgen.
For alt det knuste, som var mit,
han åbner nyår, kvit og frit
og giver fred for sorgen.

JENS ROSENDAL.

261 Endnu et år oprinder
velsignet nyt for mig!
O, Jesus, lad det blive
et år i pagt med dig!

2 Endnu et år med nåde,
barmhjertighed og fred.
O, lad dit ansigt lyse
velsignelse herved!

- 3 Endnu et år til vandring,
lovprisning og til bøn.
Lad alle dage blive
en vandring med Guds Søn.
- 4 Endnu et år at tjene
og vidne om Guds fred!
Og mere helt at leve
i Kristi kærlighed!
- 5 Endnu et år oprinder
velsignet nyt for mig!
O, Jesus, lad det blive
i liv og død med dig!

FRANCES R. HAVERGAL 1874. - EMIL LARSEN 1933.

MORGEN OG AFTEN

- 1 Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst!
- 2 Jeg vil ånde luften i fulde drag,
syng Gud en sang for den lyse dag,

262

takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.

- 3 Takke ham, som gav mig, når sol står op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjælevé,
blot jeg trygt vil sige: din vilje ske!
- 4 O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!
- 5 Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud –
o, du milde Fader, min skaber, Gud!
- 6 Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.
- 7 Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly;

o, for sejrersjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst!

JAKOB KNUDSEN 1891.

263

- 1 Rind nu op i Jesu navn,
du livsalig morgenrøde!
Jeg med sang vil dagen møde
fra min seng og hvilestavn;
sjæl og hjerte skal sig røre
med al tak for nattely
og min frelsers lov opføre
til den høje himmelsky.
- 2 Nattens mørke tåge gik,
atter kan jeg dagen skue,
og den gyldne solelue
jeg nu alt i sigte fik.
Tak og pris og evig ære
være dig, treenig Gud,
som på hænder ville bære
mig af nattens mørke ud!
- 3 Give Gud, jeg kunne så
dagen i din frygt begynde,
at jeg ikke skulle synde

og mod snublestenen gå!
Ak, min Jesus, du oprinde
over mig som sol og skjold,
at jeg kunne overvinde
kød og blod og Satans vold!

- 4 Lær mig ved hvert klokkeslag,
at i dig jeg styrke vinder,
hjertet ej til verden binder,
spilder ingen nådens dag;
men at jeg mig kan erindre,
hvor min tid den korter af,
og hver time bliver mindre,
til jeg segner i min grav!
- 5 O, min Gud, du hjælp mig da,
når mit levnedsmål har ende,
og mit hjul ej mer vil rende,
men mit åg skal spændes fra!
Lad mig uden tid og dage
for dit æres ansigt stå,
lad min sorrig, synd og klage
med mit jordelin forgå!

THOMAS KINGO 1674.

- 1 Ny er Guds nåde hver morgen
som livet –
dugfrisk det spirer ved Skaberens Ånd.
Sled vi i laser end alt, vi fik givet,
står han og venter med nyt i sin hånd.
Giv ham de stumper, du selv slæber med dig.
Almagts Gud som sit barn kendes ved dig.
Halleluja, halleluja.
- 2 Se, på det kors, hvor Guds Søn
måtte bløde,
hænger vort skyldbrev med alle dets krav.
Se, fra den grav, hvor han opstod af døde,
springer det liv, der er pant på vor arv:
Faderens Ånd i vort hjerte og øre –
Skaberens Ord kan vi høre og gøre.
Halleluja, halleluja.
- 3 Derfor er Gud ikke ophørt
at skabe
nyt ud af gammelt og liv ud af dødt.
Den, som vil modsige livet, må tabe.
Den, som vil tro, af Guds Ånd bliver født.
Barn af den Far, der har livet i hænde,
som alt fornyer ved alle tings ende.
Halleluja, halleluja.

SØREN P GRARUP 1984.

265 Tak, Gud, for denne lyse morgen,
tak, Gud, for denne nye dag.
Tak, Gud, for kærlighed og varme,
jeg kan leve af.

- 2 Tak, Gud, for mine gode venner,
tak, Gud, at nogen elsker mig.
Tak, Gud, at også mine fjender
elsket er af dig.
- 3 Tak, Gud, for evner og for kræfter,
tak, Gud, for hver idé jeg fik.
Tak, Gud, for ord at lytte efter
og for skøn musik.
- 4 Tak, Gud, for glæden ved at slide,
tak, Gud, for leg og dovneri.
Tak, Gud, når jeg hver dag kan vide,
at jeg har værdi.
- 5 Tak, Gud, selv når det hele ramler,
tak, Gud, du holder fast ved mig.
Tak, Gud, når du af stumper samler
meningen hos dig.

- 6 Tak, Gud, for det, dit ord har sagt mig,
tak, Gud, for hjælp når jeg er svag.
Tak, Gud, for glæden ved at leve
denne lyse dag.

MARTIN G. SCHNEIDER 1963.

INGRID SCHRØDER-HANSEN 1983.

266

- 1 I østen stiger solen op:
Den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.
- 2 Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.
- 3 Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.
- 4 Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem,
som østens vise fandt.

- 5 Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.
- 6 Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
Den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.
- 7 Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

B.S. INGEMANN 1837.

267 Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter alle nattens skygger sorte.

- 2 Sol går over verden ud
med Guds lys i øje:
Se! Vor Herres sendebud
går på gyldne skyer i det høje.

- 3 Englen spreder over jord
glansen fra Guds Himmel;
i sin kåbes stråleflor
favner han alverdens glade vrimmel.
- 4 Sol ser ind i slot og vrå,
ser på drot og tigger,
ser til store, ser til små,
kysser barnet, som i vuggen ligger.
- 5 Os han også favne vil,
englen i det høje;
os han også smiler til,
englen med Guds Himmel-glans i øje.
- 6 Os har og vor Herre kær:
ingen sjæl han glemmer;
i hvert solglimt Gud er nær
og vor glade morgensang fornemmer.

B.S. INGEMANN 1837.

- 1 Vågn op og slå på dine strenge,
syng mig en dejlig morgensang!
O kære sjæl, stat op af senge,
gør med din tak en Himmel-gang!

268

Gør vold oppå den stjerneborg,
og glem så længe verdens sorg!

- 2 Velan! jeg vil til Himlen stige,
langt fra min jordeklimp og krop,
mit borgerskab er i Guds rige,
dér stunder jeg og daglig op!
Lov, pris og tak i tusindtal
ske Gud i højen himmelsal!
- 3 Jeg har ej andet dig at give
end kun min blotte hjerte-tak,
al anden gerning her i live,
den er at yde alt for lak;
men mine suk du ej forsmår
og gråden, som i øjne står.
- 4 Velan, jeg til mit kald mig giver
og fanger nu min gerning an;
min Gud mig end så nådig bliver,
som han i al min tid er van,
han tager hånden med mig i
og med sin Ånd står trolig bi.
- 5 Jeg vil dog ej på verden bygge,
om lykken end vil med mig stå,

men alt som dagen sig mon rykke,
vil jeg min sjæl alt minde på,
at glasset rinder, tiden går,
og evigheden forestår.

THOMAS KINGO 1674.

269

- 1 Gud ske tak og lov!
Vi så dejligt sov,
barnet lå med varme kind på puden.
Nu som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Morgensolen titter gennem ruden.
- 2 Med hin glans fra sky
kom der lys i by,
kom der glimt af sol i alle sjæle.
Alle haner gol,
hilsed glad Guds sol,
alle vævre tunger små fik mæle.
- 3 Ej den mindste mus
savner tag og hus;
fattigst spurveunge har sin rede.
Ej den mindste fugl
savner ly og skjul;
vi skal heller ej om fristed lede.

- 4 Lystig hanen gol,
hilsed glad Guds sol;
for hver sjæl er lys og lyst oprundet.
Nu som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Vi har kærligheds-asylet fundet.

B.S. INGEMANN 1837.

270 En grålig lysning
igennem tåge
og skorstensrøg.
Nu melder dagen
sin første time
med gadestøj.

- 2 En dag som andre,
hvor uret tikker
med pligt og slid. –
En livets gave,
en dag fra Herren,
en nådens tid.

- 3 Vi slider fortov
med travle såler
og vil os selv.
Men over tage

går sol bag røgen
på Himlens hvælv.

- 4 Og på vor hasten
til bod og værksted
vi får dens bud:
at denne dag skal
vi sammen tjene
vort brød hos Gud.
- 5 Det er Guds godhed
mod hele folket
i denne by;
den er, så sikker
som dagens komme,
hver morgen ny.
- 6 Med sten og asfalt
og dog en ager
til Himmelhøj,
hvis ejer venter
engang at høste
som nu han sår.
- 7 En grålig lysning,
der langsomt stiger

og bliver dag. –
Du, altings giver,
vort hjertes tak til
dit hjerte tag!

K.L. AASTRUP 1960.

271 Når morgensolen stiger
i dagens første gry,
mens nattens tåger viger,
bli'r verden født på ny.
Da står du der i gryet
og byder mig din fred,
og jeg står op fornyet,
for du, min Gud, er med.

2 I nattens mørke skygger
er du mig ganske nær.
Når angst ved lejet bygger,
du kommer stille dér.
Når ørkenvandring truer,
en kilde vælder frem,
og når jeg ensom gruer,
du åbner dør på klem.

3 I kirkens lovsangstoner
du løfter sjæl og krop

til sfærer, hvor du troner,
hvor tyngde hører op.
Når dér du mig velsigner,
jeg fyldes med din fred:
thi intet andet ligner
dit ord, at du er med.

- 4 Tak, at du alle steder
mig møder på min gang!
Du ser, når øjet græder,
du lytter til min sang.
Din nærhed er mig borgen
for, hvad der venter mig
den sidste store morgen
i evighed hos dig.

ESTRID LAUTER 1975.

- 1 Gud ske lov for nattero,
for søvn og friske kræfter,
Gud ske lov for kristentro,
for lys at vandre efter!
- 2 Gud ske lov, fordi vort håb
med Kristus vi må have.
Gud ske lov først for vor dåb
og så for nadvers gave!

272

- 3 I din hånd vort hjerte tag,
bevar os liv og helse!
Fød os til vor dødedag
med ordet om din frelse!

K.L. AASTRUP 1936.

273 Gud, du som lyset og dagen oplod,
selv er du lysenes kilde;
nat sig ej nærmer din kongestols fod,
sol er der årle og silde.

- 2 Nu drager skyggerne skumle på flugt,
dagen oprinder, den klare,
stjernerne blege det blus nu har slukt,
tyst gennem mørket de bare.
- 3 Karske fra lejet vi glade opstod,
tak dig med sange at sige;
natten den blinde bortdrive du lod,
solen med daglys opstige.
- 4 Lad nu ej smitte os kødets sans,
verdens lyster og lader,
tænd i vort hjerte din helligheds glans,
hellige, kærlige Fader!

- 5 Styrk du og støt os, da faste vi stå,
stride og sejre i striden!
Frelser og fører, du æren skal få
nu og evindeligt siden!

C. J. BRANDT.

- 1 Morgenstund
har guld i mund;
for natten Gud vi love;
han lærte os, i Jesu navn,
som barnet i sin moders favn
vi alle sødt kan sove.
- 2 Morgenstund
har guld i mund;
vi til vort arbejde ile,
som fuglen glad i skov og vang
udflyver med sin morgensang,
genfødt ved nattehvile.
- 3 Morgenstund
har guld i mund,
og guld betyder glæde,
og glædelig er hver en dag,
som leves til Guds velbehag,
om end vi måtte græde.

274

- 4 Gå da frit
enhver til sit
og stole på Guds nåde!
Da får vi lyst og lykke til
at gøre gavn, som Gud det vil,
på allerbedste måde.
- 5 Sol opstår,
og sol nedgår,
når den har gjort sin gerning;
Gud give os at skinne så,
som himmellys, skønt af de små!
Da randt for os guldterning.

N.F.S. GRUNDTVIG 1853.

275 Nu rinder solen op
af østerlide,
forgyllder klippens top
og bjergets side.
Vær glad, min sjæl, og lad din stemme klinge,
stig op fra jordens bo,
du dig med tak og tro
til Himlen svinge!

- 2 Utallig såsom sand
og uden måde
som havets dybe vand
er Herrens nåde;
med den hver dag min sjæl han overgyder,
hver morgen i min skål
en nåde uden mål
til mig nedflyder.
- 3 Han har i denne nat
med engleskare
mit hus og hjem omsat,
at ingen fare
har mig og mine ramt i nogen måde,
men jeg er frelst og fri
fra dødens mørke sti
og sjælevåde.
- 4 Min sjæl, vær frisk og glad,
lad sorgen fare!
Dit legems blomsterblad
vil Gud bevare;
han vil i dag mig give kraft og styrke,
jeg i mit kald og stand
min Gud og Fader kan
tilbørlig dyrke.

- 5 Lad synden ej i dag
min sjæl forblinde,
at jeg min Guds behag
kan ret besinde!
Velsign mig, Herre Gud, ud af det høje,
gid jeg hver dag og tid
i dig og i min flid
mig lader nøje!
- 6 Du bedst min tarv og trang,
o Herre, kender,
tilmed er lykkens gang
i dine hænder,
og hvad mig tjener bedst i hver en måde,
du det tilforn jo ser:
min sjæl, hvad vil du mer?
Lad Gud kun råde!

THOMAS KINGO 1674.

276 Nu titte til hinanden
de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå,
nu sneglen med hus på ryg vil vandre.

- 2 Den kære Gud og Skaber
den mindste orm er nær;
han føder fugl og markens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermest kær,
Gud ånder på øjet, når det græder.
- 3 Guds Søn var selv et barn,
og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge.
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små
og blomster fra Paradisets enge.
- 4 Guds Søn har os så kær,
han er børnevennen stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;
han storm og hav betvang,
da han vandred på jord,
men børnene leged ham ved barmen.
- 5 O du, som os velsigned
og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset;
du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindeligt være du lovpriset!

B.S. INGEMANN 1837.

277 Nu vågne alle Guds fugle små,
de flyve fra reden og sjunge;
de prise vor Herre, så godt de formå:
de takke for livet og lyset med
fløjtende tunge.

2 Nu kvidrer svalen på kirketag
og spurven ved menneskers huse;
de synge: Godmorgen! de synge: Goddag!
De synge: Guds fred! Gud ske lov!
og i luften hensuse.

3 Småfuglenes sang vor Herre forstår,
han kender hver sjæl i sit rige;
de fattiges lovsang han ikke forsmår,
han ser, hvad de målløse skabninger
alle vil sige.

4 Os ser du også, du kære Gud!
du hører vor røst i din Himmel;
når fuglene flagre af rederne ud,
du hører småbørnenes pris i din
jubilende vrimmel.

B.S. INGEMANN 1837.

- 1 Den mørke nat forgangen er,
og dagen oprinder så vide,
nu skinner sol over mark og kær,
de fugle de sjunge så blide.
Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!
- 2 Gud være lovet i evighed,
han denne nat tog os vare!
Han lyse på os sin hellige fred
og fri os af alskens fare!
Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!
- 3 Om påskemorgen, den signede dag,
vor Herre stod op af døde,
det var os alle et godt behag,
han frelste os dermed af møde!
Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!
- 4 Ræk os, o Jesus, din frelserhånd
i dag og i alle stunde,
udløs os alle af mørkets bånd,
at ret vi dig tjene kunne!

Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!

- 5 Da, hver gang dagen forgangen er,
og natten til os fremskrider,
vi dig vil prise, o Herre kær,
af hjertet til alle tider!
Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!

HANS CHRISTENSEN STHEN 1589.

BEARBEJDET 1857.

279 Nu spreder dagen atter
sit morgenlys på jord
og vækker liv og virke,
hvor menneskene bor.

- 2 Den giver os hver morgen
vor verden ny igen,
så atter vi må møde
vor frænde og vor ven.
- 3 Den giver os vor næste
i lykke og i nød,
den giver hjem og virke,
den giver dagligt brød.

- 4 Og dagen er en gave
fra dig, vor Fader god,
dig takker vi af hjertet
for liv og kraft og mod.
- 5 Giv nåde til at vandre
frimodigt i dit navn,
forlad os vore synder,
råd bod på nød og savn.
- 6 Og lær du os at styre
i lydighed vor fod,
at kendes ved vor næste
og ham at være god.
- 7 Din fred, som overstiger,
hvad al forstand har vidst,
bevare vore hjerter
i Herren Jesus Krist.

TAGE SEVERINSEN 1945.

SKREVET I TYSK FANGENSKAB I DREIBERGEN.

- 1 Herre, jeg vil gerne takke
for min dag, som er fra dig.
Tak for nye muligheder,
som du lægger foran mig!

280

Tak for evner, kraft og kald,
tak for løfter uden tal!

- 2 Herre, led i dag min færd,
så jeg ser min næstes nød.
Tal til mig, så jeg kan standse
for at hjælpe, som du bød.
Vis mig tjenersindets vej,
giv mig kærlighed fra dig!
- 3 Herre, lad min dag da være
viet helt og fuldt til dig,
så at ord og liv må vidne
om, hvad du har givet mig!
Før mig hen, hvor der er mest
brug for mig, du ved det bedst!
- 4 Herre Krist, velsign du dagen,
som er givet mig af dig,
så at Himlens kræfter kommer
til vor verden gennem mig!
Lad mig altid bære bud
om en mild og mægtig Gud!

EF.2,10 – LIV NORDHAUG, 1969.

281

- 1 Tag min dag i dine hænder,
du, som måler tiden ud,
og om hele rummet spænder,
hold mig fast, o stærke Gud.
Løft min dag, når mørket tynger,
ind i lyset, så den synger.
- 2 Må jeg mørkt min dag begynde,
har til sang jeg ikke vejr,
da må selve rummet nynne,
sten og stjerner, hav og træ'r.
Tag min dag i dine hænder,
indtil den i lovsang ender.

JOHANNES JOHANSEN.

282

- 1 Til vor lille gerning ud
gik vi små fuldglade;
viljen så den kære Gud,
hjælp os som vi bade.
Nu er dagens lys udslukt,
lukt er snart vort øje;
giv vor lille gerning frugt,
Fader i det høje!
- 2 Du, som viser dag og nat
sol og stjerner veje,

livets underfulde skat
gav du os i eje.
I hver barnesjæl på jord
har du lagt en kerne
til en blomst med himmelsk flor,
herlig som en stjerne.

- 3 Lad den kerne underfuld
vokse i vort indre,
når der skinner sol på muld,
og når stjerner tindre;
lad det frø opvokse smukt
med din børnevrimmel
til at bære evig frugt
i din høje Himmel!

B.S. INGEMANN 1838.

283 Klokken slår,
tiden går,
troen på ordet sin prøve står;
er det faldet i hjertemuld,
overstår det vel vinterkuld,
bærer sin evigheds-frugt.

- 2 Klokken slår,
tiden går,

håbet Guds børn dog fejl ej slår,
det har vinger af engleart,
flyver til Himmels med bønnens fart,
kommer tilbage med svar.

3 Klokken slår,
tiden går,
kærligheden ej tæller år,
den kan gøre det gamle ungt,
gøre let det, der synes så tungt,
vand den omskaber til vin.

4 Klokken slår,
tiden går,
ene Guds nåde urokket står,
den os fører så tryggelig frem,
bygger os hisset og her et hjem,
fyldt med den sejrrige fred.

5 Klokken slår,
tiden går,
her har den bygget i tusind år,
hjerter husvalet i daners vang,
kimet til kirke og løftet med sang
fanen om korsets træ.

- 6 Klokken slår,
tiden går,
aldrig udrinder evigheds år,
aldrig afblomstrer Guds Paradis,
aldrig forstummer hans nådes pris.
Amen! Halleluja! Tak!

C.J. BRANDT 1870, 1885.

284 Dagen går med raske fjed,
dagens børn må ile.
Aftenrøden bringer fred,
nattens stjerner hvile.

- 2 Lykken gækker store, små,
leger med guldterning;
lykkeligst at hvile på
er fuldendte gerning.
- 3 Lidt dog store, mindre små
kan til gavns fuldbringe;
viljen ser vor Herre på,
giver kraften vinge.
- 4 Lykkens lunefulde spil
leger ej med sjæle:

Alting føjes, som Gud vil;
her er trygt at dvæle.

- 5 Blomst skal bære frugt engang,
høst skal følge sommer.
Dag er ej så travl og lang,
aftenstund dog kommer.
- 6 Lad ved dag kun op og ned
lykkens terning rulle!
Fandt ved kvæld kun sjælen fred,
gik det, som det skulle.

B. S. INGEMANN 1838.

- 1 Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
Bliv hos os, når mørket vælder
af nattens sluser ud!
- 2 Henspred over dal og høje
dit stjerne-klædebons flig;
så lukker vi trygt vort øje
og slumrer sødt hos dig.
- 3 Bliv hos os, og vi vil drømme
om englebørnenes fred;

285

din Ånd gennem Himmel-strømme
vil suse til os ned.

- 4 Og Kongen i livets rige
vil favne alle de små.
På englenes Himmel-stige
skal barnesjæle gå.
- 5 Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
og Paradis-lyset vælder
af nattens sluser ud.

B.S. INGEMANN 1838.

286 Gud ske tak for dag, der gik,
for livets dyre gave!
Gud ske tak, fordi vi fik,
hvad vi må daglig have!

- 2 Gud ske tak for kår og kald,
du gav os ret til måde,
gode gavers tusindtal
Og ordet om din nåde!
- 3 Dæk for os med troens skjold
mod fjendens ild og pile!

Giv, at i din nådes vold
vi alle trygt må hvile!

K.L. ASTRUP 1937.

287

- 1 Jeg er træt og går til ro,
lukker mine øjne to;
Fader, se med kærlighed
til mit ringe leje ned!
- 2 Har i dag jeg, kære Gud,
syndet imod dine bud,
vær mig nådig, vær mig god,
slet det ud for Jesu blod!
- 3 Se, o Herre, til os ind,
os, som har det samme sind,
sæt, o Gud, din englehær
om alverden, fjern og nær!
- 4 Stå de syge hjerter bi,
luk de trætte øjne i,
giv os alle fred og ro
i vor Herres Jesu tro!

LUISE HENSEL 1817.

KRISTIAN ARENTZEN 1846.

288 Nu folder jeg hånd og tanke
til tak for den svundne dag,
nu skyder min bøn en ranke
mod himmelens stjernetag.

2 Nu lukker jeg dør og øje
og stænger al verden ud;
jeg har en ven i det høje,
ham skikker jeg længselsbud.

3 Nu bøjer jeg knæ og hjerte
og giver mig Gud i vold;
jeg slukker fuldtrygt min kerte,
Gud Herren er sol og skjold.

A. LANGSTED.

289 Så gik der da en nådedag
for mig igen til ende; –
min sjæl, til Gud din tilflugt tag,
til ham din tak du sende!

2 Ja, tak, fordi du var så god
mod mig, o kære Fader!
Du ret i dag mig kende lod:
dit barn du ej forlader.

- 3 Hør nu min bøn, o milde Gud,
før jeg skal gå til hvile:
Bred over mig din vinge ud,
lad engle om mig smile!
- 4 Så lukker jeg mit øje til
i Jesu navn og sover. –
Du, Fader, aldrig sove vil,
dit barn du våger over!
- 5 Hvis jeg skal vågne her i gry,
og sol igen oprinde,
så lad din nåde være ny
som den, jeg har i minde.
- 6 Og skulle denne nat for mig
på jord den sidste blive, –
o, vil du nådig da hos dig
en morgen skøn mig give!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Nu hviler mark og enge,
nu alle gå til senge,
nu slumrer by og land;

290

men I, min sjæl og tunge,
skal nu til afsked sjunge,
hvad Eders skaber tækkes kan.

- 2 Se, dagen gik til ende,
i Himlens sal sig tænde
de gyldne stjerner små;
som dem skal Gud mig smykke,
når han mig vil undrykke,
hjem til hans Paradis at gå.
- 3 Som mine trætte hænder,
når dagens gerning ender,
til hvilen glæde sig,
så glæd dig og, mit hjerte,
til efter strid og smerte
at vinde fred i Himmerig!
- 4 Træt er jeg af at våge,
luk jer, I øjenlåge!
Men over liv og sjæl
våg du i al din nåde
og vogt dem vel fra våde,
du øje over Israel!

- 5 O Jesus, du min glæde,
du dine vinger brede
og sænke om mig ned!
Vil slangen mig omslynge,
så lad din engel synge:
Det barn er gemt i Herrens fred!

PAUL GERHARDT. – PEDER MØLLER.
FR. HAMMERICH.

- 1 Nu tændes de stjerner i aftenblå, 291
og lamperne tændes i stuer;
Guds engle til menneskehjarter gå
med tanker, som trygler og truer.
- 2 Nu fjerner sig solskinnets korte fryd,
og freden og stilheden kommer.
Nu stedes jeg, fjernt fra al dagens lyd,
for hjertets og dages dommer.
- 3 O, Herre, oprejs mig og styrk min fod,
lad jorderigs blændværker vige!
Du købte mig løs med dit hellige blod
fra trældom i mørkets rige.
- 4 Tilgiv mig, o Jesus, den feje flugt,
når tiden var tynget af trængsel!

Tilgiv, når mit hjerte var uden tugt
og følte dit hus som et fængsel.

- 5 Før, Herre, mig hjem fra mig selv til dig,
med alle Guds helgen tilsammen;
thi du er den eneste livets vej
i evigheds evighed. Amen!

JOHANNES JØRGENSEN.

292 Sig månen langsomt hæver,
den gyldne stjerne svæver
på himlen klar og blid;
vor skov er tavs og stille,
og hvide tåger spille
på engen rundt ved aftenstid.

- 2 Hvor rolig jorden hviler
bag nattens slør og smiler
så mild og sommervarm,
ret som et stille kammer,
hvori al dagens jammer
forglemmes skal i søvnens arm.

- 3 Betragter månens bue,
den kun er halv at skue

og er dog hel og rund;
så er vel flere sager,
som nu vort hjerte vrager,
fordi vi halvt dem skuer kun!

- 4 Vi stolte Adams slægter
kun såre lidet mægter,
og meget ved vi ej;
vi efter skygger jager
og mangen kunst opdager
og kommer længer fra vor vej.
- 5 Gud Fader i det høje,
lær mig at skelne nøje
det sande fra dets skin;
og mens jeg er i live,
lad lig et barn mig blive,
skænk mig et fromt, enfoldigt sind!
- 6 Koldt nattens vinde sukke,
mit øje vil sig lukke,
giv mig, o Gud, din fred!
Se nådig til min slummer,
og trøst mig i min kummer,
og trøst min syge nabo med!

MATTHIAS CLAUDIUS 1779. - CARSTEN HAUCH 1838.

293 Nu slutter den dag, du har givet os, Herre,
og natten lister sig over jord.
I solen og lyset blev
timerne glade,
men nu kommer mørket igen, hvor vi bor.

2 Dog ved vi jo, Gud, at din verden ej sover,
fra andre folk er din pris på vej.
Mens kloden bevæger sig
frem gennem rummet,
går takke- og lovsang et sted imod dig.

3 For ligesom dagene skifter med aften,
og solen atter forsvinder brat,
så kalder nu lyset på
børn andre steder,
de synger en morgensang, når her er nat.

4 Sådan skal det være, for alle tings skaber
skal prises, selv når vi sover her.
Vi takker dig, Gud, du er
også i mørket,
og beder dig: Vær nu i nat hos os nær.

J. ELLERTON. – R. ANDERSEN.

- 1 Nu går solen sin vej
for at skinne på andre,
for alle på jorden har
brug for dens lys,
og de håber og venter
på dagen, du skaber,
for kun i din sol, Gud, kan
livet fornys.
- 2 Nu går landet til hvile,
og travlheden dæmpes,
og hjemmene fyldes af
aftnens musik.
Vær med den, kære Gud,
der må sidde alene,
og den, der nu slider sig
træt på fabrik.
- 3 Nu er timen til stilhed,
til bøn og til tanker,
til ord, som har vægt, og som
kræver et svar.
Kom og rør ved os, Kristus,
så vi bliver åbne
for glæden og livet og
freden, du har.

4 Nu er timen, hvor du
dømmer alt det, vi gjorde,
som vendte os bort fra vor
 næste og dig.
Nu er timen, hvor du
sletter alt det, der skiller,
hvor du siger: Kom, og vær
 hjemme hos mig!

5 Nu går solen sin vej,
men vi er ikke ene,
for du, Herre, lever og
 vender vor frygt,
så når du er i mørket,
er det ikke mørke,
når du er iblandt os, da
 sover vi trygt.

HOLGER LISSNER 1980.

295 Du, som har tændt millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
os, så vi sover i tryghed og ro.

2 Tak for den lysende dag, der er gået,
gaven til os, dine hænder har rakt.

Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

- 3 Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.
- 4 Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små!
- 5 Du, som har tændt millioner af stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

JOHANNES JOHANSEN 1981, 1982. COPYRIGHT © 1988 EDITION EGTVED AS.
TRYKT MED TILLADELSE AF EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN.

Nu lukker sig mit øje,
Gud Fader i det høje,
i varetægt mig tag!
Fra synd, fra sorg og fare
din engel mig bevare,
som ledet har min fod i dag.

TYSK. - P.T. FOERSOM

296

297 Nu svinder snart den sidste rest
af aftenrødens skær.
Så syng da, som du kan det bedst,
min sjæl, med Himlens hær,
ja, syng det gennem natten ud,
din tak til lysets Gud.

2 Han har for dig i denne nat
en håbets stjerne tændt;
han har, da du var mest forladt,
en tro ledsager sendt,
den Ånd, der vidner om Guds Søn
og beder med din bøn.

3 Og går du nu i mørket ind,
og slukkes alt dit lys,
og isner det i krop og sind
af nattens kuldegys,
så véd du, det skal svinde hen,
skal vorde dag igen.

4 Der er ej på den hele jord
og ikke i dit sind
en angst, en nød, en skyld så stor,
jo lyset når derind,

det lys, som Gud for dig har tændt,
da han sin Søn har sendt.

- 5 Ja, om min nat end bliver lang
på vinternætters vis,
så skal dog nu min aftensang
udsyngte Herrens pris
for frelsens bud, hans ord har bragt,
for fred, han har tilsagt.

K.L. AASTRUP 1941.

- 1 Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer,
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.
- 2 Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn,
på dammen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.
- 3 Det er så stille og så tyst
i himmel og på jord,
vær også stille i mit bryst,
du flygtning, som der bor!

298

- 4 Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår,
se over by og dal i kvæld
nu fredens engel går.
- 5 Som du han er en fremmed her,
til Himlen står hans hu,
dog i det stille stjernesvær
han dvæler her som du.
- 6 O, lær af ham din aftensang:
Fred med hver sjæl på jord!
Til samme Himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.

B.S. INGEMANN.

299 En dag er levet
et livsblad er skrevet.
Jeg beder dig Gud
at fylde mig nu,
min glæde og smerte du tage.
Nu stilhed har magt,
og hvad jeg fik sagt,
det kan ikke bringes tilbage.

- 2 En dag er levet
et livsblad er skrevet.
Jeg beder dig Gud
oplyse mig nu,
du kender til glæden og smerten.
Du ene ser ind,
i hjerte og sind,
og ved hvad jeg skjuler for verden.
- 3 En dag er levet
et livsblad er skrevet.
Jeg beder dig Gud
tilgive mig nu,
for alt det som lyset ej tåler.
Min lykke er den,
min Fader og ven
at alt med din nåde du måler.
- 4 Min dag er levet,
et livsblad er skrevet.
Jeg beder dig Gud,
at hele mig nu,
du ved hvad der tjener mit bedste.
Jeg beder dig Gud,
gå du med mig ud,
i morgen at møde min næste.

HENNING CLAUSEN 2002.

300

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.

SL. 139,12 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Jor - dens mør - ke er ik - ke

mør - ke, Gud, for dig: som

da - gens kla - re lys bli - ver

nat - - ten. Jor-dens

MENNESKELIVET ÆGTESKABET

- 1 Det er så yndigt at følges ad 301
for to, som gerne vil sammen være;
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære;
ja, det er gammen
at rejse sammen,
når fjederhammen
er kærlighed.
- 2 Det er så hyggeligt allensteds,
hvor små og store har ét i sinde,
og det, som drager de store læs,
i hjertekamret er inderst inde;
ja, det er gammen
at holde sammen,
når ja og amen
er hjertets sprog.
- 3 Det er så herligt at stole på,
vi har en Herre, som alting mægter,
han os ej glemmer, når vi er grå,
hans nåde rækker til tusind slægter;
ja, det er gammen,

at alle sammen
er ja og amen
Guds nådes ord.

- 4 Det er vemodigt at skilles ad,
for dem, som gerne vil sammen være,
men, Gud ske lov! i vor Herres stad
for evig samles de hjertenskære;
ja, det er gammen
at leve sammen,
hvor ja og amen
er kærlighed.

- 5 Hvert ægtepar, som med kærlighed
i Jesu navn holder bryllupsgilde,
skønt alt i verden går op og ned,
skal finde tidlig og finde silde:
Det er dog gammen
at sidde sammen,
hvor arneflammen
er kærlighed.

N.F.S. GRUNDTVIG 1855.

302 I blev skabt som mand og kvinde
af den samme skaberhånd,
I fik sang og sol i sinde,

optændt af den samme ånd,
ja-tak har I begge sagt
til den gave, Gud har rakt.

- 2 Hver sin krop og hver sin gåde,
I fik også hver sit sind,
denne forskel er en nåde,
li'som regn og sol og vind,
intet svælg er Gud for bredt,
han kan gøre to til ét.
- 3 Egen byrde skal I bære,
så den anden slipper fri,
men er byrderne for svære,
skal I stå hinanden bi,
den, som intet bærer på,
visner som det golde strå.
- 4 I sit billed han os skabte,
han kom selv i kød og blod,
han, som ta'r imod fortabte,
han gør al vor uret god,
han, som ingen støder bort,
lægge selv sit sind i vort!

- 5 Du, som troner i det høje,
kom med kærlighed og tro,
ene du kan sammenføje,
helt forene disse to,
to, der vandrer hver for sig,
Herre, led dem samme vej!
- 6 Derfor pris ham, mand og kvinde,
underet med jer er sket,
kærlighed kan sammen binde,
så I bli'r fuldkommen ét,
kærlighed gør intet halvt,
håber og udholder alt.

JOHANNES JOHANSEN 1977, 2001.

COPYRIGHT © 2000 FOLKESKOLENS MUSIKLÆRERFORENING, HERNING.

303 Jert hus skal I bygge på ordets
klippegrund,
så rokkes ej muren i stormvejrets stund,
og arnen skal stå i læ af korsets tegn,
så hviler jert hjem bag det
tryggeste hegn!
Hvor korset står vagt,
taber mørket sin magt.

- 2 Hver idræt skal signes med bønnens
stærke dåb,
som lutrer hver længsel, bevinger hvert håb;
om soldagen gryr, om aftenen bryder frem,
send bønnens hvide due som bud
fra jert hjem!
Hvor bønnerne får magt,
står Guds engle som vagt.
- 3 Til ham, som var buden ved Kanas
brudefærd,
mens tiderne skifter, I holde jer nær!
Velsignet hver plet, som Jesus kalder sin!
Hvor Herren vil dvæle, kan vand
vorde vin,
og freden står vagt
over hjerternes pagt.
- 4 Gud skærme jer vandring, til livets
sol går ned!
Det lyser på vejen, at Gud er kærlighed.
Han lede jer fod til kongeborgen hen,
hvor ingen, som mødes, skal
skilles igen,
hvor alt er fuldbragt
ved Guds kærligheds magt!

J. PAULLI.

304 Du skabte af dit overskud,
du kærlighedens Skabergud,
så vi blev mand og kvinde;
og derfor længes vi som du
og søger mod det gyldne nu,
hvor vi har ét i sinde.

2 Det er vidunderligt, hver gang
du vækker hjertets dybe trang,
så kærligheden kommer;
da må vi undres ved at se,
at blomster gror i frost og sne
og skaber en skærsommer.

3 For det er godt at være to,
som deler alt og tør betros
sig i hinandens hænder!
Da ved vi én, som hos os står.
Da får vi kraft, så vi formår
at elske det, vi kender.

4 Og er vor egen kærlighed
kun afglans af din herlighed,
som noget, der blot ligner,
den er dog livet her på jord,

den er som dagligt brød på bord,
når bare du velsigner.

- 5 Så giv os alle, gode Gud,
velsignelse at dele ud
til mange lyse stunder.
Da skal vi alle takke dig
på jord og i dit Himmerig
for kærlighedens under!

HOLGER LISSNER 1991, 1993.

- 1 Vi beder, Herre, for de to,
som for dit alter står:
Giv dem i kærlighed og tro
at dele alle kår!

- 2 De lover bort, hvad ej de har,
for livet er jo dit.
Læg selv dit ja til deres svar,
så det må lyde frit!

- 3 Forén dem med din nådes ord
i trofast kærlighed,
så intet skiller deres spor,
før livets sol går ned!

VIKTOR FRIEDRICH VON STRAUSS UND TORNEY 1843.

JØRGEN KRISTENSEN 1974.

305

Midt i et koldt og mørkt univers
svæver en smilende klode på tværs,
venlig og varm med sit grønne og blå,
lige et sted at forelske sig på.
Der trasker ensomme mennesker rundt,
sukker og stønner hvert andet sekund,
indtil et lysende smil går forbi,
lige et smil at forelske sig i.
Lykken er lang, livet er kort.
Salig er den, der tør give det bort!

- 2 Skaber af jordklode, sollys og vand,
frihed, forelskelse, krop og forstand,
levende, lysende, leende Gud,
vær nu med denne brudgom og brud.
Midt i et koldt og mørkt univers
danser de frie og varme på tværs,
vælger de åbenlyst ansvarets bånd,
gi'r de hinanden ja-ord og hånd.
Lykken er lang, livet er kort.
Salig er den, der tør give det bort!
- 3 Det er et stort og lyst øjeblik!
Det vil vi fejre med sang og musik.
Du, som har fremelsket kvinde og mand,
giv dem at elske mer, end de kan:

Elske det bedste og frodigste frem,
åbne et fredens og frihedens hjem,
altid at kæmpe for sandhed og ret,
aldrig at køre uhjælpeligt træt.

Lykken er lang, livet er kort.

Salig er den, der tør give det bort!

- 4 Skaber af liv i et koldt univers
giv dem i dag, og når de er halvfjerds,
sammen at leve for mere end to,
altid hinanden og jordkloden tro.
Giv du os alle, til alt er forbi,
lykken at leve på livets parti.
Levende, lysende, leende Gud,
vær du vor sol, når solen går ud!
Lykken er lang, livet er kort.
Salig er den, der tør give det bort!

H.A. JØRGENSEN.

LIV OG ARBEJDE

- 1 Hver dag er en sjælden gave,
en skinnende mulighed –
hver dag er på ny en nåde,
der stiger fra Himlen ned.

307

- 2 Hver dag er igen et ansvar,
et nyt, et vældigt krav –
hver aften står hvide stjerner
og spørger dig, hvad du gav.
- 3 Hver aften står hvide stjerner
og blinker i Himmerigs by –
hver morgen går Gud over landet
og vækker din vilje på ny.

MADS NIELSEN.

308 Det regner fra Guds evighed
med timer og sekunder,
med øjeblikkets kærlighed,
med liv ved nuets under.

- 2 En tid at fødes, tid at dø,
at juble og at vredes,
en tid at samle, tid at strø,
at sørge og at glædes.
- 3 Sådan bli'r livet som en dans,
når blot vi er til stede,
og vi med hjerte, sind og sans
Guds dansetakt vil træde.

- 4 Om kap med tid dog iler vi
og tæller tid i kroner
og haster blindt hvert nu forbi –
minutter bli'r dæmoner.
- 5 Vi løber foran tidens strøm
at nå, hvad vi forsømte,
mens livet bli'r en bristet drøm,
vi dybt i længsel drømte.
- 6 Dog drypper fra Guds evighed
minutter og sekunder
med nådens nye mulighed
for livets nye under.
- 7 Så hjælp os, Gud, fra dette nu
at være helt til stede
og træde livets dans som du
i øjeblikkets glæde,
- 8 at vi med hjerte, sind og sans
kan dele kærligheden
og se, at hvert sekund har glans
som stænk af evigheden.

PRÆD. 3,1-8 – SØREN P. GRARUP 1999.

309 Du gav mig, o Herre, en lod af din jord,
som jeg nu min egen må kalde.
Du gav mig et dagværk og brød til mit bord.
Her lever jeg trygt på dit mægtige ord,
der taler til mig som til alle.
Her bygtes mit bo,
her nyder jeg ro
og kan dig med glæde påkalde.

- 2 Af henfarne slægter jeg arved den vang,
hvis muld jeg for udsæd nu pløjer.
Her rydded de marken for stene engang
og dyrked den siden med suk eller sang.
Nu, Herre, for dig jeg mig bøjer:
den mark, som blev min,
var altid dog din.
Min tanke til dig jeg ophøjer.
- 3 Så lær mig at leve, o Gud, som jeg kan,
frimodigt som fuglen i skove,
og takke for regnen, som vander mit land,
for solskin og varme i sommerens brand,
for avl i min lade dig love.
Hvad magted jeg vel,
om du ej gav held?
Det vokser jo, medens vi sove.

- 4 Så lær mig da, Herre, at dig til behag
jeg bruger det pund, mig blev givet,
at fylde med hæderligt virke min dag,
at hjælpe og værne om den, som er svag,
at elske, thi deri er livet.
Og giv mig til sidst
et navn, Herre Krist,
som er i din livsbog indskrevet!

C.R. SUNDELL 1934. – K.L. AASTRUP 1945.

- 1 Tænk, at livet
koster livet!
Det er altid samme pris!
Kom med glæde!
Vær tilstede!
Tanken spreder øjets dis;
rigt og bredt går livet ned
i evighed.
- 2 Stjernestunder,
livets under,
luft og smag og syn er nyt!
Blodet bruser,
løvet suser,
havets rum er højt og lydt!

310

Mærk: alt liv går udad! – Giv!
For tro er liv.

- 3 Høje himle
fyldt med svimle
fuglefløjt i morgenvind –
og i suset
gennem huset
jordisk balsam til mit sind.
Fuglen i mit eget bryst
må slå med lyst!
- 4 Høje drømme!
Dybe strømme
gynger i hvert åndedrag,
sangen svinger
vide vinger
over jorden med Guds dag.
Øjets glans er kroppens lys –
føl livets gys!
- 5 Leve livet!
Ført af livet,
som er ét i sjæl og krop,
må vi sanse,
må vi danse

glædens ord i spring og hop.
Takke Gud med lovsangs lyd
i salig fryd.

6 Hver fornemmer,
jeg'ets tremmer
rykkes ud i pause-ro.
Hvert et skridt, du
ta' r så frit nu,
er identisk med din tro.
Tyst i midten væksten står
med livets vår.

7 Godt, at livet
koster livet!
Godt at synge dagens pris.
Det er glæde,
alt til stede,
i ét nu er paradis!
Tørstende når roden ned
i evighed.

JØRGEN GUSTAVA BRANDT 1985.

1 Vi må bede og arbejde
for at fremme Herrens sag;
vi må stride mod det onde

311

i Guds kraft fra dag til dag.
I troens og i håbets kraft
forenede vi står.
Når Gud er med sin gode sag,
vi sikkert fremgang får.

2 Ret og sandhed vil vi hævde
og mod løgnen føre krig –
når kun Gud er med os, brødre,
bliver kampen sejerrig.
I troens og i håbets kraft
forenede vi står.
Når Gud er med sin gode sag,
vi sikkert fremgang får.

3 Lad os aldrig blive trætte,
men i troen holde ud
i vor gerning, og med bønner
ret bestorme nådens Gud.
I troens og i håbets kraft
forenede vi står.
Når Gud er med sin gode sag,
vi sikkert fremgang får.

4 Natten kommer, da ej nogen
kan arbejde mer på jord;

derfor lad os bruge tiden,
nådelønnen bliver stor.
I troens og i håbets kraft
forenede vi står.
Når Gud er med sin gode sag,
vi sikkert fremgang får.

JOSEPHINE POLLARD.

- 1 Du gav os, o Herre, vort arbejde her **312**
i storbyens larmende vrimmel,
du gav os en bolig, hvor alt, hvad vi ser,
er snavsede mure og skorstenes hær
og øverst en plet af din himmel.
Her har vi vort hjem,
og liv bryder frem,
når du er os nær i dens vrimmel.
- 2 I hverdagens tempo vi jages af sted
og længes mod stilhed og hvile,
i fritidens frihed vi får ingen fred,
for stadig sekunderne hvirvler os med,
og med må da tankerne ile.
Men glemmer vi dig,
du glemmer os ej,
hos dig falder tanken til hvile.

- 3 Vi fyldes af indtryk hver eneste dag,
dit ord er kun ét iblandt mange,
vi formes og præges i tanker og smag
af magter, der fremmer bevidst deres sag
ved menneskers viljer at fange.
Men du gør os fri
fra al dæmoni,
du skaber dig tjenere mange.
- 4 Så lær os at bygge en by, hvor dit ord
er lov for, hvordan den skal være,
hvor mennesker leger og trives og gror
og søger og finder den ensomme bror,
og alle er med til at bære.
Ja, byg du vor by,
så livet på ny
kan blive en sang til din ære!

HOLGER LISSNER 1970, 1981, 1996.

313 Ud går du nu på livets vej:
Brug livet, men misbrug det ej!
I modgangs sky, i modgangs sol
ej på dig selv, men Himlen stol!

- 2 Gem ej på guld! Bortkast det ej!
Til ærlig fordel sig ej nej!

Blandt alvorsdåd forsmå ej skæmt!
Skæmt så, at alvor ej bli'r glemt!

- 3 Mistænk ej nogen uden skel,
tro heller ingen alt for vel!
Vær til at se og høre snar,
sendrægtig derimod til svar!
- 4 Sky strid, så længe som du kan,
men tvinges du, da strid som mand!
For lasters plet hold ren din sti,
for lønlig brøde vid dig fri!
- 5 Thi tungest byrde, nogen ved,
er dog en tung samvittighed.
Så gå med Gud din bane frem!
Du går da ikke hen, men hjem.

ST. ST. BLICHER 1829.

- 1 Gud, dine hænder
rører ved mit hjerte
dit åndepust er livet i min krop.
I græs og blomster mærker jeg dit kærtegn
i hyldens duft og himlens farvespil
i lærkens jubel over lyse marker
i solens flimmer tindrer dine smil.

314

- 2 Gud, du er Herre
over alt det skabte
dit navn er vældigt, du er livets Gud!
Men jeg har sat mit eget jeg i centrum
og bildt mig ind, at jeg kan skabe alt,
men livet dør og lyset bliver kulde
når jeg vil råde over livet selv.
- 3 Gud, du er Kristus,
du som sprænger grænser
du dør min død og elsker liv i mig.
Du gør mig fri og splintrer jeg'ets cirkler
min hverdag bliver din igen som før.
I frihed binder du mig tæt til livet
hvor jeg er elsket og tør elske selv.
- 4 Gud, du er Ånd,
du åbner vore øjne
vi skimter kærlighedens dimension.
Du sætter os ved siden af vor næste
og er det kraftfelt som vi mødes i.
Gud Helligånd, du samler os i Kristus,
at alle folk må være ét i dig.

INGE HERTZ AARESTRUP, 1978.

- 1 Man siger, livet har bange kår,
at farten går over dybe vande,
at uvist er det, om frelst vi når
hjem til de levendes lande.
- 2 Ja, kæmpes må der fuldhård en strid
og lides – stundom i tider lange,
og dagen lyser ej lige blid
med leg og lystige sange.
- 3 Og sikkert er det, at sent det går,
så nat kan falde på vore veje,
før fri og frelst vi ved målet står
og har Guds-freden i eje.
- 4 Men lad det gå, som vor Herre vil!
Må tungt vi græde, skal dybt vi knæle,
at mødes hist står vor hu dog til
med alle levende sjæle.
- 5 Og skønt vi ved, vi er af de små,
og lidet er kun, hvad vi kan evne,
så kan det største vor sjæl dog nå,
og frem med sang vi tør stævne.

- 6 Thi han er med os, den stærke Gud,
hvis Ånd os bærer på ørnevinge,
som giver kræfter og ruster ud,
så døden selv vi kan tvinge.
- 7 Ja, Gud ske lov, om end sent det går,
og mørke skyer tit dagen dølge,
vi har ej bange, men blide kår:
vi er med Herren i følge!
- 8 Han slipper ikke, hvem han har kær,
på jord så lidt som i dødens dale,
før sejrskransen engang vi bær'
med ham i Himmerigs sale.

HANS KRISTIAN RØRDAM 1877.

316 Se, afløbsristens vandspejl gengir skyen
af giftigt bly og svovl henover byen,
i gadens travle drøn står vi og håber,
og drømmer om et sted,
hvor der er mere fred,
hør, hvor vi råber!

- 2 Vi be'r blot om lidt af den store glæde,
kun smulerne, som hundene må æde,

skønt vi har kys og kram og mange venner,
i byens skov af sten
man savner ofte én
man rigtigt kender!

- 3 Mit hjerte banker vildt i dagens tomhed,
o, Skaber, lad mig ikke hykle fromhed,
men være den jeg er helt ind i marven,
blot lytte efter dig,
og gå din menings vej
fra påskegraven.
- 4 Vi hvirvles rundt i byens svingdørs-glemsel
med næsten samme håb og samme længsel,
nu giv os modet, midt i al uroen,
så vi frimodigt går
til handling, hvor vi står,
o, giv os troen!

STEN KAAALØ 1989.

- 1 Med kraft og styrke Herre giv,
at Helligånden med sit liv
må fylde mig til overflod
og give mig et sådant mod,
at jeg tør gribe livet.

317

- 2 Mit mod det er en flygtig sag,
det prøves ved hver nyfødt dag,
når pligterne sig trænger på
og alle ting, som jeg skal nå,
vil kvæle lyst til livet.
- 3 Dog ved jeg, du har overskud,
min Herre og min mester, Gud,
og selv når modet bliver småt,
da ved jeg: Du gør alting godt!
Du gir mig selve livet.
- 4 For du kan sprænge alle bånd,
og fylde mig med Helligånd,
så dagen får dit perspektiv,
og jeg får lyst og kraft til liv.
I dig jeg elsker livet!

CHR. ALSTED 1998.

318 Vær du min glæde, vær du mit livs håb.
Vær du den herre, der hører mit råb.
Dagene glider forbi uden rast,
hjælp mig at bede og holde dig fast.

- 2 Midt i min hverdag, med travlhed og jag,
skaber du fred i de dybeste lag.

Gud, du som elsker min krop og min ånd,
gør mig nu stille, så jeg mærker din hånd.

- 3 Vær du min støtte, min ven og mit skjold,
vær du mit værn imod ufred og vold.
Når jeg er bange og føler mig svag,
væk du da håbet, gør natten til dag.
- 4 Uden din varme og din kærlighed,
fryser mit hjerte, går livet af led.
Tomheden runger og kræver et svar;
Strål nu som solen, varm og lysende klar.
- 5 Vær du min kilde, vær du livets vand,
lad mig ej savne den tro der er sand.
Fyld du helt sindet, mit inderste rum.
Gud over alle, og alt i en sum.

OLE BIRCH.

- 1 Foran mig er en vej, jeg ikke kender, **319**
en sti, hvorom i dag jeg intet ved.
Jeg aner ikke, hvad i morgen hænder,
om dagen bringer kampe eller fred.
Men et jeg ved, mit liv er i Guds hænder,
og Gud er evig kærlighed.

2 Foran mig er en vej, jeg ikke kender,
måske den fører ind i ensomhed,
i prøvelser, som lutrer, og som brænder,
måske i angst og kval jeg bøjes ned.
Men et jeg ved, mit liv er i Guds hænder,
og Gud er evig kærlighed.

3 Foran mig er en vej, jeg ikke kender,
måske den fører til et fredlyst sted,
kan hænde glædens blus forude brænder,
kan hænde dagen gryr, før jeg det ved.
Men et jeg ved, mit liv er i Guds hænder,
og Gud er evig kærlighed.

EMIL LARSEN.

320 Levende Kristus, din hånd på min skulder,
stilheden midt i mit stræbsomme jag
– pludselig ved jeg, at Skaberen under
alt, hvad der lever, en lykkelig dag.

2 Myndig og mild med Guds ord på din læbe
træder du smilende ind i mit liv,
heler min hverdag med Skaberens hænder,
kender kun kærligheds enkle motiv.

- 3 Livsangsten løfter du af mine skuldre,
frelser mig ud af mit ensomme jeg,
ud hvor min længsel er vendt mod de andre,
ansigter åbner sig, alting er vej.
- 4 Rank i din kærlighed møder du verden,
mand af Guds vilje og levende ord,
står en almindelig hverdag i larmen,
sanser min afmagt og kalder mig bror.
- 5 Levende Kristus, din hånd på min skulder,
stilheden midt under hverdagens pres
– pludselig føler jeg gudsrigets under
her, hvor der før kun var stumhed og stress.
- 6 I dine fodspor er muldjorden hellig,
menneskelivet en glæde for Gud,
af mine usikre famlende hænder
bryder Guds kærlighed skabende ud.

LARS BUSK SØRENSEN 1992.

- 1 Jeg ved jo, at smerterne kommer
– kun tøver bag min horisont.
Jeg ved, at jeg vågner en morgen
og mærker, at livet gør ondt.

321

- 2 Men her, hvor jeg står i min lykke,
er dagen, der folder sig ud,
en ny og forunderlig gave
fra livets og stilhedens Gud.
- 3 Jeg tror, jeg har lov til at leve
min lykke så langt, som den når,
endskønt millioner må lide
en skæbne, de ikke forstår.
- 4 For Gud kræver ikke betaling
for livet i anger og bod.
Hans lykke er daglig at skabe
og vores at tage imod.
- 5 Og Kristus kom ikke til verden
med fædrenes hellige tugt,
men budskabet om, vi er elsket,
og menneskelivet er smukt.
- 6 Jeg ved jo, at smerterne kommer,
at lyset en dag fades ud,
og alting skal gives tilbage
til livets og stilhedens Gud.

- 7 Jeg tror, jeg skal leve og elske
al bitterhed ud af mit sind
og smerternes ukendte morgen
blot ånde Guds kærlighed ind.

LARS BUSK SØRENSEN 1991.

- 1 I et spejl – som i en gåde –
aner jeg din store nåde,
skaberværket jeg fornemmer.
Skaberen jeg ofte glemmer.
- 2 For vi vil det selv forklare,
livets sammenhæng erfare.
Vi forgæves prøver på det,
men vi kan dog ej forstå det.
- 3 Stykkevis vi kun erkender,
stykkevis du kundskab sender.
Kun et glimt af livets særhed
kan vi ane i din nærhed.
- 4 Troen, håbet, kærligheden
kan mig skænke tankefreden.
Troen er det allerførste,
kærligheden er det største.

322

- 5 Glimt af dig har du os givet,
derfor elsker vi jo livet.
Da vi ansigt ser til ansigt:
Kærlighed er livets hensigt

1. KOR.13 – FINN BRÆSTRUP KARLSEN, 1997.

323 Tag Jesus med, hvorhen du længes,
da bliver du så let i sind,
og hvor din frelser ude stænges,
der skal du ikke selv gå ind.
Tag Jesus med på dine veje,
da kan du være dem bekendt,
og bed ham våge ved dit leje,
når dagens travle værk er endt.

- 2 Tag Jesus med, hvorhen du farer,
da kan du aldrig fare vild,
da vogte på dig engleskarer,
om verden lukker øjet til.
Og hælder dagen, se, da kommer
din frelser selv i dødens sted,
for til en evig, evig sommer
at tage dig, en synder med.

A. LANGSTED.

- 1 En tone skal stige
fra hjerternes grund,
alt modnet af årenes gang,
fra hjerter som ofte i livets stund,
med tak har erfaret dens klang.
- 2 Den tone skal høres
i glæde og savn
så længe vi lever på jord.
En lovsang til livet er tonens navn,
den synger i alle som tror.
- 3 Taknem'lighed fylder
vort hjerte og sind
vi tænker på dage som svandt,
og minderne står i forklaret skin
fra alle de glæder vi fandt.
- 4 Vor tak går til Gud,
for det liv vi har haft
for alle velsignede år.
For venskaberne som bestod med kraft
for hjælp under skiftende kår.
- 5 Fra afmagt til håb,
har du ledt os, o Gud,

de dage vor livskraft var brudt.
Hvert eneste morgengry bragte bud,
at lyset vil sejre til slut.

6 Ja, vinter og frost
blev besejret af vår,
med grøde i mark og i vang.
Hvert år i vort liv blev et nådens år
du fyldte vort hjerte med sang.

7 Vi er i din omsorg
fra vugge til grav,
du leder os frem ad din vej.
Vi takker dig Herre for alt du gav,
at Gud, vi er altid hos dig.

SVEIN ELLINGSEN 1999.

HENNING CLAUSEN 2002.

RETFÆRDIGHED OG FRED

325 Gør mig til redskab for din fred!
Hvor hadet gror lad mig så kærlighed.
Hvor uret råder lad mig skabe ret,
hvor tvivlen nager, tro på dig.

- 2 Gør mig til redskab for din fred!
Hvor mørket truer lad mig tænde lys.
Hvor håbløsheden hersker bringe håb,
hvor sorgen knuger, trøst fra dig.

Åh Herre, lad mig ikke tænke på
om jeg blir trøstet,
men om jeg kan bringe trøst,
om jeg forstås, men om jeg kan forstå,
om jeg elskes, men om jeg kan elske andre.

- 3 Gør mig til redskab for din fred!
Når vi forlader skyld, forlader du,
for det er ved at give at vi får,
og ved at dø, at vi opstår.

HOLGER LISSNER 1982, EFTER FRANS AF ASSISI.

- 1 Her er min sang,
min Gud og alles skaber;
en sang om fred for lande
fjernt og nær.
Her er mit sted,
mit hjertes hjem på jorden;
her bor min drøm,
mit håb, den jeg har kær.
Men andre folk

326

i andre lande elsker
så højt og sandt,
så håbefuldt som her.

- 2 Min himmels blå
er klar og dyb som havet;
og solen stråler
over mark og skov.
Men solen skinner
klart på andre lande
og himlen er hos
dem så blå som min.
Her er min sang,
min Gud og alles skaber;
en sang for jorden,
ikke min, men din.
- 3 Her er min bøn,
o Gud som kender alle;
dit rige komme,
lad din vilje ske;
løft Kristus op,
som folkenes forsoner
så alle klart din store nåde se.
O, hør min bøn,
min Gud og alles skaber;

mit liv jeg gi'r dig,
lad din vilje ske.

LLOYD STONE OG GEORGIA HARKNESS. – MARK LEWIS OG OLE BIRCH 1998.

1 Mægtigste Kriste, menighedens Herre, **327**
den du har tegnet med dit kors til ære,
kom dog at hjælpe os af fjendens snare,
dit folk bevare!

2 Før du selv striden for de børn så svage,
tving du vor fjende, driv hans magt tilbage,
hvad sig mod dig og dine vil ophøje,
selv du nedbøje!

3 Fred udi kirken vi af dig begære,
fred udi landet du os og beskære,
fred udi hjertet du for alting giv!
Hos os du blive!

MATTHÄUS APELLES VON LÖWENSTERN 1644. – DANSK 1740.

1 Hvor blev Guds jord et dejligt sted **328**
at bygge på, når broderfred
var overalt at finde,
når tvedragt måtte mødig gå
fra hus til hus og banke på
og ej fik ly derinde!

- 2 Se, alle nattens stjerner små
samdrægtelig på himlen stå
og til hverandre smile;
o, vandred alle så i fred,
når sorgens skygger falde ned,
da fandt vel hjertet hvile.
- 3 Bøj selv mit hjerte, du min Gud,
at fristeren jeg viser ud,
når vredens tanker stige!
Påmind mig om din kærlighed,
påmind mig, Kristus, om din fred,
at jeg må se Guds rige!

C. J. BOYE.

329 Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

- 2 Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

- 3 Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

CHR. RICHARDT 1867.

- 1 For en varig fred blandt lande
beder vi med enighed.
Gud, lad alt hvad jorden bringer,
deles med retfærdighed.
Kald os til et liv i handling,
til et liv i kærlighed.

330

- 2 Led os, Fader, frem til frihed,
hæv fortvivlelsen på jord,
genløs verden, skænk os freden,
slet nu krigens onde spor.
Lær os, at barmhjertigheden
fjerner frygt, mens håbet gror.

- 3 Lad forvist fra jorden være
alt, som dæmper jubelsang:
hovmod, status, racefordom,
dunkle dogmers falske klang.
Må vor søgen efter retfærd
præge livets korte gang.

- 4 Skaber stor, dit navn er skrevet
på din skabning, og skønt små,
skal ved Kristi liv vi vokse
i din lighed og forstå,
at ved tjeneste og ansvar
skaberværket skal bestå.

FRED KAAH 1965. - LARS ULRIK JENSEN 1993-94. 1996.

331 Fred være med dig, fred på jorden,
og i hvert menneske Guds velbehag.
Fred og kærlighed og retfærdighed,
fred og glæde midt i al vor strid.
Fred for både i går og i morgen,
Guds fred og Guds nåde være med os alle.

ERIK SOMMER 1983. COPYRIGHT © EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN.
TRYKT MED TILLADELSE.

332 I volds- og ufredstider,
hvor mørket ruger over jord,
der frem af natten stiger,
mens tiden langsomt skrider,
et underdejlgt ord:
Guds fred!

- 2 Hvad alle længes efter,
og alle hjerter beder om,

har Jesus til os vundet.
Han slog de onde kræfter,
da han til jorden kom
med fred!

- 3 Guds fred som hjerteeje,
det lifligste af alt, vi ved,
vi får af ene nåde.
Endog på vore veje
Guds engle kommer ned
med fred!
- 4 Hav tak, o, Gud, for nåde
og for den store kærlighed,
som altid gavmildt giver.
O, Gud, hvor du må råde,
der bliver altid fred,
Guds fred!

EMIL LARSEN.

- 1 Hvad gør vi, når klokken er
faldet i slag
og regnskabets time må komme?
Når vi bliver indhentet af vort bedrag
og står dér med lommerne tomme?
Så søger vi efter en udvej.

333

- 2 Der var en forvalter,
der ødslede med
det gods, som han skulle forvalte.
Da ejeren så det bedrag, der fandt sted,
til fyring han slyngelen kaldte.
Så søgte han efter en udvej.
- 3 Han tænkte: At grave jeg
duer ikke til,
og tigge mit brød endnu mindre.
Men hvis jeg får andre med ind i mit spil,
så kan de min ulykke lindre.
Så det var måske nok en udvej.
- 4 Han kaldte på skyldnerne,
strøg deres gæld,
og dermed han købte sig venner.
Han tog resolut deres skyld på sig selv,
de trykked taknemligt hans hænder.
Se, det var jo også en udvej.
- 5 Og godsherren roste
forvalterens kløgt,
til trods for det ikke var ærligt,
for hellere handle i kløgt eller frygt,

når ikke vi vil handle kærligt.
Se, det er jo også en udvej.

- 6 Hvad gør vi, når klokken
er faldet i slag
og vi har forvaltet uværdigt?
Vi håber, at han, som skal dømme den dag,
vil dømme os dybt uretfærdigt.
Se, det er vor eneste udvej.
- 7 Og Kristus tog kærligt
vor skyld på sig selv
og kaldte os gavmildt for venner.
Hans troskab er den, at han strøg vores gæld,
og deri Guds nåde vi kender.
Se, den er Guds kærlige udvej.

LUK. 16, 1-9. - HOLGER LISSNER, 1993.

MEDMENNESKET

- 1 At leve er at spørge,
at vente på et svar.
At leve er at lytte
om tvivlen stilnet har.
At leve er at ane,

334

at alt er i Guds magt,
at finde fred og tryghed
i Jesu Kristi pagt.

- 2 At leve er at bryde
sin egen trygge vrå,
at åbne stængte døre
og søge at forstå.
At leve er at trøste
om sorgen ta'r dig selv.
At leve er at glemme dig selv
for andres vel.

- 3 At leve er at skænke,
det bedste du har kær.
At leve er at tilgi',
til ingen skyld er mer'.
At leve er at ane
at Gud er nu og her,
at Gud har dannet jorden og
endnu har den kær.

TORE LITTMARCK. – JØRGEN THAARUP 1975.

335 Et Kristusbrev til verden
er hver og en, som tror
og har sagt ja til Jesus,

der midt iblandt os bor;
et brev fra evigheden
i hast sendt ud til dem,
som ingen mening finder
og intet faderhjem.

- 2 Et frihedsråb, en hilsen,
et ord om trøst og fred
i dag til den, som føler
sig ensom, knuget ned;
et brev foruden krav, om
du tvivler eller tror,
men siger: Du er elsket,
hvor end du er på jord!
- 3 Et brev, som Ånden skriver
i hjertets skjulte rum
med ord, som får sit lys fra
Guds evangelium;
og så med ét en lysning
gør dagligdagen grøn:
Så elskede Gud verden,
at han os gav sin Søn.

AANDERS FROSTENSON 1972.

KJELL KYRØ-RAMUSSEN 1985.

336 Del med andre, del med andre.
Ban en vej for Herrens fred.
Lad dit hjerte flyde over.
Del med andre, tro og bed.

2 Del dit eget med en ukendt.
Del dit eget med en ven.
Han, som be'r dig, er jo Herren,
Han, som selv er kærlighed.

3 Del med andre af din længsel.
Del med andre af dit brød.
Giv den frysende din varme.
Giv den svagere din hjælp.

4 Del med andre af din glæde.
Del med andre af din tro.
Lad en splittet verden heles
og lad fredens spirer gro.

5 Del med andre, del med andre.
Ban en vej for Herrens fred.
Lad dit hjerte flyde over.
Del med andre, tro og bed.

TORÉ LITTMARCK. - A.M. PEDERSEN.

- 1 De ord, der gør os kolde
mod dem, der har det trangt,
dem skal vi vise fra os,
for de gør livet vrangt.
- 2 De ord, der sårer andre
og volder sorg og savn,
har ingen ret i livet,
for de gør ingen gavn.
- 3 Men ord, der bringer glæde,
de tænder lys og smil
og korter altid vejen
med mange, tunge mil.
- 4 Hvert ord, der bringer styrke
til den forsagte sjæl,
er som et lifligt bæger
fra livets kildevæld.
- 5 Hvert ord fra vore læber
har til et hjerte bud.
O, måtte mine være
en hilsen sendt fra Gud.

EMIL LARSEN 1932.

338 Gå ind til de bristende hjerter,
der kender ej Gud eller ven,
der kender kun sviende smerter, –
hvis dage i sorg rinder hen.

- 2 Gå ind – men gå stille og prøv dig
forsigtig til hjerterne ind –
gå varsomt til værks, du – og øv dig,
så tålmod du bærer i sind.
- 3 Gå ind, men gå ej med dit eget,
gå ind med en hilsen fra Gud, –
da giver du mere end meget,
og da går du rigere ud.
- 4 Gå ind kun – og sæt dig så stille,
og tal kun så sagte og mildt,
og vær du kun villigt den lille,
når hjertet, du møder, er vildt.
- 5 Gå ind med et budskab fra Himlen,
så går til en Himmel du ud,
du finder ej glæden i vrimlen, –
i stilheden møder du Gud.

- 6 Du møder ham der, hvor der lides,
og der, hvor der lindres i løn;
du møder ham der, hvor der strides, –
der går Guds barmhjertige Søn,

ANTON BAST.

- 1 Herre, vogt du selv vor by,
når den nattemørke sky
gør det skummelt, hvor vi træder
i de lave, smalle stræder;
send os din barmhjertighed.

339

- 2 Send en engel, en af dem,
der trods myldretid når frem,
så vi selv i trange gader,
inde bag de grå facader,
kender din barmhjertighed.
- 3 Herre, vær du nær hos dem
uden lejlighed og hjem,
dem, der bor på trappegange
og for byens nat er bange;
skænk dem din barmhjertighed.
- 4 Vær hos dem, der intet sted
finder hvile, søvn og fred;

dem, der om din nåde tigger,
syge, som på lejet ligger,
vis dem din barmhjertighed.

- 5 Herre, vogt du selv vor by
lad din trofasthed på ny
dybt i hjerterne erkendes,
så med tak mod dig vi vendes,
priser din barmhjertighed.

JOHANNES KIRKEGAARD.

COPYRIGHT © 2000 FOLKESKOLENS MUSIKLÆRERFORENING, HERNING.

340 Vor ensomhed gør bag den lukkede dør
i villa og storbyens blokke.
Den vokser sig stærk, så vi ingenting tør,
når angstfugles flyvende flokke
kan finde en sprække og trænge derind,
hvor smerten er størst i det ensomme sind.

- 2 At være som menneske mennesker nær,
– i tanke, i ord og i handling –
kan give vor hverdag forhåbningens skær
og vende den modløses vandring.
Den kærlige stemme med livsglæde i
vil klinge i mørket som lys melodi.

- 3 Det ord – om at elske sin fjende som bror
og gøre mod ham alt det bedste,
som vi i vort inderste håber og tror,
vil komme til os fra vor næste –
er lagt i vort hjerte som kærlighedsbud,
men sjældent vi magter at leve det ud.
- 4 Gud gav os sin Søn som et kærlighedspant
på løftet, han aldrig vil glemme:
At gå midt iblandt os som livets garant,
at give til mennesker stemme.
Gud, hjælp os at høre de svagestes røst
og give dem glæde og livsmod og trøst.

GUÐRUN RING WIWE 1996.

- 1 Vi har en splint i øjet
fra gamle Adams tid,
den gi´r os onde tanker,
den skaber nag og splid.
- 2 Af den bli´r øjet skærpet
for andres fald og fejl,
vi fanger dem med glæde
ind i vort troldespejl.

341

- 3 Vi nyder, med hinanden
at sætte folk på spid
og riste dem med omhu
unådigt på vort vid.
- 4 Vi har en splint i øjet,
vi ser den ikke selv,
men i vor næstes øje
der finder vi den vel!
- 5 Vi har en splint i øjet,
den gør vort øje ondt –
og ondt gør vi vor næste
i dag og året rundt!
- 6 Da må vi dybt beskæmmet
slå vore øjne ned:
vi døbttes til gudssønnen,
vi så hans herlighed!
- 7 Da må vi stadig søge
det blik, der kun er hans,
der bærer kærligheden,
gudsrigets gyldne glans!

- 8 Da må vi stædigt høre
det ord, der løser ud
af løgn og død og mørke
og gi'r os liv fra Gud!

LUKAS 6,36-42.

J.MICHAELSEN.

342

- 1 Dine løfter er mange,
din trofasthed stor,
vi vil takke, vi vil lovprise dig,
du vor Skaber, som elsker
os alle på jord
og ved nøje om vor vandring og vej.
Herre, led du os frem,
vis os vej til alle dem,
som har brug for en hjælpende hånd.
Ordets lys du os giv!
Styrk du bønner i vort liv!
Herre Gud, fyld os helt med din Ånd!
- 2 Sandheds Ånd, vis os klart,
hvad der hindrer dit værk,
vis os synden, så vi ser, den er vor!
Giv os tro, at Gud tilgi'r
at nåden gør stærk,
at den retfærd, som vi får, den består.

Herre, led du os frem,
vis os vej til alle dem,
som har brug for en hjælpende hånd.
Ordets lys du os giv!
Styrk du bønner i vort liv!
Herre Gud, fyld os helt med din Ånd!

- 3 Helligånd, vis os Jesus,
hans godhed og magt,
at han lever nu og er her i dag,
– at hans død og opstandelse,
som han har sagt,
giver kraft og mod til den, som er svag.
Herre, led du os frem,
vis os vej til alle dem,
som har brug for en hjælpende hånd.
Ordets lys du os giv!
Styrk du bønner i vort liv!
Herre Gud, fyld os helt med din Ånd!

- 4 Dine gaver er mange,
din nåde står fast.
Herre, vælg for os de gaver, du vil!
Lad os bruge dem ret,
for din gerning har hast,
lad det mærkes, vi er tændt af din ild.

Herre, led du os frem,
vis os vej til alle dem,
som har brug for en hjælpende hånd.
Ordets lys du os giv!
Styrk du bønner i vort liv!
Herre Gud, fyld os helt med din Ånd!

- 5 Giv os kærlighed nok
til at se, hvad det er,
du har ment med, at vi bor, hvor vi bor,
så vi vidner om Jesus
for fjern og for nær.
Lad dit ord nå ud til hele vor jord!
Herre, led du os frem,
vis os vej til alle dem,
som har brug for en hjælpende hånd.
Ordets lys du os giv!
Styrk du bønner i vort liv!
Herre Gud, fyld os helt med din Ånd!

PER LØNNING – OLUF E. PAASKE.

- 1 Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis os hvordan
vi tjener vor næste bedst.
Knæler ved vennernes bord,

343

vasker i stilhed hver fod,
Jesus som tjener på knæ for os.
Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis os hvordan
vi tjener vor næste bedst.

2 Næsten er fattig og rig,
næsten er sort og hvid,
næsten er langt væk og lige her.
Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis os hvordan
vi tjener vor næste bedst.

3 Næsten er tjenestens mål,
næsten skal elskes hver dag;
alle er næste for os og dig.
Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis os hvordan
vi tjener vor næste bedst.

4 Kærlighed tvinger os ned,
som var vi slaver på knæ,
sådan vi tjener vor næste bedst.

Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis os hvordan
vi tjener vor næste bedst.

- 5 Knæl nu ved vennernes bord,
vask nu i stilhed hver fod,
sådan du tjener din næste bedst.
Guds søn, Guds søn,
med kærlighed kom
og vis mig hvordan
jeg tjener min næste bedst.

TOM COLVIN 1969. – LARS ULRIK JENSEN 1994.

- 1 En mand gik fra Jerusalem
til Jeriko af sted,
da pludselig tre røvere
løb frem og slog ham ned.
- 2 De tog hans frakke, hat og sko,
der lå han næsten død.
Så kom en præst, han gik forbi
den stakkels mand i nød.
- 3 Lidt efter kom der en levit,
men han forsvandt igen.

344

Så kom til sidst en sam'ritan,
og han gik straks derhen.

- 4 Han gav ham salve på hans sår
og en forbindelse om.
Han fik ham på sit æsel op,
og til en kro de kom.
- 5 Og her blev manden lagt i seng,
hans ven tog penge frem:
„Jeg vil betale alt for ham
til han kan komme hjem.“
- 6 Det var den gode sam'ritan
der hjalp den stakkels mand.
Lær du os, Gud, at ligne ham
og hjælpe hvor vi kan.

LUK. 10. 30-37 – BRITT G. HALLQVIST 1959. – KAREN LUNDBLAD.

345 Du, som gir os liv og gør os glade,
du, som holder af os, som vi er,
du, som åbner bøgehækkens blade,
du, som skaber blomst og bi og bær,
uden dig var alle marker golde,
uden dig var alle hjerter kolde.

- 2 Uden dig har kolde spekulanter
skabt en hverdag uden lys og luft,
uden tid til børn og gamle tanter,
uden fuglesang og blomsterduft.
Uden dig må glæden gå på krykker,
uden dig må livet gå i stykker.
- 3 Uden dig forråder vi hinanden,
uden dig går vores sind i chok.
Uden dig går folket fra forstanden,
hele verden går mod ragnarok.
Derfor råber vi i angst og smerte:
Lær os én gang til, hvad Jesus lærte:
- 4 „I kan ikke tjene Gud og Fanden,
I må vælge mellem liv og død.
I skal ikke tjene på hinanden,
I skal dele glæde, sorg og brød.
Tjen hinanden, I er alle lige,
der er ingen rige i mit rige!
- 5 I skal se med kærlighedens øjne,
alt det skabte skal I passe på.
I skal ikke tro på gyldne løgne,
i mit rige er de store små.

I skal ikke frygte nogen fjende,
kærlighedens liv har ingen ende!“

- 6 Du, som åbner døren gennem døden,
når vi drikker af dit hjerteblod,
vis os midt i mørket morgenrøden,
giv os hvedekornets kraft og mod.
Du, som åbner bøgehækkens blade,
giv os liv og lys og gør os glade!

HANS ANKER JØRGENSEN 1982.

GUDS FRELSESVÆRK

KALD OG TRO GUDS FOREKOMMENDE NÅDE

- 1 Op, alle folk på denne jord, 346
Guds kærlighed at kende,
som råbes ud med livets ord
til hele verdens ende,
at alle arme syndre må
kun komme hid og nåde få,
ja, evigt liv og glæde.
- 2 Det ord, at Gud er mild og lod
sig ved sin Søn forsone,
det ord om Jesu død og blod
det har så stærk en tone,
at det opvækker den igen,
som før i synden døde hen,
når han det ret modtager.
- 3 Det skinner ind i hjertets nat,
så det i sjælen dages,
og Jesus, den forborgne skat,

i troen favnetages;
da bliver og vor vandring ny,
da vil og kan vi synden fly
og følge Jesus efter.

- 4 Så lad, o hjertemilde Gud,
dit ord i kraft forkyndes,
og dette store himmel-bud
i hele verden yndes,
at folk må se, hvor god du est
og holde daglig frydefest
i Jesu rige nåde!

HANS ADOLF BRORSON 1739.

347 Du standser mig i mørket
midt i mit vadested.
Nu kan jeg ikke flygte,
nu har jeg ingen fred.

- 2 For bag mig truer natten,
og foran mig står du.
Du har min broders stemme,
det er din time nu.
- 3 For alt det, jeg vil glemme,
det ser jeg i dit blik,

og alt det, jeg må huske,
er svig, som jeg begik.

- 4 Nu kan jeg bare kæmpe
og klamre mig til dig.
Jeg giver ikke slip, Gud,
før du velsigner mig.

5 *Et vers mellemspill uden tekst*

- 6 Nu skal jeg ikke flygte
fra dig og fra mig selv.
Nu har jeg reddet livet
og mødt mit Penuel.
- 7 Nu har jeg set dit ansigt
og kæmpet i din favn.
Så lad mig bare halte
herfra i Jesu navn.

PENUEL BETYDER GUDS ANSIGT – 1.Mos 32, 23-32
HOLGER LISSNER 1996.

- 1 Der bydes ind til kongens fest,
og hver en sjæl kan blive gæst.
Der bydes ind fra vej og sti
til frelsens nåde, dyb og fri.

348

- 2 Gud kalder alle, lyt dertil,
kom unge, gamle, hver, der vil.
Frimodigt kom i Jesu navn,
til frelsens rige åbne favn.
- 3 De kommer ind fra syndens vej,
de, som til frihed kendte ej.
Hver træt og syg, hver halt og blind
i nadversalen træder ind.
- 4 Så lyt dog til det Herrens bud,
der kalder dig fra synden ud
og se hans hjertes kærlighed
og tag imod hans dybe fred.
- 5 Hvad vi af synd mod Gud forbrød,
det Kristus soned' i sin død. –
Nu evigt lovet være han,
Guds offerlam, vor frelsermand!

CHARLES WESLEY. – KARL SCHOU. – BEARBEJDET 1952.

349 Jeg ville gerne turde tro,
at nogen har mig kær.
Jeg ville gerne turde tro,
at Gud kan være her.
Jeg ville gerne turde tro,

at kærlighed
er kommet fra det høje sted.

- 2 Jeg ville gerne turde tro,
men hvem tør gøre det?
Jeg ville gerne bede nu,
men hvem mon hører det?
Jeg ville gerne kunne tro,
at nogen ser,
den mening jeg ej øjner mer.
- 3 Jeg ville gerne turde tro,
at nogen ser al nød.
Jeg ville gerne turde tro,
Gud lever bag vor død.
Jeg ville gerne turde tro, at der er en,
for hvem jeg er hans øjesten.
- 4 Jeg ville gerne turde tro –
selv kan jeg ikke mer.
Som sædekornet venter på,
at livets under sker,
så længes jeg, så spændes jeg:
Gud lad mig få,
den tro jeg ikke selv kan nå!

TORE LITTMARK 1969, 1981. – ERIK ÅGÅRD 1992.

350 Nåden er din dagligdag,
hverdagen det nære,
mennesker at leve med.
Nåden er at være.

2 Nåden er den kærlighed,
som blev grundløst givet,
nåden er den hverdag,
som binder dig til livet.

3 Nåden er et ord fra Gud,
over alle dage.
Nåden er, når alt er tabt,
at få alt tilbage.

4 Nåden er hver levet dag,
hvert tilfældigt møde.
Nåden er det levende,
der står op af døde.

5 Uden tro og uden Gud,
la'r vi døden råde.
Tro og håb og kærlighed
får vi kun af nåde.

JOHANNES MØLLEHAVE.

COPYRIGHT © 2000 EDITION WILHELM HANSEN AS, KØBENHAVN.

TRYKT MED TILLADELSE.

351

- 1 Jeg kender en Gud, den ene,
en kunstner som maler liv.
Et ord, og evighed skabes,
alt som ved det første "bliv".
- 2 Jeg kender en Gud, den ene,
som menneskesøn han var.
Med kærlighed vil han åbne,
en evighed indefra.
- 3 Jeg kender en Gud, den ene,
en Ånd et mysterium.
Som opfylder evigheden
og åbner mit indre rum.

THOMAS BOSTRÖM - HENNING CLAUSEN

352

Som en hjort skriger efter vand
så længes jeg efter dig, o Gud.
Du er den som mit hjerte attrår,
og jeg vil kun prise dig.
Der er kraft i din stærke hånd,
kun til dig overgir jeg min ånd.
Du er den som mit hjerte attrår,
og jeg vil kun prise dig.

MARTIN NYSTRÖM 1983.

353 At tro, det er at lægge
sig ned ved korsets fod
og begge arme strække
vor Herre Krist imod.

- 2 At tro, det er at slippe
sin egen herlighed
og fly til nådens klippe,
til Jesu kærlighed.
- 3 At tro, det er at bygge
sit liv på Herrens ord
og søge fred og lykke
kun der, hvor Jesus bor.
- 4 At tro, det er at hvile
på hans fuldbragte værk,
ad døden kunne smile,
i sorg at være stærk.
- 5 At tro, det er at takke,
Guds vej er nådens vej;
går tit det op ad bakke,
gudsbarnet klager ej.

- 6 At tro, det er at tage
sin frelser fast i hånd
og vandre alle dage
vejledet af hans Ånd.

EMILIE THORUP.

- 1 Der bor en længsel
i hvert bryst herveden,
en længsel og en higen efter freden;
men ak! Kun få kan hjertets higen fatte, –
de tror, den stilles kan
ved verdens skatte.

354

- 2 Så søger man i
rigdom glans og ære
og tænker: Hvad kan hjertet mer begære?
Men dybt derinde bor den samme længsel,
og hjertet græder
i sit gyldne fængsel.
- 3 Så går man ud,
hvor lyst og glæde vinker,
og tørrer tåren, som i øjet blinker,
man drømmer, man er glad, og øjet tindrer;
men længslen er der
intet dog, der lindrer.

- 4 Da sukker hjertet,
som det skulle sprænges,
det kan ej selv forstå, hvorfor det længes:
Men det er Jesus, som på døren banker
og byder fred til
hjerter og til tanker.
- 5 Ak, skal han da
bestandig stå derude,
mens ufreds-storme gennem hjertet tude? –
Luk op for Jesus, stakkels syge hjerte,
så får du bod for savn
og fryd for smerte.

ALBERTA ELTZHOLTZ.

355 Hører I, vor Herre kalder,
kærlig som en moders bøn:
Vender om i hver en alder
nu med den vildfarne søn!

- 2 Hver en sjæl på veje vilde,
som vil træde i hans spor,
skal Guds faderrøst den milde
møde brat i Jesu ord.

- 3 Som i lignelsen det lyder,
faderhjertet glemmer alt,
gør, hvad lignelsen betyder,
rejser op, hvert barn, som faldt.
- 4 Han, som elsker os så såre,
møder os ved første skridt,
kysser bort hver bitter tåre,
trøster os med åsyn blidt.
- 5 Vend dig om! Din Frelser kalder,
kalder i Gud Faders navn!
Vender om i hver en alder,
sky dog ej Gud Faders favn!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Kender du den livsens kilde,
hvorfra nådens strøm udgår?
Om al verden øse ville,
den udtørres intet år;
fra Guds egen hjerterod
strømmer ud den nådeflod,
hen mod alle jordens sider
salig sødt dens vande glider.

356

- 2 Kommer! lød en hellig stemme
i forjættelsernes tid,
Herren ej sit folk vil glemme,
hver, som tørster, komme hid!
Køb af dette kildevæld
lægedom for syge sjæl!
Hvi betænker du dig længe?
Kom og køb foruden penge!
- 3 Tidens fylde er oprundet,
hvad Gud loved, er alt sket:
ham, de søgte, han er fundet,
verden har sin frelser set;
hen til ham de fromme gik,
øste nådens læskedrik,
vidned årle, vidned silde:
Jesus Krist er livsens kilde!
- 4 Kommer da, vi vil os samle
om det livsens kildevæld,
kommer, unge, kommer, gamle,
kommer, hver en mødig sjæl!
Det er endnu nådens tid,
derfor kommer, kommer hid!
Tænk dog på, når dagen hælder,
let os natten overvælder!

Es 55,1. Joh 7,37. - H.A. TIMM 1834.

- 1 Vi skal få strømme af nåde,
det er et løfte af Gud;
Jesus, hvor du kun skal råde,
strømmer velsignelsen ud.
Strømme, strømme af nåde,
salighed, glæde og fred!
Vi beder om mere end dråber
– strømme, kom over os ned!
- 2 O, disse strømme af nåde,
fører os nærmere Gud,
kommer med trøst i al våde,
bringer fra Jesus os bud!
Strømme, strømme af nåde,
salighed, glæde og fred!
Vi beder om mere end dråber
– strømme, kom over os ned!
- 3 Vi skal få strømme af nåde,
Gud, lad dem falde i dag!
Du, som kan gåderne råde
– kom at udføre din sag!
Strømme, strømme af nåde,
salighed, glæde og fred!
Vi beder om mere end dråber
– strømme, kom over os ned!

4 Send os i strømme af nåde
vækkelsens mægtige Ånd!
Løs du de fineste tråde,
spræng du de stærkeste bånd!
Strømme, strømme af nåde,
salighed, glæde og fred!
Vi beder om mere end dråber
– strømme, kom over os ned!

5 Vi venter strømme af nåde
fylde af dig, du Guds Ånd!
Æren er din, du skal råde
styre vort alt ved din hånd!
Strømme, strømme af nåde,
salighed, glæde og fred!
Vi beder om mere end dråber
– strømme, kom over os ned!

EL NATHAN.

358 Nu går der bud trindt på vor jord,
at frelse er os vundet.
Så er det sandt, det korsets ord
har mørkets fyrste bundet.

2 På Golgata – Guds lange nat –
bær Jesus al vor brøde

og sejrede, så lyset brat
brød frem af mørkets øde.

- 3 Nu åbnet er det stængte led
til Jesu Kristi rige.
Hvor var vel sådan kærlighed,
hvor fandt den vel sin lige!
- 4 Nu er der frelse for enhver,
der vil sin synd bekende,
til Jesus Kristus søge nær
og sig fra verden vende.
- 5 Og hør, han kalder også mildt
på dig, han ej kan glemme.
Er end dit hjerte hårdt og vildt,
hos ham du dog har hjemme.
- 6 Og står din længsel ej til ham,
der ene liv forkynder?
Så tag imod ham, det Guds Lam,
der bar alverdens synder.

NIELS MANN.

359 Dybe, stille,
stærke, milde
guddomsord fra himmelhavn,
blidt de kalde
hjerter alle
til den gode hyrdes favn,
vidne om, hvad os er givet:
Jesus er vor vej til livet!

2 Frelser kære,
tak dig være
for din nåde mod vor jord!
Tiden rinder,
verden svinder,
evig dog består dit ord;
med dit ord din nåde varer,
er vort værn mod alle farer.

3 Drag de mange
sjæle bange
til dig ved din Helligånd!
Alle vegne
døden segne
for din stærke frelserhånd!
Før os an på livets veje,
før os ind til livets eje!

THEODOR WILHELM OLDENBURG.

- 1 Gud er her for at velsigne
os med Åndens kraft og liv;
himlen alt er fuld af skyer,
sildig-regn os, Herre, giv.
Lad det ske, o Gud, vi bede,
send du Helligånden ned;
se, vi bie, se, vi bie,
åbenbar din herlighed!
- 2 Gud er her, o vi fornemme,
at vi står på hellig grund;
men vi længes efter mere,
af ham selv i denne stund.
Lad det ske, o Gud, vi bede,
send du Helligånden ned;
se, vi bie, se, vi bie,
åbenbar din herlighed!
- 3 Gud er her, i tro vi ville
nu frembære vort begær;
at han hellig ild må tænde,
i hvert hjerte, som er her.
Lad det ske, o Gud, vi bede,
send du Helligånden ned;
se, vi bie, se, vi bie,
åbenbar din herlighed!

- 4 Frelser, oplad Himlens sluser
og forøg os troens fred,
lad velsignelserne strømme
nu i skybrud til os ned!
Lad det ske, o Gud, vi bede,
send du Helligånden ned;
se, vi bie, se, vi bie,
åbenbar din herlighed!

UKENDT FORFATTER.

361 Der truer os i tiden
en ond, usynlig magt:
vor egen sikre viden,
som sprængte med foragt
den krænkede natur
og nedskrev Adams billede
til skyggen på en mur.

- 2 Før sang man roligt salmer
i fattet tro på Gud.
Men gammel enfold falmer
som løv og slettes ud
i denne jævndøgnstid,
hvor hjerterne er delte
og med sig selv i strid.

- 3 En frygt på vore øjne
er lagt som ild og is.
Afmægtige og nøgne
ser vi vort livs forlis:
vor jord forladt af sol,
de stærke bjerge smuldre
fra nedbrudt pol til pol.
- 4 Og dog er vi i live.
Angst og usikkerhed
vil troligt hos os blive
og nægte os vor fred.
Men hjertet banker tungt
og søger i sin feber
mod håbets vendepunkt.
- 5 I ordet overvintre
den sandhed vi forlod,
og ingen magt kan hindre
den i at fæste rod
selv i en fattig jord,
hvor frøet som et under
og skjult for alle gror.
- 6 I ordet skabtes verden
som kloderne i lys.

I ordet skal vor færd
fra dag til dag fornys,
så vi alligevel
får ærligt mod til sammen
at vedgå arv og gæld.

- 7 En Adam i os alle
hver stormfuld jævndøgnstid
kan høre nogen kalde
langmodig, trofast, blid:
Mit barn, mit barn, giv agt
alt er igen uprøvet
i dine hænder lagt.

OLE WIVEL.

362 Du skabte os til dig, o Gud,
til evigt liv med dig
uroligt er mit hjerte
til det får ro hos dig.

- 2 Du skabte os den sjette dag
og morgenstjerner lo
da leret skælved i din hånd
og delte sig i to.

- 3 Du lagde ordet i vor mund
– en genklang af din røst –
og prented i din kærlighed
dit billed i vort bryst.
- 4 Fortabte er vi uden dig
du ved, hvordan vi er:
Vi mister let, og ængstes tit
for dem, der står os nær.
- 5 Så strejfer vi i ellekrat
får nattetågen ind
og vinterstorme hvirvler sne
imod et jordfødt sind.
- 6 Da gav du os i Jesu hånd
han går i al slags vej
og han vil ikke miste én
af dem, som du har kær.
- 7 Han kender os, vi følger ham
til evigt liv hos dig.
Og det er al den ro, jeg ved,
at han har fundet mig.

LISBETH SMEDEGAARD ANDERSEN.

363 Så stille, dybt i jorden
der sover et lille frø.
Det ligger under sneen
og venter tyst på tø.

2 Da vækkes det af solen
og forårsregnens fugt,
det spirer frem og vokser,
får blomst og bærer frugt.

3 Sådan kan ord fra Jesus
i hjertet ligge gemt,
få liv og gro og modnes
den dag Gud har bestemt.

ANDERS FROSTENSON 1957. – EDITH ALLER 1981.

364 Gud, giv os en ungdom, der kender sit kald,
og kommer, når kaldet går ud,
en ungdom, der gerne vil gå, hvor den skal. –
Ja, giv os en ungdom i tusinders tal,
som følger sin frelser, o Gud!

2 Gud, giv os en ungdom, der ved, hvad den vil,
og vælger sin vilje i dig,
en ungdom, der aldrig i rænkernes spil

bortøder de evner, du skænkede dem til
at vandre ad sandhedens vej.

- 3 Gud, giv os en ungdom, der kender sin tid
og tegnene, tiden den gav,
en ungdom, der øver og ildner sin id
til stålsat at stå i den standende strid
mod syndernes sydende hav!
- 4 Gud, giv os en ungdom, der hævder sit navn
med glans i hver kæmpende trop,
en ungdom, der ænser ej sår eller savn,
men fylker sig tæt om hver blussende bavn,
du tænder på bjergenes top!
- 5 Gud, giv os en ungdom, der løfter den arv,
den fik efter fædrenes færd,
en ungdom, hvis mål er til inderste marv
at stride for sjælens evige tarv
i Frelserens fribårne hær!

P.A. LARSEN.

- 1 Ungdommens frelser, hør os,
når vi bede:
led efter dem, der ikke selv vil lede,

365

døvet af verdens lyst og larm og pine, –
de er dog dine.

- 2 Og når du hører sjælens suk, det stille,
ser, hvor de længes uden ret at ville,
lær du dem da på bønnens vinger stige
op til dit rige.
- 3 Vis dem dig selv, så unge øjne stråle,
giv dem din kraft, så de må kunne tåle,
salv dem med Ånd, at sejren de må have
over det lave.

OLFERT RICARD.

366

Vor tro den er vor fortids arv,
den stander ej alene. –
En tusindårig eg, hvis marv
end skyder friske grene!
Den var min fader livsens frø!
I den jeg så min moder dø!
I fædres skygge gror jeg –
men ikke derfor tror jeg.

- 2 Med verdens visdom fjern og nær,
jeg mødtes efter evne,
og tidens travle spottehær

har også sat mig stævne.
Men verdens visdom var så kold,
og al dens vantro var så gold,
dens trøst'løshed erfo'r jeg –
dog ikke derfor tror jeg.

- 3 Men da jeg lå i synd og skam
og fik mig selv i tale,
da har jeg klynget mig til ham,
som gik i Jordans dale!
Og intet åsyn var som hans,
Guds eget væsens fulde glans
trods korset og dets smerte, –
han fyldte mig mit hjerte.
- 4 Og da jeg så i verden ud
og øjned lutter tåger,
han lærte mig: der er en Gud,
som over mulmet våger!
Som styrer gennem røg og brand
sin tugts, sin nådes tvillingspand
mod målet i det høje, –
han salved mig mit øje.
- 5 Og da jeg tankeløs og tom
flød med på døgnets skuder

og dansed med de andre om
de gyldne verdensguder,
han rørte med sin Helligånd
min vrang viljes svage vånd,
til stav der blev af sivet, –
han gav min villen livet.

- 6 At tjene ham er idel fred,
endog ved afgrundsranden!
Og just fordi så vist jeg ved,
at han og ingen anden
er kærligheds og sandheds sol
og har en evig kongestol,
derfor til korset svor jeg, –
derfor på Kristus tror jeg.

CHR. RICHARDT.

367 Søger du mod fjerne havne
efter guld og røgelse,
vil du se, på tusind favne,
noget, som et spøgelse.
Som et lys, der lydløst følger
skibets farefulde færd,
kommer det på nattens bølger
undertiden ganske nær.

- 2 Når de store have stiger,
og din nabos skib går ned,
og I danser, mens de skriger,
følger skyggelyset med.
Der er huller i dets hænder,
i dets hjerte dybe sår.
Det er hul i ho'det, venner,
at I ingenting forstår.
- 3 Kan det lys vel være andet
end min spøgefulde ånd.
Hvem sku' ellers gå på vandet
med en udstrakt hjælpehånd.
Selv på dødens oceaner
færdes jeg på sikker grund,
jeg kan danse på vulkaner,
jeg er nær i hver en stund.
- 4 Jeg er nær, når livet lykkes
i de kæres sammenkomst.
Jeg er nær, når kisten smykkes
med en ynglings yndlingsblomst.
Jeg er med i statistikken
over unge, hængte mænd.
I kloakken, på klinikken,
overalt går jeg igen.

- 5 Jeg er med jer alle dage,
alle mørke nætter med.
Jeg er mægtig, i de svage,
til at rive mure ned.
Det er mig, der kalder sammen
til det store gæstebud.
Det er mig, der tænder flammen,
når et oprør bryder ud.
- 6 Jeg er sjælen i kritikken
af et destruktivt system.
Jeg er inde i musikken;
jeg ta'r fat på dit problem.
Det er mig, der protesterer,
når de mindste mangler brød.
Skønt jeg ikke eksisterer,
må du tro mig for min død.
- 7 Jeg går gennem låste døre
uden larm og låsesmed.
Jeg har tusind ting at gøre,
tusindfryd at frådse med.
Det er altid mig, der er den,
når I leger syndebuk.
Jeg går ind for dig og verden;
jeg gør dig og verden smuk.

- 8 Jeg er med i dine tanker,
når de flyver i det blå.
Jeg er med på korsets planker,
det må alle lide på.
Jeg er med i alles smerter,
jeg er kroppens sjette sans.
Lad mig bo i jeres hjerter;
tag mig med i jeres dans.
- 9 Jeg kan danse på vulkaner,
jeg kan kysse med din mund.
Under dødens oceaner
har jeg rod på sikker grund.
Når den store stormflod stiger,
og selv Noas Ark går ned,
skal I bygge høje diger
af min dybe kærlighed.
- 10 Kommer du fra fjerne lande
tung af guld og røgelse,
vil du se, på nære vande,
mig – og intet spøgelse.
I min favn er tusind favne.
Evig liv er i min ånd.
I mit navn er alle navne.
Dumme-Peter, tag min hånd!

HANS ANKER JØRGENSEN.

OMVENDELSE OG TILGIVELSE
GUDS RETFÆRDIGGØRENDE NÅDE

368

Frelseren er mig en hyrde god,
hos ham skal jeg intet savne:
Lammet hviler ved hyrdens fod,
nævnes med kærlige navne.

- 2 Såret jeg flyed fra ulvens tand,
mit blod til hans fod er rundet.
Selv han bar mig til kildens rand,
dér har jeg lægedom fundet.
- 3 Hovedet hviler jeg i hans skød,
jeg læskes af livets vande.
Palmen køler mig dagens glød,
svaler min brændende pande.
- 4 Skal jeg end vandre til ormes land
og gå gennem dødens skygger,
hos mig vandrer i skyggen han,
lyser, hvor rædselen bygger.
- 5 Ud fra forrådnelsens hjem jeg går,
forbarmelsens hånd mig kvæger:

Hos mig kærligheds fyrste står,
rækker mig saligheds bæger.

SL 23 - JOH 10,11-16 - B.S. INGEMANN 1840.

369

- 1 Gud, efter dig jeg længes,
når jeg af synden trænges,
til dig står al min lid:
Jeg på dit ord, o Fader,
på nåden mig forlader,
o Herre, vær mig mild og blid!
- 2 Mit hjerte gøres bange
for mine synder mange,
dog Jesus er min trøst:
jeg tror ham vel for alle,
han vil mig ej undfalde,
han har mig med sit blod forløst.
- 3 Stor fristelse jeg finder,
og hårdt mig synden binder,
Gud, hjælp derfra mig ud!
I døden som i live
lad mig fortabt ej blive,
og evig priser jeg min Gud!

- 4 Du livsens Herre kære,
min Jesus vil du være,
livsaligt er dit navn.
Min frelser, Jesus milde,
du ej fra mig dig skille,
du altid er min trygge havn!
- 5 Gud Fader, som mig skabte,
tæl ej mig blandt fortabte,
mit håb er sat til dig:
Guds Søn, som mig forløste,
din hjælp mig altid trøste,
styrk det, du har begyndt i mig!
- 6 Du, Helligånd, mig råde,
giv visdom mig og nåde,
giv lykke, gode råd:
I kaldet flittig være,
mit kors tålmodig bære,
giv mig i Himlen del og lod!

ROM 8,19. – HANS CHRISTENSEN STHEN 1589. – B.S. INGEMANN 1854.

370 I dag er nådens tid,
i dag er Gud at finde,
nu kan alvorlig flid
hans milde hjerte vinde;

op, op til angers gråd,
og efter Jesus jag
men snart! det er mit råd.
Nu hedder det: i dag!

- 2 Se dog, hvor yndelig
fremskinner nådens stråle,
men at omvende dig
kan ej forhaling tåle;
måske din klokke slår
i dag sit sidste slag,
nu læges sjælesår.
Nu hedder det: i dag!

- 3 Træng i Guds arme ind
og til din Jesu hjerte,
det koste i dit sind,
ihvad det vil for smerte;
til kronen går man ej
udi sin gode mag,
træng ind, nu er der vej!
Nu hedder det: i dag!

- 4 Endnu er gunst at få
for knuste hjerters råben,
endnu er Gud at nå,

endnu er Himlen åben;
dig nåden vinker ind
i Jesu favnetag,
men skynd dig som en hind!
Nu hedder det: i dag!

- 5 Som først ved moders barm
tilfreds sig barnet giver,
så i Guds nådes arm
først hjertet stille bliver;
det er så godt hos Gud,
kom, hjerte, snart og tag
mod nådens søde bud:
i dag, i dag, i dag!

HEBR 3,12-15 – TYSK. 1731. – HANS ADOLF BRORSON. 1735.

371 Vælg i dag, hvem du vil tjene,
Kristus eller mørkets drot!
Vælg i dag, om du vil værne
alt, hvad der er sandt og godt!

- 2 Vælg i dag, om du vil stride
troens ædle, gode strid!
Vælg i dag, om du vil lide
ondt med korsets hær en tid!

- 3 Vælg i dag, om du vil eje
fred i hjertet, lys i sind,
vandre trygt på alle veje,
når du lukker Jesus ind!
- 4 Vælg i dag, om du vil tvættes
ren og hvid i lammets blod,
om du vil af nåde mættes
fra alkærlighedens flod!
- 5 Vælg i dag! Måske i morgen
du ej mere vælge kan;
derfor har du aldrig borgen,
døden skåner ingen mand.
- 6 Jesus, herlighedens Herre!
Salig den, der vælger dig!
Du vil krone ham med ære,
gøre ham for evig rig.

GUNNAR LUNDGREN.

- 1 Hvem kan forstå, at også jeg
har del i Jesu dyre blod ?
Gik han den trange vej for mig
som ham til korset nagle lod ?
En kærlighed jeg fatter ej,

372

at du, min Gud er død for mig.
En kærlighed jeg fatter ej,
at du, min Gud er død for mig.

- 2 Guds visdoms dyb! Han selv må dø!
usporlig er hans sti og vej!
Dette, hans væsens a og ø,
selv himlens engle fatter ej.
Det nåde er, o, pris ham, jord,
thi engle kan ej finde ord!
Det nåde er, o, pris ham, jord,
thi engle kan ej finde ord!
- 3 Faderens trone han forlod,
kom ned til Adams faldne slægt,
Tømte sig selv, udgød sit blod,
og alle syndens sår blev lægt.
O, hvilken nåde er hos dig,
som fandt selv mig, min Gud, selv mig!
O, hvilken nåde er hos dig,
som fandt selv mig, min Gud, selv mig!
- 4 Længe min ånd i fængsel lå
i syndens lænker bundet fast,
indtil et himmelsk lys jeg så,
og hvert et bånd, hver lænke brast;

da gjorde du min nød forbi,
og jeg stod op, gik ud som fri!
Da gjorde du min nød forbi,
og jeg stod op, gik ud som fri!

- 5 Ingen fordømmelse jeg ser,
når alt i Jesu hånd er lagt.
I ham jeg lever livet her
iklædt retfærdighedens dragt.
Hist skal jeg glad for tronen stå,
en sejrskrans jeg da skal få!
Hist skal jeg glad for tronen stå,
en sejrskrans jeg da skal få!

CHARLES WESLEY. – PETER STEINVIG.

- 1 Jesus han er syndres ven!
Dette ord kan døde vække
og os åbne Himmelen,
når os Helvede vil skrække.
Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.
- 2 Jesus han er syndres ven,
derfor kom han ned til jorden.
O den glæde! Frelseren
selv et menneske er vorden.

373

Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.

- 3 Jesus han er syndres ven,
som for alle syndre døde,
lagde derved Djævelen
og hans ganske rige øde.
Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.
- 4 Jesus han er syndres ven!
Vil vi kun så sandt forsage
ret for alvor Djævelen,
Gud vil gerne mod os tage.
Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.
- 5 Jesus han er syndres ven,
ingen mer i synden dvæle!
Hør, hvor råber Frelseren:
Hid til mig, I arme sjæle!
Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.
- 6 Jesus han er syndres ven,
hører det, al verdens ender,

falder ind til Gud igen,
som udbreder sine hænder!
Haster, løber til ham hen!
Jesus han er syndres ven.

MATT 11,19; LUK 15,1-2. – JOHANN HERMANN SCHRADER 1731.
HANS ADOLPH BRORSON 1735.

- 1 Af dybsens nød, o Gud, til dig
mit bange råb jeg vender,
bøj nådig øret ned til mig,
hør bønner, jeg opsender!
Thi om du ville se derpå,
hvad synd og uret vi begå,
da måtte vi fortæbes.
- 2 Derfor på Gud og ej på mig
jeg alt mit håb vil bygge,
mit hjerte skal husvæle sig
udi hans nådes skygge;
den blev mig tilsagt ved hans ord,
det er min trøst, på det jeg tror,
deri mig intet rækker.
- 3 Og vared det til aftenstund,
ja natten ud, til morgen,
så skal mit hjerte ingenlund

374

fortvivle dog i sorgen;
men som det rette Israel,
der læsket blev af Åndens væld,
jeg bier på min Herre.

- 4 Og er vort syndemål end stort,
dog større er Guds nåde,
hans stærke hånd, som alt har gjort,
kan vel os fri af våde;
han er den gode hyrde, som
sin hjord fra synd, fra død og dom
i nåde vil forløse.

MARTIN LUTHER 1524. – P. HJORT 1843.

375 Den grund, hvorpå jeg bygger,
er Kristus og hans død;
i Jesu pines skygger
er sjælens hvile sød.
Der har jeg fundet livet,
selv er jeg intet værd;
hvad Jesus mig har givet,
gør mig for Gud så kær.

- 2 Lad hele verden briste,
min Jesus er ved magt;

hvem vil hans hånd opvriste
og bryde Himlens pagt?
Ej hunger, sværd og lue,
ej pine, ve og værk
fra Jesus mig skal true,
det bånd er alt for stærk.

- 3 Ej engle-kraft og evne,
ej fyrstendømmers magt,
ej hvad man véd at nævne
af skændsel og foragt,
ej stort og ej det ringe,
ej skade eller gavn,
ej nogen ting skal tvinge
mig ud af Jesu favn.

ROM 8,31-39. – PAUL GERHARDT 1651.

HANS ADOLPH BRORSON 1735. – BEARBEJDET 1850.

- 1 Der er solskin i min sjæl i dag,
bort svandt alt kuldegys,
selv jord og himmel til mig ler,
thi Jesus er mit lys.

Der er solskin, sommersolskin,
medens fredfyldt dagens timer går.
I Jesu åsyn ser jeg ind –
der er sollyst i mit sind.

376

- 2 Der er lovsang i min sjæl i dag,
et strengespil for Gud,
fra hjertet stiger toner fler,
end jeg kan synge ud.
Der er solskin, sommersolskin,
medens fredfyldt dagens timer går.
I Jesu åsyn ser jeg ind –
der er sollyst i mit sind.
- 3 Der er forår i min sjæl i dag,
thi Jesus i mig bor.
I hjertets have lyder sang
blandt nådens blomsterflor.
Der er solskin, sommersolskin,
medens fredfyldt dagens timer går.
I Jesu åsyn ser jeg ind –
der er sollyst i mit sind.
- 4 Der er lykke i min sjæl i dag,
jeg sejrer ved Guds Lam,
og mer, end jeg kan fatte nu,
er gemt til mig hos ham.
Der er solskin, sommersolskin,
medens fredfyldt dagens timer går.
I Jesu åsyn ser jeg ind –
der er sollyst i mit sind.

ELISA E. HEWITT.

- 1 Du, som bryder lænker,
løser trælles bånd,
du, som frihed skænker
ved din Helligånd,
frem til dig jeg trænger,
fra mit fængsel ud,
ej en slave længer,
men et barn af Gud.
Jeg er din, o Jesus,
jeg er din – ene din,
købt til din at være,
helt og holdent din.

- 2 Glad i lys at vandre,
hvor end vejen går,
selv et lys for andre,
det er gode kår!
Og i helligt smykke
gå ham ganske nær,
det er livets lykke
for hans unge hær.
Jeg er din, o Jesus,
jeg er din – ene din,
købt til din at være,
helt og holdent din.

- 3 Til det mørke fængsel
aldrig mer jeg går;
al mit hjertes længsel
mod din Himmel står.
Glad jeg til de andre
vinker, som jeg kan:
Kom med os at vandre
til det frie land!
Jeg er din, o Jesus,
jeg er din – ene din,
købt til din at være,
helt og holdent din.

FRA ENGELSK.

HANS PETER MARTIN MOLLERUP.

378 Du, som af dit hjertes trang
stred på Golgata engang,
stred, som ingen anden stred,
drevet af din kærlighed,
kom, o Jesus, til mig ind
og lys op mit bange sind.

- 2 Hvad jeg imod dig forbrød,
al min kulde, tvivl og nød,

hvert et skridt jeg fejl har trådt,
dybt jeg angre, stort og småt.
O, tilgiv mig, Herre Gud,
du det alt vil slette ud.

- 3 Stig herved i al din pragt
eller kom i anden dragt,
som du kommer, konge min,
vil jeg være tjener din.
Jeg mit liv vil give dig
og vil gå din viljes vej.

ROBERT GRANT. – KARL SCHOU.
BEARBEJDET 1952

- 1 Et trofast hjerte, Herre min,
skal dig til rede være,
du mig forløste, jeg er din,
thi ske dig pris og ære!
Den sag er klar,
du kær os har,
på korset selv vor synd du bar,
at vi Guds børn må være.

379

- 2 Den kærlighed, du har til mig,
har os tilsammen bundet;
nu kommer Djævlén med sin svig
og siger, han har vundet!
Du er dog ej
den falske vej,
jeg ved det vist, du sviger ej,
jeg før din hjælp har fundet.
- 3 Elendig, Herre, gør du mig,
om du fra mig vil skilles;
men jeg forlader mig på dig,
at hjertets angst må stilles.
Ved alkens tvang
på livets gang,
som gør mig nat og dag så lang,
lad ej min glæde spildes!
- 4 Dit løfte godt af sandheds mund
du holder visselige:
at være huld mig allen stund;
du aldrig vil mig svige.
Du agter på,
om dine små
det ilde eller vel skal gå,
fra dig jeg vil ej vige.

- 5 Der ingen er i verden til,
som kan min sorg fordrive,
undtagen du, om så du vil,
du kan mig trøsten give.
O Jesus sød,
hjælp mig af nød!
Du led for mig den bitre død,
thi lad mig salig blive!

HANS CHRISTENSEN STHEN 1586. – C.J. BRANDT 1885.

- 1 Guds fred er mer end englevagt,
den regner aldrig fjendens magt,
er lige dyb og lige blid
ved højlys dag og midnatstid.
- 2 Det er den fred med liv og ånd,
som hjertet finder i Guds hånd,
så føler det end dødens pil,
det værger sig kun med et smil.
- 3 Det er den fred, vor frelsermand
med angestsved har bragt i stand
og, da han op til Himmels fór,
sig efterlod i fredens ord.

380

- 4 Det fredens ord ved dåbens bad
den bange sjæl gør barneglad,
det fredens ord hver Herrens dag
gør rolig midt i våbenbrag.
- 5 Du ved det godt, Guds menighed!
det ene tjener til din fred,
at i dit hjerte og din mund
er troens ord i allen stund.
- 6 Thi da Guds Søn med freden kom,
det var kun tro, han spurgte om;
for den, og ej for verden al,
Guds nåde og Guds fred er fal!
- 7 Guds fred! er overalt på jord
vor Herres svar på troens ord,
så har vi tro, da skal med fred
vi indgå til Guds herlighed.

ROM 10,8-10. – N.F.S. GRUNDTVIG 1855-56.

381 Hvor salig er ej den, som ved
al synd er slettet ud!
På jord han søger ej sin fred,
men hist hos Himlens Gud.
Et land så fjernt fra verdens larm

i tro han skue vil,
og støttet af Guds stærke arm
han går ad hjemmet til.

- 2 O store håb i sjælen lagt,
mens her på jord vi gå,
i tro at skue Himlens pragt
og stræbe did at nå.
Opstandelsen os synes nær;
vort liv er skjult i Krist,
snart skal vi trygt i stråleskær
vor frelser skue hist.
- 3 Så led os her, o Helligånd,
så vi vort mål kan nå,
når sjælen sprænger støvets bånd,
til Gud den ile må.
Hvad dunkelt var end her på jord,
skal ses i lyset hist,
og når vi selv i lyset bor,
vi priser Herren Krist.

CHARLES WESLEY.

KARL SCHOU – BEARB. 1952

- 1 Guds fred er glæden i dit sind,
når morgenlyset vælder ind,

382

når nattens drømme svinder hen,
og livet synes godt igen.

- 2 Guds fred er styrken i det ord,
der søger dig, indtil du tror,
at det, som ser umuligt ud,
dog er en mulighed for Gud.
- 3 Guds fred er sangen i dit blod,
når kærligheden gir dig mod
og lyst og kraft og overskud,
så du formår at holde ud.
- 4 Guds fred er løftet på den dag,
hvor du har lidt dit nederlag,
men Kristus kommer ind til dig
og siger mildt: Din skyld tar jeg.
- 5 Guds fred er trøsten i dit savn,
når sorgen tar dig i sin favn,
et stædigt håb, der tror og ved,
vi lever i Guds evighed.
- 6 Guds fred er lyset i den nat,
hvor døden griber i dig fat,

men Kristus bryder ind med sit:
Giv slip, for dette barn er mit!

- 7 Kom, Jesus Kristus, kom herind
og giv mit trætte, bange sind
den fred, jeg kun kan få af dig,
og som du selv har lovet mig.

HOLGER LISSNER, 1983.

- 1 O, hvorfor vil du tøve,
når Jesus kalder dig?
Og hvorfor vil du prøve
så mangen øde vej,
når dog dit hjerte længes
imod Guds åbne favn,
og sjælen bittert trænges
af synd og dybest savn?

- 2 Hvad fik du vel derude,
hvor verden dækked bord?
Der var vel glans bag rude –
og gyldne løfters ord;
men gråd og hjertekvide
blev, hvad du fik til løn.
Hvor længe vil du stride
mod Jesus Krist, Guds Søn?

383

- 3 Din frelser ventet' længe
på dig med liv og fred –
den fred, hvortil du trænge,
og som vil vare ved.
Han elsker uden lige
hver sjæl i synd og savn.
Se, åbent står Guds rige,
så kom i Jesu navn!
- 4 Ja, giv ham da dit hjerte
i tro på korsets blod.
For Jesu Kristi smerte
stå ej Guds Ånd imod.
O, se hans dybe vunder,
Guds Søn på Golgata!
Tag mod Guds frelses under
og syng halleluja.

NIELS MANN.

384 Lev for Jesus! Det er livet,
intet bedre liv jeg ved.
Lær den bedste ven at give
hjertets bedste kærlighed.

- 2 Lev for Jesus! Verdens ære,
lyster, herlighed og glans

vil dog aldrig sjælen give
blot en times fred som hans.

- 3 Lev for Jesus! Samler sjæle
omkring korsets fanestang,
hastigt, inden natten kommer,
da du standse må din gang.
- 4 Tusind, tusind dyre sjæle
tåger vildsomt hid og did;
sig dem blot et ord om Jesus,
medens du endnu har tid.
- 5 Sig dem blot, hvad du har fundet,
tal blot om, hvad selv du så,
om hans nåde uden lige,
kærligheden til de små.
- 6 Lev for Jesus! Lad ham eje
livets stærke, skønne vår
og dit levnedssommer
og din alders efterår.
- 7 Giv dig helt! Thi så han vil det,
selv han gav sig helt for dig,

da han fattig og foragtet
gik hernede korsets vej.

- 8 Giv dig helt! Og saligt bliver
livet her på jorden da;
lev for Jesus! og da bliver
evigt dit halleluja.

LINA SANDELL.

385 Jeg kender ham, hvem jeg har overgivet
min hele sjæl til evig ejendom.
Han vejen er og sandheden og livet,
han ned til os med nådens fylde kom.
O, vel mig, Jesus, dig jeg kender,
til dig som Frelseren
min tillid sig henvender.

- 2 Lyksalige de ører, som dig hørte,
lyksalige de øjne, som dig så,
da du dit liv blandt menneskene førte,
du, som for os i døden ville gå!
Men jeg og skal engang med glæde
dit ansigt skue hist
i herlighedens sæde.

- 3 O søde håb, o trøst foruden lige!
din stærke hånd oplod mig Himmelen,
og fra mit bryst tit længselssukke stige
at komme did, hvor du for os gik hen.
O, jeg hos dig skal have livet,
og se den herlighed,
din Fader dig har givet.
- 4 O Jesus, lad mig altid dig tilhøre!
Din Ånd, din kraft vejlede mine fjed,
at sikre trin jeg må på banen gøre
og nå mit mål, en evig salighed!
På dig jeg tror, på dig jeg håber,
thi vist du hører den,
som dig med tro anråber.

HENRIK KAMPMANN 1798.

- 1 Tak, du kære, store, milde,
guddomsstærke Frelsermand,
at du fra din højhed ville
se til mig i ringheds stand!
Tak, at i mit sted du led
dødens kval og bitterhed,
tak, fordi du lod dig binde,
for at jeg skal frihed finde!

386

- 2 Jesus, det var mine synder,
som dig fast til korset slog;
men just dette mig forkynder,
at min straf du på dig tog.
Midt i sjælens angers ve
fik jeg dine sår at se;
men, da jeg af rædsel gyste,
nådens solskin for mig lyste.
- 3 I mit indre Åndens stemme
hvisked: Når Guds Søn har lidt
al din straf, – Gud Fader glemme
kan det skyldbrev, som er dit.
Ved hvad Jesus Kristus led,
stilles Guds retfærdighed. –
Er end dine synder mange,
ej de straffes tvende gange!
- 4 Da en stråle fra det høje
spredte mørket i mit sind,
dækket faldt – og nu mit øje
så i frelsens dybder ind.
Nu jeg så, at mig til fred
randt dit blod ad korset ned,
al min skyld, min syndebrøde
tog du på dig, da du døde.

- 5 Jesus, nu min tro sig strækker
mod den skat, du til mig vandt,
og din retfærds kåbe dækker
min den spildte tid, som svandt.
Skriften, som var mig imod,
er udslettet i dit blod,
løste ere mine lænker –
Jesus, tak, du alt mig skænker!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

387

- 1 Stat op, min sjæl, fat mod,
jag bort din trældomsfrygt.
På offerlammets blod
er nu din fremtid bygt.
Ved Herrens højre hånd han står,
han borgen for din vilje går.
- 2 Hvad han har lidt selv da,
når intet blik det så,
hans kamp på Golgata
for dig den tale må,
den siger lydt: Tilgiv!
Jeg har betalt den synders liv!
- 3 Stat op, min sjæl, fat mod!
Gud ikke nægte vil,

hvad Sønnen med sit blod
så trolig stunded til.
Guds Ånd med blodet bryder ud
og vidner, du er født af Gud.

- 4 Og må du end en tid
vel muligt kæmpe lidt,
hvad er mod Kristi strid
den smule, du har stridt.
Til jubel i Guds himmelborg
forvandler sig engang din sorg.

CHARLES WESLEY. – GERSON.

388 Jeg ved, på hvem jeg bygger,
jeg ved, hvad fast består,
når denne verdens skygger
som røg og støv forgår;
jeg ved, hvad ej kan svinde,
hvad aldrig vakle vil,
når vismand går i blinde
og vorder dårskabs spil.

- 2 Det er den demantklippe,
der trodser magt og list,
den hånd, der ej vil slippe,

det er min Herre Krist;
hans Ånd er livets kerne,
hans ord kan aldrig dø,
han er den faste stjerne
på tankens vilde sø.

3 Han, som med dødens klæde
kun blev i graven lagt
for atter frem at træde,
til herlighed opvakt,
han har min synd forsonet,
hans død mig gjorde fro,
hans nåde har mig kronet,
han skænkede mig sin tro.

4 Jeg ved, på hvem jeg bygger,
jeg ved, hvad fast består,
når denne verdens skygger
som røg og støv forgår;
selv i min dødningskjorte
det kan mig røves ej,
højt over Himlens porte
det smykke skal min vej.

E.M. ARNDT 1819. – A. KNAPP 1837.
CARSTEN HAUCH 1840.

389 Kan du være ham foruden? –
Ak, du kender ej dig selv,
hverken ulvens nære tuden
eller hjertets dybe skælv,
ved ej, hvad du er for siv,
indtil Kristus bli'r dit liv,
kender ej med al din viden,
hvor du selv er arm og liden!

2 Kan du være ham foruden? –
Ak, du kender ikke ham,
som har alle nadver buden,
og som bar din synd og skam,
kender ej hans hyrderøst
eller hvilen ved hans bryst,
kender ej hans frelserøje,
solevarmen fra det høje.

3 Kan du være ham foruden? –
O, du kender ej Guds Ånd,
som til Sønnen fører bruden,
så de følges hånd i hånd,
kender ej den forårsregn
over hjertets tørre egn,
der – som våren fostrer liljer –
skaber gudhengivne viljer!

- 4 Kan du være ham foruden? –
Jag dog bort det vantro sind!
Sagte banker han på ruden,
skynd dig, luk din Frelser ind!
Tag ham til din julegæst,
hold med ham din påskefest,
da skal I for evigt mødes,
alt som hjertet pinseglødes.

CHR. RICHARDT.

- 1 Jeg har syndet mod dig, Herre,
gjort, hvad der er ondt,
og min synd har jeg for øje
altid, døgnet rundt!
- 2 Herre, hør mig! Vær mig nådig,
lad dit under ske:
rens mig for min synd med isop,
vask mig hvid som sne!
- 3 Skab et hjerte i mig, Herre,
der er rent som dit –
lad mig frydes ved din frelse,
lad mig ånde frit!

390

- 4 Herre! Andre vil jeg lære,
at en synders vej
er det sønderknuste hjerte,
vendt i bøn til dig!
- 5 Mine læber, lad dem, Herre,
åbne sig til sang –
så min lov og pris kan lyde
til dig dagen lang!
- 6 Der er intet som din nåde!
Syndere, som faldt,
rejses op påny til livet
og får skænket alt!

J. MICHAELSEN. – SALME 51.

391 Jesus, du kaldte mig engang,
da jeg var mest forknyt;
siden blev al min sorg til sang,
og alt det gamle nyt.

- 2 Jesus, du gav mig ridderslag,
mærked mig med dit tegn,
og om min sjæl, som før var svag,
slog du et helligt hegn.

- 3 Jesus, jeg sveg dig mangen gang,
flygtede angst og fej,
og når din sti var mig for trang,
gik jeg min egen vej.
- 4 Jesus, nu står jeg for dig her,
sænker mit blik i blu,
ræk mig igen dit skjold og sværd,
prøv mig en gang endnu!

SVEND REHLING.

- 1 Klippe, du, som for mig brast,
skjul mig i dig dybt og fast,
lad det vand og blod, der brød
kvalfuldt af sin kilde rød,
dobbelt kraftigt vise sig,
fri for straf og rense mig.
- 2 Græd jeg endog nat med dag,
drog med suk mit åndedrag,
stred jeg årle end og sent,
derved blev mit sind ej rent,
mod min synd jeg fandt kun læ,
knælende ved korsets træ.

392

- 3 Ja, i livet her, som når
blegnet jeg i døden går,
her som for Guds trone hist,
når jeg ser dig, Herre Krist;
Klippe, du, som for mig brast,
skjul mig i dig dybt og fast!

A. M. TOPLADY. – GERSON.

393 Kom, hjerte, tag dit regnebræt,
skriv op dit levnedts dage,
se til, at du kan sanse ret
og tænke lidt tilbage!
Hvad har du gjort de mange år,
du har i verden levet?
Tænk, trygge sjæl, at alting står
i Herrens bog opskrevet!

- 2 Vel løber tiden hastig hen
og bliver evig borte,
men det vil komme vist igen,
hvad du i tiden gjorde,
når Gud engang til dommen vil
den ganske verden sanke,
og der skal nøje svares til
hver gerning, ord og tanke.

- 3 Hvor skjules mangen svig og list
i hjertets fule gemme,
og kåde lysters onde gnist,
som andre ej fornemme!
Da tænker du, det er forglemt,
den sag har ingen fare;
men Gud har dog sin dag bestemt,
som sligt skal åbenbare.
- 4 Betænk, betænk, hvor hastig gik
de andre nådesdage!
Hvad om der ej var øjeblik
nu mer for dig tilbage!
Og er der end en liden stund
for dig endnu i vente,
så tænk, du har så stort et pund
og end slet ingen rente!
- 5 Fald ned med ydmyg hjertens bod
for nådens stol og trone
og bed, at Gud for Jesu blod
vil lade sig forsone,
at du herefter bedre må
din nådestid anvende,
og så ved livets aften få
en god og salig ende!

SL. 90,12 - HANS ADOLF BRORSON.

394 Min hånd jeg rækker mod dig, Gud,
ej anden hjælp jeg ved.
I tro jeg kommer på dit bud
og beder dig om fred.

2 Jeg ved, du tålte kval og spot
på Golgata for mig
og gjorde alt det onde godt,
der skilte mig fra dig.

3 O, Jesus Krist, jeg vil det tro,
du ejer frelsens magt,
og at min sjæl kan finde ro
i det, du har fuldbragt.

4 Du, troens giver, op til dig
i bøn og tro jeg ser,
vend du dig nådig da til mig;
jeg ønsker intet mer.

5 Min sjæl vansmægter uden dig,
o hæv din frelserrøst
og kast dit ansigts lys på mig,
du, hele verdens trøst!

CHARLES WESLEY. – ALBERTA ELTZHOLTZ. (BEARBEJDET 1952).

- 1 Tag imod mig, o Guds Lam,
du som for mig døde!
Se, jeg kommer med min skam,
med min synd og brøde.
- 2 Hvor du stred din bitre strid,
lægger jeg min byrde.
O, forglem den svundne tid,
du, min gode hyrde.
- 3 Tak fordi din kærlighed
favner mig i nåde,
og fordi du giver fred
selv i dybest våde.
- 4 Hjælp mig til, hvad ret du vil,
gå, hvor end du kalder;
jeg vil tjene dig, indtil
aftenskygger falder.

NIELS MANN.

- 1 Amazing grace! How sweet the sound
that saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found;
was blind, but now I see.

- 2 'Twas grace that taught my heart to fear,
and grace my fears relieved;
how precious did that grace appear
the hour I first believed.
- 3 Through many dangers, toils, and snares,
I have already come;
'tis grace hath brought me safe thus far,
and grace will lead me home.
- 4 The Lord has promised good to me,
his word my hope secures;
he will my shield and portion be,
as long as life endures.
- 5 Yea, when this flesh and heart shall fail,
and mortal life shall cease,
I shall possess, within the veil,
a life of joy and peace.
- 6 When we've been there ten thousand years,
bright shining as the sun,
we've no less days to sing God's praise
than when we first begun.

JOHN NEWTON 1779.

- 1 Forunderlig er nådens Gud,
som fandt en blind som mig.
Jeg var fortabt for glædens bud,
men ser nu frelsens vej.
- 2 Det nåden var, som gav mig frygt
og nåden, som gav ro.
Jeg så, at alt blev godt og trygt,
da først jeg kom til tro.
- 3 Igennem trængsel, angst og nød
er jeg nu kommet frem.
Det nåden er, som trodser død
og den, som leder hjem.
- 4 Velsignelser i hobetal
mig lover Herren her.
Mit skjold, min lod han være skal,
så længe livet er.
- 5 Ja, når mit kød og hjerte dør,
når livets sol går ned,
da skal jeg eje bag det slør
et liv i fryd og fred.

- 6 Og når vi der titusind år
har sunget til Guds pris,
se, da, at livet end består
med lys i paradís.

JOHN NEWTON 1779. - LARS ULRIK JENSEN 1993, 1998, 2000.

398

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.

GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

In the Lord I'll be ev - er thank-ful, in the
I min Gud har jeg fun-det styr-ke, i min

Lord I will re - joice! Look to
Her - re bor min sang. For han

God, do not be a - fraid. Lift up your
skæn - ker frel-se og fred. På ham jeg

voi - ces, the Lord is near; lift up your
 sto - ler, min frygt for - går, på ham jeg

voi - ces, the Lord is near. In the
 sto - ler, min frygt for - går. I min

- 1 O store Gud, som alting ved,
 i nåde og barmhjertighed
 du har til mig dig vendt.
 Du kender mig, og du har set,
 om i mit hjerte det er sket,
 der Åndens ild har tændt.

399

- 2 Har jeg endnu kun kendt til frygt
 og ej af hjerte varmt og trygt
 din stemme lyttet til?
 Tilgiv mig da, o Herre, kom

og gør mig til din helligdom,
gør med mig, som du vil.

- 3 Lad Jesus Krist i mig få magt
og lad hvert ord, som han har sagt,
mig styrke i min tro.
Og hjælp mig til din kraft at få,
og at din kærlighed dog må
dybt i mit hjerte bo!

CHARLES WESLEY. K. SCHOU.

DET NYE LIV OG
FULDKOMMENHED I KÆRLIGHED
GUDS HELLIGGØRENDE NÅDE

400 Du fødes må på ny,
om du vil se Guds rige,
den tale synes hård
og gådefuld tillige;
men din fornuft er blind,
din vilje alt for svag,
thi er det hele værk
Guds Ånds og nådes sag.

2 Du fødes må på ny,
det vil dig koste smerte,
før slig forandring er
fuldkomnet i dit hjerte,
de bånd, som fængsler dig
til synden, løses må,
før til din Jesus du
kan hjertet bundet få.

3 Genfød mig da, min Gud,
og lad mig se dit rige,
lad mig erfare det,
som ord ej kan udsige;
før mig fra syndens vej,
o Herre, ved din hånd,
og lad min sjæl fornyes
i nåde ved din Ånd.

JOHAN NORDAL BRUN.

1 Du sande vintræ, giv, at jeg
en gren på dig må være,
som ret kan herliggøre dig
ved ædel frugt at bære!

401

- 2 Lad grenen aldrig visne hen
og ej af storm afrives,
men giv, o Gud, at altid den
ved stammens saft må trives!
- 3 Du rette store vingårdsmand,
din gren du vil beskære,
så megen frugt den bære kan
alene til din ære!
- 4 Giv grenen vækst, så godt den gror,
og gode frugter giver,
til den engang i Edens jord
af dig omplantet bliver!

JOHS. 15, 1-6. - EMIL LARSEN 1928.

402 Guds kærlighed, hvis dybder her,
hvis bredde, højde ingen ved,
en fattig synder drager nær
og søger der sit hvilested.
Min sjæl er svag, men jeg attrår
den kraft, som kun hos dig jeg får.

- 2 Og er der under solen her
en ting, jeg hænger mere ved
end dig, så rens mig, Herre kær,

at ej det hindre skal min fred.
Og gør du mig af verden fri
og led mig frem ad retfærds sti.

- 3 O, gør mig død for kødets krav,
at jeg begærer dig, – kun dig,
og mens jeg vandrer mod min grav
mit eget helt må bøje sig,
da hviler først i dig min ånd,
da løses jeg af selvets bånd.
- 4 Drag mig – o, drag mig nær til dig,
og lad mig lytte til dit kald,
hjælp mig at vandre tro din vej,
og va'r min fod for synd og fald.
Da fører du mig sikkert frem
til faderhusets lyse hjem.

JOHN WESLEY. – ANTON BAST. – BEARB. 1952

- 1 Jesus, fæst dit blik på mig,
som står bedende for dig;
hør min bøn fra hjertets grund:
Kom, velsign mig denne stund!
- 2 Hjælp mig ret at elske dig,
du, som døden led for mig,

403

lad dit dyrebare blod
holde mig ved korsets fod!

3 Styrk mig med din vældes arm,
gør mig ydmyg, hjertevarm,
al min egenviljes værk –
sønderriv det, Frelser stærk!

4 Når jeg ængstet og forsagt
kæmper under syndens magt,
hjælp mig da, o frelsermand, –
uden dig jeg intet kan!

5 Lad mig i dit samfund stå
og alt større nåde få;
drag mig, led mig dag for dag;
gør mig stærk, når jeg er svag!

6 Hjælp mig, at jeg først og sidst
ærer dig, o Herre Krist,
under trængsel, sorg og nød,
i mit liv og i min død!

FRA SIONS HARPE. – ALBERTA ELTZHOLTZ.

404 Jeg ved et hvilested så trygt
hos Gud ved korsets fod.

Der er mit hjerte uden frygt,
hvad end står mig imod.

- 2 I tro jeg her min frelser ser –
at han er kærlighed.
Så ved jeg, at hvad end mig sker,
han det til bedste ved.
- 3 Min sjæl han her vil gøre sund
og læge brud og sår –
og rense hjertet til dets grund,
så ren for ham jeg står.
- 4 O Jesus, hjælp mig, at jeg må
kun leve dig så nær,
at jeg engang for dig kan stå
i livets morgenskær.

CHARLES WESLEY. – KARL SCHOU. – BEARBEJDET 1952

- 1 Jesus, lad dit milde blik
altid på din vej mig holde.
Engang Peter fra dig gik;
jeg kan også sorg dig volde,
jeg kan også dig fornægte
og på syndens vej forsmægte.

405

2 O, for al din smertes ve
lad mig ej ved dig mig skamme;
om jeg fristes, lad mig se,
at din nåde er den samme.
Hjælp mig til at våge, bede,
så min ånd er dig tilrede.

3 Jesus, lad dit kors mig se,
når jeg troens strid skal kæmpe;
jeg er svag, og det kan ske,
at jeg tager det med lempe.
Kæmpes må der for at vinde,
sejren er, hvor du er inde.

4 På dit kors dit „fuldbragt“ lød,
evig sejr har du vundet.
Jeg vandt livet i din død,
og du har til dig mig bundet.
Aldrig jeg dit kors vil glemme,
ej dit blik, din frelserstemme.

CHARLES WESLEY. – NIELS MANN.

406

Ransag vort hjerte, prøv det, Gud,
og hvad du finder der,
som syndigt er, lad på dit bud
det svinde, Herre kær.

- 2 Hvis stundom fra den rette sti
vi vige, slip os ej,
men led vort fjed og stå os bi
på hellighedens vej.
- 3 Hjælp os at stå hverandre nær
i korsets hårde tid,
og hjælpes ad, så hver især
må føle brødres strid.
- 4 Lad os hverandre, hvor vi bo,
opbygge i din fred,
befæst vort håb, forøg vor tro,
fyld os med kærlighed.
- 5 Lad os i alting mer og mer
opvokse, Gud, til dig,
og når du os beredte ser,
tag os til Himmerig.

CHARLES WESLEY. – ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Som kornet bøjer sig i høst,
når vinden over agren går,
så bøj hver længsel i mit bryst,
når pinseåndens sus mig når.

407

- 2 Som guldets lutres blankt og smukt
i smeltediglens luebad,
så bøj mig under nådens tugt,
til jeg er ydmyg, ren og glad.
- 3 Som bølgen, der for stormens røst
afmægtig, lydig bøjer sig
og brydes, når den slår mod kyst,
så, Herre, bøj og bryd du mig.
- 4 Som ranken bøjes af den hånd,
der binder den til bedre kår,
så rens og bøj mig ved din Ånd,
til alle ranker solskin får.
- 5 Som bjergets flod kan bøje sig
med frugtbarhed til ørknens sand,
så bøj mig dybt og led ved mig
til tørre hjerter livets vand.

TYSK. H. P. MOLLERUP.

408 Bliv hos mig, kære Herre Krist!
jeg ellers går i blinde,
ser ej den vej, hvorpå jeg hist
skal fredens hjemstavn finde;
bliv hos mig, du al verdens lys,

driv syndens mulm og dødens gys
i nåde fra mit hjerte!

- 2 Bliv hos mig, kære Herre Krist!
Jeg mættes ingenlunde,
når ikke du, som mætted hist
i ørken mange munde,
mig række vil det livsens brød,
som er dig selv, du Frelser sød,
fra Himlen til os kommen.
- 3 Bliv hos mig, kære Herre Krist,
at jeg kan frugter bære!
Du er min rod, jeg er din kvist,
jeg kan dig ej undvære;
du vintræ i Guds urtegård,
fra dig jeg saft og styrke får,
kan uden dig ej trives.
- 4 Bliv hos mig, kære Herre Krist,
blandt verdens tusind farer!
Jeg finder aldrig ro og rist,
om du mig ej bevarer,
om du ej med din hyrdestav,
o gode hyrde, til min grav
mig væрге vil og lede.

- 5 Bliv hos mig, kære Herre Krist,
når det mod natten stunder!
Er du hos mig, da ved jeg vist,
at sødelig jeg blunder;
bliv hos mig til min sidste stund,
og sig til mig i dødens blund:
Jeg dig til Himlen fører!

H. A. TIMM.

409 Skulle jeg dog være bange?
Kristus hel
er min del,
kan jeg mer forlange?
Hvem kan mig den Himmel røve,
som Guds Søn
gav i løn
dem, der hos ham tøve?

- 2 Gods og gaver, selve livet
er ej mit,
Gud har frit
alt til låns mig givet;
når han kræver sit tilbage,
har han ret,
mig kun slet
sømmed det at klage.

- 3 Sorg og glæde mig tilmåler
han, som ved
god besked
om, hvad bedst jeg tåler;
skyen, her jeg vandrer under,
svinder snart,
da står klart
målet, did jeg stunder.
- 4 Frit vi tør og uden gruen,
Gud i vold,
bag hans skjold,
trødse verdens truen;
møder os den sidste fjende,
mod hans pil
med et smil
tage vi og – vinde.
- 5 Os dog ingen død kan døde,
men dens bud
løser ud
tusindfold af møde,
lukker dør for sorgestimlen,
så vor sti
bliver fri
ind til fryd i Himlen.

- 6 Hyrde god og glædens kilde,
du, hvis navn
i hvert savn
gør mit hjerte stille!
Jesus, Frelser, for din trone
der skal vi
stemme i
tak og lovsangstone.

PAUL GERHARDT 1653.

C.J. BRANDT 1879 OG 1885.

410 Der er en hvile, hvor i tro
dit folk, o Gud, har fred,
hvor der er trygt og godt at bo,
og alt er kærlighed.

- 2 En hvile, hvor ethvert begær
til Jesus Kristus står,
hvor han, vor frelser er os nær,
hvor fjenden ej os når.
- 3 Den hvilestavn jeg søge vil
og al dens salighed.
O Jesus, hjælp du mig dertil,
så jeg for synd får fred!

CHARLES WESLEY. – KARL SCHOU. – BEARBEJDET 1952.

- 1 Der er en vej,
som verden ikke kender:
Den „livets vej“,
som ej er gjort med hænder,
en løngangssti
hver sten forbi
til livets land med glædens kilder.
- 2 Sig åbne må
de tykke, mørke skove,
os bære må
den skøre, falske vove;
det høje fjeld,
det skumle Hel
kan livets vej for os ej spærre.
- 3 Just for de små
er løngangsstien lavet
til trygt at gå
i ørken og på havet,
på troens grund
i allen stund,
ved midnatstid som midt om dagen.
- 4 Den vej på jord
til Himlens høje sale

sig sælsomt snor
igennem skyggedale;
som solsprængt sky
af dagen ny
på Herrens vej er hver en skygge.

- 5 Vel tornestrø't
er stien somme steder,
men rosenbødt,
som sorgen er med glæder;
af Jesu røst
opvokser trøst,
med rosen læges tornestikket.
- 6 Den vej på jord
til livets land og lykke
er Jesu ord
med stråleglimt i skygge;
de strækker sig
til Himmerig,
hvor de kom fra, hvor de har hjemme.
- 7 Med Jesu Ånd,
Guds menigheds af nåde,
vi hånd i hånd
på kærlig børnemåde

går trøstig frem
til glædens hjem,
til Fader-huset i det høje.

- 8 Alt som vi gå,
vi dog af Gud oplæres
til at forstå,
vi hæves og vi bæres
i ledebånd
af livets Ånd
og af vor Faders engleskare.

N.F.S. GRUNDTVIG 1856-60.

- 1 Der synger dybt i mit hjerte
en salme med tak til Gud,
fordi han forkyndte mig nådens
lyse, velsignede bud.
Nu tror jeg min synd er sonet,
mit hjerte har fred og ro,
der dvæler derinde en glæde
en ydmyg og undrende tro.
- 2 Jeg turde ej næsten tro det,
at frelsen endog gjaldt mig,
men Ånden gjorde sin gerning,
og drog mig, o Gud, til dig.

412

Mit hjerte er fyldt af lykke,
og glæden har bo i mit sind,
Gud Herren mig tager ved hånden
og leder i riget ind.

3 Den skønneste perle på jorden
er den, jeg af nåde fandt.
Vandt andre sig guld og ære,
langt rigere skatte jeg vandt.
Jeg er blandt de rigeste rige,
som findes på denne jord,
jeg ejer de evige skatte
i Herrens livsalige ord.

4 Når engang du åbenbares,
min Frelser, og kommer i sky,
o, måtte jeg da forklaret
gå med dig til Himmerigs by.
– Der vil jeg i evighed synge
min tak og min glæde ud,
fordi du i nåde mig frelste
til evighedslivet i Gud!

EMIL LARSEN.

413 Et helligt liv, en salig død
hinanden kærligt møde,

som fuglesangen sagte, sød,
en liflig aftenrøde.
De to må ikke skilles ad,
den ene gør den anden glad
og meget liflig favner.

- 2 At have stridt den gode strid
og vandret ufortrøden
på troens vej til sidste tid,
hvor er det sødt i døden!
Vel den, sin Herre tro har tjent,
sin gerning gjort, sit løb fuldendt
og bort i fred kan fare!
- 3 O Simeon, du Herrens mand,
o, tusind fold til lykke!
Du prydet har din tid og stand
med hellighedens smykke;
du lod en himmelvandring se
til alderdommens sidste sne
og tjente Gud på jorden.
- 4 Al verdens frelser var din skat;
du brugte dine kræfter;
at tjene Herren dag og nat,
det stræbte du kun efter;

du gik al verdens lyst forbi
og nå'de på den trange sti
en sød og salig ende.

- 5 Hvad under da, at gravens bo
dig ej forfærde kunne!
Du gik til dødens port så fro
som fugl i frydens lunde;
du tog din Jesus sød i favn,
så rejste du i Herrens navn
til Gud i Himmerige.

- 6 O, Jesus er endnu at få,
men han vil favnetages;
har man ej skønnet ret derpå,
da skal det dybt beklages;
thi sjælen finder ingen ro,
før den udi den sande tro
sin frelser ser og favner.

HANS ADOLF BRORSON.

414 Han søgte mig i nåde
på syndens brede vej,
han fandt mig træt og såret
og bar mig hjem til sig,

mens engle for Guds trone sang,
og himlens harper liflig klang.
Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig.

- 2 Han to'de mine vunder,
gød olie ren og vin
i mine sår og hviskede:
Nu er du evig min!
Hvor liflig var hans stemmes lyd!
Min bange sjæl blev fyldt med fryd.
Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig.
- 3 Han peged på de mærker,
hans hånd og side bar,
det var min synd, han soned,
o, hvor han elsket har.
Jeg tror det, dog jeg fatter ej,
han elsker syndere som mig.
Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig.

- 4 Nu bor jeg for hans åsyn
i dyb og stille fred,
og daglig jeg erfarer
påny hans kærlighed.
En evighed ej synes lang
til at lovprise ham med sang.
Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig.
- 5 Og som de dage skrider
og hastigt iler hen,
jeg venter på de tider,
han komme skal igen
og hente hjem mig som sin brud,
at leve evigt hos vor Gud!
Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig.

UKENDT FORFATTER.

415 Har hånd du lagt på Herrens plov,
da se dig ej tilbage!
Se ej til verdens trylleskov
og ej til Sodoms plage!
Men pløj din fure, strø Guds sæd!

Er jorden dig for tør, så græd!
Vil gråden kvæle røsten,
så tænk på gyldehøsten!

- 2 Men sker det end, du ser dig om,
for vi er alle svage,
på stand dit kald dog ihukom,
gør ej et skridt tilbage!
Tilbage vender livet ej,
tilbagegang er dødens vej;
om hastværk fald dig bragte,
så lær kun at gå sagte!

- 3 Det er jo kun en liden stund,
så er vort løb til ende,
og døden er jo kun et blund,
som vi fra søvnen kende,
og hvilen, vi alt smagte her,
vi ved, er mer end møjen værd.
Hvad da, når vi skal kvæde:
nu evig er vor glæde!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 O, hvor salig er hver,
som sin frelser har kær,

416

og af hele sin sjæl på ham tror –
at udsige den fred,
sjælen føler derved,
ingen tunge formår det på jord.

- 2 Denne glæde jeg vandt,
da af nåde jeg fandt
al min frelse i kraft af hans død.
Hvilken fryd i mit sind,
da min frelser kom ind,
og han tog al min synd og min nød.
- 3 Det er Himmel på jord,
når på Jesus jeg tror,
engle ved ikke renere lyst:
knæle ned for Guds Lam,
give helt sig til ham,
som er synderes tilflugt og trøst.
- 4 Jeg vil trolig med sang
og af hjerte og trang
vidne om, hvad min frelser har lidt.
For min brøde så stor
han, den rene på jord,
bar min synd, og min kamp han har stridt.

- 5 Hvilket saligheds væld
gennemstrømmer min sjæl,
når jeg mindes hans frelsende død!
Tak dig vorde, min Gud,
du har friet mig ud
ved dit kors fra min synd og min nød!

CHARLES WESLEY. – P.N. PETERSEN.

- 1 O Jesus, lad din kærlighed
dog brænde klart i mig,
så altid jeg må holde ved
din vej og gå med dig.
- 2 O, må dens flamme brænde, så
den bliver alterild –
og Helligånden danne må
mit hjerte, som du vil.
- 3 Ja, lad den Ånd fra pinsedag
helt gennemtrænge mig,
så når jeg trættes og er svag,
min kraft kan få fra dig.
- 4 Og lad du også Åndens ild
alt syndigt rense ud, –

417

til dybest hjerterod du vil
mig hellige, o Gud!

- 5 Så er min sjæl fuldtryk og stærk
og frygter intet mer.
Fuldfør i mig dit gode værk,
til jeg engang dig ser.

ENGELSK. – K. SCHOU. – NIELS MANN.

418 O, Jesus, drag mig op på bjergets tinde,
hvor solen skinner over alle tåger!
Jeg kæmper, men jeg aldrig selv kan vinde
ad stien op, højt over ravn og råger.
O, Jesus, drag mig!

- 2 O, Frelser, løft mig op fra alt det lave,
hvor jeg kan skue ned på alle skyer.
Hvor jeg mod lysets land kan udsigt have
og se, når himmel-morgenstunden gryer.
O, Frelser, løft mig!

- 3 O, Frelser, bær mig op, hvor solen skinner,
hvor luften er så klar, så ren at ånde,
at svedens perle fra min pande svinder,
og brat jeg glemmer hele jordens vande.
O, Frelser, bær mig!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Giv mig et hjerte, Frelser god,
som frigjort priser dig,
som altid føler, at dit blod
af nåde randt for mig.
- 2 Et hjerte, knust i angers nød,
men lægt ved frelsens bud, –
som hverken liv, ej heller død
kan skille fra min Gud.
- 3 Et hjerte fyldt med kærlighed,
fornyet, rent og frit,
et hjerte rigt på liv og fred –
en afglans, Gud, af dit!
- 4 Ja, nådefulde Gud, o giv
mig ret dit eget sind!
Dit navn er kærlighed – o skriv
det i mit hjerte ind!

CHARLES WESLEY. – ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Kom, Gud, du store løfters Gud,
vis mig din kærlighed!
Borttag min synd, o, slet den ud,
min bange sjæl giv fred.

- 2 Giv mig din And, og lad mig få
retfærdighed i dig
og hjælp mig, så du vinde må
din skikkelse i mig.
- 3 Afvend fra mig hver tanke, som
du ej kan kendes ved.
Bered mig som din helligdom
for tid og evighed.
- 4 Min sjæl ser op til dig, o, Gud,
min frelsermand er du:
jeg kommer på dit løftes bud:
velsign, velsign mig nu.
- 5 Du givet har min sjæl dit svar:
„Med evig kærlighed
Jeg elsker dig; din synd jeg bar.“ –
Tak, tak i evighed!

CHARLES WESLEY. – NIELS MANN.

421 Det sindelag, som er i dig,
o, Frelser ånd det ind i mig
thi urent er mit eget Sind,
tit sniger synden sig derind.

- 2 Mit sind er stolt, er ikke godt,
det vil ej tjene, herske blot,
men du, som ejer tjenersind,
gyd tjenerånden i mig ind.
- 3 Giv mig et sind, der er som dit,
et sind, der ånder glad og frit
i Guds, min Faders velbehag,
ja, giv mig dette sindelag.
- 4 Én bøn jeg har, og ét begær:
o, Herre Jesus kom mig nær!
Det sindelag, som er i dig,
o Herre, ånd det ind i mig.

EMIL LARSEN.

- 1 Kærlighed helt uden lige,
himmelsk glæde, kom til jord,
skab blandt os dit kongerige,
kron os med dit nådeord.
Jesus, du, som også lider,
bundet af din kærlighed.
Vis os alle frelsens sider,
giv hver ængstelig din fred.

422

- 2 Ånd, ja ånd nu Helligånden
ind i hvert et uroligt bryst!
Giv os frit af nådehånden,
Giv os fred og giv os trøst.
Uddriv trangen til at synde,
Alpha og Omega vær.
Livet skal med dig begynde,
vi er fri, når du er nær.
- 3 Kom, almægtige, befri os,
giv os alle af dit liv,
kom med ét tilbage til os,
og for altid hos os bliv.
Da vil vi lovsynge evigt,
tjene dig i ydmyghed.
Bede, takke uophørligt
i fuldkommen kærlighed.
- 4 Færdiggør din nye skabning
lad os fremstå uden fejl;
fuldfør nu din frelsesgerning,
genopret i os dit spejl.
Os forvandle vil Gudsmanden,
og vor stolthed drive ud;
indtil elskende hinanden
undrende vi bor hos Gud.

CHARLES WESLEY 1747 – LARS ULRIK JENSEN 1993, 2003.

- 1 Fuldkommenhed i kærlighed,
for mig en ren umulighed,
men muligt hos min Gud.
Jeg tror dig til retfærdighed,
du holder alt i kærlighed,
ved Kristi blod rakt ud.

- 2 „Vær I fuldkomne“, er Hans bud,
alt som fuldkommenhedens Gud,
og hertil har Han sagt:
At fattigdom er salighed,
ved ydmyghed og lydighed,
vi ane kan Guds magt.

- 3 Lær mig således ved din magt,
at gå i sporet du har lagt,
til fuldendt fattigdom.
Gud kald dit billed' frem i mig,
alt som er til er ud af dig,
fuldkommenhedens Ånd.

CHARLES WESLEY. – HENNING CLAUSEN 2001.

- 1 Kærlighed – det bedste jorden ejer!
Kærlighed – mit lys i sorgens nat!
Kærlighed, din tyngde alt opvejer,
kærlighed, din rigdom er min skat!

- 2 Kærlighed, o dybe ord – hvo tænker
på den fylde, der i dig er lagt;
Himlens Gud sin kærlighed os skænker,
glæd dig, du, som har den følt og smagt!
- 3 Kærlighed, o søde læskedråbe!
Du har hjem i salighedens elv. –
Du er glansen i Gud Faders kåbe;
thi Gud er jo kærligheden selv.
- 4 Kun i dig Guds kirke sammenbindes;
thi du er fuldkommenhedens bånd.
Kun i dig kan varig glæde findes:
glæden i Gud Fader, Søn og Ånd.
- 5 Kærlighed – hvor kan du alt forsøde,
lindre smerter, mangler dække til!
uden dig var alting tomt og øde –
o, i dig jeg altid leve vil!
- 6 Talte jeg med ærkeengels tunge,
gav jeg hen, hvad Gud mig givet har,
kunne jeg blandt martyrskaren sjunge –
uden kærlighed det intet var!

- 7 Kærlighed, så voks da i mit indre
ret en frodig vækst til Herrens pris!
Lad dit milde lys som stjernens tindre,
– solens glans du får i Paradis.

ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Den store mester kommer,
fuldkærlig er hans id,
han sidder ved smeltediglen
og lutrer sølvet med flid.

425

- 2 Det øjeblik han venter
og agter kærlig på,
når klarlig hans eget billed
vil dybt i sølvspejlet stå.
- 3 Den store mester kommer,
som smelter sjæl og sind,
han sidder ved hjertegruben,
han ser i sjælene ind.
- 4 Og har i hjertedybet
sit billed klart han set,
så glædes den høje mester,
så er hans gerning alt sket.

MAL. 3, 3. – B. S. INGEMANN.

426 O, du, som sender gaver ned
trods al vor synd og skam,
giv hvert uroligt hjerte fred,
du ydmyge Guds Lam.

- 2 Velsign os med det gode sind,
der skaber enighed,
og prent det dybt i hjertet ind,
at du er kærlighed!
- 3 Når egenviljen rejser sig
og står din Ånd imod,
da vis os korsets offervej,
du, som er ene god!
- 4 De største sejre altid sker,
hvor du er liv og fred;
thi verden tror kun, når den ser
i os din kærlighed!

CHARLES WESLEY. – EMIL LARSEN.

427 O Gud, i dine hænder
befaler jeg min sjæl.
Du ene alting vender,
så det mig tjener vel.

- 2 Hvem kan mig nu anklage?
Du føre vil min sag,
så jeg ej straf skal smage
på dommens store dag.
- 3 Slet intet kan mig skille
bort fra din kærlighed.
Du hver en storm kan stille
i din den dybe fred.
- 4 Der kan så trygt jeg hvile
som barn ved moders barm
og mod dit ansigt smile –
jeg skærmes af din arm.

JOHS. KOFOD.

- 1 Tag mig, Herre Gud, og giv
helligt vorde må mit liv.
Hvert et øjeblik, hver dag
vier jeg til dit behag.
- 2 Tag mit øje, at jeg ser
dig, kun dig og intet mer;
tag mit øre, så med fryd
altid høres ordets lyd.

428

- 3 Tag min hånd, den skal med flid
virke kærligt al min tid;
tag min fod og led dens fjed
frem ad livsens vej til fred.
- 4 Tag min røst og lad dens klang
prise dig i ord og sang;
tag mit gods, mit sølv og guld,
tit det gjorde sorrigfuld.
- 5 Tag hver sjælekraft, gør stærk
den til fremme af dit værk;
tag hver evne skænket mig,
nu den ofres skal kun dig.
- 6 Tag min vilje, den er din,
skal ej længer være min;
tag mit hjerte, dan det så,
det din trone være må.
- 7 Hvad jeg ønsker og har kær,
tag det, Gud, med hvert begær;
tag mig selv, jeg høre vil
dig for evig, evig til.

F.R. HAVERGAL. KARL SCHOU.

- 1 Kom min Gud, lad morgnen gry,
gør mit hjerte rent på ny.
Form mig så der i min sjæl
er et billed' af dig selv.
Grænseløse kærlighed
lagt i alle hjerter ned.
- 2 I mit hjerte åbenbar
Helligånden ren og klar.
Gennemtræng mit sind, min mur,
med din kærligheds natur.
Grænseløse kærlighed
lagt i alle hjerter ned.
- 3 Lad mig hver dag leve ud,
hvad du mig har givet, Gud.
Ved din kraft lad verden se,
kærlighedens under ske.
Grænseløse kærlighed
lagt i alle hjerter ned.
- 4 Vores svaghed kender du
kommer vores nød i hu.
Bringer lys i verden ind,
lægedom til sjæl og sind.

Grænseløse kærlighed
lagt i alle hjerter ned.

- 5 Kærlighed er livets væld,
søger aldrig mod sig selv.
Kærlighed besejrer alt,
den er liv og lys og salt.
Grænseløse kærlighed
lagt i alle hjerter ned.

CHARLES WESLEY. – HENNING CLAUSEN 2002.

FINN BRÆSTRUP KARLSEN 2002.

430 Til klart Guds ansigt vi skal se
og ret hans hjerte kende,
Guds gerning hos os dyder tre
begynde og fuldende:
Med Kristus kom de ovenned,
og tro og håb og kærlighed
er navnet på de trende.

- 2 Vor tro er ej på hvad som helst,
man kristendom vil nævne,
men på ham, os har skabt og frelst
og fører på det jævne,
og så på alt, hvad sandheds Ånd

os leder til med kærlig hånd,
alt efter hjertets evne.

- 3 Vort håb er ej på drømme bygt,
i luften ej det svæver,
men hviler på Guds-ordet trygt
og på, hvad hjertet kræver:
at hvile sødt hos Gud i fred
og frydes ved hans herlighed,
det håb i sky os hæver.
- 4 Vor kærlighed ej blusser vild,
i røg sig ej indsvøber,
men brænder klar med lue mild
for ham, som dyrt os køber;
den lever af hans læbers ord,
opvokser til ham ved hans bord
og i hans dyd sig øver.
- 5 Om julen synger troen bedst
med engletoner søde,
og håbet har sin høje fest
i påske-morgenrøde,
og kærligheden, klar og mild,
den er vort hjertes pinse-ild,
når vore tunger gløde.

N.F.S. GRUNDTVIG 1837 OG 1853.

- 431 Milde Skaber, lad din vilje gro
dag for dag i mig med græssets ro,
vokse midt i hverdagslarmen op
til en vished i min træge krop.
- 2 Du, der skabte alt af kærlighed,
giv mig vilje til at skabe med,
gør min aggressive gribehånd
til et redskab for din Helligånd.
- 3 Oprejst går jeg dig i møde, Gud,
vokset fri af barnets snævre bud,
selv bevidst i min bevidste krop,
at din egen Søn har rejst mig op.
- 4 Han har én gang med sin kærlighed
fjernet angsten, som jeg fødtes med.
Han har lært mig, at min Gud har gjort
livet her på jorden godt og stort.
- 5 Milde Skaber, giv mig kærlighed
til at skabe jorden fremtid med.
Lad din gode vilje daglig gro
i min træge krop med græssets ro.

- 6 Lær mig nænsomhed mod ting, der gror,
trofasthed imod en truet jord,
som den i det store verdensrum
med sin last af drømme driver om.

LARS BUSK SØRENSEN 1989.

KRISTI EFTERFØLGELSE

- 1 Af gode magter underfuldt beskærmet **432**
ta'r vi imod med håb, hvad der skal ske.
Gud er med os i aften og i morgen,
og Hans velsignelse får vi at se.
- 2 Men endnu nager i os onde dage,
og stadig bærer vi på savn og sår.
Åh du, som har beredt for os din frelse,
giv os den fred, som ind til smerten når.
- 3 Dog gir du os den bitre kalk at drikke,
fyldt op med lidelsen, den skarpe vin,
så tar vi den med tak og frygter ikke,
når blot den hånd, der rækker den, er din.
- 4 Men skænker du os atter nye glæder,
med lys i livet, lyst til sang og leg,

så vil vi mindes, hvad du før har givet,
og helt af vore hjerter takke dig.

- 5 Lad lyset, du i dag for os lod tænde,
nu brænde i vort mørke varmt og klart,
og kan det ske, så før os atter sammen,
så vi kan se din godhed åbenbart.
- 6 Når nattens stilhed bliver tæt hernede,
så lad os høre ekko af den klang
fra himlen, som usynligt er til stede,
fra dine engleskarers jubelsang.
- 7 Af gode magter underfuldt beskærmet
ta'r vi imod med håb, hvad der skal ske.
Gud er med os i aften og i morgen,
og Hans velsignelse får vi at se.

DIETRICH BONHOEFFER 1944 – HOLGER LISSNER 1993

433 Se, Herre, til dig jeg kommer
for gerne at følge dig.
Jeg vier mit liv, min evne
til dig og din kongevej.

- 2 Og ser du, at modet svigter
en dag, når min strid er hård,

da vis du dig ved min side
og sig, at du med mig går.

- 3 Ja, er du blot ved min side,
da sejre jeg kan forvist,
og vise jeg vil alverden:
jeg elsker dig, Jesus Krist.

NIELS MANN.

- 1 Vi er en lille pilgrimsskare
på vej til samme mål og hjem;
med lamper brændende og klare,
vi går fortrøstningsfulde frem.

434

- 2 Der blæser mange stærke vinde,
som truer flammen svag. O Gud,
hjælp mig, at lyset ingen sinde
af natteblæsten slukkes ud.
- 3 Det hænder, at – ved midnatstide,
når vandringen er mørk og svær –
det lyser ved min højre side,
og Jesus Kristus kommer nær.
- 4 Han letter mig de byrder mange
og leder mig ad vejen frem,

imens han lærer mig de sange,
der synges i Jerusalem.

- 5 Hvor lang en vej jeg har tilbage,
før jeg ved bryllupshuset står,
det ved jeg ej – men Gud vil mæge
det så, at målet jeg dog når.

EMIL LARSEN 1930.

435 Der er nogle, der bestandigt
går, som de gik kongebud,
og er vidnesbyrd iblandt os
om så kongelig en Gud.
Deres smil er som et solskin,
som et solskin og en fred.
Vejen, som vi selv skal følge,
bliver skønnere derved.

- 2 Deres liv har skjulte kilder,
dybe væld, som ingen ser.
De er hjemme i den stilhed,
hvori kun det største sker.
I en verden, der bestandigt
kun vil tro, hvad den kan se,
er de selve livets vidner
om Guds gerning, der kan ske.

- 3 De tør leve det, vi andre
synger søndagssange om.
I en grå og glansløs hverdag
rejser de en helligdom
og gør denne jord, vi kalder
for en stakkels jammerdal,
til en sommervej, der standser
ved en stjernesmykt portal.

MADS NIELSEN.

- 1 Du, som vejen er og livet,
dig vi har vort håndslag givet,
Jesus, dig, på hvem vi tror;
mellem alle verdens røster
din er ene den, som trøster;
led os i dit hyrdespor!
- 2 Giv, at dig vi følger efter,
nær de små, de svage kræfter,
bøj vor vilje, smelt vor trods!
Lad dit navn i hjertet brændes,
så ved dig vi her må kendes,
at du hist må kende os!

CHR. RICHARDT 1885.

436

437 Jeg behøver dig, o Jesus,
daglig på min pilgrimsgang,
at jeg ej af mørkets snarer
ledes bort fra nådens vang.
Derfor vær mit lys i mørke,
vær min kraft på stridens dag,
at den Onde med sin styrke
altid tabe kan sit slag.

2 Jeg behøver dig, o Jesus,
når min fod på roser går,
at ej hovmods høje tanker
i mit hjerte indgang får.
Herre, gør du mig oprigtig,
sand i tale og i tro,
ydmyg, vågen og forsigtig,
så du kan i hjertet bo.

3 Jeg behøver dig, o Jesus,
når i livets nød og vé
hjertet vander sig og bæver
og ej kan dit åsyn se;
gør mig tålrig da og stille,
styrk du håbet i mit bryst;

lad mig sige: „Ske din vilje“,
vente på din rige trøst.

- 4 Jeg behøver dig, o Jesus,
når min sidste stund er nær,
og jeg sige må de kære
mit farvel for livet her;
styrk du da min tro den svage,
dødens frygt og gru fordriv;
i din favn min sjæl du tage,
før mig ind til evigt liv!

SVENSK.

- 1 Uforsagt, hvordan min lykke
end i verden blive må,
det er dog et mesterstykke,
som jeg daglig pønser på.
Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.
- 2 Uforsagt, når andre plager
med bekymring deres sind;
når jeg kun min Gud behager,
går jeg rolig ud og ind.

438

Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.

- 3 Uforsagt, når andre sukker
under deres trange kår,
jeg på Herrens nåde pukker,
resten sørger jeg ej for.
Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.
- 4 Uforsagt, når andre skrækkes,
frygter for den onde dag,
ved Guds nåde trygt jeg dækkes,
ham befaler jeg min sag.
Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.
- 5 Uforsagt, når andre gruer
for at dø, jeg gruer ej;
jeg min krone hisset skuer:
Skulle jeg da grue? Nej!
Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.
- 6 Søde Gud, lad mig din nåde
altid have her! Du må

gerne for min lykke råde,
når det hist mig vel må gå.
Når jeg kun i nåden står,
uforsagt, ihvor det går.

AMBROSIIUS STUB 1754-58.

- 1 Herre, du vandrer forsoningens vej, **439**
selv både flygtning og fredløs.
Drevet af kærlighed måtte du gå
for os ad smerternes gade.
Vis os da vejen,
forsoningens Herre,
og giv os mod til at gå den!
- 2 Herre, du viser os frihedens vej.
Fri er kun den, som kan tjene,
den, som i kærlighed glemmer sig selv,
den, som fik tilgivet meget.
Vis os da vejen,
du frihedens Herre,
og giv os mod til at gå den!
- 3 Herre, du vandrer ad enhedens vej.
Lær os at gå over grænser!
Kundskab og sandhed og omsorg og ret
må vi som søskende dele.

Vis os da vejen,
du enhedens Herre,
og giv os mod til at gå den!

- 4 Herre, du viser os Himmелens vej,
den, som os fører til livet.
Målet er Himlen, men jorden vor vej.
Selv går du her ved vor side.
Vis os da vejen,
du Himmелens Herre,
og giv os mod til at gå den!

TORE LITTMARCK 1972. – HOLGER LISSNER 1973.

440 Vil du følge efter mig,
hvis blot jeg si'r dit navn?
Vil du gå en ukendt vej
og være mig til gavn?
Vil du vise folk din tro?
Vil du lade livet gro?
Vil du lade Ånden bo
i dig og du i mig?

- 2 Vil du slippe den du er,
hvis blot jeg si'r dit navn?

Vil du elske stærkt enhver
og være mig til gavn?
Vil du leve som Guds Søn,
tåle smerte uden løn?
Vil du la' mig svare bøn
i dig og du i mig?

3 Vil du stå de syge bi,
hvis blot jeg si'r dit navn?
Vil du sætte fanger fri
og være mig til gavn?
Vil du kysse tåren bort,
hjælpe den der har det hårdt
og stå ved hvad jeg har gjort
i dig og du i mig?

4 Vil du elske selv dig selv,
hvis blot jeg si'r dit navn?
Vil du trodse indre skælv
og være mig til gavn?
Vil du leve det du tror,
skabe godt på denne jord,
holde fast så glæden bor
i dig og du i mig?

- 5 Gud, dit kald når frem til mig
når du blot si'r mit navn!
Lad mig gå din viljes vej
og være dig til gavn!
I din nærhed vil jeg stå,
i dit fodspor vil jeg gå,
så jeg liv og vækst må få
i dig og du i mig.

THE IONA COMMUNITY – OLE BIRCH.

441 Et kors det var det hårde, trange leje,
som jordens børn gav Frelseren i eje;
kun had til bolster og kun hån til hynde
fik han, der ikke kendte til at synde.

- 2 Det er så let at lægge kors på andre,
det er så tungt med korset selv at vandre;
men vil du favne ham i aftenfreden,
så må du følge ham i middagsheden.
- 3 Vel dig, som gik med ham i livets trængsler,
for dig går dødens port på lette hængsler!
Vel mig, om stav jeg kan af korset skære,
da går jeg let, hvor vejene er svære!

CHR. RICHARDT.

- 1 Imellem nattens stjerner
der står en stjerne klar,
som aldrig før en stjerne
på jordens himmel var.
- 2 Og går du ud at finde,
hvorover stjernen står,
måske du først må vandre
i mange, lange år.
- 3 Måske du først må træde
så mangt et møddigt fjed,
før du kan finde stedet,
hvor stjernen stråler ned.
- 4 Og venner må du slippe –
De går den anden vej –
Og miste navn og ære,
hold ud, og opgiv ej!
- 5 Hold ud, du stjernepilgrim,
på vej til Betlehem,
du er på vej til lykken,
du er på vejen hjem!

JOHANNES JØRGENSEN.

Har du mod at følge Jesus?
spørges der så mangel gang.
Hør engang et andet spørgsmål
i en jævn og enkel sang:
Har du mod at blive borte
når din konge kalder dig,
kalder dig til evig glæde,
evig salighed hos sig?

- 2 Har du mod at vende ryggen
til Guds riges bryllupssal
og i stedet sorgløs vandre
mod et dyb af evig kval?
Har du mod at gå og drømme
om et liv i lykke her,
skønt du tit og mange gange
får at se, hvor tom den er?
- 3 Tør du vel slå hen i vejret
Guds påmindelser og bud?
Har du mod til uden Jesus
at fremtræde for din Gud?
Lyt dog til Guds Ånds formanig,
hør, ak hør, han banker end!
Har du mod at lukke ude
fra dit hjerte denne ven?

LINA SANDELL.

- 1 Lær mig at kende dine veje
og gå dem trøstigt skridt for skridt;
jeg ved, at hvad jeg fik i eje,
er borget gods, og alt er dit.
Men vil din stærke hånd mig lede,
jeg aldrig fejl på målet ser,
og for hvert håb, som dør hernede,
får jeg et håb i Himlen fler'.
- 2 Lær mig at kende dine tanker
og øves i at tænke dem;
og når i angst mit hjerte banker,
da må du kalde modet frem.
Når jeg har tænkt mig træt til døden,
sig så, hvad du har tænkt, o Gud!
Da kan jeg se, at morgenrøden
bag tvivl og vånde vælder ud.
- 3 Men lær mig frem for alt at kende
din grænseløse kærlighed,
den, som kan tusind stjerner tænde,
når lykkens sol er gået ned.
Den tørrer tåren, som den skabte,
og læger såret, som den slog,
dens vej går gennem det, vi tabte,
den giver mere, end den tog.

J. PAULLI.

445 Du satte dig selv i de nederstes sted.
Du satte dig op mod de stores fortræd.
Du satte dig ind i de yderstes nød.
Du satte dig ud over dødsangst og død.

2 Nu taler du til os fra højeste sted,
hvor ingen kan udsætte dig for fortræd,
og lever og lider dog med os endnu,
så ingen er mere i live end du.

3 Du kæmper i verden for frihed og fred,
når andre gir op, blir du viljefast ved.
Du følger os ind i den yderste nød
og kalder os ud af den inderste død.

4 Du sender os ned i de nederstes sted.
Du sætter os op mod de stores fortræd.
Du lever i os i de inderste lag.
Vi lever i dig på den yderste dag.

HANS ANKER JØRGENSEN 1986.

446 Når vor vej over jord
er i lys af Guds ord,
i hans helligheds glans vi skal bo;
når vi vil, hvad han vil,

får vi kræfter dertil;
alt er vel, når vi lyde og tro.
Lyde og tro,
da Guds hvede skal gro,
bære hundredfold frugter,
når vi lyde og tro.

- 2 Ingen sø går for højt,
intet vejr er for drøjt,
når han smiler, vort hjerte får ro;
ingen nat er for lang,
ingen dag er for trang,
vi får sejr ved at lyde og tro.
Lyde og tro,
da Guds hvede skal gro,
bære hundredfold frugter,
når vi lyde og tro.

- 3 Men vi aldrig får smagt
hans livsaligheds magt,
hvis ej helt i hans samfund vi bo;
thi Guds Ånd kommer ned
med hans glæde og fred
kun til dem, der vil lyde og tro.
Lyde og tro,
da Guds hvede skal gro,

bære hundredfold frugter,
når vi lyde og tro.

- 4 Ved hans fødder hver dag,
med hans kraft i hvert slag,
ingen flod, hvor ej troen slår bro;
med hans mildhed i sind,
med hans smil på vor kind; –
aldrig frygte, men lyde og tro.
Lyde og tro,
da Guds hvede skal gro,
bære hundredfold frugter,
når vi lyde og tro.

H. SAMMIS. – H. P. MOLLERUP.

447 Syng om Herren, o, mit hjerte,
troens sang, som han dig lærte,
om hans nåde, om hans fred,
om hans store kærlighed.

- 2 Syng om ham, der gav dig livet,
syng om alt, hvad dig blev givet.
syng, når du går ind og ud:
evig ære være Gud!

- 3 Lad din sang fra dybe dale
stige op til høje sale;
syng med englekoret hist:
lovet være Jesus Krist!
- 4 Syng, så alle hjerter gløde,
om det sidste store møde,
da Guds Søn vil komme ned
i sin glans og herlighed.
- 5 Syng, så alle det kan vide:
at kun de, som ærligt stride,
vil vor Herre kendes ved
nu og i al evighed.

ANDERS NIELSEN.

- 1 Der er en vej,
som vi alle går alene,
den går mod mørket,
et ukendt skumringsland;
og ingen vender
tilbage fra de egne
med bud om, hvad vi
skal se bag tidens rand.

448

- 2 Der er en mand,
som i kærlighed til livet
gik ind i mørket
og bar det på sin krop.
Hvad ingen kunne,
det gjorde han for alle:
han blev til mørke –
og mørket lyste op.
- 3 Der er en lov,
som er stærkere end døden:
at kærligheden
vil få det sidste ord;
og Kristus rejste
den lov til lov for verden.
Nu gælder nåden
til trøst for dem, som tror.
- 4 Der er en vej,
som vi ikke går alene,
om end den fører
os til et ukendt land;
for Kristus venter
på os ved dødens grænse,
og han er livet,
vi får bag tidens rand.

HOLGER LISSNER 1991.

- 1 Så tag da mine hænder
og før mig frem,
indtil jeg salig ender
i Himlens hjem.
Jeg kan ej gå alene,
end ej et fjed,
hvor du mig fører ene,
jeg følger med.
- 2 Lad intet her mig skille
fra nåden din,
og gør mig ganske stille,
o, Jesus min!
Ved dine fødder hviler
dit barn så trygt,
og tillidsfuldt det smiler
foruden frygt.
- 3 Selv om jeg ej fornemmer
din stærke hånd,
min salighed dog fremmer
din gode Ånd.
Så tag da mine hænder
og før mig frem,
indtil jeg salig ender
i Himlens hjem.

JULIE V. HAUSMANN.

DØDEN, OPSTANDELSEN
OG DET EVIGE LIV

450 For alle helgen, som i Kristi tro
stod fast i striden og vandt Himlens ro,
dig, Herre Jesus, priser vi så fro:
Halleluja, halleluja!

2 Du var i verden deres faste hus,
din røst dem kaldte frem i stridens brus,
dit lys dem ledte gennem tågers gus.
Halleluja, halleluja!

3 Giv os at kæmpe med det samme mod
som fordum her din helgenskare god,
til den med sejrskrans for tronen stod!
Halleluja, halleluja!

4 O høje helgensamfund af vor æt!
Vor vej er dunkel, eders lys og let;
os alle bærer dog Guds åndedræt.
Halleluja, halleluja!

5 Er sjælens møje tung og striden lang,
hør! fra det fjerne toner sejrssang!

Da vandrer styrket vi vor pilgrimsgang.
Halleluja, halleluja!

WILLIAM WALSHAM 1864. – NATHAN SÖDERBLOM 1911.

AJA HEURLIN 1917. GUSTAV FOG 1948 (STR. 3).

- 1 Helgen her og helgen hisset
er i samme menighed,
derom haver os forvisset
han, som alle dybder ved.
- 2 Helgensamfund af Guds nåde
er vi i hans kærlighed,
her og hist er Sønnens gåde
steget op og dalet ned.
- 3 Sammen bor vi i Guds-haven,
skilt kun ved det lille bælt;
til at flyve over graven
vinge låner os vor helt.
- 4 Hæren, som vor høvding danner
talrig af det samme blod,
stammevis med korsets banner
sætter over Jordans flod.

451

- 5 Alt utallige bebygge
ønskelandets palmestad,
vi end går i Basans skygge,
Herrens folk i Gilead.
- 6 Næste gang vor flok dog følger,
Josva brat os kalder ad,
hvor sig åbner Jordans bølger,
banet ser vi Arke-vad.
- 7 Til vi samles efterhånden
ret i livets kildevang,
mødes her og hist i ånden
daglig vi med Moses' sang!

ISAAC WATTS 1709 (STR.1). – CHARLES WESLEY 1759 (STR. 2-7).
THOMAS COTTERILL 1815 (STR. 1-7). – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

452 Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!
Vist skal du hente,
kun ved at vente
kun ved at vente, vor sommer ind.
Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!

- 2 Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art;
dagene længes,
vinteren strenges,
vinteren strenges, og det er svart!
Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.
- 3 Turteldue, kom at skue,
kom at skue bag gærdet hist!
Der skal du finde
forsommers minde,
forsommers minde, alt grøn på kvist.
Turteldue, kom at skue,
kom at skue bag gærdet hist!
- 4 Eja, søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår!
Lad det kun fryse,
lad mig kun gyse,
lad mig kun gyse, det snart forgår.
Eja, søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår!
- 5 Due, kunne du udgrunde,
du udgrunde, hvad der nu sker!

Kulden den svækkes,
blomsterne dækkes,
blomsterne dækkes, jo mer det sner.
Due, kunne du udgrunde,
du udgrunde, hvad der nu sker!

- 6 Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!
Se, nu er stunden
næsten oprunden,
næsten oprunden, som gør dig glad!
Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!

HØJSANGEN 2, 11-14. - HANS ADOLF BRORSON.

453 Lyksalig, lyksalig hver sjæl,
som har fred!
Dog ingen kender dagen,
før solen går ned.

- 2 Godmorgen, godmorgen!
sang fuglen på kvist;
tit så den aftensolen
bag fængselets rist.

- 3 Tit dufted, tit nikked
småblomster ved gry;
før aften lå de knust
under haglvejrets sky.
- 4 Tit leged småbarnet
i morgensol rød;
ved kvæld det lå på lejet
så stille og død.
- 5 På jorden ej lever
så salig en sjæl,
jo lykken kan omskiftes
fra morgen til kvæld.
- 6 Lyksalig dog sjælen,
som kender Guds fred,
skønt ingen kender dagen,
før solen går ned.
- 7 Godmorgen! vi sjunge
med fuglen helt fro,
skal selv i mørke fængsel
til natten vi bo.

- 8 Guds børn kan sig glæde
som blomster ved gry,
skal selv de ligge knust
under aftenens sky.
- 9 Som barn kan jeg frydes
i morgensol rød,
om også jeg før aften
er stille og død.
- 10 Guds fred og godaften!
vi sjunge ved kvæld.
Vor Herre selv bevare
hver flygtende sjæl.
11. Lyksalig, lyksalig hver sjæl,
som har fred!
Guds fred er sjælesolen,
som aldrig går ned.

B.S. INGEMANN 1841.

454 Bliv du hos mig,
når natten stunder til,
og mørket om mig
snart sig sænke vil,

når anden trøst
og hjælp må fjerne sig,
du store hjælper
bliv da nær hos mig.

- 2 Snart kan min korte
livsdag ebbe ud,
og midt i alt jeg
får mit vandringsbud,
alt om mig skifter
og forandrer sig,
o, du som ej forandres
bliv hos mig.

- 3 Hver stund o Herre,
trænger jeg til dig,
kun du kan lede
mig på livets vej,
kun for dit blod
vil Satan vige bort,
bliv da hos mig,
o Krist, i natten sort.

- 4 Når du er nær,
jeg kender ingen frygt,
i smil og gråd jeg

hviler hos dig trygt;
dødens og gravens
nat jeg ænser ej,
når du, o, Herre,
bliver nær hos mig.

- 5 Når øjet brister,
vis mig da dig selv,
lys mig og led mig
over dødens elv,
jorden forsvinder,
himlen åbner sig,
i liv og død,
o, Herre bliv hos mig.

HENRY FRANCIS LYTE. – ANTON BAST.

455 At sige verden ret farvel
i livets gry og livets kvæld
er lige tungt at nemme;
det lærtes aldrig her på jord,
var, Jesus, ej du i dit ord
hos os, som du er hjemme.

- 2 Hvor tit hos dig end trøst jeg fandt,
når hjertet skjalv, og gråden randt,

og verdens bølger bruste,
ved støvet hænger dog min sjæl,
og slangen bider i min hæl,
skønt du dens hoved knuste.

- 3 O Jesus, Herre, broder sød!
Du kender bedst den bitre død,
du har den overvundet;
vor skabning grant og kender du,
ved godt, vi alle ser med gru
vort timeglas udrundet.
- 4 O, kom du, som engang, jeg ved,
du i din Faders herlighed
skal klart dig åbenbare,
var det i gry, var det i kvæld,
jeg skyndte mig med kort farvel
i sky til dig at fare.
- 5 Men kommer døden førend du,
kom da i løn og kom i hu,
hvor mørkt der er i graven!
Omstrål mig, så jeg glemmer den,
salv øjet på din syge ven,
så jeg kan se Guds-haven!

- 6 Kom i den sidste nattevagt
i en af mine kæres dragt,
og sæt dig ved min side,
og tal med mig, som ven med ven,
om, hvor vi snart skal ses igen
og glemme al vor kvide!
- 7 Kom, som du vil! jeg ved det vist,
du selv har sagt, at her og hist
du kendes vil på røsten,
den røst, hvorved trods verdens larm
os hjertet brænde kan i barm
og smelte hen i trøsten.
- 8 O, lad mig i min sidste stund
det høre af din egen mund,
som Ånd og liv kan tale,
hvor godt der er i Himmerig,
og at du stol har sat til mig
i dine lyse sale!
- 9 Før døden med sin istap-hånd
gør skel imellem støv og ånd,
bortvifter hjertets varme,
indslumre skal jeg da med lyst,

som barnet ved sin moders bryst,
i dine frelserarme.

1 MOS 3,15. – JOH 10,4.

N. F. S. GRUNDTVIG 1843 OG 1845.

- 1 Nærmere, Gud, til dig, nærmere dig,
selv om et kors det er, der løfter mig,
det er min bøn og sang,
det er mit hjertes trang,
nærmere, Gud, til dig – nærmere dig!

456

- 2 Skal jeg som vandringsmand sorgfuld i sind
lig Jakob på en sten træt slumre ind;
selv da det er min sang,
dybest det er min trang:
nærmere, Gud, til dig – nærmere dig!
- 3 Lad mig i ånden se stigen, der når
herfra op til hint hjem, der åbent står,
lad engle vinke mig
hist fra dit Himmerig
nærmere, Gud, til dig – nærmere dig.
- 4 Da for hvert skridt jeg når nærmere dig,
vil jeg et Bethel her opbygge mig,
deri af hjertets trang

synger jeg glad min sang:
nærmere, Gud, til dig – nærmere dig.

- 5 Og når fra jorden jeg frelst vandrer bort,
sjælen sig hæver mod Himmels port,
da her for sidste gang
synger jeg glad min sang:
nærmere, Gud, til dig – nærmere dig.

SARAH F. ADAMS. – ANTON BAST.

457 O Krist, dit blods, din retfærds magt
mit smykke er, min kroningsdragt.
Når verdner flammer, klædt deri
jeg løfter hoved, glad og fri.

- 2 Fro venter jeg den store dag,
hvem kan mig skade i min sag?
Hin dragt har mig for evig løst
fra skyld og angst, fra syndens brøst.
- 3 Og når i muld mit støv bli'r lagt,
den klædning har sin gamle pragt.
Ej tiden blege kan dens lød,
den fik sin farve fra din død.

- 4 Snart til de døde når din røst,
dem byder vende hjem med lyst,
med smykke og i kroningsdragt:
O, Krist, dit blods, din retfærds magt.
- 5 Når så jeg står af støvet frem
med ret til plads i himmelhjem,
selv da jeg kun til frelse ved:
for mig du leved', og du led.

JOHN WESLEY. - P. HELWEG-LARSEN.

- 1 Din fred skal aldrig vige,
din nåde varer ved.
Når stormvejr slår imod os,
du værner mod fortræd.
I ensomhedens timer,
i savnets tunge stund,
forblir du hos os, Herre,
hvert smertefyldt sekund.
- 2 Vær fortsat ved vor side,
når stormen stilner af.
Vær hos os, når vi søger
til vore kæres grav.
Giv, at vi aldrig mister

458

velsignelsen fra dem,
men altid bærer med os
det gode, de bar frem.

- 3 Snart går vi ud af tiden,
og hvert et navn blir glemt,
men, Gud, i din erindring
er vi for evigt gemt.
Det liv, der blir til intet,
er i din skaberhånd,
og trygt vi overgiver
til dig, o Gud, vor ånd.

SVEIN ELLINGSEN 1958, 1971. – HOLGER LISSNER 1975.

459 Nu har du taget fra os,
hvad du engang har givet.
Nu favner døden den,
der for os var selve livet.
Og intet bliver mere
helt, som det var, herefter,
for sorgen river i os
med kærlighedens kræfter.

- 2 Nu er vi fyldt af savnet
og gruer for i morgen.
Men, Gud, du kommer til os

og trøster os i sorgen.
Vel er vi alle ramt af
den gådefulde stilhed,
men du er også nær
med din nådefulde mildhed.

- 3 Du griber os i mørket
og blidt mod lyset vender.
For selv om vi er adskilt,
er vi i dine hænder.
Og du var selv i mørket
den dag, da Kristus døde,
du rejste ham til livet
i påskens morgenrøde.
- 4 Se, døden er forandret.
Nu kan den ikke vinde!
Da Kristus tog den på sig,
blev den en slagen fjende.
Og derfor kan vi håbe,
at også vi får givet
at gå i morgensolen
og glæde os ved livet.
- 5 Så lad kun sorgen synge,
få luft for al sin klage,

og lad kun savnet tynde,
din godhed bli'r tilbage.
Du gir os nye kræfter.
Du knytter nye tråde.
Og hvad så sker derefter,
må komme af din nåde.

HOLGER LISSNER 1993 OG 1999.

460

Sølvsnoren brister dog engang,
da bli'r det tyst i denne dal.
O, men en morgen fuld af sang,
jeg vågner op i kongens sal.
Da skal jeg frelst fra synd og vé
ansigt til ansigt Jesus se.

- 2 Engang forsvinder dette telt,
om snart det sker, det ved jeg ej.
men ét jeg ved, mit hjertes helt
i himlen har en plads for mig.
Da skal jeg frelst fra synd og vé
ansigt til ansigt Jesus se.
- 3 Engang når dagen går mod kvæld,
og sol går gyldenrød til ro,
min elskte mester siger, vel,
gik ind og hvil, du var mig tro.

Da skal jeg frelst fra synd og vé
ansigt til ansigt Jesus se.

- 4 Engang og ej, jeg hviler før,
men våger tro ved lampens skin,
at når han åbner lysets dør,
min sjæl må flyve til ham ind.
Da skal jeg frelst fra synd og vé
ansigt til ansigt Jesus se.

FANNY J. CROSBY. – OLFERT RICARD.

- 1 Du milde lysglimt midt i verdens ørk, **461**
led du mig frem!
Langt har jeg hjem, og natten er så mørk,
led du mig frem!
Jeg ønsker ej at skue langt og vidt –
et skridt er nok!
Led du mig skridt for skridt!
- 2 Ej altid kom fra hjertets dyb min bøn:
Led du mig, Gud!
At se og vælge ønsked jeg i løn,
mod visdoms bud.
Jeg elsked solklar dag og medbør blid –
o, milde Gud,
forglem den svundne tid!

- 3 Her står jeg ved din nåde – tror, at du,
trods mulm og skyer
og skjulte farer, leder mig endnu,
til natten flyer!
Og da en herlig morgen mig forund
blandt dem, jeg elskte,
men har tabt en stund!

JOHN H. NEWMAN. – ALBERTA ELTZHOLTZ.

462 Herrens venner ingen sinde
mødes skal for sidste gang!
Når til afsked tårer rinde,
dette ord har liflig klang.

- 2 Ses vi aldrig mer hernede
under dette stjernetag,
i den store helgenkæde
mødes vi på Herrens dag.
- 3 Må vi end med smerte bringe
kære venner vort farvel,
hisset skal der atter klinge
et goddag til liv og sjæl.
- 4 Når til afsked tårer rinde,
syng det ud med liflig klang:

„Herrens venner ingensinde
mødes skal for sidste gang!“

JENS SCHJØRRING 1866.

463

- 1 Jeg er i Herrens hænder,
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han mig sender
sit ord med hjælp og trøst.
Hvad dagen end vil bringe
af glæde og af savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.
- 2 Jeg er i Herrens hænder
i alt, hvad med mig sker.
I svig og nød jeg kender,
at Herren er mig nær.
Om jeg i dybe dale
skal gå min trange vej,
fra Himlens høje sale
hans øje følger mig.
- 3 Jeg er i Herrens hænder,
når dagen dør i vest.
Min synd jeg da bekender
for ham, min høje gæst.

Han sender Himlens nåde
og sætter englevagt,
for natten vil han råde
med hellig guddomsmagt.

- 4 Jeg er i Herrens hænder,
når dødens bud mig når.
Mens lyset da nedbrænder,
jeg hilsen fra ham får.
Han gi'r mig stav i hænde,
han gi'r mig fred i sind,
og glemt er al elende
på vej til Himlen ind.

ERLING TOBIASSEN 1932.

DEN NYE HIMMEL OG DEN NYE JORD

464 Den store hvide flok vi se
som tusind bjerge fuld af sne,
med skov omkring
af palmesving,
for tronen, hvo er de?
Det er den helteskare, som

af hin den store trængsel kom
og har sig to't
i Lammets blod
til Himlens helligdom!
Dér holder de nu kirkegang
med uophørlig jubelklang
i høje kor,
hvor Gud han bor
blandt alle engles sang.

- 2 Her gik de under stor foragt,
men se dem nu i deres pragt
for tronen stå
med kroner på
i Himlens præstedragt!
Sandt er det, i så mangel nød
tit tårestrøm på kinder flød,
men Gud har dem,
straks de kom hjem,
aftørret på sit skød;
nu holder de, hvor liv er bedst,
hos ham en evig løvsals-fest,
og Lammet selv
ved livets elv
er både vært og gæst.

- 3 Til lykke, kæmpesamling, ja,
o, tusindfold til lykke da,
at du var her
så tro især
og slap så vel herfra!
Du har foragtet verdens trøst,
så lev nu evig vel, og høst,
hvad du har så't
med suk og gråd,
i tusind engles lyst!
Opløft din røst, slå palme-takt,
og syng af Himmel-kraft og magt:
Pris være dig
evindelig,
vor Gud og Lammet sagt!

ÅB 7,9-17. - HANS ADOLPH BRORSON 1765.

465 Ja, engang mine øjne skal
se Kongen i hans pragt;
tilbede i hans tempelhal
hans nåde og hans magt.
I et krystalklart hav af lys
forsvinder tidens nat og gys,
forvandlet bli'r hver gåde her
til lovsangsjubel der.

- 2 Og salighedens tonevæld
skal bruse som et hav,
som sus af skov en sommerkvæld,
når himlen er som rav,
og al naturen genfødt er,
og ingen skygger falder mer.
Og alt, hvad skønt mit øje så,
ny glans og glød vil få.
- 3 Men skønnest er det dog at se
Guds underfulde Lam,
med mærkerne fra korsets træ
og sejrens glans om ham.
Og denne glans er mer end sol,
den er Guds gyldne nådestol,
og støvets dragt, som her mig bandt,
bli'r klar som diamant.
- 4 Så er jeg frelst, så er jeg fri,
så har jeg vundet frem.
Så er min strid med ét forbi,
så er jeg i mit hjem.
Det hjem, min frelser lovet har
hver den, som korset med ham bar,
Guds Paradis, vort rette hjem,
det ny Jerusalem.

ÅB.21:2 – KARL MARTINUSSEN 1954. – DANSK 1989.

466

Som en herlig guddomskilde,
mægtig, dyb og ren og stor,
er den kærlighed og nåde,
som i Jesus Kristus bor.

Han har åbnet perleporten,
så at jeg kan komme ind,
thi ved blodet har han frelst mig,
og bevaret mig som sin.

- 2 Engang som en jaget due,
som en såret hjort jeg var,
men et sygt fortvivlet hjerte,
Jesus aldrig bortvist har.
Han har åbnet perleporten,
så at jeg kan komme ind,
thi ved blodet har han frelst mig,
og bevaret mig som sin.

- 3 Under over alle under,
alt tilgav han mig engang,
om hans dyrebare nåde,
vil jeg synge glad min sang.
Han har åbnet perleporten,
så at jeg kan komme ind,
thi ved blodet har han frelst mig,
og bevaret mig som sin.

- 4 Når til livets kvæld jeg kommer,
og vil ind ad porten gå,
da af Jesu store nåde,
skal den åben for mig stå.
Han har åbnet perleporten,
så at jeg kan komme ind,
thi ved blodet har han frelst mig,
og bevaret mig som sin.

FREDRIK BLOOM 1917.

- 1 En gang i tidens morgen er jorden ny, 467
luften er rensset og havbunden synlig.
Fattige hører befrielsens budskab,
endte er al ondskab og fangerne frie.
- 2 En gang er drømmen synlig og synet sandt.
Frihedens dag er da endelig kommet.
Retfærden går som en vind gennem verden.
Mennesket bryder sit brød med sin broder.
- 3 En gang er løftets såsæd Guds modne aks.
Sultende spiser, de blinde ser farver.
Trætte får hvile, de døve kan høre.
Folkeslag samles med jublende tårer.

GÖRAN BEXELL 1972. – LARS ULRIK JENSEN 1994.

GUDS FOLK

GUDS RIGE

468 Stiftet Guds Søn har på jorden
 et åndeligt rige,
 skaber og danner et kongeligt folk
 sig tillige,
 riget skal stå,
 salighed folket opnå,
 trods alle åndernes krige.

2 Rygtet derom som en løbeild
 farer og brænder,
 tungerne gløde derunder til
 jorderigs ender,
 thi med Guds ord
 følges Guds-Ånden på jord,
 blus han på bjergene tænder.

3 Jesus, vor Kristus, vor salvede
 konge med ære!
 Kristus, vor Jesus, almægtige frelser,
 du kære!

Hos os du bliv!
Vær du vort lys og vort liv,
alt, hvad vort hjerte begære!

4 Da på dit ord skal det gladeste
budskab udbredes,
også ved os skal der vej for dit
åsyn beredes,
så overalt
Jesus, som frelser påkaldt,
du skal med knæfald tilbedes!

5 Da på det jævne skal nåden og
sandheden mødes,
og dine små skal til konger og
præster opfødes,
vokse i løn
bruden som solen så skøn,
alting af kærlighed sødes!

N.F.S. GRUNDTVIG 1864.

1 O kristelighed!
du skænker vort hjerte,
hvad verden ej ved;
hvad svagt vi kun skimter,

469

mens øjet er blåt.
det lever dog i os,
det føler vi godt;
mit land, siger Herren,
er Himmel og jord,
hvor kærlighed bor!

- 2 Lyksalige lod,
at leve, hvor døden
har mistet sin brod,
hvor alt, hvad som blegned,
opblomstrer på ny,
hvor alt, hvad der segned,
opfarer i sky,
hvor kærlighed vokser
som dagen i vår,
med roser i hår!
- 3 Livsalige land,
hvor glasset ej rinder
med gråd eller sand,
hvor blomsten ej visner,
hvor fuglen ej dør,
hvor lykken er skinnende klar,
men ej skør,

hvor dyrt ikke købes
til krone på bår
de snehvide hår!

- 4 O vidunder-tro!
du slår over dybet
din gyngende bro,
som isgangen trodser
i brusende strand,
fra dødningshjem
til de levendes land;
bo lavere hos os,
det huer dig bedst,
du højbårne gæst!
- 5 Letvingede håb!
gudbroder, nyfødt
i den hellige dåb!
O, lån os den fjederham,
Ånden dig gav,
så tit vi kan flyve
til landet bag hav,
hvor evigheds sol
skinner klart allen stund
på saligheds grund.

- 6 O kærlighed selv!
du rolige kilde
for kræfternes elv!
du fylder med Frelserens
gavmilde ord
velsignelsens kalk på det
kristne Guds-bord;
o, vær du vor livdrik
på jorden og bliv
vort evige liv!
- 7 O kærligheds Ånd!
det evige liv
i fuldkommenheds bånd!
o, smelt du vort hjerte
ved højaltrets ild,
og klar du jordklimpen
i solglansen mild,
så glade vi føler,
os skabes i bryst
de levendes lyst!

KOL. 3,14. - N.F.S. GRUNDTVIG 1824.

470 Når kærligheden får magt i verden,
vil ingen udnytte andres savn.

Når nåden hersker i al vor færden,
vil alle søge hinandens gavn.
Når Gud ta'r magten fra kyst til kyst,
vil alle synge af hjertens lyst.

- 2 Når Gud ta'r magten, bli'r syge sunde,
de lamme danser, forpinte ler.
Da taler åbent de stummes munde,
de døve hører, de blinde ser.
Da danser glæden fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.
- 3 Når Gud ta'r magten, bli'r sultne mætte
og brød og byrder retfærdigt delt.
Da trøstes triste, da hviler trætte;
hvert kræftsygt samfund bli'r sundt og helt.
Da sejrer retfærd fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.
- 4 Når Gud ta'r magten, vil alle svage
få nye kræfter og energi.
Og arbejdsløse med tomme dage
får arbejdsdage med mening i.
Da blomstrer livsmod fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.

- 5 Når Gud ta'r magten, bli'r høge duer,
og alle krigsånder jages bort.
De kernevåben, som stadig truer
Guds gode liv, bli'r tilintetgjort.
Da sejrer freden fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.
- 6 Når Gud ta'r magten, vil folket stoppe
betonkaserne og iskold slum.
Da bygges byer som bløde kroppe
med åbne arme og hjerterum.
Da blomstrer ømhed fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.
- 7 Når Gud ta'r magten, vil lænker sprænges
og fanger danse om friheds bål.
Og de, som lider, og de, som længes,
vil alle nå deres længsels mål.
Da sejrer frihed fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.
- 8 Når Gud ta'r magten, bli'r fjender venner
hver kvinde søster, hver mand min bror.
Og alle griber hinandens hænder
og spiser sammen ved livets bord.

Da danser lykken fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.

- 9 Når Gud ta'r magten, må magten vige,
og kræmmerånden bli'r drevet ud.
Når Gud ta'r magten, bli'r alle lige.
Gud alt i alle. Vi ét i Gud.

Da lykkes livet fra kyst til kyst,
da synger alle af hjertens lyst.

- 10 Guds vej til magten i hele verden
er Jesu lære, hans liv og død.
Guds vej til magten er påskesmerten
er Jesu kærligheds vin og brød.
Guds vej til magten fra kyst til kyst
er hjertets sange af hjertens lyst.

- 11 Gud, tag nu magten i vores indre,
gør os til redskaber for din fred.
Lad ingen magter i verden hindre
os i at leve i kærlighed.
Da lykkes livet i lyst og nød,
da synger hjertet i liv og død.

1.KOR 13 – HANS ANKER JØRGENSEN.

471 Midt iblandt os er Guds rige
med Guds Ånd og i Guds ord,
i Guds menighed tillige:
gæster ved hans nådebord!

2 Synligt ej er her til stede
det med Guds retfærdighed,
med Guds fred og Herrens glæde,
kommet til os ovenned.

3 Men når os med Herrens stemme
Ånden kalder hver især,
kan vort hjerte dog fornemme,
at Guds rige kom os nær.

4 Og når vi med tro modtage
ord og Ånd i Jesu navn,
rigets frugt vi forud smage
i det søde frelser-navn.

5 Guds retfærdighed i nåde
ser til os fra Himlen ned,
og skønt os det er en gåde,
smager hjertet dog Guds fred.

- 6 Og når Herrens himmel-glæde
råbes ud med ånderøst,
virkelig den er til stede,
gennemstrømmer os med lyst.
- 7 Blomstre op da skal Guds rige
midt iblandt os dag for dag,
bære Åndens frugt tillige,
Fader vor til velbehag.
- 8 Thi den gode jord her nede:
tro og håb og kærlighed,
rense vil Gud selv og frede
til en himmelsk frugtbarhed.
- 9 Og når vi med ham forklares,
som os fødte her på ny,
skal Guds rige åbenbares,
synlig som han selv i sky.

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Jeg skabte den første dag,
det lysned i øst
og jeg skabte årstiderne,
sommer, vinter, høst,
ja, jeg skabte alverden,

472

som blev menneskers hjem
og fandt selv et i Betlehem.
Dans, fest, i hvert et land på jord,
jeg bliver hos jer, så lød Hans ord,
og Guds riges fest
skal holdes vidt omkring,
jeg er Herre over alle ting.

- 2 Jeg kaldte på fine,
kloge mennesker en dag,
men de sa': Vi har travlt,
det er ikke vores sag,
og jeg indbød den fattige,
hvem tiden var trang,
og se hans tøven var ej lang.
Dans, fest, i hvert et land på jord,
jeg bliver hos jer, så lød Hans ord,
og Guds riges fest
skal holdes vidt omkring,
jeg er Herre over alle ting.

- 3 Jeg gjorde mirakler hver en tid,
blinde så,
men man troede mig ikke,
skønt lamme kunne gå,
– de var sure, som børn

der alt og intet vil ha',
og sendte mig til Golgata.
Dans, fest, i hvert et land på jord,
jeg bliver hos jer, så lød Hans ord,
og Guds riges fest
skal holdes vidt omkring,
jeg er Herre over alle ting.

- 4 Ja, festen skal holdes
trods al ondskabens magt.
Det er vanskeligt at danse,
når djævlén slår takt.
Skønt de troede, de vandt
med både gravsten og segl,
slog død og ondskab dog helt fejl.
Dans, fest, i hvert et land på jord,
jeg bliver hos jer, så lød Hans ord,
og Guds riges fest
skal holdes vidt omkring,
jeg er Herre over alle ting.

- 5 I gav mig kun døden,
men jeg skænker jer liv,
og jeg vil ikke knække
det skrøbelige siv,
men vil lære alverden om

min kærligheds vej,
for jeg er sandhed, liv og leg.
Dans, fest, i hvert et land på jord,
jeg bliver hos jer, så lød Hans ord,
og Guds riges fest
skal holdes vidt omkring,
jeg er Herre over alle ting.

SYDNEY CARTER.
RUTH OG HERLUF ANDERSEN.

473 Guds rige lignes ved et frø,
det mindste, man kan finde,
nedlagt i muld, ej til at dø,
men død at overvinde,
opvoksende så til et træ,
hvor himlens fugle finder læ
og lyst til sødt at sjunge.

- 2 O kristenhed, kom det i hu,
tro Herren til det bedste!
og bed, at han sit løfte nu
vil åbenbart stadfæste,
så det må høres på vort kor,
at himlens fugle på Guds jord
for vuggerne har sunget!

- 3 Guds engle synger sødt forvist
i træets himmel-krone,
de lærte os om Jesus Krist
den rette juletone,
så støvets sang med englelyd
fortæller himlene med fryd:
Guds Søn vi fik til broder.

MARK. 4,30-32. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837 OG 1853.

- 1 Herre Krist, dit rige gør
vidt og bredt på denne jord,
som et lille sennepsfrø
lagt i mulden for at dø,
vokser til et kæmpetræ,
fugle bygger i dets læ.
- 2 Herre Krist, dit rige gør
vidt og bredt på denne jord,
som en lille skefuld salt
gennemtrænger, krydrer alt,
giver maden dejlig smag,
hindrer råddenskaben tag.
- 3 Herre Krist, dit rige gør
vidt og bredt på denne jord,
som en lille lampes lys

474

driver bort alt mørkets gys,
i hver krog det trænger ind,
lyser op i rum og sind.

- 4 Herre Krist, dit rige gror
vidt og bredt på denne jord.
Ser det småt og ringe ud,
tror vi dog dit glædesbud:
Rigets vækst vil vare ved,
det vil gro fra sted til sted.

INGE TRANHOLM-MIKKELSEN.

475 Vidunderligst af alt på jord
er Jesu Kristi rige,
dets herlighed er og så stor,
at det har ingen lige.

- 2 Usynligt vel som sjæl og sind
det nemt dog er at kende,
alt som en stad på bjergetind,
der ses til verdens ende.
- 3 Dets gåde er et Guddoms-ord,
som skaber, hvad det nævner,
som fylder dale trindt på jord
og klipperne udjævner.

- 4 Med det indvies Jesu dåb,
velsignes Jesu bæger,
så hist udspringer livets håb,
og her det vederkvæger.
- 5 Med ordet skabes gode kår
for barnekæmper lave,
så de kan le ad banesår
og springe over grave.
- 6 Med det der skabes vin af vand
og paradys af ørke,
med det der skabes lys om land,
mens verden går i mørke.
- 7 Lad hvisle kun i ormegård,
at riget er lagt øde,
Gud kroner ligefuldt dets år
med frugtbarhed og grøde.
- 8 Dets glans opstår som aks i vang,
som maj i bøgeskove,
ja, prægtig under fuglesang
som gyldensol af vove.

9 Det er den store konges glans,
som kun på korset døde,
for at med livets rosenkrans
jordklimpen ham kan møde.

10 Ja, når han kommer i det blå,
er kristnes kamp til ende,
hvad troende i spejlet så,
skal salige erkende.

11 Da riget er med solekår
til syne og til stede
i evighedens gyldenår
med ret og fred og glæde.

N.F.S. GRUNDTVIG 1829 OG 1853.

476

TAIZÉ – SØREN P. GRARUP.

Guds ri - ge be-står i ret-færd og fred og

glæ - de i Hel-lig - ån - den.

Kom, Gud, ban vej i vort liv, ban

vej for dit ri - ge. Guds

- 1 Der går gennem verden
 en hinkende dans
 om guldkalvens glitrende flanker,
 og de, der beruser sig blindt i dens glans,

477

blir døvet på ømhed og tanker.
Og dansen går ud over jorden.

- 2 Der danses på landet,
i byer og hjem,
og blomster blir trådt under fode,
de svage går bagud, de stærke går frem,
de øder vor dejlige klode.
Og dansen går ud over jorden.
- 3 Men guldkalven drager,
den er vores gud,
og alle vil frem for hinanden.
Her gælder der bare ét eneste bud:
dans med, for de sidste tar Fanden!
Og dansen går ud over jorden.
- 4 Der går gennem verden
en helt anden dans,
som ikke gir rigdom og hæder,
og han, som går forrest, er sært uden glans,
men blomster slår rod, hvor han træder.
Og dansen går ud over jorden.
- 5 Han danser med dem,
der har sorger og savn,

med dem, der er småfolk i ånden.
Han danser med fattige, folk uden navn,
de svageste ta'r han i hånden.
Og dansen går ud over jorden.

- 6 Han fører sin flok
ad den stenede sti,
til steder, de næppe blir hyldet,
han åbner de døre, der er lukket i,
forsvinder, hvor han blir forgyldet.
Og dansen går ud over jorden.

- 7 Men der, hvor han kommer,
får mennesker mod
og slutter sig gerne til kæden,
og de, der må humpe på ømmeste fod,
blir båret af rytmen og glæden.
Og dansen går ind i Guds rige.

2 MOS. 32 – HOLGER LISSNER 1993.

- 1 Himlen er ikke et sted i det fjerne, 478
himlen er ikke blot til, når vi dør,
himlen er ikke gemt bort bag en stjerne,
himlen er dér, hvor vi tvivler og spø'r.
Himlen er dér, hvor Gud er nær.

- 2 Himlen er dér, hvor det tabte bli'r fundet,
dér, hvor der svares på skrig og råb,
dér, hvor den knugende angst er forsvundet,
dér, hvor fortvivlelsen ændres til håb.
Himlen er dér, hvor Gud er nær.
- 3 Himlen er dér, hvor Vorherre forkynder:
Straf sku' du ha', du får lov at gå fri.
Dér bli'r der glæde, og livet begynder,
frygten for helvedes hævn er forbi.
Himlen er dér, hvor Gud er nær.
- 4 Himlen er evig og altid på færde,
himlen er nær i det daglige brød,
bryder den magt, der gør tingene værre,
bryder den dystre og djævelske død.
Himlen er dér, hvor Gud er nær.

BRUNO RASMUSSEN.

479 Håbet som et kildespring
i et ørkenrige
vælder ud fra Golgata,
dødens gru må vige.
Overalt, hvor strømmen går,
liv og salighed opstår,

- 2 Håbet er en livets blomst
i de dødes have –
spredter lys og duft og glans
mellem sprængte grave,
så gudsrigets herlighed
fylder os med kraft og fred.
- 3 Håbet er den livets sol,
som fordriver sorgen.
Selv i mørkets dybe nat
varsles påskemorgen.
I langfredags urtegård
spirer evighedsens vår.
- 4 Håbet er den løftets bro
over dybe grunde,
som vi trygt kan vandre på,
hvor vi ej kan bunde.
Gud har spændt en kongevej
fra vor bolig hjem til sig.
- 5 Hil dig, Kristus, håbets drot
i en håbløs verden!
Ræk os håbets lyse bavn,
under dagens færden.

Her blandt slægtens angestråb
du alene er vort håb.

ESTRID LAUTER 1978.

480 På Jerusalem det ny,
på den store konges by,
lad os alle bygge,
med Guds Ånd og med Guds Søn,
under sang og suk og bøn,
i Guds vingers skygge!

- 2 Stadens grundvold fast og ren,
kirkens hovedhjørnen
priser vi så gerne;
det er Herren Jesus Krist,
som urokket står for vist,
falder end hver stjerne.
- 3 Han er sandhed, liv og vej,
stendød er den grundvold ej,
dødt vil den ej bære,
hus af syld, som træ af rod
og af væld den klare flod,
vokser op med ære.

- 4 Lad det kendes, Herre god,
huset her står godt i fod
på den ægte klippe!
Dufte lad dets blomsterkrans,
stråle lad det i din glans,
aldrig lad det glippe!
- 5 Regn os til dit vennelag,
under vort det ringe tag
værdiges at træde!
Hør vor bøn, og hør vor sang!
Giv „Guds fred!“ sin rette klang,
os vor Herres glæde!

ÅB 21,2; 1 PET 2,4-6. – LATIN 7. ÅRH.
N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 1 En brydende vår
forløsende, stærkt, over vandene går.
Hvor isens krystaller trak flager af død,
der blåner reflekser i sollysets glød.
Der vækkes i lynglimt det sortgrønne hav
som døde af grav.
- 2 Forladelsens ord
som vårvinde over den frostbundne jord –
fra livsordets kilde, hvor kærlighed bo,

481

får alt det, som døde, til atter at gro,
at rødme som glæden i legende børn,
– som blomstrende tjørn.

- 3 I ufredens rum,
hvor liv lægges øde og smerte gør stum.
Dér hviskes det tavst mod en tåreløs kind
og bryder mod sorgens forstenede sind.
Så drømme kan spire af ordløses råb
til gryende håb.
- 4 Hvor angsten fik plads
og tomheden runged i sale af glas,
hvor intetheden hersked med isnende hånd,
dér blæser nu kærligheds skabende ånd.
Dér brydes den pigtråd, der hegned som tjørn
for menneskers børn.
- 5 Vor fremmede jord
skal grønnes igen ved forløsningens ord.
Guds kærligheds magt i opstandelsens tegn
genskaber vor verden som menneskers egn. –
Forjætter os tyst bagved dage og år,
din evigheds vår.

LISBETH SMEDEGAARD ANDERSEN.

- 1 Guds kirkes kraft og udspring
er Herren Jesus Krist.
Vi er hans nye skabning
ved vand og ordets kraft,
for han fra himlens bolig
os søgte og vi blev
hans tjenerfolk i verden
ved nådens frihedsbrev.
- 2 Kaldt ud fra alle lande
og hele verdens håb.
I ordet vi det sande;
én herre, tro og dåb.
Et helligt navn at mindes,
omkring det samme bord,
med samme håb som findes
i Kristi Ånd på jord.
- 3 Af verden tåber kåret,
er vi og uden magt,
af skismer delt og såret
når svigtet blev din pagt.
Men bønnen trofast lyder;
et råb går ud „hvornår?“
Snart gennem natten bryder,
en sang for tusind år.

- 4 Midt i vor kamp hernede,
igennem tvivl og strid,
der ser vi til os rede
en fred til evig tid.
Den er for os visionen
vi længes mod med fryd,
når kirken og missionen
er et i lovsangslud.
- 5 Vi er nu knyttet sammen
med Guds treenighed.
Og har en plads på stammen
med dem der før fandt fred.
De er hos Gud i glæde;
Gud lad os være med,
at vi med dem i kæde
hos dig skal finde fred.

SAMUEL J. STONE 1864. LAURENCE H. STOOKEY 1983.
OLE BIRCH, 2003.

FÆLLESSKABET

483

Gør dig nu rede, kristenhed,
din nat er overvundet.
For dig er Herrens herlighed

som nytårssol oprundet.
Den Stærkes hånd har bladet vendt,
din sorg er slukt, din jammer endt.
Bliv lys og gør dig rede!

- 2 Thi vel er jorden underlagt
det mulm, hvorfor du gruer,
end verden er i mørkets magt,
Guds daggry dog du skuer;
thi for din tro er ordet sandt:
„For dig Guds herlighed oprandt,
og skal den klart oprinde.“
- 3 Og om dit lys, som er Guds ord,
skal folkeslag sig samle
at mødes i dit kirkekor,
de unge med de gamle,
mens konger nejer sig i krans
og blændes af den nytårsglans,
som er for dig opgangen.
- 4 Af glæde skal du stråle da
ved Herrens nådes-domme,
når dine sønner langvejsfra
skal hjem med lovsang komme.
Ja, muntert skal dit hjerte slå,

når forrest dine døtre små
på arm skal til dig bæres.

- 5 Det er din Herres herlighed,
som ene er dit smykke;
det er hans råd, hvorm du véd,
det Djævlén ej skal rykke:
„Til dig er talt Guds nådes ord.“
Ved livets bad, ved livets bord
det lyder alle dage.
- 6 Så gør dig rede, kristenhed,
dit lys på stage brænde,
din Herres magt og kærlighed
i verden at bekende!
Den Stærkes hånd har bladet vendt,
din sorg er slukt, din jammer endt.
Bliv lys, og gør dig rede!

ES 60,1-6. – K.L. AASTRUP 1935 OG 1938.

484 Behold os, Herre, ved dit ord
trods dine fjenders løgn og mord,
som styrte vil fra tronen ned
din Søn, vor drot i evighed!

- 2 Bevis din magt, o Jesus Krist,
som alle herrers herre est,
beskærm din arme kristenhed,
dit navn til pris i evighed!
- 3 Vor trøster god, Gud Helligånd,
forén Guds folk i fredens bånd!
Stat med os i vor sidste nød,
led os til livet fra vor død!

MARTIN LUTHER 1542. – DANSK 1556.
N.F.S. GRUNDTVIG 1837. – H.S. PRAHL 1888.

- 1 Bliv forenet, alle hjerter,
søg i Herrens hjerte fred.
Giv vor frelsers tunge smerter
løn i enig kærlighed.
Han vort hoved, vi hans hænder,
han er lyset, vi hans glans,
han vor mester, vi hans venner,
han er vor, og vi er hans.
- 2 Som hans lemmer skal I bære
kærlighedens dragt så ren,
at I kan for brødre kære
selve livet give hen.
Sådan måtte han stå prøve,

485

som udgød for os sit blod,
tænk, hvor dybt det ham bedrøve
må, om I hans vej forlod.

- 3 Kærlighed! Du vil, vi gløde
skal af kærlighedens ild.
O, så væk til liv de døde,
som i trægheds ørk for vild.
Tænd selv kærlighedens flamme,
så at alle klart må se,
vi er af den samme stamme,
ét i vel og ét i ve.

- 4 Lad os tæt forenet blive,
som din Fader er med dig,
lad det ske, at her i live
ingen mere går for sig.
Giv os af den ild at brænde,
som fra dig sin næring får,
at al verden må erkende,
vi hos dig i lære går.

NICOLAUS LUDWIG ZINZENDORF. – F. L. NIELSEN.

486 Halleluja, Guds menighed,
din tak lad opad stige!
Guds Ånd er kommet til os ned,

på jorden er Guds rige.
Vor Herre selv iblandt os bor
ved Helligånden i sit ord
hans kraft skal åbenbares!

- 2 Halleluja, Guds kirkefolk,
dit kald er ikke ringe;
dit liv skal være jordisk tolk
for ordet, Gud vil bringe
til alle tungemål på jord,
til frelse for enhver, som tror
på Sønnen, Jesus Kristus.
- 3 Halleluja, du tjenerflok
med opladt sind og øre,
du får ved Ånden kræfter nok
til Herrens værk at gøre.
Vær vidne om Guds gerning stor
i hjerter, som på Ånden tror
og lever Kristus-livet.
- 4 Halleluja, i Åndens kraft
gudsfolket fremad drager.
Har det en herlig fortid haft,
Gud Helligånd dog mager,
at fremtidsdages herlighed

skal blive større end du ved
til pris for Åndens Herre!

EMIL LARSEN.

487 Flammerne er mange, lyset er ét,
lyset Jesus Kristus,
flammerne er mange, lyset er ét,
vi er ét i ham.

2 Grenene er mange, træet er ét,
træet – Jesus Kristus,
grenene er mange, træet er ét,
vi er ét i ham.

3 Gaverne er mange, Ånden er én,
én i Jesus Kristus,
gaverne er mange, Ånden er én,
vi er ét i ham.

4 Kaldene er mange, Herren er én,
Herren Jesus Kristus,
kaldene er mange, Herren er én,
vi er ét i ham.

5 Lemmerne er mange, kroppen er én,
Jesu Kristi kirke,

lemmerne er mange, kroppen er én,
vi er ét i ham.

ANDERS FROSTENSON 1986.

HENRIK E. FREDERIKSEN 1993.

- 1 Du Herre, før du for os led,
den sidste nat har sagt
de bedste ord, som nogen ved,
om kærlighedens magt.

488

- 2 Påmind os i din menighed,
som har så let til tvist,
at dine venners enighed
var i din bøn til sidst.

- 3 Og bøj så vore stolte sind,
at vi på ydmyg vis
i kærligheden ledes ind,
din kærlighed til pris.

NIKOLAUS LUDWIG ZINZENDORF. – C. W. NOACK.

- 1 Gud Fader tak for nåde stor,
for hvad du gav og giver
til menigheden i dit ord,
når tro mod dig den bliver.
Hav tak for denne menighed,

489

som frem i tro og bøn sig stred
til fremgang for dit rige.

- 2 Du signede din menighed
i årene de mange –
i Ånden kom du til den ned,
hjalp den i kår så trange.
Du talte ord til tugt og trøst,
gav sæden vækst, så der blev høst,
og nåderige dage!
- 3 Det skete tit og mangel gang,
vi grant din nærhed kendte –
vor mund blev fyldt med frydesang
og vore hjerter brændte!
lyslevende blandt os du stod
gav syge fred, gav bange mod,
gav os af Åndens fylde!
- 4 Ved døbefont og nadverbord
i rige bedestunder,
ved kraftens Ånd og ved dit ord,
der skete mangt et under;
så syndere fik hjertefred –
og mange så din herlighed
og måtte dig lovprise!

- 5 Velsign os Gud, det beder vi,
lad nådens kilder rinde,
giv blinde syn, sæt fangne fri,
lad den, der søger, finde.
Lad fremtidsdage kende stort:
Her er Guds hus og Himlens port,
her er du selv tilstede!

EMIL LARSEN.

- 1 Guds igenfødte, ny-levende sjæle, 490
møder vor Fader i syngende flok!
Herrens nyskabninger, I, som fik mæle,
kan i hans lovsang ej øve jer nok.
Lader dog hver sig for Faderen høre,
hvem der kan dejligst hans nåde kundgøre!
Halleluja, halleluja!
- 2 Onde vi vare og døde som stene,
hårde i hjertet som marmor og stål,
det var din mægtige styrke alene,
som os fik reddet og nå'de sit mål,
lod os ved Ånden i ordet fornemme
Frelserens levendegørende stemme.
Halleluja, halleluja!

- 3 Når vi betænker, hvad Faderen tænkte,
da han begyndte at drage os ud,
da han os livet i Midleren skænkte,
smykked os faldne til Frelserens brud,
at han os elskte, os onde, så såre,
må vi hensmelte i kærligheds tåre.
Halleluja, halleluja!
- 4 Hvo vil nu Herrens udvalgte anklage?
Gud os i Kristus retfærdige gør,
her er velsignelsens fylde at smage,
her er Guds nåde og Himlenes dør;
troen brød gennem al angestens pile,
fandt under korset sit fristed til hvile.
Halleluja, halleluja!
- 5 Aldrig kom englene sådant for øre,
før man begyndte Guds harper at slå,
det var for dem så livsaligt at høre,
Himlenes hele forsamling tog på:
Amen! Halleluja! Sejren er vundet,
Jesus sit får, det fortabte, har fundet!
Halleluja, halleluja!
- 6 Op da, I troende, Herrens udkårne,
kender dog Faderens kærlige sind!

Hjertens fortrolige, som hans Enbårne,
trænger i favnen ham tættere ind!
Takker for den uskattérliche ære,
at I hans sønner og døtre må være!
Halleluja, halleluja!

HANS ADOLPH BRORSON 1735. – C.J. BRANDT 1885. – THOMAS LAUB 1896.

- 1 Kirken den er et gammelt hus,
står, om end tårnene falde!
Tårne fuldmange sank i grus,
klokker end kime og kalde,
kalder på gammel og på ung,
mest dog på sjælen, træt og tung,
syg for den evige hvile.
- 2 Herren vor Gud vist ej bebor
huse, som hænder mon bygge,
arke-paulunet var på jord
kun af hans tempel en skygge;
dog sig en bolig underfuld
bygged han selv af støv og muld,
rejste af gruset i nåde.
- 3 Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget af levende stene,
som under kors, med ærlig hu,

491

troen og dåben forene;
var vi på jord ej mer end to,
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.

- 4 Hvor vi end mødes her på jord
frelserens navn at påkalde,
fluks han med ånd og livets ord
kommer med fred til os alle;
nær som sit ord i allen stund,
er han vort hjerte og vor mund,
drot over tiden og rummet.
- 5 Husene dog med kirkenavn,
bygget til frelserens ære,
hvor han de små tog tit i favn,
er os, som hjemmet, så kære;
dejlige ting i dem er sagt,
sluttet har der med os sin pagt
han, som os Himmerig skænker.
- 6 Fonten os minder om vor dåb,
altret om nadverens glæde;
hvor skulle før i tro og håb
Herren vi føle til stede,
end hvor der for os prentet står:

Herren i dag er som i går,
så er og troen og dåben.

- 7 Give da Gud, at hvor vi bo,
altid, når klokkerne ringe,
folket forsamles i Jesu tro
der, hvor det plejed at klinge:
Verden vel ej, men I mig ser,
alt, hvad jeg siger, se, det sker,
fred være med Eder alle!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Lover Herren! han er nær,
når vi sjunge, når vi bede;
samles i hans navn vi her,
er han midt blandt os til stede.
Pris ham, gamle, pris ham, unge!
Pris hans navn, hver barnetunge!

- 2 Herre, vær os evig nær!
Vær os nær, når sol oprinder,
og når sol og stjerneskær
i den dybe nat forsvinder!
Lad din Ånd ej fra os vige,
til vi ser dig i dit rige!

B.S. INGEMANN 1822.

492

493 Velsign, o store, stærke Gud,
din menighed hernede,
at enig den må drage ud
dit rige at udbrede!
Lad Helligånden trænge ind
og sammensmelte alle sind
i lovsang til Guds ære!

2 O, giv dit folk den kærlighed,
der os til enhed tvinger;
så verden ser den herlighed,
du menigheden bringer,
når ét i dig den går sin gang
og synger samme takkesang
for samme rige nåde!

3 Gør os af alt vort eget fri,
lad skillemure falde.
Vis os, at hvad vi lever i
er fælles for os alle:
Én tro, én dåb, én Herre god,
én frelse i det samme blod,
én vej til helligdommen!

4 Foren os i din egen Søn,
foren os, Gud, i ordet;

foren os i den samme bøn,
foren os omkring bordet.
Foren os i vor tro på dig –
du, som er sandhed, liv og vej,
foren os dybt i Ånden!

- 5 Hjælp os, o Gud, at nå dertil
i helligt, enigt virke
på jord at blive det, du vil:
én stor og hellig kirke,
at verden den må se og tro,
Guds kærlighed på jord har bo,
den lever i hans kirke!

EMIL LARSEN 1932.

- 1 Se, o Jesus, til os ned,
os, som her dit ord vil høre,
væk hver sløv samvittighed,
åbne hvert tunghørigt øre!
Bank på hver en synders hjerte,
giv ham over synden smerte.

- 2 Kom, o Jesus, til os ind,
kom og vær blandt os til stede,
kom til hvert et bange sind,
kom med nåde, fred og glæde!

494

Kom til hver, som på dig kalder
og om frelse dig bønfaller!

3 Jesus, kom til hver, som tror,
og som ene dig vil dyrke!
Kom og giv dem af dit ord,
til at stride ret med styrke!
Lad dem Åndens bistand finde,
lad ved dig dem sejer vinde.

4 Kom, o Jesus, vær os nær,
lær os fast ved dig at hænge.
Giv os alle, hver især,
det, hvortil vi hårdest trænge!
Giv os imod verdens pile
ved dit hjerte fred og hvile!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

495 En ny befaling jeg giver til jer,
at I elsker hverandre,
som jeg har elsket jer
at I elsker hverandre,
som jeg har elsket jer.
Derpå skal alle kende,
at I er mine disciple,

om I har indbyrdes kærlighed.
Derpå skal alle kende,
at I er mine disciple,
om I har indbyrdes kærlighed.

JOH. 13: 33-34

496

- 1 Velsignet er det bånd,
som sammenbinder dem,
der fik den samme Helligånd
og går mod samme hjem.
- 2 For Herrens nådestol
vi sammen knæle ned,
og fra den samme himmelsol
vi henter al vor fred.
- 3 Vi deler samme kår
med byrder, sorg og savn,
og efter vore trængselsår
vi går til samme havn.
- 4 Og må vi skilles her,
vi føler hjertesorg,
men mødes hos vor Fader kær
i Himlens lyse borg.

5 Det håb os giver trøst,
mens vi på vejen går –
og spår med mer end englerøst
den salighed, vi får.

6 Fra sorg og nød og strid
og synd vi skal få fred,
når endt er denne trængselstid,
hos Gud i evighed.

JOHN FAWCETT. – ANTON BAST.

497 Du gav os, Gud, din menighed,
du byggede på jord
et hus af svage stene, men
dog stedet, hvor du bor,
et tempel for din herlighed,
en bolig for din ånd,
en bygning som sin styrke har
i kraften fra din hånd.

2 Du gav os, Gud, din menighed,
din øjesten på jord,
et fællesskab, et mødested
for alle dem, som tror,
en nådeplads hvor alle er
hinandens ligemand,

hvor rigdom ikke måles skal
i stilling eller stand.

- 3 Du gav os, Gud, din menighed
som lys og salt på jord,
du gav den liv, du gav den håb,
du gav dit eget ord
som rettesnor for tro og liv,
for myndighed og magt,
men kærligheden dog især
blev den på hjertet lagt.
- 6 Du gav os, Gud, din menighed,
din Kirke her på jord,
et hjem hvor barnet lever trygt
blandt dem, der på dig tror,
en vokseplads for unge sind,
for tankers himmelflugt,
et værksted hvor der formes blidt
med kærlighedens tugt.
- 8 Du gav os, Gud, din menighed,
vi ære vil dit navn,
og takke for din kærlighed
og for din åbne favn,
for skabermagt og trofasthed

imod dit skaberværk.
Vi beder: Gør din menighed
troværdig, god og stærk.

STEFFEN PETERSEN.

DET TILBEDENDE FOLK LOVSANG OG TILBEDELSE

498 Gid jeg med tusind tunger sang
til min genløseres pris,
til nåden, som af hjertet sprang,
til Gud, min konge vis.

2 Du nådens Gud, min Herre stor,
hjælp mig at vidne om
dit navns bedrift på denne jord,
til frelse, ej til dom.

3 I Jesu navn vi finder trøst
det fjerner frygtsomhed;
det synger i hver synders bryst
om liv og lys og fred.

4 Han bryder i mig syndens magt,
han sætter fangen fri,

hans kors har frelse til mig bragt,
hans blod har rensset mig.

- 5 Han taler, lyt nu til det råb:
Lad døde nyt liv få,
giv triste, brudte hjerter håb,
giv tro til verdens små.
- 6 I døve, hør, I stumme, pris,
lad tungen danne lyd,
I blinde, se vor Frelzers lys,
I lamme, spring af fryd.
- 7 Se hen til ham, I folk, og hør,
kend Gud, du faldne slægt:
ved tro han dig retfærdiggør
og fjerner syndens vægt.
- 8 Al synd ved korsets fod bekend:
Guds lam blev ofret der,
en gang Guds søn helt gav sig hen
for alle sjæle her.
- 9 Vågn op af syndens falske fred,
se, nåden lyser frit,
kast al din synd i dybet ned
og vask det sorte hvidt.

- 10 Med Jesus Krist du kende skal
og føle nådens fred,
kom lyt til Himmerigets kald,
kend her Guds kærlighed.

CHARLES WESLEY 1739.- LARS ULRIK JENSEN 1993-2003.

499 Store Gud, vi love dig!
Herre, vi din almagt prise!
Alt dit værk skal bøje sig
og sin mester ære vise.
Du, som i al evighed
var og er og bliver ved!

- 2 Højt i Himlens lyse hal
toner sang af tusind tunger.
Engleskarer uden tal
lydt serafers lovsang sjunger
over alle himle ud;
Hellig, hellig er vor Gud!

- 3 Om din trone flokkes nær
fædre og profeter mange.
Foran dem apostles hær
synger deres nye sange.
Martyrskaren her fra jord
jubler med i himmelkor.

- 4 Vi, der bor i støvets land,
menigheden i det lave,
prøver på, så godt vi kan,
Himlens jubelsang at stave,
priser her med mund og hånd
Fader, Søn og Helligånd,
- 5 Gud! lad end din englehær
love dig for frelsens under!
Lad vor korte pilgrimsfærd
vidne om, hvorhen vi stunder!
Vær vor hyrde her på jord,
til vi samles om dit bord!

GRÆSK 4. ÅRH. LATIN TE DEUM
I. FRANZ 1771. S. WIDDING 1912.

- 1 Alt, hvad som fuglevinger fik,
alt, hvad som efter fugleskik
med sanglyd drager ånde,
lovsynge Gud, for han er god,
han i sin nåde råder bod
på støvets ve og vande.
- 2 Min sjæl, du har af alt på jord
i tanken og din tungen ord

500

de allerbedste vinger,
og friest er dit åndefang,
når dybt du drager det i sang,
så højt i sky det klinger.

- 3 Hvad er vel og på jorderig,
der sammenlignes kan med dig
i trangen til Guds nåde?
Og det var dig, den ledte om,
da med vor Herre hid den kom
på underligste måde.
- 4 Så vågn da op, min sjæl, bryd ud
med lovsangs røst, og pris din Gud,
din skaber og genløser,
som så til dig i nåde ned
og over os sin kærlighed
med Trøsteren udøser!
- 5 Og sig det til hver fugl på jord,
og sig til alle englekor,
hvis sang livsaligst klinger,
at du med dem i væddestrid
vil prise Gud til evig tid
for ånde, røst og vinger!

N.F.S. GRUNDTVIG 1851.

- 1 O, havde jeg dog tusind tunger
og alle toners bedste klang,
hvor skulle sjælens lyst og hunger
til Gud at prise denne gang
oprette sig et paradís
og mætte sig i Herrens pris!
- 2 Bevæges, alle grønne skove,
lad høre, hvert et blad, din lyd,
og hjælper mig min Gud at love,
slår sammen højt til sang og fryd!
I blomster, bøjer eders pragt
at ære med mig Herrens magt!
- 3 Hid, al den del, som sig kan røre
og drager ånde i sit bryst,
hid, hjælper mig min tak at gøre,
og låner mig enhver sin røst
til at ophøje nådens værk,
som har omringet mig så stærk!
- 4 Jeg har i mine levedage
haft mange store prøver på,
at du, min Gud, i fryd og plage
har ført mig; jeg bekende må,

du altid mig ved hånden fik,
når vandene til sjælen gik.

- 5 Bort, både verdens lyst og smerte!
I skal ej trykke mer mit sind,
til Himlen svinger sig mit hjerte
fra eder bort, for tronen ind;
al pris og ære være dig,
trofaste Gud i Himmerig!
- 6 Din godhed skal min sjæl kundgøre
til livets allersidste stund,
ja, når min tunge ej kan røre
sig mere i min svage mund
at prise dig, som den var van,
da stemmer jeg med sukke an.
- 7 Den ringe tak, jeg her kan give,
forsmå dog ej, min sjæleskat!
I Himlen skal det bedre blive,
når jeg får engletonen fat,
i høje kor jeg synger da
evindeligt halleluja.

JOHANN MENTZER 1704.

HANS ADOLPH BRORSON 1742.

- 1 Lovsyng Herren, sol og måne
hver en stjerne Han har tændt.
Lovsyng Herren, høje himmel,
som Han har over jorden spændt.
- 2 Lovsyng Herren, hav som bruser
regn og tåge, sne og tø.
Lovsyng Herren, sten og træer,
blomster og blade, frugt og frø.
- 3 Lovsyng Herren, dal og bakke
bæk og kilde, fisk og fugl.
Lovsyng Herren, kryb og padder,
dyr på marker og i skjul.
- 4 Lovsyng Herren i hans kirke
Han som midt iblandt os bor.
Alt Han gi'r os. Han skal skabe
nye himle, en ny jord!

ANDERS FROSTENSON 1958.

- 1 Fader, du, som med dit ord
skabte rummet og vor jord,
hellighed dit væsen er,
kærligt du på verden ser.

- 2 Jesus Krist, Guds søn, vor bror,
salig den, som på dig tror,
trygt vi går ad ukendt vej,
når vi troligt følger dig.
- 3 Himmelske mysterium
kom og spræng vor tid, vort rum.
Kom Gud Helligånd og bliv
kraften i vor tro, vort liv.
- 4 Hellige Treenighed,
du, som er af evighed,
dig vi synger lov og pris
her og i dit paradis.

BIRGER OLSSON 1986. – LARS ULRIK JENSEN 2000.

504 Du evige klippe, hos dig er der ly,
til dig midt i trængsler vil sjælene fly;
skønt fattig, uværdig, dog trøster du mig,
o, evige klippe jeg kommer til dig.
Kommer til dig, kommer til dig,
o, evige klippe, jeg kommer til dig.

- 2 I sorg og i glæde, i liv og i død,
i armød og sygdom, i angst og nød,

når ondskabens hære vil anfalde mig,
da evige klippe, jeg kommer til dig.
Kommer til dig, kommer til dig,
o, evige klippe, jeg kommer til dig.

- 3 I jordlivet var du min tilflugt, min borg,
hos dig græd jeg ud over synd, over sorg;
når dødsenglen smilende vinker til mig,
o, evige klippe, går jeg til dig.
Går jeg til dig, går jeg til dig,
o, evige klippe, så jeg går til dig.

W. O. CUSHING.

- 1 O, du vor store frelses Gud,
alene til din ære
vi synge vil vor lovsang ud
og hjertets tak frembære!
Du ene var og blive skal
blandt engles skarer uden tal
den evigheds konge.
- 2 Din miskundhed langt overgår
hver tanke, som vi kender;
vi ved, din nåde også når
til alle jordens ender.
Dit ord er lys, dit navn er fred,

505

du selv er evig kærlighed –
dit væsens dybe gåde!

- 3 Du sejershelt fra Golgatha,
der soned al vor brøde,
vi synger dig halleluja,
fordi du for os døde;
thi vi fandt livet i din død,
og hvor der før var bitter nød
er nu så dyb en glæde.

- 4 Ja, tak, o du, vor frelses Gud,
for livet i din nåde,
for sandhedsord og livets bud,
hvorved du os vil råde.
Fra støvet til din tempelhal
vor lovsangstone bæres skal
alene til din ære.

NIELS MANN.

506

Min Gud tilhører æren,
min Gud tilhører æren,
min Gud tilhører æren,
for alt hvad han gør.
Ved sit blod har han frelst mig,
med sin kraft har han fyldt mig.

Ja, min Gud tilhører æren
for alt hvad han gør.

AMERIKANSK TRÆL

- 1 O, store Gud,
når jeg med undren skuer
naturens rigdom,
herlighed og pragt
og stjerners tal på
himmelhvælvets buer
og alle ting, din stærke hånd har skabt.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!

507

- 2 Engang du naglet
blev til korsets planke,
og tornekronen
selv du bar for mig.
Fra evighed
det var din store tanke,
at du på korset ville ofre dig.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!

Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!

- 3 Når tidens tåger
engang er forsvundet,
og vi med skaren
rundt om tronen står,
vi priser dig for frelsen,
vi har vundet,
vor lovsang aldrig nogen ende får.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o, store Gud! o, store Gud!

CARL BOBERG 1885.

508 Himmelen synger af glæde.
Halleluja!
For vores liv, dit og mit,
de skinner i glansen fra Gud.
Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja.

- 2 Himmelen synger af glæde.
Halleluja!
For vores liv, dit og mit,

bli'r ét i Guds kærlighed.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

- 3 Himmelen synger af glæde.

Halleluja!

For vores liv, dit og mit,

skal altid forkynde om Gud.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

P. SOSA.

- 1 Der er en forsoner

Jesus Krist Guds søn.

Han er hellig og retfærdig

fylدت af evig kærlighed.

Tak, o Far i himlen

du sendte os din søn

og efterlod din Ånd på jorden

til dit rige bryder frem.

- 2 Jesus min forløser

du min Gud og frelser,

du er Kristus, du Guds lam

sonede min synd og skam.

509

Tak, o Far i himlen
du sendte os din søn
og efterlod din Ånd på jorden
til dit rige bryder frem.

- 3 Når jeg står for tronen
fuld af fred og undren
vil jeg der med liv og glæde
prise ham i evighed.
Tak, o Far i himlen
du sendte os din søn
og efterlod din Ånd på jorden
til dit rige bryder frem.

MELODY GREEN
CHR. ALSTED 1997.

510 Løft korset højt,
forkynd hans kærlighed,
så hele verden ser,
hans herlighed.

- 1 Kom, kristne, ophøj
sejrens stærke tegn,
for alt Guds folk som,
bor i denne egn.
Løft korset højt,

forkynd hans kærlighed,
så hele verden ser,
hans herlighed.

- 2 Giv Kristus æren
for vort liv, vort håb,
lad sangen nu stige,
blive til et råb!
Løft korset højt,
forkynd hans kærlighed,
så hele verden ser,
hans herlighed.

- 3 Opstandne Herre,
drag, som du har sagt,
os alle til dig,
til din nådepagt.
Løft korset højt,
forkynd hans kærlighed,
så hele verden ser,
hans herlighed.

- 4 Da skal vor lovsang
ingen ende få,
til alle tider
skal det tegn bestå.

Løft korset højt,
forkynd hans kærlighed,
så hele verden ser,
hans herlighed.

G. W. KITCHIN OG M. R. NEWBOLT. – OLE BIRCH.

- 511 O, Jesus, du vor glædes grund,
for hvem, fra hjerte og fra mund
vor pris vi sjunge ud –
stadfæst os i din nådepagt
og klæd vor lovsang i en dragt,
så den kan nå vor Gud!
- 2 Når på dit værk vi lægge hånd,
lad ét os fylde sjæl og ånd;
din ære – ikke vor!
Din ære være mål og med
for hver en kamp, hvert mødigt fjed,
som for din sag vi går!
- 3 Din pris, vor store fælles Gud!
lad yndeligt os sjunge ud
i liflig harmoni!
Forklar dig selv for troens blik –
og hver en evne, som vi fik,
skal festligt stemme i!

- 4 Med ærefrygt og fryd i sind
hjælp os, vort liv at vie ind
din kærlighed til pris;
og løft i dødens stund engang
til himmelsk harmoni vor sang
på alle helgens vis!

CHARLES WESLEY. – ALBERTA ELTZHOLTZ.

- 1 Jeg lover dig, min Gud,
fordi du satte min fod
på frelsens klippe.
Jeg lover dig min Gud,
fordi du holder mig fast,
når alt vil glippe.
Fyld hele jorden med lovsang,
for Guds alene er æren.
Lad alle folk forenes
i et mægtigt jubelkor;
Guds er al æren og fred på jorden
Guds er al æren og fred på jorden
Guds er al æren og fred på jorden
– fred i hver sjæl, som tror.
- 2 Jeg priser dig, min Gud,
for du har lagt i min mund
en sang af glæde.

512

Jeg priser dig, min Gud,
fordi du også er nær,
når jeg vil græde.

Fyld hele jorden med lovsang,
for Guds alene er æren.

Lad alle folk forenes

i et mægtigt jubelkor;

Guds er al æren og fred på jorden

Guds er al æren og fred på jorden

Guds er al æren og fred på jorden

– fred i hver sjæl, som tror.

- 3 Jeg takker dig, min Gud,
fordi du giver mig håb
og mod på livet.

Jeg takker dig, min Gud,
for al den fred og frihed,
du har givet.

Fyld hele jorden med lovsang,
for Guds alene er æren.

Lad alle folk forenes

i et mægtigt jubelkor;

Guds er al æren og fred på jorden

Guds er al æren og fred på jorden

Guds er al æren og fred på jorden

– fred i hver sjæl, som tror.

TYSK. – PETER STEINVIG.

- 1 Salige vished, Jesus er min!
Han er min hyrde, kalder mig sin.
Salige vished, alting er vel.
Jesus har købt mig, legem og sjæl.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.
- 2 Alting jeg gav ham, alting jeg vandt,
evighedsdagen herlig oprandt.
Himlen er åben, engle fra Gud
bringer til jorden kærligheds bud.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.
- 3 Nu kan jeg hvile fuldkommen glad,
sjælen kan nyde himmelens mad.
Hjertet er rensset, skylden betalt,
selv er jeg intet, Jesus mit alt.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.
Han er min glæde, han er min sang.
Ham vil jeg prise livsdagen lang.

FANNY J. CROSBY 1873.

514

TAIZÉ - ZGORSK.

Hal-le-lu-i-a, hal-le-lu-i-a,

hal-le-lu-i-a. Gud til-hør-rer æ-ren!

Hal-le-lu-i-a, hal-le-lu-i-a,

hal-le-lu-i-a. Gud til-hør-rer æ-ren!

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The lyrics are in Danish. The first system shows the vocal line with the lyrics 'Hal-le-lu-i-a, hal-le-lu-i-a,'. The second system shows the vocal line with the lyrics 'hal-le-lu-i-a. Gud til-hør-rer æ-ren!'. The third system shows the vocal line with the lyrics 'Hal-le-lu-i-a, hal-le-lu-i-a,'. The fourth system shows the vocal line with the lyrics 'hal-le-lu-i-a. Gud til-hør-rer æ-ren!'. The piano accompaniment consists of chords and single notes, providing a harmonic background for the vocal line.

Ære være Gud Fader!
 Ære være Guds Søn og Helligånd!
 Som det var fra begyndelsen
 og skal bestandig blive
 i evighed. Amen! Amen!

515

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.
 LUK. 2,14 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

516

Glo - ri - a, glo - ri - a,
 Æ - re og pris, æ - re og pris

in ex - cel - sis De - o!
 væ - re Gud i det hø - je!

Glo - ri - a, glo - ri - a,
 Æ - re og pris, æ - re og pris,

al - le - lu - ia, al - le - lu - ia!
 hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

517

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDRIKSEN / J.E. FREDRIKSEN.
GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Bless the Lord, my soul, and
Lov - pris Gud, min sjæl, for

bless God's ho - ly name. ____
hel - ligt er hans navn. ____

Bless the Lord, my soul, who
Lov - pris Gud, min sjæl, han

leads me in - to life.
le - der mig til liv.

Tak for alt du har gjort for mig. 518
Din kærlighed den er stor.
Når jeg føler mig svag i mig selv,
får jeg kraft af dit ord.
For du er klippen, som altid, altid står fast,
selv når det stormer omkring.
Ja, du er klippen, som altid, altid står fast,
selv når det stormer omkring.

UKENDT FORFATTER

- A Herren velsigne dig og bevare dig, 519
lade sit ansigt lyse over dig,
løfte sit ansigt mod dig
og gi' dig fred, fred. Amen.
- B Herren velsigne dig og bevare dig,
lade sit ansigt lyse over dig,
og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig
og gi' dig fred. Amen.

4.Mos. 6, 24-26.

Pris ske al nådens giver stor! 520
Pris ham al skabningen på jord!
Med engle hos Guds højre hånd
pris Fader, Søn og Helligånd!

THOMAS KEN. - KARL SCHOU.

HELLIGDAGEN

521 Denne er dagen, som Herren har gjort,
den skal hans tjenere fryde.
„Op han i dag lukked Himmerigs port“,
så skal hver søndag det lyde;
thi i dens hellige timer
herlig af graven opstod Guds Ord,
nådig fra Himlen Guds Ånd nedfor;
ved I nu, hvorfor det kimer?

- 2 Frels da nu, Herre, giv lykke og held,
værket i dag er dit eget!
Lad millioner dig takke i kvæld,
for du dem har vederkvæget!
Ja, lad dem prise med glæde
Ånden, som taler og trøster frit,
folket velsigner i navnet dit,
viser, din fred er til stede!
- 3 Herre, vor Gud, ja besøg os i glans,
hvor i din kirke vi mødes!
Tungerne binde dig krans over krans,
alt som vort hjerte oplødes!
Højtiden vokse med dagen!
Påske og pinse udsprang af jul,

så lad og glæden af tro i skjul
spørge forgæves om magen!

- 4 Ja, lad så virke ved dåb og ved bord,
livets de glødende tunger,
at det kan høres, din Ånd og dit ord
er det, som taler og sjunger!
Lad os det føle og smage:
Ånden er bedre end kød og blod,
Herren er liflig og ejegod,
kristne har kronede dage!

N.F.S. GRUNDTVIG.

- 1 Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!
- 2 Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.

522

- 3 Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.
- 4 Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!
- 5 Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!
- 6 Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,

så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

- 7 Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

NORDISK DAGVISE 14. ÅRH. – DANSK 1569.

N.F.S. GRUNDTVIG 1826 OG 1846.

- 1 Din kraft, Guds menighed –
dit hjerte og din glæde,
er troens hem'lighed
at Kristus er til stede:
Bag bøn og salmesang,
ved dåb og altergang,
som den, der tvivlen brød,
skønt ordet fattigt lød.

523

- 2 Han står der ved hver dåb,
ta'r mod forældres glæde.
Og når med tro og håb
vi ser han er til stede,
så får de store ord,

som vi kun glimtvis tror,
påny hans myndighed –
et dyb af kærlighed.

- 3 Han dækker alterbord,
og skønt det er en gåde,
så bliver ved hans ord
lidt brød og vin Guds nåde.
Det brudte bliver helt,
når brødet bliver delt,
og blodet bli'r til vin,
vor skyld Han ta'r som sin.

- 4 Derfor med håb og tro
vi samles i hans kirke.
Han lader livet gro –
velsigner ugens virke.
For al dens slid og jag
får vi en helligdag –
alt brugt vi bær herhen,
får vi som nyt igen.

NIELS JOHANSEN

524 Søndag er vor Herres dag,
ikke dog, som dårer mene,
som om salighedens sag

var den ugedags alene,
men Guds-lyset og Guds-livet
Herren os på den har givet.

- 2 På en søndag englehånd
vælted bort den sten i haven,
hvor, i døds og mørkes bånd,
lys og liv var lagt i graven,
men stod herlig op af døde
i en søndags morgenrøde.
- 3 På en søndag Gud sin Ånd
sendte med de lue-tunger,
som, trods alle tungebånd,
lydt udråber, favrt udsjunger
nåden, som al nød opvejer,
lysets kamp og livets sejer.
- 4 Vær velkommen, Herrens dag
med de store fortids-minder!
I dig finder velbehag
alle kristne mænd og kvinder,
og Guds Ånd ta 'r helst til orde
på den dag, som Herren gjorde.

N.F.S. GRUNDTVIG 1853.

I dag vor takkebøn
mod Gud skal stige,
fordi han gav sin Søn,
og vi blev rige.

I Kristus blev Guds kærlighed os givet
Syng højt i tak til Gud,
som sendte glædesbud
og gav os livet.

- 2 I Herrens hus vi fred
og glæde finder.
Her er et stille sted,
hvor lyset skinner.
Når angst og uro vil vort livsmod kue,
da mødes vi med Gud
og sendes atter ud
med livets lue.
- 3 Vi vove vil at tro,
at i Guds kirke
skal kærligheden gro
og Ånden virke.
Der sprænges mure, grænser overvindes,
når vi tør tro på Gud
og gå frimodigt ud,
hvor mørket findes.

- 4 Vor Gud, du takken får
for lyset, livet
og for de gode kår,
som vi fik givet.
Du elsker hver en skabning i din verden.
Hvis villigt vi går bud,
så følger du os ud
i dagens færden.

GRETHE BORGES 1986.

- 1 Du, som freden mig forkynder,
du en frelser, jeg en synder,
du med amen, jeg med bøn,
du med nåden, jeg med skammen,
ak, hvor vi dog passer sammen,
du Guds Salvede, Guds Søn!

526

- 2 Derfor steg du fra det høje,
at Guds nådes tempelfløje
favne må den ganske jord, –
tag da også her din bolig,
giv, at vore hjerter trolig
favne må dit livsens ord!
- 3 Giv de røster, som skal lyde
med Guds julebud at fryde,

med hans liv at bøje trods,
sandt dit billed os at male
og til viljerne at tale,
kun til vilje aldrig os.

- 4 Giv så os med ild på tunge
tak og lovsang dig at sjunge
for det ord, som til os lød,
først at lytte, så at lyde,
med vort adamsliv at bryde,
tjene dig i liv og død!

CHR. RICHARDT 1880.

527 Hyggelig, rolig,
Gud, er din bolig,
inderlig skøn.
O, hvor mit hjerte
længes med smerte, sukker i løn
efter at gæste din helligdom prud,
efter at bo hos den levende Gud!

- 2 Godhedens kilde!
Årle og silde
gæstmild er du;
ved dine sale
spurv møder svale,

kom det i hu!
Som ved dit alter den kvidrende fugl,
und i dit tempel din tjener et skjul!

- 3 Lykkes og trives,
styrkes, oplives
skal dine små,
vokse i kræfter,
stige derefter,
højeloft nå,
himle, hvor øjet, som græder ej mer,
Herren, vor Gud, i sin herlighed ser!
- 4 Tusinde døgne,
verdslige, søgne,
gyldne for kød,
kan de vel ligne
en dag af dine,
som vi dem nød,
når under sang med dit vingede ord
sjælen af by over stjernerne før?
- 5 Ej vil jeg bytte,
Gud, i din hytte
tiggerens plads
bort for det sæde,

stolte beklæde
højt i palads;
godt ikke fattes, hvem du haver kær,
lavt er ej bænket, hvem Gud sidder nær.

N.F.S. GRUNDTVIG.

528 Gud, riv os ud af tidens jag,
så vi på denne hviledag
for dig kan være stille.
Og gør os åbne, så dit ord
kan fæste rødder i vor jord
og ikke gå til spilde.

2 Du kommer til os, og vi ber:
lad alt, som her i kirken sker,
gi' kraft til nye dage.
Dit liv er vort, vor død er din,
du kommer til vort lave trin
og deler al vor plage.

3 Vi samles her i alles sted
og bærer verdens bøn om fred
til dig, som altid hører.
Gud, tag os til dit hjerte ind,
giv, at vi varmen fra dit sind
ud i vor hverdag fører.

SVEIN ELLINGSEN 1965 - HELGE DAHN 1977

- 1 I går var hveden moden,
i dag står skoven hvid,
om lidt vil lærker kvidre
om sol og forårstid.
Der råbes mellem grave
om nu'ets evighed,
mens vinden lægger støvet
til ro et ukendt sted.
- 2 Vi tæller vore dage,
der hober sig til år,
og stædigt vokser stakken
af det, vi ikke når.
De store ord bli'r mindre,
og planer hentes ned
fra flugt mod morgenstjerner
til døsig aftenfred.
- 3 Derfor – på ugens morgen
må vi her hen igen,
hvor kirken åbner døren
som for en gammel ven.
Og ord får atter mening,
skønt vi har slidt dem ned,
kan de forundret synge
om håb og kærlighed.

4 Her døber vi de spæde,
vi knytter hjertebånd
og beder, at de døde
må leve i Guds hånd.
De lærte os om troen,
der rakt fra slægt til slægt
gi'r ordet hjertets visdom
og eftertankens vægt.

5 Om alle vore drømme
forsvinder i det blå,
og skyggerne bli'r lange,
og mørket banker på,
skal kirken stædigt vidne
om troen, der består
og føjer dage sammen
i evighedens år.

SALME 90 - L. SMEDEGAARD ANDERSEN.

530 Under din kærligheds himmel
vælder den nye dag ud
over din menneskevrimmel,
her har du villet os, Gud,
sårbare i vore kroppe,
varmet af solen deroppe.
Det er opstandelsesdagen!

- 2 Udstråling af dine drømme
alt hvad der lever og gror,
af dine kærlighedsstrømme
skabte du himmel og jord,
stenen der ruller mod stranden,
mennesker vendt mod hinanden.
Det er opstandelsesdagen!
- 3 Da du blev Menneskesønnen,
rørte du os med din hånd,
lærte os Fadervor-bønnen,
lad nu din Hellige Ånd
samle os under din nåde,
løse din kærligheds gåde.
Det er opstandelsesdagen!
- 4 Tænk, om det hænder en broget,
adsplittet menneskehed,
at vi på kærlighedssproget
taler os ind til din fred,
større er da end forstanden
livet, vi har med hinanden.
Det er opstandelsesdagen!
- 5 Menneskelykke at være
hvor du har villet os, Gud.

Herfra skal hver af os bære
hele din kærlighed ud
under din vidåbne himmel,
ud mod din menneskeverimel.
Det er opstandelsesdagen!

LARS BUSK SØRENSEN 1991.

KIRKENS LIV OG TJENESTE DÅB

- 531 O, lad din Ånd nu med os være,
vor Jesus Kristus, Herre sød,
så børnene, vi til dig bære,
må døbes til din sejer-død!
- 2 Vi efter dig dem her opkalde,
o, lad dem i dit navn opstå!
Om end de snuble, ej de falde,
men fare fort og målet nå!
- 3 Er løbet langt, lad dem ej mattes,
gråhærdet tjener kom i hu!
Er løbet kort, lad ej dem fattes
en plads, hvor hjemme selv er du!

- 4 O, skriv dit navn i deres hjerte
og deres i din højre hånd,
så de med dig har fryd og smerte
tilfælles i den Helligånd!
- 5 For vuggen lyde engletoner,
lad dem ej dø på gravens bred!
Alt som du korser, så du kroner,
i skyggedalen du går med.

JAMES ALLEN 1757. - THOMAS BECK 1782.

EDWARD BICKERSTETH 1833. - N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 1 Tag mod det barn, o Gud,
vi bringer på dit bud.
Du rører dåbens vande!
Det ord skal evigt stande:
De små lad til mig komme,
de er de sande fromme.
- 2 Tag du dit barn i favn
og hvisk du selv dit navn
ind i dets sind og hjerte,
og lad ej lyst, ej smerte
det nogen tid forglemme,
at det hos dig har hjemme.

532

- 3 Du pagten holde vil,
så giv da nåde til,
dit barn den ej skal svige,
men holde ved dit rige.
Giv du dit lys i sinde,
din Ånd i hjertet inde.
- 4 Forenet med din Ånd
tag du dets svage hånd
og før det ved din nåde
igennem fryd og våde,
til engang dag er omme,
det hjem til dig skal komme.

NIELS MANN.

533 Når du ser en dråbe glimte
til dig fra et dugvådt spind,
ser du mer end selve dråben,
hvis du har et åbent sind.
På en tråd, der er så spinkel,
at den brister for et strå,
kan den bære hele solen,
hele himlens dybe blå.

- 2 Når du ser små dråber falde
ned i døbefontens fad,

ser du mer end selve vandet:
du ser to, som følger ad.
For de dråber bærer løfter
om en fremtid nær ved Gud,
båret frem til tro og glæde,
indtil livets lys går ud.

- 3 Alle dråber søger sammen
til et væld af lys og vand,
strømmer frem mod større sunde,
havet bruser mod hver strand.
Også vi skal sammen søge
frem imod Guds riges kyst,
spejle solens morgenrøde,
når den stiger op i øst.

HOLGER LISSNER 1978.

- 1 Han, som på jorden bejler
til troskab uden svig,
når vi kun vil, besegler
sin pagt om Himmerig.
Han døber med den Helligånd
på ord, som aldrig fejler,
han rækker os sin hånd.

534

- 2 Den hånd, som fra afgrunden,
hvor syndens sold er død,
os fører ind i lunden,
hvor livets lyst er sød,
den fører os til Herrens bord,
med hjertet og med munden
at smage nådens ord.
- 3 Den hånd med bibelstaven
os trøster i al nød,
den lukker op Guds-haven
for os i liv og død;
engang den bryder gennem sky
og vinker op fra graven
vor krop med kjortel ny.
- 4 Den hånd hvert hoved kroner
med evighedens guld,
som Jesus, vor forsoner,
på jord var tro og huld;
med frydesang der skabes da
et hav af Himmel-toner,
et fuldt halleluja.
- 5 Halleluja for hånden,
som Herren os har rakt!

Halleluja for Ånden,
som livet os har bragt!
Halleluja for ærens krans,
for hvilen efter vånden,
for glæden i sin glans!

N.F.S. GRUNDTVIG 1843 OG 1845.

- 1 Vi kommer, Jesus, til din dåb.
Hos dig vi henter mod og håb,
alene er vi svage.
Her gi'r du os dit ord derpå,
at du vil være med de små
i dag og alle dage.

535

- 2 Al magt i himmel og på jord
blev givet dig. Kun med ét ord
gør du for Gud os rene.
Plant kærligheden i vort sind.
Og pod os, Herre, i dig ind
som dine nye grene.

JOHANNES JOHANSEN 1995.

- 1 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det var Guds-ordet i gamle dage
til det folkefærd uden mage,
som bar på vor Herres moder hos sig.

536

- 2 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det var Guds-ordet i tidens fylde,
da han fødtes, som engle hylde,
da Jomfru Marie ham bar hos sig.
- 3 Alle mine kilder skal være hos dig!
genlød røsten fra Himmel åben,
Fader-røsten ved Jesus-dåben:
Min Søn! Jeg har velbehag i dig.
- 4 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det er Guds-ordet i nådens dage
til det bad, som er uden mage,
Ånds-badet, vor Herre bar i sig.
- 5 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det er Gud Faders den høje tale
til den dåb, som i jordens dale
vor Herre han bærer skjult i sig.
- 6 Alle mine kilder skal være hos dig!
Af dig genfødes skal jord og himmel,
folks og tungers og stjerners vrimmel
med alt, hvad jeg evig bar i mig!

N.F.S. GRUNDTVIG 1856-60

- 1 Over denne højtidsdag
ønsker vi Guds glæde;
ønsker, at vor Herre Krist
frem ad livets veje dig må lede!
- 2 Måtte du på denne dag
mærke i dit hjerte,
Helligåndens lueild
tænde troens underfulde kerte.
- 3 Må Guds nåde gærde dig,
så på alle veje
barnetrygt du vandrer frem
med Guds rige fred som hjerteeje!
- 4 Herrens åsyn lyse fred
fra sit Himmerige,
lyse for dig, at du ej
fra hans kongevej et hårsbred vige!

EMIL LARSEN.

- 1 Hvor er det en sølsom nåde stor,
at vi må Guds husfolk være,
må samles om font og nadverbord
og dele Guds ord, det kære

for sammen at stå i kærlighed
til Jesu, vor frelsers ære.

- 2 Velkommen i Jesu Kristi navn
til samfund med Herrens venner.
Gud være jer nær i fryd og savn,
så han jer for sine kender.
Han hjælpe, at I må blive tro,
til dagenes veje ender.

NIELS MANN.

- 539 Du lille barn vi bærer dig
til Jesu Kristi favn.
Han elsker dig, velsigner dig,
og kalder dig ved navn.
- 2 Fra moders liv han skabte dig,
han gav dig liv og ånd,
du er hans barn, han leder dig
og tager dig i hånd.
- 3 Vi bringer dig til Jesu favn,
fordi han selv har sagt:
At alle børn tilhører ham,
hans ord, det står ved magt.

- 4 Du underfulde lille barn
velkommen til vor jord,
vi giver dig vor kærlighed
i gerning og i ord.
- 5 Vort liv på jord er farefuldt,
men han som skabte dig
har hele verden i sin hånd
og leder dig på vej.
- 6 I Jesu navn velsignet vær,
tag mod hans kærlighed.
Du lille barn – Gud give dig
sin nåde og sin fred.

OLE BÆKGAARD 1991.

- 1 Vor Herre ta ´r de små i favn,
dem skal I ikke hindre!
Det er jo Jesu blik, vi ser
i barneøjne tindre!
- 2 For i Guds hånd og i hans Ånd
er menneskene lige,
og genfødt nu ved ord og vand
tilhører du Guds rige.

540

- 3 Barnlille, Gud omarmer dig
og løfter dig i dåben,
for du blev døbt i Jesu navn,
og livets dør står åben.
- 4 Vi magter ikke livet selv,
men legemligt er Ordet
tilstede: Gud forbarmer sig
i Krist ved nadverbordet.
- 5 Du lille barn, vær hjemme her
i kirkens lyse indre,
hvor pagtens ord, trods alt der sker
på jord, skal overvintre!
- 6 Så ta´r vi vare på de små,
den gode Gud har givet.
Dem følge tillid, mod og tro,
at de må leve livet!

JØRGEN GUSTAVA BRANDT 1986.

541 Fylt af glæde over livets under,
med et nyfødt barn i vore hænder,
kommer vi til dig, som gav os livet.

- 2 Fyldt af bæven foran ukendt fremtid
lægger vi vort barn i dine hænder.
Det, som sker i dåben, gør os trygge.
- 3 Fyldt af undren er vi i din nærhed.
Du, som bærer verdensrummets dybder,
venter på de små og tar imod os.
- 4 Ved dit værk, ved kærlighedens vilje,
er vi født på ny til liv i Kristus,
til et åbent liv i tro og tillid.
- 5 Og ved tidens grænse lever fortsat
dine løfteord ved døbefonten,
dåbens lys er tændt, når livet slukkes.
- 6 Større rigdom, end hvad ord kan rumme,
har du givet os ved dåbens gave.
Herre skænk os troen fuld af glæde!

SVEIN ELLINGSEN 1971. – STR. 1-5: JENS KRISTIAN KRARUP 1974.
STR. 6: JENS LYSTER 1978.

- 1 Jesus er børnenes bedste ven,
han skærmende hos dem går
fra time til time, fra dag til dag
i de frejdige barndomsår.

542

- 2 Jesus er børnenes bedste ven,
han skænker dem hjem og brød,
sin nåde på jord til et helligt liv
og en herlig og salig død.
- 3 Jesus er barnets den bedste ven,
han leder det fjed for fjed,
bevogter om dagen dets travle leg
og dets leje i nattens fred.
- 4 Jesus er børnenes bedste ven,
han bar deres synd og savn;
han elsker at høre i sang og bøn,
at de stammer hans frelsers navn.
- 5 Jesus er børnenes bedste ven,
hvor end de skal bo på jord;
han vil, når de dør i Guds kærlighed,
dem forsamle om Himlens bord.
- 6 Børnenes ven, som til os steg ned!
Jeg længes at ligne dig,
at skænke til alle den kærlighed,
som selv du har skænket mig!

ENGELSK. ALBERTA ELTZHOLTZ.

NADVER

543

- 1 Jeg kommer, Herre, til dit alter,
som den fortabte søn kom hjem.
Se ej på mig og mine pjalter,
din bryllupsklædning dækker dem.
Se kun på ét: jeg er herinde
for selv at findes og at finde.
- 2 Du så, hvor slet jeg holdt til råde
med alle de betro'de pund;
nu kommer jeg og trygler: Nåde!
min sjæl er syg, gør du den sund;
tal til mig med den hyrdestemme,
jeg aldrig helt har kunnet glemme!
- 3 Jeg ved det godt, jeg ligner ranken,
som ikke sætter modne bær,
men luk ej øret for min banken,
og tag mig, Jesus, som jeg er!
Af dig kan jeg få nye kræfter,
så jeg kan bære frugt herefter.
- 4 Und mig en plads ved nadverbordet,
længst borte, når jeg blot er med;
før har jeg følt, at frelserordet

kan nå det mest forborgne sted;
gentag, at det er ej for silde
for den, der har begyndt at ville!

- 5 Så giv mig ej, hvad jeg fortjener,
ved korsets fod jeg søger læ;
det røkkes ikke, skønt jeg læner
mit trætte hoved mod dets træ.
Der kan jeg se, at når du kommer,
er det som frelser, ej som dommer.

J. PAULLI.

544 Det er fredens røst, der lyder,
Herre, ved dit nådebord,
det er pagtens kalk, du byder,
rakt os med forsoningsord,
på det store skyldnerbrev
dine lidelser du skrev;
midler mellem Gud og jorden,
du har stillet dommens torden.

- 2 Det er nådens brød, vi tage,
uden tak tør ingen gå,
ydmygt lader jeg tilbage
verdens ros, jeg bygged på,

lægger på dit offerbord
fromme løfter, angersord,
det er alt, hvad jeg kan give;
styrk mig, at jeg tro må blive!

- 3 Det er livets drik, vi smage,
dødens bæger tømte du,
over jordens syndedage
ser jeg ind i Himlen nu:
Hvor er hjertets frygt og nød?
Gud vil ingen synders død:
Frelser, som her er til stede,
hisset venter jeg din glæde!

UKENDT FORFATTER.

- 1 Mindes vi en fuldtro ven
i det fjerne alle dage,
ønskende, han snart igen
vende må med fryd tilbage;
Frelser, i din menighed,
skal dit minde vare ved.
- 2 For vor synd du sank til jord,
gik for vores skyld i døden,
til vort gavn du højt opfor,

545

kommer os til hjælp i nøden,
bad os selv udtrykkelig:
Venner mine, mindes mig!

- 3 Når da om dit nadverbord
trindt og tæt vi tage sæde,
med den tro, at i dit ord
du er sandelig til stede,
mindet gløder i vort bryst,
har på tungen englerøst.
- 4 Jesus Kristus, fuldtro ven,
skab da i os hjerter fromme,
som, indtil vi ses igen,
vil dig altid ihukomme,
søge livet i dit navn,
finde glæden i din favn!

G. T. NOEL. – N.F.S. GRUNDTVIG.

546 Vor Herres Jesu mindefest
den højtid er, som glæder bedst;
thi hvor han kommes ret i hu,
lyslevende han er endnu.

- 2 Vær, Jesus, da mit liv, min lyst,
den skjulte perle i mit bryst!

Vær du min trøst, vær du min fred,
vær du mit lys, min salighed!

- 3 Et lys, som aldrig bliver slukt,
en blomst, som altid sætter frugt,
en videnskab, som Gud kun ved,
er livet i din kærlighed.
- 4 Den hilser mildt som morgenrød,
den brænder klart som solens glød,
den døber støv med glædens dåb,
den føder herlighedens håb.
- 5 Den føder hjertens kærlighed
til dig, som for os døden led,
den føder kundskab evig sand
om livets lys og livets land.
- 6 Kun hvo som elsker, kender Gud
og dig, hans hjertes sendebud,
hans Ord, hans billed og hans Søn,
hans jævnlige i lys og løn.
- 7 Som Faderen, så ærer dig
hvert englekor i Himmerig,

og som du elskes her på jord,
af støv opelskes englekor.

- 8 Så bryd da ud i fryderåb,
du gamle tro, du unge håb!
og du, som ej af alder ved,
du evig glade kærlighed!
- 9 I Jesu navn syng Jesu pris
i ørken og i Paradis,
alt, hvad som tunge har og røst,
alt, hvad som hjerte har i bryst!
- 10 Halleluja for Herrens bord,
i Himlen hist, og her på jord!
Halleluja! stig op, stig ned
for Jesus, i al evighed!

N.F.S. GRUNDTVIG 1843 OG 1845.

547 Jesus, ved dit bord du bænker
alle, som vil være med,
hvor du løser slavelænker,
hvor du bryder hovmod ned.
Her er plads til ungdom, alder,
små og store, ussel, fin.

Søstre, brødre du os kalder,
deler med os brød og vin:

- 2 „Dette er min krop, som bliver
brudt for verden – tag imod! –
Dette er den pagt, jeg skriver
med mit eget hjerteblod.
Fri er hver, som til mig kommer,
skyldens byrde jeg jo bar.
Mente du, at Gud var dommer? –
ved mit bord er han din Far!“
- 3 Jesus, tak, du har os givet
plads ved kærlighedens bord.
Du, som for os ofred´ livet,
lever her i Ånd og ord.
Send os med dit sind at dele
kærlighedens brød og vin
med vor verden, til den hele
ved dit komme bliver din.

SØREN P. GRARUP 1987.

- 1 Jesus Krist, du gav mig livet,
dødens magt du overvandt;
ved dit bord du mig har givet

548

salighedens visse pant.
Styrk du mig i bøn og tro!
Giv mig fred og sjælero!
Gør, at jeg din ære fremmer,
over dig mig selv forglemmer!

ÅMILIE JULIANE AF SCHWARZBURG-RUDOLSTADT 1685.

BIRGITTE KAAS 1734. – OVE MALLING 1798. – N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

- 549 Vi kommer på dit ord.
Du har jo selv os sagt,
at du os møder ved dit bord
i nådens glade pagt.
- 2 Vi lukker op hver dør
til hjerte og til sind,
så du, som frelsens under gør,
Guds Lam, kan komme ind.
- 3 Hvor du er, er der fest;
vi véd, at du er her
og byder glæde til hver gæst,
som ventende du ser.
- 4 Du, glædens kildespring,
du, som er Gud og mand:

din herlighed og glæde bring,
som ord ej tolke kan.

- 5 Vi himlens mad vil få!
Send os ny manna ned!
Og lad der på vort banner stå:
Vor Gud er kærlighed!

CHARLES WESLEY. – ARNE O. HANSEN. – IVAN CHETWYND.

- 1 Aftenen var kommen,
sig stilheden lagde
hellig om Frelserens
kreds med sit skær,
salmen var sunget,
og hvad han så sagde,
aldrig, o hjerte,
du glemmer det her!
Brødet han tager,
det bryder og beder,
giver det hen
med det hellige ord:
Det er mit legem,
som gives for Eder,
til min hukommelse
går til mit bord.

550

- 2 Tog så med andagt
han kalken i hænde,
så til sin Fader
og takked og bad,
rakte den derpå
ved måltidets ende
til sine venner,
som tavse der sad:
Dette er pagtens
den nye, som bydes,
troende drikker
nu alle deraf.
Det er mit blod,
som for verden udgydes,
drikker og mindes
den nåde, jeg gav.

JULIUS CHRISTIAN GERSON.

551 Gud dit folk er vandringsfolket,
selv du midt iblandt os går.
Du os leder og os styrker,
når vor vej bli'r lang og hård.
Brød fra himlen, brød fra himlen
af din faderhånd vi får,
af din faderhånd vi får.

- 2 Giv os livets vand af klippen.
Synlig for os altid vær –
røg om dagen, lys i natten
lad os vide du er nær
på vor vandring, på vor vandring.
Du er evigt, den der er
Du er evigt, den der er.
- 3 Led dit folk til alle tider,
før os frem og vær vor vej.
Giv os vished at vor færd
er en pilgrimsvej til dig.
Lad vor lovsang, lad vor lovsang
højt mod himlen løfte sig,
højt mod himlen løfte sig.

W. WILLIAMS. – ANDERS FROSTENSON.

CHARLOTTE THAARUP 2005.

- 1 Brødet er ét, uddelt til alle,
frugt af markernes jord.
Herren er én, givet til alle,
her ved nadverens bord.
Her modta'r vi tegnet, tegnet på retfærd,
måltid uddelt til alle.
Vi smager den fremtid som fattige søger,
der hvor mure skal falde.

552

- 2 Kalken er én, givet til alle,
vin til glæde og sang.
Herren er én, frelse til alle
skabt på korset engang.
Her modta'r vi tegnet, tegnet på retfærd,
måltid uddelt til alle.
Vi smager den fremtid som fattige søger,
der hvor mure skal falde.
- 3 Nu er vi ét, Herren er alles,
gi'r os øjne der ser;
Kirken er os, lever i verden,
hvor håbets undere sker.
Her modta'r vi tegnet, tegnet på retfærd,
måltid uddelt til alle.
Vi smager den fremtid som fattige søger,
der hvor mure skal falde.

J. JONSON 1980. – OLE BIRCH 1997, 2004.

553 Jeg er livets brød.
Den, som kommer til mig, skal ej hungre.
Den, som tror, skal aldrig tørste.
Hver, som kommer til mig,
er draget af min Fader.
Og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham,

og jeg skal oprejse ham
på den sidste dag.

- 2 Og se, det brød jeg gi'r,
er mit kød til liv for verden.
Den, som spiser af det brød,
han skal leve evigt,
han skal leve evigt.
Og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham
på den sidste dag.

- 3 Hvis I ikke spiser
Menneskesønnens kød
og drikker Hans blod,
da har I ikke liv,
derfor tag imod mig.
Og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham
på den sidste dag.

- 4 Jeg er opstandelsen selv.
Jeg er det evige liv.
Den, som tror på mig,

han skal leve evigt,
om han så end dør.
Og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham
på den sidste dag.

- 5 Herre, ja, vi tror,
at du er Jesus Kristus,
Guds enbårne Søn,
kommet til vor verden,
sendt af livets Fader.
Og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham,
og jeg skal oprejse ham
på den sidste dag.

S. TOOLAN - HELGE PAHUS.

554

TAIZÉ - BERTHIER - CHARLOTTE THAARUP.

kom til mig så skal du ej sul - te.

Spis mit brød, drik min vin,

tro på mig så skal du ej tør - ste.

- 1 Lad os bryde brødet sammen
ved hans bord,
lad os bryde brødet sammen
ved hans bord.
Når vi møder dig, Gud,

555

i din solopgangs klare lys,
vær nådig, Herre, mod os.

- 2 Lad os drikke vinen sammen
ved hans bord,
lad os drikke vinen sammen
ved hans bord.
Når vi møder dig, Gud,
i din solopgangs klare lys,
vær nådig, Herre, mod os.

- 3 Lad os prise Herren sammen
ved hans bord,
lad os prise Herren sammen
ved hans bord.
Når vi møder dig, Gud,
i din solopgangs klare lys,
vær nådig, Herre, mod os.

AMERIKANSK TRADITIONAL. - HOLGER LISSNER.

556 O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra al trøst begynder;
miskundelig
forbarm du dig!

2 O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
dermed al fred begynder;
af kærlighed
giv os din fred!

3 O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra vort liv begynder;
vor død til trods
opliv du os!

AGNUS DEI. OLDKIRKELIG LATIN. – TYSK OMKR. 1500.
N.F.S. GRUNDTVIG 1837.

1 Herre, vi vil stille
mindes dine ord,
dele dine gaver
ved dit nadverbord.

557

2 Livet du har skænket,
ånden du os gav,
selv dit liv du ofred'
gennem død og grav.

- 3 Herre, vi bekender
det, vi har forbrudt,
beder dig tilgive,
hvad vi har fortrudt.
- 4 Lær os fred at stifte,
aldrig bære nag,
lær os at tilgive
med dit sindelag.
- 5 Vi os selv vil bringe,
Herre, på dit bud
som en offergave
helt af hjertet, Gud.
- 6 Herre, du os kender,
ser i hjertet ind,
tag vor skyld og smerte,
rens vor sjæl og sind
- 7 Brød og vin vi deler,
beder om din fred,
ét i ånd og tanke,
ét i kærlighed.

OLE BÆKGAARD.

Nådig, nådig, Herre, forbarm dig. 558
Nådig, nådig, Kristus, forbarm dig.
O, Guds lam, som har båret verdens synd.
Herre, forbarm dig.
Du er livets kilde og livets brød.
Kristus, forbarm dig.

SØREN P. GRARUP.

- 559
- 1 Riv den torn af hjertets åre
som mig stikker dag og nat,
tør mit øje for de tårer,
mørke tanker dér har sat.
 - 2 Her ved nadverbordet håber
jeg på dig, du Herrens Søn,
fra mit inderste jeg råber
ud til dig min nadverbøn.
 - 3 Du min frelser og tilgiver,
du som trøster sjæl og krop,
her med brød du mig opliver,
her jeg rækkes liflig kop.
 - 4 Er det grumme mørkt derude,
her er lyst af sommersonne,

er jeg fattig, klædt i klude,
jeg er rig på nadverstol.

- 5 Herre, tak fordi du kender
alle torne i mit sind,
Herre, tak fordi du sender
lys i mørke tanker ind.

STEN KAAALØ 1989.

560 Du er Hellig, du er hel.
Du er altid meget mer
end vi kan begribe her,
og dog er du os nær.
Velsignet være du,
som kommer til os nu,
velsignende vor jord,
blir til brød på vort bord.
Du er hellig, du er helhed, du er nærhed.
Hele verden lover dig.
Hosianna, hosianna,
hosianna, hosianna vor Gud.

PER HARLING. HOLGER LISSNER.

561 Tak, Jesus, tak for denne stund,
fordi min sjæl du mættet!
Jeg nød dig selv med troens mund,

som det var mig forjættet.
Nu går jeg glad i livet ud;
thi du går med, al kraftens Gud!
Halleluja! Halleluja! Min Jesus!

ALBERTA ELTZHOLTZ.

GUDS ORD

- 1 Maria gemte i sit hjerte
de ord, hun ikke helt forstod,
dér lå de nu som frø i jorden,
og skjult og stille slog de rod.
De ord, vi andre ikke fatter,
som byder meget os imod,
er vi så stolte, at vi kaster
dem ned i støvet for vor fod?
- 2 Vi skulle gemme dem i hjertet,
at gruble og at grunde på,
måske bli'r vi lidt mere sande,
lidt mere stille og så små,
at vi kan høre græsset spire
og stjerner synge, hjerter slå.
Måske er skatte gemt i ord, som
er meget svære at forstå.

562

- 3 For alle ord, som vi kan nemme,
som tanken løfter i ét tag,
de flyver hurtigt væk i vinden,
og de er glemte næste dag.
Men ord, som volder kamp og pine
og måske også nederlag,
de slipper ikke taget i os
før allersidste åndedrag.
- 4 De ord, som holder tanken vågen
og gør den varsom, mere sen,
dem må vi tage ind i hjertet,
som muslingen ta'r ind en sten.
Dér skal de slides, ja, og slibes
i afmagt og al anden mén.
Måske en skønne dag vi huser
en perle, strålende og ren.

JOHS JOHANSEN 1975.

563 Guds ord blev aldrig bundet,
end ikke i den nat,
da mørket havde vundet
sin største sejr og skat:
da Judas hjalp vor fjende
vor Herre selv at binde
i dødens urtegård.

- 2 Ja, selv da døden trængte
sig ind til hjerterod,
da han på korset hængte,
det farved med sit blod:
Guds ord var dog ej bundet,
det blev på tungen fundet
end lige stærkt og sødt.
- 3 O, hvor vil I da tænke,
I magter! hvor som helst,
at lægge det i lænke,
som har på korset frelst,
og stod så op af døde
i påske-morgenrøde
trods romer-sværd og spyd!
- 4 Og hvad han selv i nåde
har talt til sjæletrøst,
på ingen mulig måde
kan fattes kraft og røst;
thi selv i Helved findes
ej lænken, hvormed bindes
kan hånd og mund på Gud.
- 5 Thi skal på bånd og lænke
for tanke, tro og ord

en kristen aldrig tænke
med frygt og angst stor;
det har slet ingen fare,
at Gud jo vil bevare
den frihed, han har skabt!

N.F.S. GRUNDTVIG.

564 Guds ord det er vort arvegods,
det skal vort afkoms være;
Gud, giv os i vor grav den ros,
vi holdt det højt i ære!
Det er vor hjælp i nød,
vor trøst i liv og død;
o Gud! ihvor det går,
lad dog, mens verden står,
det i vor æt nedarves!

N.F.S. GRUNDTVIG 1817.

565

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.
SL. 119,105 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Dit ord er lys for min fod. Min

Gud, lys op i hjer-tets mør-ke. Min

Gud, min Gud, lys op i hjer-tets

mør-ke. Min Gud, min

Gud, lys op i hjer-tets mør-ke. Dit

Gud, du er større end mine ord
min verden er fjernt fra dit væsen.
Dit ord er kræfter som sætter i gang
som lever og ånder, bevæger,
skaber en verden med blomster og sang
og usikre søgende væsner.

Gud – jeg er her. Du har skabt mig.

- 2 Gud, jeg er fanget af lovens ord
jeg troede jeg selv kunne råde.
Dit ord er kræfter som sætter i gang
som lever og ånder, bevæger,
skaber en verden med frihed og sang
og frikendte levende væsner.

Gud – du er her: jeg er reddet.

- 3 Gud, du blev menneske i dit ord
du kommer og går i min verden.
Dit ord er kræfter som sætter i gang
som lever og ånder, bevæger,
skaber en verden med enhed og sang
hvor Kristus og jeg hører sammen.

Gud – jeg er døbt. Du er Herre.

- 4 Gud, du har givet os livets ord
du vil vi skal elske hinanden.

Dit ord er kræfter som sætter i gang
som lever og ånder, bevæger,
skaber en verden med samvær og sang
og mennesker som hører sammen.
Gud – jeg er sat til at tjene.

- 5 Gud, du er større end vore ord
vor verden er gemt i dit hjerte.
Dit ord er kræfter som sender af sted
som lever og ånder, bevæger,
skaber en verden hvor du vandrer med
til usikre søgende væsner.
Gud – vi er ikke alene.

INGE HERTZ AARESTRUP 1981.

- 1 Løfterne kan ikke svige,
nej, de står evigt fast;
Jesus hvert ord har besejlet,
dengang hans hjerte brast.
Stjernernes lys kan svinde,
styrte hver bjergetinde;
men den som tror skal finde,
løfterne rokkes ej.
- 2 Gør du som Abraham gjorde,
se blot mod himlen op.

567

Troen bliver stærk, mens du tæller
stjernernes kæmpetrop.

Stjernernes lys kan svinde,
styrte hver bjergetinde;
men den som tror skal finde,
løfterne rokkes ej.

- 3 Tro når det mørkner omkring dig,
solen er gemt bag sky,
blot nogle timer og siden
stråler en morgen ny.

Stjernernes lys kan svinde,
styrte hver bjergetinde;
men den som tror skal finde,
løfterne rokkes ej.

- 4 Tro når dig vennerne svigter,
svigter til sidste mand.
Jesus, din ven bliver hos dig,
aldrig han svigte kan.

Stjernernes lys kan svinde,
styrte hver bjergetinde;
men den som tror skal finde,
løfterne rokkes ej.

- 5 Tro under alt, som dig møder,
snart du jo hjemme er,
da skal du evigt beskue
det, som du troede her.
Stjernernes lys kan svinde,
styrte hver bjergetinde;
men den som tror skal finde,
løfterne rokkes ej.

LEWI PETHRUS.

BØN, STILHED, MEDITATION

- 1 Åbenbar dig, Gud for mig,
genopliv mig ved dit ord!
Hjertet længes efter dig, –
som til regn den tørre jord.
Skynd dig, Herre, kom til mig,
længselsfuldt jeg ser til dig!
- 2 Mørk og trist den morgen er,
hvor du ej er nær hos mig.
Glædesløs bli'r dagen her,
om din sol ej viser sig.
Glæd mit hjerte, varm mit sind,
giv dit ansigts lys derind.

568

- 3 Opfyld, Herre, sind og sans,
træng igennem hver en sky
med din fagre guddomsglans,
så al synd og tvivl må fly.
Mere du dig åbenbar,
indtil dag frembryder klar.

CHARLES WESLEY.

569 Her, mens alt er stille,
bier jeg på dig,
Herre, om du ville
tale nu til mig.

- 2 Mens du fra det høje
gennemskuer mig,
vil jeg stille bøje
mine knæ for dig.
- 3 Dine ord, som smerte,
ejer Himlens trøst,
stille skal mit hjerte
lytte til din røst.
- 4 Ord, som vederkvæger,
du kun sende kan,

fyld mit tomme bæger
helt med livets vand.

- 5 Lær mig helt at kende,
hvad du vil, o Gud,
lad din lampe sende
lys i mørket ud.
- 6 Herre, jeg er stille
vendt i bøn mod dig,
kraftens dybe kilde
selv du åbne mig.

E. MAY GRIMES. – H. P. MOLLERUP.

- 1 Beder, og I skulle få.
Beder, Jesus selv tillader,
at udi hans navn vi må
daglig tale til vor Fader.
Bønnens Ånd vor bøn vejlede!
Og vi skulle få, som bede.
- 2 Led, og se, du finde skal.
Når din glæde synes borte,
når du græd i tårers dal,
Jesus jager tanker sorte,

570

lader trøstens sol oprinde:
Hvo, som leder, han skal finde.

- 3 Banker, og der lukkes op.
Når i dødens strid du beder,
gennem slagne fjenders trop
Jesus åben vej bereder.
Nådens dør, o søde tanke,
lukkes op, når du vil banke.

MATT 7,7-8; JOH 16,23-28.
JOHAN NORDAHL BRUN 1786.

571 Du skal min fører være,
jeg gi'r til dig mig hen.
Du livets vej mig lære,
min ungdoms bedste ven!

- 2 Jeg vælger dig for livet,
hvad end det koste må.
Jeg ved, at jeg får givet
din kraft til fast at stå.
- 3 At tjene dig er lykke
i gry som solfaldsskær –
på vej i lys som skygge
at vide, du er nær.

- 4 Vil verden mig besnære,
jeg sige vil igen:
Du skal min fører være,
min ungdoms bedste ven!

NIELS MANN.

- 1 Mer hellighed giv mig,
mer alvor og flid,
mer sorg over synden,
mer troskab i strid,
mer kraft til at tjene
mer trolig min Gud,
mer tålmod i modgang,
mer lyst til dit bud.

- 2 Mer frejdighed giv mig,
mer trøst af dit bord,
mer tak, som jeg burde,
mer lys ved dit ord,
mer tro på min Jesus,
mer fred i hans favn,
mer sagtnod i sindet,
mer bøn i hans navn!

- 3 Mer ydmyghed giv mig,
mer lyst til din pris,

572

mer dig at ophøje
på englenes vis,
mer nyttig og brugbar,
på kærlighed rig,
mer skicket til Himlen,
mer Jesus som dig!

P. BLISS.

573 Hvor der er tro på Gud,
der bryder troen ud
i bøn af hjertens grunde,
ja, der vil ånden stunde
højt op til Himmels sale
for med sin Gud at tale.

- 2 Den tolker da sit savn
i Jesu Kristi navn,
den råber: Abba, Fader!
på dig jeg mig forlader,
du hjælpe vil og råde
dit barn i nød og våde.
- 3 Og bønner henter ned
fra Himmelen Guds fred,
den henter kraft og styrke

til Herren ret at dyrke,
den henter hjælp i nøden,
den henter trøst i døden.

W.A. WEXELS 1840.

- 1 Vend dit blik imod Jesus,
Hans åsyn udstråler kun fred,
og din sorg, din uro, din ængstelse,
al din nød falder af dig derved.

574

- 2 Vend dit blik imod Jesus,
kun mildhed udstråler hans træk,
og alt hårdt, alt bittert, alt mørkt, alt tungt
af hans ømhed og fred bæres væk.

- 3 Vend dit blik imod Jesus,
hans øjne er fæstet på dig.
Se dig glad og fri, thi din synd og ve
tog din Frelser og Herre på sig.

HELEN H. LEMMEL.

- 1 Ånd fra Himlen, kom med nåde,
kom med liv og lys herved,
lad din magt i sjælen råde,

575

gør os viis til salighed!
Livets ord du selv forklare,
lad det virke, hvad du vil,
så vi må dets kraft erfare;
fyld vor sjæl med hellig ild!

- 2 Kære Frelser, vi dig bede:
Kom med lægedom og fred,
tal til os, som er til stede,
om din store kærlighed!
Gå til hvert bedrøvet hjerte,
som på syndens byrde bær,
løs os ud af angst og smerte;
o, tal fred til sjæle her!
- 3 Kom dog, kom, o Herre kære,
træng i vore hjerter ind,
styrk vor tro, og giv os mere,
helliggør os sjæl og sind!
O, du må dit øre vende
til vort længselsfulde råb:
Ild fra Himlen du os sende,
lær os tro med håb mod håb!
- 4 Hør vor bøn, al godheds giver,
Fader, Søn og Helligånd!

Du, som var og er og bliver,
udræk nu din almagtshånd!
Kom til gamle, kom til unge
i din kraft og herlighed,
så vi jublende må sjunge:
Herren er på dette sted!

ELEVINE HEEDE 1879.

576

- 1 Mit hjerte, glæd dig nu,
lad dine kræfter røres,
lad din begæring op
til himmelen nu føres!
Gud Fader vinker dig,
dig kalder og hans Søn,
at du skal trøstelig
fremtræde med din bøn.
- 2 Husk, det din Fader er,
som byder dig at bede,
din broder den, som vil
dig åben vej berede!
Din Talsmand lærer dig,
hvordan du bede skal,
så gør med ydmygt håb
for Gud dit fodefald.

3 Du ser Guds hjertelag,
han vil dig intet nægte
af, hvad der gavner dig,
og alt han monne mægte;
hvor du ej udvej ser,
der hjælper snarlig han
og giver dig langt mer,
end du dig tænke kan. -

4 Så kommer jeg, min Gud,
og hjertet glad oplader
i Jesu milde navn
og siger: Abba, Fader!
Jeg er dit barn og tror,
at du forbarmer dig,
du vil, du kan, du gør,
hvad du har lovet mig!

UKENDT FORFATTER.

577 Tal nu i det stille
til din tjener, Gud.
Se, mit hjerte bier
på dit ord, dit bud!

2 Ånd og liv er ene
ordet af din mund;

mæt du selv i nåde
sjælen denne stund!

- 3 Tal, din tjener hører,
vær ej tavs, o Gud;
se, mit hjerte bier
på dit ord, dit bud!

UKENDT FORFATTER.

- 1 Vi rækker vore hænder frem
som tomme skåle.
Kom til os, Gud, og giv os liv
fra kilder uden for os selv!
- 2 Alt godt, til vort og andres vel,
er dine gaver.
I svaghed fremmer du dit værk,
vor nøgne kvist skal sætte knop!
- 3 Vi løfter vore hænder op
i bøn for verden.
Lad dem, som lider, finde værn
mod kolde hjerters is og sne!
- 4 Lad vore hænders nøgne træ
få blomst og blade!

578

Lad vore liv her bære frugt
til lægedom for andres sår!

5 Vi venter, efter smertens vår,
din nådes sommer.
Og sorg og glæde bli'r til vækst
med frugt, vi ikke selv kan se.

6 Din nådes skaberværk skal ske
i tomme hænder.
O Gud, al godheds giver: Kom,
tag bolig i vor fattigdom!

SVEIN ELLINGSEN 1975.

PETER BALSLEV-CLAUSEN 1993.

579 Led mig Gud.
Led mig i retfærdighed.
Ban du din vej og gå foran mig.
For det er dig Gud,
Herre dig alene,
som lader mig få
hvile og fred i dig.

S. S. WESLEY. – CHR. ALSTED 2003.

A

Ky - ri - e, Ky - ri - e

e - le - i - son. Ky - ri - e,

Ky - ri - e e - le - i - son.

The musical score is written for two parts, Treble and Bass, in a 2/4 time signature. The key signature has one flat (B-flat). The score is divided into three systems. The first system starts with a treble staff and a bass staff, both with a 2/4 time signature. The second system also has a treble and bass staff, but the treble staff changes to a 3/4 time signature. The third system continues with treble and bass staves, with the treble staff in 3/4 and the bass staff in 2/4. The lyrics are in Danish and are placed below the corresponding staves.

580

TAIZÉ - BERTHIER - MATT. 20,30.

B

Ky - ri - e, Ky - ri - e,

e - le - i - son. Ky - ri - e,

Ky - ri - e, e - le - i -

- son.

C

The musical score is written for two voices (Soprano and Bass) and piano accompaniment. It is in the key of D major (indicated by two sharps) and common time (C). The score consists of four systems of staves. The first system shows the vocal entries with the lyrics 'Ky - ri - e, Ky - ri - e,'. The second system continues the vocal lines with 'Ky - ri - e, e - lei - son.' and includes a first ending bracket labeled '1'. The third system shows the vocal lines concluding with '- lei - son.' and includes a second ending bracket labeled '2'. The piano accompaniment provides harmonic support throughout, with chords and single notes in both hands.

Ky - ri - e, Ky - ri - e,

Ky - ri - e, e - lei - son.

- lei - son.

581

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.

MATT. 26,38 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

Bliv og våg, og bed her med mig.

Vå - ge og be - de,

vå - ge og be - de.

582

O du levende Guds Ånd,
fald på ny på mig.
O du levende Guds Ånd,
fald på ny på mig.

Bryd mig, form mig,
rens mig, fyld mig.
O du levende Guds Ånd,
fald på ny på mig.

DANIEL IVERSON 1926. – IVAN CHETWYND.

TAIZÉ – BERTHIER – H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.
GENGIVET MED TILLÆDELSE FRA KIRKEFONDET. I. KOR. 16,22

583

Skænk os din nå - de og din

fred, vis din barm - hjer-tig-hed mod

os. A - men! A -

men! Ma-ra-na - ta! Ma-ra-na -

ta! Skænk os din ta!

584

TAIZÉ - BERTHIER - H.FREDERIKSEN / J.E. FREDERIKSEN.

SL. 102 - GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEFONDET.

O Gud, hør min bøn, o Gud, hør min bøn:

Hør mit råb, giv mig svar, O

Kom og vær du mig nær!

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The second system has a treble staff with a first ending bracket and a bass staff. The third system has a treble staff with a second ending bracket and a bass staff. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is common time (C). The lyrics are in Danish.

- 1 Gud, som er af evighed,
Gud, der verden bærer,
Gud, der steg til jorden ned,
Herre, Frelser, Lærer.
- 2 Gud, som med din stærke hånd
mine fodtrin førte,
og som med din rene Ånd
ved min vilje rørte.
- 3 Herre, du har kærlig ført
mig til denne time,
da jeg højtidsangst har hørt
livets klokker kime.
- 4 Lys for mig og lys i mig;
lad mit hjerte brænde
som en flamme tændt for dig
indtil livets ende.
- 5 Lad mig lue højt mod Gud,
lyse rent og stille,
til i dig jeg rinder ud
som i hav en kilde.

- 6 Som et træ, hvis slanke top
vokser ind i Himlen,
som en fugl, der søger op
over dyrevrimlen.
- 7 Som en ild, hvis kvas og ved
dør i lutret flammen,
som en sjæl, der finder fred
i sit hjemland. Amen!

JOHS. JØRGENSEN, 1894.

586 Herre i dig har min sjæl sin ro.
Herre i dig, min Gud.
Herre i dig har min sjæl sin ro.
Herre i dig, min Gud.
Fra himlen kommer min hjælp.
Herren han er min klippe,
min frelse og min borg.
Jeg skal ikke vakle.

INGEMAR JOHANSSON.

SENDT TIL VERDEN

587 Guds Søn kom for at tjene
og gav for os sig hen;

da faldt et frø i jorden
til evigt liv igen.

2 Det største her i verden
er ikke kløgt og magt,
men Herren glad at tjene
i kærlighedens dragt.

3 Det højeste i verden
er ikke ørneflugt,
men med sit hjertes vinge
at dække andre smukt.

4 Og der er livets lykke,
Guds himmel i det små;
at miste er at finde,
at give er at få.

5 At tjene er at herske,
at tjene er at så
den ager, som skal gulne
mod evighedens blå.

6 Når verdens underværker
må smuldre hen og dø,

da skal vi se, at livet
lå gemt i dette frø.

- 7 Thi kærlighed forbliver,
thi kærlighed er Gud –
så strø, mens våren driver,
dit liv for andre ud.

JONAS DAHL, 1910.

588 Du Ånd fra kirkens første tider,
lad vægtene på muren stå,
som medens det mod natten lider,
tør uden frygt i striden gå,
som vækker verden med sin røst
og bringer hjerter himmelsk trøst.

- 2 O, måtte snart dog ilden brænde
og brede sig i hvert et land!
Til alle sjæle bud du sende
om Kristus deres frelsermand!
O, høstens Herre, tænk derpå:
din høst er stor, men høstfolk få.

- 3 Send ud i verden store skarer
af kærlighedens sendebud,
beskærm du dem i alle farer

og nedbryd Satans magt, vor Gud!
Dit navn lad herliggjort os se!
Dit rige gro! Din vilje ske!

- 4 Du skal forvist dit værk fuldende,
det mål, du satte, skal du nå,
vor sorg du skal til glæde vende,
hvor dunkelt alt end tit kan stå.
Bønhør nu med din Ånd os små:
Giv os langt mer', end vi forstå!

CARL HEINRICH V. BOGATZKY. – T. LØGSTRUP.

- 1 Arbejd, thi natten kommer,
dagen er ej så lang.
I livets fagre morgen
signer Gud din gang.
Kaldet, som han har givet,
lyser i sælsom glans.
Tro indtil døden vinder
du din sejrskrans.

589

- 2 Arbejd, mens solen skinner
over din middagstid.
Værn om den skat, du ejer
gennem troens strid.
Brug ret din nådegave,

brug den i tro og bøn.
Og hvad du gør for Jesus
mister ej sin løn.

- 3 Arbejd, når dagen lider,
det er din Herres bud;
også de sidste timer
skylder du din Gud.
Og når det da omsider
aftner, og sol går ned,
lysner det til en morgen
i en evighed.

A. L. COGHILL. ~ NIELS MANN.

590 I skal være verdens lys,
varmen i dens kuldegys!
Staden højt på bjerget!
I skal være verdens salt
mod den sot, som tærer alt,
og mod døden værget.

- 2 Se, så vældigt højt og stort
har vor Frelser kaldet gjort
for sin lille skare!
Men da Ånden på dem faldt,

blev de verdens lys og salt,
bjergetinder klare.

3 Herre, fylkes fjendens hær,
kommer han din snekke nær,
vil i sænk den bore,
fyld os dobbelt med din And,
fang os i dit ledebånd,
kærlighedens snore.

4 Da skal blusset ses om kyst,
og i mange småfolks bryst
broderånden tændes!
Da skal fra vor lave strand,
over verdens mørke vand,
klippestaden kendes.

CHR. RICHARDT.

1 Se en ild, der flammer stort,
tændt i brand af Åndens glød.
Det er Kristi gerning gjort
i et verdensdyb af nød.
For at kaste ild på jord
gik han i vor verden ind.
Må en glød ved livets ord
fænge i hver sjæl og sind!

591

- 2 Trangt begyndte det på jord,
 Kristi værk, Guds riges sag.
 Men nu er på vej Guds ord
 til alverdens folkeslag.
 Det går ud med Kristi kald,
 stærkt og myndigt, langt og vidt.
 Satans borg vil stå for fald,
 Helveds porte skælve tit.
- 3 Syng, Guds sønner, syng i kor!
 Kristus åbned livets port,
 han har givet os sit ord,
 og han har det herliggjort.
 Nu han ved sin frelses magt
 løse kan en slægt, der faldt;
 thi hans værk er stort fuldbragt,
 værdigt ham, der skabte alt.
- 4 Så I ej en sky af regn
 hænge over tørstigt land –
 som en hånd, og dog et tegn
 på Guds strøm af livets vand?
 Herrens løfte kom ihu:
 strømme vil jeg sende ned! –
 Lyd af regn der høres nu,
 sildigregn, der varer ved.

CHARLES WESLEY. – NIELS MANN.

- 1 Kom, sandheds Ånd, at give
i kirken atter dag,
og lad dit lys fordrive
alt skin og selvbedrag.
Lad mund og hjerte røres
med ild fra alterbavn,
så tro vi måtte høres
bekende Herrens navn!
- 2 Du Talsmand, uden lige,
med Herrens ord i pagt,
kom ned fra Himmerige
og gør os uforsagt!
Giv os i denne sløve,
på tro så arme tid
det sværd, der stod sin prøve
engang i troens strid.
- 3 Mod vantro over måde
og dårskab uden mål
udrust, Guds Ånd, os både
med troens kraft og tål!
Giv os, hvad spot vi døje,
at stå dog frit og trygt
og aldrig af at bøje
i ussel mandefrygt!

4 En gudløs tid, som svinger
imellem angst og had,
ej anden tro betvinger
end den, der fri og glad
på Jesus kun vil lide,
ham åbent kendes ved
og intet andet vide
end ham til salighed.

5 Du, Helligånd, berede
en pinse fjern og nær
din kraft og klarhed lede
vor frelsers vidnehær!
Du åbne verdens øre,
du åbne dines mund!
Vor syge slægt lad høre
din tale stærk og sund!

PHILLIP SPITTA.

593 O, send os ikke ud alene,
men del med os de trange kår,
og følg os, når blandt tjørn og stene
vi søger det fortabte får;
og løft det fundne, træt og såret,
at det kan vorde hjemad båret.

- 2 Følg med, så vi må bede mange
af dem ved gærderne til gæst.
Send dem i vore ord og sange
et bud om kongesønnens fest
og lad enhver, som hjemløs vanker,
få rum hos dig, så snart han banker.
- 3 Følg med os, når fra vore både
vi kaster garnet til en dræt,
og øv mod os den samme nåde
som fordum ved Genesareth.
Men trues vi af storm og tåger,
så vis, at du, vor Frelser, våger.
- 4 Følg med os ind ad vingårdslågen
til ranken, som fik brist og brud,
og lær os under bøn og vågen
at røgte de forkomne skud,
til du engang ved solens dalen
forsamler os i aftensvalen.
- 5 Da sker igen det samme under,
som i Bethesdas buegang;
og midt i døgnets travle stunder
skal juble højt i takkesang

en tak fra mange tusind munde
til Jesus, som har gjort os sunde.

J.P.M. PAULLI.

594 Gå kun ud og indbyd alle
til den store bryllupsfest,
i sin nåde Herren kalde:
Alt, jeg har, og alt i mig – jeg gi'r til dig!

2 Her er plads, min tid er inde,
alle ting er rede nu,
søger kun, og du skal finde:
Alt, jeg har, og alt i mig – jeg gi'r til dig!

3 Kristus gav sig selv på korset,
livets brød Han blev for os,
for at det skal mætte flere:
Alt, jeg har, og alt i mig – jeg gi'r til dig!

4 Vandre vil vi, ét i Kristus,
som Hans ny befaling lød,
kærligheden tro i sandhed:
Alt, jeg har, og alt i mig – jeg gi'r til dig!

5 Gå da ud, og indbyd alle
til den store bryllupsfest,

i sin nåde Herren kalde:

Alt, jeg har, og alt i mig – jeg gi'r til dig!

UKENDT FORFATTER.

- 1 Din rigssag, Jesus, være skal
min største herlighed.
Tak, at jeg også fik dit kald
til her at være med!
Uværdig er jeg, Herre kær,
at høre til i rigets hær,
men du, som gav mig vennenavn
og tog mig kærligt i din favn,
giv du mig magt
at gå, hvor du har sagt!

595

- 2 Giv, Jesus, mig dit frelsersind
for slægtens sorg og harm!
Luk mig i dine smerter ind,
og gør mig stærk og varm!
Hjælp mig at skue med dit blik
hvert folk, som liv og grænser fik,
og bære verdens nød og skam
med blikket vendt mod dig, Guds Lam,
til døden tro,
tålmodig, stærk og fro!

- 3 Da ved jeg vist, mit øje får
et herligt syn at se,
når det mod verdens aften går,
når endt er lyst og ve:
Guds rige står i stråleskrud,
Krist hentet har sin dyre brud
af alle stammer, fra hver egn.
Med hver sin sejrskrans som tegn
i jubelkor
de priser Herren stor.

KARL LUDVIG REICHELT 1912.

596 Dit værk er stort, men jeg er svag
og let til jorden bøjes;
men brug mig, Herre, for din sag,
kan blot dit navn ophøjes!

- 2 Giv ydmyg kærlighed, o Gud,
og troskab indtil døden,
og lad mig gå med livets bud,
hvor mørket bor og nøden!
- 3 For evig dig jeg hører til
og vil ej mer begære.
Så tag mig, før mig, som du vil,
dit navn, o Gud, til ære!

NATANAEL BESKOW 1885. – VILHELM GREGERSEN 1910.

- 1 Du, som har æren og magten,
vor tak vi dig bringe!
Du, som os løfted og bar
på din kærligheds vinge,
Herre, vor Gud,
du med dit folk drager ud,
derfor vor lovsang skal klinge.
- 2 Herre, du gav os din kraft,
når vi følte os svage,
kæmped vi hårdt,
aldrig lod du os ene tilbage,
styrked vor ånd,
førte os kærligt ved hånd
gennem de tungeste dage.
- 3 For hver en sejr i kampen
for dig og dit rige
skal her vor lovsang
mod himlen som takoffer stige.
Lyt til vor sang,
styrk du vor fod på vor gang,
troen og håbet tillige.
- 4 Herre, så går vi frimodigt,
hvor du os vil sende.

Du følger med dine små
indtil dages enden,
til du fra jord
samlar dit folk, hvor du bor,
som her fik lært dig at kende.

ADOLF BRÆSTRUP.

598 Et kald du gav mig, Gud,
at herliggøre dig,
fra mørkets magt at redde ud
en sjæl til lysets vej.

2 Hjælp mig, mens det er dag
mit kald at røgte ret
og fremme, hvad der er din sag
og ej at blive træt.

3 Vis mig din viljes vej
og lær mig den at gå;
i fristelse at vakle ej,
men ind for dig bestå.

4 Giv syn for verdens nød,
hjælp mig til bøn og vagt,
så på mit kald indtil min død
jeg nøje giver agt.

CHARLES WESLEY. - NIELS MANN.

- 1 Se, jeg vil bære
budskabet, Herre,
syng af hjertet din lov og pris –
med glæde vil jeg dit ord forkynde,
som gør den svage vis.
Ja, lad dit ord i mit liv regere,
så andre dér din herlighed ser.
Ja, lad de ord i mit liv regere:
nåde og kærlighed.
- 2 Men hvis jeg skjuler
budskabet om dig,
skjuler jeg livet, som du os gi'r –
det Jesus kom for at åbenbare,
da han til os steg ned.
Ja, lad dit ord i mit liv regere,
så andre dér din herlighed ser.
Ja, lad de ord i mit liv regere:
nåde og kærlighed.
- 3 Lad Helligånden
lede min færden,
så jeg kan følge dig, hvor du går.
Gør mig til vidne i hele verden,
tænd du din ild i mig.
Ja, lad dit ord i mit liv regere,

så andre dér din herlighed ser.
Ja, lad de ord i mit liv regere:
nåde og kærlighed.

H. NKOUNKOU 1970. O. BERGLUND 1974. – OLE BIRCH
FINN BRÆSTRUP KARLSEN – CHR. ALSTED.

600

Har brug du for mig, Herre kær?
Her et jeg, send mig!
Din høstmark modnes fjern og nær.
Her er jeg, send mig!
Før mig ved din højre hånd,
hvor jeg går for dig!
Giv kærligheds, sindigheds, kraftens Ånd!
Herre, her er jeg!

- 2 En glød fra altret lad mig nå, –
her er jeg, send mig! –
at lutret guld jeg ligne må.
Her er jeg, send mig!
Før mig ved din højre hånd,
hvor jeg går for dig!
Giv kærligheds, sindigheds, kraftens Ånd!
Herre, her er jeg!

- 3 O, fyld mit kar med livets vand!
Her er jeg, send mig!

For hvad du vil, sæt mig i stand!
Her er jeg, send mig!
Før mig ved din højre hånd,
hvor jeg går for dig!
Giv kærligheds, sindigheds, kraftens Ånd!
Herre, her er jeg!

- 4 Jeg længes på din høstmark ud –
Her er jeg, send mig! –
O, lad mig gå med frelsens bud!
Her er jeg, send mig!
Før mig ved din højre hånd,
hvor jeg går for dig!
Giv kærligheds, sindigheds, kraftens Ånd!
Herre, her er jeg!

UKENDT FORFATTER.

- 1 Herre Jesus, stærk og mild,
gyd din kraft og tænd din ild
i vort lunkne indre!
Vi er ringe, vi er små,
men dit ærind kan vi gå,
om vi end var mindre.

601

- 2 Os blev lykken god og blid,
vi fik nådens gyldne tid

over hjertets vænge.
Men som smuler kun dit ord
rækkes fra vort rige bord
ud til dem, der trænge.

- 3 Hjælp os hver at gøre sit,
hjælp os søge riget dit,
som det allerførste!
Du, som gør den svage stærk,
gør os varme for dit værk,
for det allerstørste!

VILHELM GREGERSEN.

602 Herre, jeg vil gerne tjene,
tjene dig, og dig alene,
tag og brug mig, som du vil!
Hvad jeg ejer, har du givet,
hver en evne, selve livet,
dig det hele hører til.

- 2 Led mig, Frelser, ved din nåde,
også når jeg selv vil råde
og vil gå min egen vej;
sæt mig, hvor jeg bedst kan gavne,
o, men lad mig aldrig savne
vished, at jeg tjener dig!

KRISTIAN ØSTERGAARD 1891.

- 1 I Herrens vingårds-svende,
de sidste med de første, –
hvor er der mange ranker,
som efter næring tørste!
Der er så mange vildskud,
som ædle safter tære,
mangen gold og tørret kvist,
som druer kunne bære!
- 2 Der er så mange sjæle,
som mellem torne hildes,
der er så mange vunder,
som trænger til at stilles.
Der er så mange småfolk,
som trænger til at støttes,
og så mange brudte bånd,
der trænger til at knyttes.
- 3 Har Herren ikke sat os
til rankerne at passe,
og rakt os lugekniven
i lovens ord det hvasse,
og vist os livets kilde
til tørre skud at kvæge,
og bragt os kærlighedens bånd
til brud og brist at læge?

4 Til arbejd, Herrens svende,
til arbejd med at grave
og vande og beskære
og binde op hans have!
Til arbejd i at elske
med mer end ord og tunge. –
Hører I, han kalder lydt
på gamle som på unge!

5 Når skyggerne da falder,
og kniv og hakke lægges,
og trætte hænder hviler,
mens nadverbordet dækkes,
da kommer vingårdsherren
og rører aftenklokken. –
Herre, tag da med til bords
os små i arbejdsflokket!

CHR. RICHARDT.

604 Gud, din kærlighed du os sender,
midt i mørket dit lys du tænder.
Jesus, kom, lad dit lys på os skinne,
sæt os fri, så din fred vi kan finde,
giv os dit lys – giv os dit lys.
Giv os dit lys,
lad din herlighed fylde landet,

kom Helligånd, tænd din ild i os.
Kom som en strøm,
som en flod fuld af fred og nåde.
Giv os dit ord, Jesus, giv os dit lys.

- 2 Gud, dit hellige navn vi ære,
vi i lyset hos dig vil være.
Du dit blod og dit liv har os givet,
og fra døden du drog os til livet.
Giv os dit lys – giv os dit lys.
Giv os dit lys,
lad din herlighed fylde landet,
kom Helligånd, tænd din ild i os.
Kom som en strøm,
som en flod fuld af fred og nåde.
Giv os dit ord, Jesus, giv os dit lys.
- 3 Når vi søger i lys at vandre,
vil din kærlighed alt forandre.
Ved vor tro, med vort liv og vor færd,
vil vi spejle dit lys midt i verden.
Giv os dit lys – giv os dit lys.
Giv os dit lys,
lad din herlighed fylde landet,
kom Helligånd, tænd din ild i os.

Kom som en strøm,
som en flod fuld af fred og nåde.
Giv os dit ord, Jesus, giv os dit lys.

GRAHAM KENDRICK – OLE BÆRGAARD 1991.

605 Vor store Gud gør store under,
med glæde vi dem skue må,
han fejer bort i nådens stunder
den falske grund, vi bygged på,
og river sønder Satans garn
til frelse for sit tabte barn.

- 2 For Jesu ord står verden åben,
den vantro fæstning styrter ned,
og stærkest helt må sænke våben
og fly til Gud, som giver fred;
han frelse får i Jesu blod
og jubler højt: Hvor Gud er god!
- 3 O tænk, Guds børneflokk på jorden,
som stunder til Jerusalem,
fra øst og vest, fra syd og nord
går tusindvis ad vejen frem,
og Jesus, som i spidsen går,
end fler og fler i følge får.

- 4 Se op, se op, nu modnes marken,
hør, hvert Guds barn, din frelsers bud:
„Gå, indbyd syndere til arken,
før nådetimen rinder ud!“
Op, Herrens venner, lampen frem,
Guds bryllupsdør står alt på klem!
- 5 O Gud, lad mig ej stå tilbage,
når andre går i riget ind,
lad mig din søde nåde smage
og stå på vagt med himmelsk sind!
Jeg er jo din, min frelsermand,
så før dit barn til fredens land!

NIELS FRYKMAN.

- 1 Nådens Gud og ærens Herre,
styrk dit folk, bekræft din pagt.
Kron din kirke dig til ære,
bring dens knop til blomsterpragt.
Giv os visdom,
mod og styrke
til at stole på din magt.
- 2 Se den ondes hær omkring os
håner, spotter, slår din Søn.
Frygt og tvivl har skabt et kaos.

606

Sæt os fri til tro og bøn.
Giv os visdom,
mod og styrke
til at møde denne tid.

- 3 Helbred os for al vor ufred,
bøj vor stolthed under dig,
fjern al selvgodhed og tomhed,
lær dit folk at sige nej.
Giv os visdom,
mod og styrke
til at blive på din vej.

- 4 Vis os Paradisets haver,
gør os på din nåde rig,
udrust os med nådegaver
til at sætte sjæle fri.
Giv os visdom,
mod og styrke
midt i striden stå os bi.

- 5 Frels os fra at resignere,
give op og gå i stå.
Lad vor søgen efter flere
ære dig og alle nå.

Giv os visdom,
mod og styrke
til at bede, tjene, gå.

HARRY EMERSON FOSDICK 1930.

LARS ULRIK JENSEN 2004.

- 1 Gå i min fred,
min fred skal være med jer.
Gå i min fred,
jeg følger jer hver dag.

607

- 2 Halleluja –
vi takker Dig, vor Herre.
Halleluja –
vi takker Dig, vor Gud.

- 3 Gå i min fred,
min fred skal være med jer.
Gå i min fred,
jeg følger jer hver dag.

TOMAS SÖDERHJELM.

- 1 Inden jeg har søgt dig,
har du fundet mit hjerte.
Inden jeg er hos dig
har du favnet mig helt.

608

Inden jeg gik med,
så ventede' du på mig.
Din nåde kommer altid først.
Nu tør jeg dig tro.
Nu tør jeg stå frem.
Du har kaldet mig
og du går med – Immanuel.

- 2 Når jeg følger med dig,
er du altid tæt ved mig.
Hver en vej jeg går her,
er nu rettet mod dig.
Hvert et skridt jeg ta'r
er et skridt i dit fodspor
Din nåde kommer altid først.
Nu tør jeg dig tro.
Nu tør jeg stå frem.
Du har kaldet mig
og du går med – Immanuel.

- 3 Ordet jeg bæ'r ud
har du lagt i mit hjerte.
Jeg kan være lys,
når du lyser i mig.
Giv mig mod at se,
hver dag som Du gi'r mig:

Din nåde kommer altid først.
Nu tør jeg dig tro.
Nu tør jeg stå frem.
Du har kaldet mig
og du går med – Immanuel.

TOMAS SÖDERHJELM. – OLE BIRCH 2003.

609

- 1 Jeg, som skabte hav og jord,
hører folkets klagekor.
Men min hånd vil frelse det
fra synd og død.
Jeg, som skabte stjernerne,
vil oplyse skarerne.
Hvem vil bringe dem mit lys?
Hvem vil stå frem?
Her er jeg, Gud.
Er det mig, Gud?
Jeg har hørt dig sende kaldet ud.
Jeg vil gå, Gud,
kom og led mig.
I mit hjerte bærer jeg dit folk.
- 2 Jeg, som skabte regn og sne,
jeg har båret folkets ve.
Jeg har grædt for deres skyld,
de svigter mig.

Jeg vil bryde hjertets sten,
give hjertet liv igen,
vil forkynde dem mit ord.
Hvem vil stå frem?
Her er jeg, Gud.
Er det mig, Gud?
Jeg har hørt dig sende kaldet ud.
Jeg vil gå, Gud,
kom og led mig.
I mit hjerte bærer jeg dit folk.

- 3 Jeg, som skabte ild og blæst
ta'r imod hver fattig gæst,
jeg vil holde fest for dem.
Her er min hånd!
Jeg vil give dem mit brød,
mætte deres hjerters nød.
Jeg vil give dem mit liv.
Hvem vil stå frem?
Her er jeg, Gud.
Er det mig, Gud?
Jeg har hørt dig sende kaldet ud.
Jeg vil gå, Gud,
kom og led mig.
I mit hjerte bærer jeg dit folk.

DANIEL SCHUTTE. - OLE BIRCH OG LARS ULRIK JENSEN.

- 1 Med glæde skal I drage ud.
Med glæde skal I bringe bud
om ham, som alting skabte.
Hans nåde ingen grænser ved.
Hans væsens rod er kærlighed
og frelse for fortabte.
- 2 Med glæde skal I drage ud.
Hver solfyldt morgen takke Gud
for livets gode gave.
For dag i sol, for dag i blæst,
for dag med sorg, for dag i fest,
for glimt fra Edens have.
- 3 Med glæde skal du drage ud.
Kun båret af din tro på Gud
du i hans spor kan træde.
Ved Kristi kors du livet fandt.
Hans død blev livets dyre pant
på evighedens glæde.
- 4 Med glæde vil vi drage ud.
Den verden, som vi fik fra Gud,
skal vindes for hans rige.
Hans frelse skal til alle nå.

Vi glade vil hans ærind' gå
og ej fra målet vige.

BØRGE ANDERSEN.

611

Vi vil gå med kærlighed fra Gud,
vi vil gå med kærlighed fra Gud.
Vi vil gå med kærlighed fra Gud,
vi vil gå med kærlighed fra Gud.
Vi vil gå med, gå med,
vi vil gå med, åh
vi vil gå med kærlighed fra Gud.
Vi vil gå med, gå med,
vi vil gå med, åh
vi vil gå med kærlighed fra Gud.

- 2 Vi vil vandre i vor Herres lys,
vi vil vandre i vor Herres lys.
Vi vil vandre i vor Herres lys,
vi vil vandre i vor Herres lys.
Vi vil vandre, vandre,
vi vil vandre, åh
vi vil vandre i vor Herres lys.
Vi vil vandre, vandre,
vi vil vandre, åh
vi vil vandre i vor Herres lys.

- 3 Vi vil bringe bud om fred på jord,
vi vil bringe bud om fred på jord.
Vi vil bringe bud om fred på jord,
vi vil bringe bud om fred på jord.
Vi vil bringe, bringe,
vi vil bringe, åh
vi vil bringe bud om fred på jord.
Vi vil bringe, bringe,
vi vil bringe, åh
vi vil bringe bud om fred på jord.
- 4 Vi vil juble ved vor glædes Gud,
vi ved juble ved vor glædes Gud.
Vi vil juble ved vor glædes Gud,
vi ved juble ved vor glædes Gud.
Vi vil juble, juble,
vi vil juble, åh
vi vil juble ved vor glædes Gud.
Vi vil juble, juble,
vi vil juble, åh
vi vil juble ved vor glædes Gud.

AFRIKANSK. – PETER STEINVIG.

KIRKEHUSET

612 Her et tempel, Gud til ære,
vi har bygget og fuldført;
Gud dit navn højlovet være,
nådigt du vor bøn har hørt!
Takkesang her lyde skal,
til vi når din himmelsal.

2 Lyt nu til vor lovsangs stemme,
vi vil prise dig i tro.
Her er fred, her har vi hjemme,
her er godt for os at bo.
Byd din høje himmelvagt
værne templet med din magt.

3 Lad dit ord her ret forklares
og i hjertet indgang få!
Gode Gud lad det bevares,
så det frugter bære må!
Hjælp dit folk på rette vej,
hjælp det elske, tjene dig!

CHRISTIAN E. WILLERUP.

- 1 Vi takker for din kirke,
du store, stærke, milde Gud.
Den er på klippen bygget
og vil stå tiden ud.
- 2 Du gav den ånd og virke,
og livet brød så sælsomt frem.
Du vandt så mange sejre
og gav dit folk et hjem.
- 3 Vil du den selv bevare
fra Satans grumme list og magt,
og lad om Åndens enhed
dit folk stå hellig vagt.
- 4 Ej heller vil du glemme
din kirke med John Wesleys navn,
at den må hellig stande
i sejr, i strid og savn.
- 5 O, giv den pinsegløden
og døb den med din Helligånd.
Før du den til din ære
og ved din stærke hånd.

NIELS MANN 1918.

614 Gud du i kirken os alle forene,
her har vort liv fundet styrke og mod.
Kristus er træet, hvorpå vi er grene,
han som i evighedskilden har rod.
Her kan vi komme med hele vor væren,
vi dig lovpriser og giver dig æren.
Halleluja, halleluja.

2 Gud du er med os i hverdagens trængsel,
med os når hverdagen byder til fest.
Tak at du svarer på hjerternes længsel,
tak at du ved, hvad der tjener os bedst.
Gennem din Ånd kan vi høre og lære,
hvordan du ønsker din kirke skal være.
Halleluja, halleluja.

3 Evighedsånden os rører som vinden,
i den forenes vi uden for tid.
Livet på jord er et vindpust på kinden,
hjælp os at give det evne og flid.
Vi er dit folk, som er kirke i tiden,
giv os den tro, som skal blive til viden.
Halleluja, halleluja.

HENNING CLAUSEN, MIKKEL BRÆSTRUP.

- 1 Al himles himle ej kan rumme
dig, evig store, stærke Gud,
og aldrig skal den sang forstumme,
der bære skal din ære ud:
dog i et hus på fattig grund
du er os nær fra første stund.
- 2 Vort kirkehus er som en hytte
mod dine fjenders pomp og pragt.
Med dem vi aldrig dog vil bytte;
vor hu står til dit hus, din pagt.
Du gav os font og nadverbord,
din Ånd os tolker livets ord.
- 3 Velsign din menighed i nåde,
at den må være et i dig,
og sign dit vidne, at til både
det ret forkynder Frelsens vej.
Lad kærlighed herinde bo
forenet dybt med håb og tro!
- 4 Lad mange sjæle til dig føres
og tjene dig i dette hus,
giv nåde til, her ofte høres
en lyd af regn og pinsesus,

at Åndens gerning her må ske,
og vi dit ansigts lys må se!

5 Til hver, der går fra denne kirke,
du give visdom og forstand,
de tjene må i hverdags virke
og øve ret i hver sin stand –
at kærlighed må nå så langt,
som næstens hus er sygt og trangt.

6 Bønhør os, milde Herre Kriste,
højbårne drot af evighed!
Alt vil i tid og dage briste,
du var og er og bliver ved.
Så tag os i din stærke hånd.
Gud Fader, Søn og Helligånd!

NIELS MANN.

616 Kan et hus af træ og stene
være tempel for himmelens Gud?
I undrende tro vil vi bede
til Herren og sende det bud:
Fyld nu hvert rum med din ånd og din ild.
Fyld hver af os med din kærlighed mild.
Det er vor ære,

at vi må være
ambassadører i verden for dig.

- 2 Kan en gade med asfalt og fliser
blive vejen, hvor Jesus går frem,
der hvor hans lægende hænder beviser,
der er evighedskræfter i dem?
Fyld nu hvert rum med din ånd og din ild.
Fyld hver af os med din kærlighed mild.
Det er vor ære,
at vi må være
ambassadører i verden for dig.

- 3 Ja, vi takker dig himmelske fader,
at du valgte at komme til jord
med din udstrakte hånd til de svage
i en kærlighed bundløs og stor.
Fyld nu hvert rum med din ånd og din ild.
Fyld hver af os med din kærlighed mild.
Det er vor ære,
at vi må være
ambassadører i verden for dig.

STEFFEN PETERSEN.

BØNNER

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten
og æren i evighed!
Amen.

MATT 6,9-13

700

I: Svar mig, når jeg råber,
du min retfærdigheds Gud!

701

II: Du, som har befriet mig i trængsler,
vær mig nådig, og hør min bøn!

I: I mennesker, hvor længe
vil I krænke min ære?
I elsker tomhed og søger løgn.

II: I skal vide, at Herren har vist
sin underfulde troskab mod mig,
Herren hører, når jeg råber til ham.

I: Bliv blot vrede, men synd ikke!
Tænk efter på jeres leje, og vær stille!
Bring de rette ofre, og stol på Herren!

II: Mange siger:
Hvem lader os opleve lykke?
Løft dit ansigts lys mod os, Herre!

I: Du har givet mig større glæde i hjertet,
end man har, når der er rigdom
af korn og vin.

II: I fred kan jeg lægge mig og sove,
for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.

A: Amen

SL 4,1-9

702 Herre, du forvandlede min klage til dans,
du tog min sørgedragt af mig
og klædte mig i glæde.
Derfor vil jeg lovsynge dig uden ophør;

Herre min Gud, for evigt vil jeg takke dig.
Amen

SL 30,12-13

Jeg vil synge om din styrke,
juble om morgenen
over din trofasthed.

703

For du er min borg,
en tilflugt, når jeg er i nød.
Min styrke, dig vil jeg lovsynge,
for Gud er min borg,
min trofaste Gud.
Amen

SL 59,17-18

I: Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os,

704

II: så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene.

I: Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.

II: Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmer folkene retfærdigt,

og du leder folkeslagene på jorden.

I: Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.

II: Jorden har givet sin afgrøde.
Gud, vor Gud velsigne os,

I: Gud velsigne os,
og hele den vide jord frygte ham.

A: Amen

SL 67,2-8

705 I: Den, der sidder i den Højestes skjul,
har sin bolig i den Almægtiges skygge;

II: han kan sige om Herren:
„Min tilflugt og min borg,
min Gud, som jeg stoler på.“

I: Han redder dig fra fuglefængerens fælde,
fra den hængende pest.

II: Han dækker dig med sine fjer,
du kan søge ly under hans vinger;

hans trofasthed er skjold og værn.

I: Du skal ikke frygte for nattens rædsler
eller for pilen, der flyver om dagen,

II: ikke for pesten, der breder sig i mørket,
eller for soten, der hærger ved højlys dag.

I: Om end tusinder falder ved din side,
titusinder ved din højre hånd,
dig skal intet ramme.

II: Med egne øjne skal du se,
at de ugudelige får deres straf.
„Du, Herre, er min tilflugt!“

I: Den Højeste har du gjort til din bolig,
intet ondt skal ramme dig,
ingen plage skal nå dit telt,

II: for han vil give sine engle befaling om
at beskytte dig på alle dine veje.

I: De skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.

II: Du kan træde på løve og slange,
trampe på ungløve og øgle.

I: Når han holder sig til mig,
vil jeg redde ham.
Jeg beskytter ham,
for han kender mit navn.

II: Når han råber til mig,
vil jeg svare ham.
Jeg er med ham i trængslen,
jeg befrier ham og giver ham ære.

I: Jeg mætter ham med et langt liv
og lader ham se min frelse.

A: Amen

SL 91,1-16

706

Det er godt at takke Herren
og at lovsynge dit navn, du den Højeste,
at forkynde din godhed om morgenen
og din trofasthed om natten.
Amen.

SL 92,2-3

I: Kom, lad os juble for Herren,
bryde ud i fryderåb for vor
frelses klippe.

707

II: Lad os træde frem for ham
med takkesang,
bryde ud i lovsang til ham.

I: For Herren er en stor Gud,
en mægtig konge over alle guder.

II: I hans hånd er jordens dybder,
bjergenes tinder tilhører ham.

I: Havet tilhører ham, for han skabte det,
hans hænder formede landjorden.

II: Kom, lad os kaste os ned, lad os bøje os,
lad os falde på knæ for Herren, vor skaber,

I: for han er vor Gud,
og vi er hans folk, de får, han vogter.

A: Amen

SL 95,1-7

708 I: Bryd ud i fryderåb for Herren,
hele jorden!
Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!

II: Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.

I: Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!

II: For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.

A: Amen

SL 100,1-5

709 I: Min sjæl, pris Herren!
Herre, min Gud, du er stor!

II: Du hyller dig i lys som en kappe,
du spænder himlen ud som en teltdug.

I: Du rejser din højsal i vandene,
du gør skyerne til din vogn
og farer frem på vindens vinger.

II: Du gør vindene til dine sendebud
og den flammende ild til dine tjenere.

I: Jorden gav du sin faste grundvold,
den rokkes aldrig i evighed.

II: Urdybet dækkede den som en dragt,
vandet stod op over bjergene.

I: Det flygtede for din trussel,
skræmt af din torden løb det sin vej

II: op over bjerge og ned gennem dale
til det sted, du havde fastsat for det.

I: Du satte en grænse,
det ikke må overskride,
det skal ikke dække jorden igen.

II: Du lader kilder springe frem i dalene,
mellem bjergene baner de sig vej,

I: du giver vand til alle de vilde dyr,
vildæsler får slukket deres tørst.

II: Ved bredden bygger
himlens fugle deres rede,
på grenene sidder de og kvidrer.

I: Du vander bjergene fra din højsal,
jorden mættes med frugten af dit værk.

II: Græs lader du gro til kvæget
og planter til tjeneste for mennesker,

I: så der frembringes brød af jorden
og vin, der giver mennesker glæde.

II: Hvor er dine værker mange, Herre!

I: Du har skabt dem alle med visdom,
jorden er fuld af dit skaberværk.

II: Her er det store og vidtstrakte hav,
med sit mylder, umuligt at tælle,
både små og store dyr!

A: Jeg vil synge for Herren,

så længe jeg lever,
jeg vil lovsynge min Gud,
så længe jeg er til.
Min sjæl, pris Herren!
Amen!

SL 104,1-15; 24-25; 33

I: Fra det dybe råber jeg til dig,
Herre.
Herre, hør mit råb,
lad dine ører lytte til min tryglen!

710

II: Hvis du, Herre, vogtede på skyld,
hvem kunne da bestå, Herre?

I: Men hos dig er der tilgivelse,
for at man skal frygte dig.

II. Jeg håber på Herren,
min sjæl håber; jeg venter på hans ord,

I: min sjæl venter på Herren
mere end vægterne på morgen,
end vægterne på morgen.

II: Israel, vent på Herren,
for hos Herren er der troskab,
hos ham er der altid udfrielse.

I: Han udfrier Israel
fra al dets skyld.

A: Amen

SL 130,1-8

711 Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt,
mine øjne er ikke stolte.
Jeg omgås ikke med store planer,
der er for underfulde for mig.
Nej, jeg bringer min sjæl
til hvile og ro;
som barnet hos sin mor,
som barnet er min sjæl i mig.

Israel, vent på Herren fra nu af
og til evig tid!
Amen

SL 131,1-3

712 I: Pris Herren,
alle hans tjenere,

I som står i Herrens tempel
nat efter nat.

II: Løft jeres hænder mod helligdommen
og pris Herren!

I: Herren velsigne dig fra Zion,
han som skabte himlen og jorden.

A: Amen.

SL 134,1-3

I: Herre, du ransager mig
og kender mig.
Du ved, om jeg sidder eller står,
på lang afstand
er du klar over min tanke;

713

II: du har rede på,
om jeg går eller ligger,
alle mine veje er du fortrolig med.

I: Før ordet bliver til på min tunge,
kender du det fuldt ud, Herre;

II: bagfra og forfra indeslutter du mig,
og du lægger din hånd på mig.

I: Det er for underfuldt til,
at jeg forstår det,
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det.

II: Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?

I: Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.

II: Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,

I: så leder din hånd mig også dér,
din højre hånd holder mig fast.

II: Siger jeg: „Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig“,

I: så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen,
mørket er som lyset.

A: Amen

SL 139,1-12

Marias lovsang
Magnificat

714

I: Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud,
min frelser!

II: Han har set til sin ringe tjenerinde.
For herefter skal alle slægter
prise mig salig,

I: thi den Mægtige har gjort store ting
mod mig.
Helligt er hans navn,

II: og hans barmhjertighed
mod dem, der frygter ham,
varer i slægt efter slægt.

I: Han har øvet vældige gerninger
med sin arm,
splittet dem, der er hovmodige
i deres hjertes tanker;

II: han har styrtet de mægtige fra tronen,
og han har ophøjet de ringe;

I: sultende har han mættet med gode gaver,
og rige har han sendt tomhændet bort.

II: Han har taget sig af sin tjener Israel
og husker på sin barmhjertighed

I: som han tilsagde vore fædre –
mod Abraham og hans slægt til evig tid.

A: Amen

LUK 1,46-55

715 Zakarias' lovsang Benedictus

I: Lovet være Herren, Israels Gud,
for han har besøgt og forløst sit folk.

II: Han har oprejst os frelsens horn
i sin tjener Davids hus,

I: sådan som han fra gammel tid
har forkyndt
ved sine hellige profeters mund:

II: at frelse os fra vore fjender
og fra alle dem, som hader os,

I: at vise barmhjertighed mod vore fædre
og huske på sin hellige pagt,
den ed, han tilsvor vor fader Abraham:

II: at fri os fra vore fjenders hånd
og give os at tjene ham uden frygt
i fromhed og retfærdighed
for hans åsyn alle vore dage.

I: Og du, mit barn, skal kaldes
den Højestes profet,
for du skal gå foran Herren
og bane hans veje

II: og lære hans folk at kende frelsen
i deres synders forladelse,

I: takket være vor Guds
inderlige barmhjertighed,
hvormed solopgangen fra det høje
vil besøge os

II: for at lyse for dem, der sidder
i mørke og i dødens skygge,
og lede vore fødder ind på fredens vej.

A: Amen

LUK 1,68-79

716 Simeons lovsang Nunc Dimittis

I: Herre, nu lader du din tjener
gå bort med fred
efter dit ord.

II: For mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk:

I: Et lys til åbenbaring for hedninger
og en herlighed for dit folk Israel.

A: Amen

LUK 2,29-32

I: Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.

II: Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.

I: Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.

II: Salige er de, som hungrer
og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.

I: Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.

II: Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.

I: Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.

II: Salige er de, som forfølges
på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.

I: Salige er I,
når man på grund af mig
håner jer og forfølger jer
og lyver jer alt muligt ondt på.

II: Fryd jer og glæd jer,
for jeres løn er stor i himlene;
således har man også forfulgt
profeterne før jer.

A: Amen

MATT 5,3-12

JESUS-BØNNEN

718 Herre Jesus Kristus, Guds Søn,
forbarm dig over mig – synder!

LUK 18,38

719 Jesus Kristus, Guds Søn
– forbarm dig over mig!

LUK 18,38

Jesus, Davids søn,
Forbarm dig over mig!

LUK 18,38

720

Lovprisning

721

I: Lovet være Gud,
vor Herre Jesu Kristi fader,

II: som i Kristus har velsignet os
med al himlens åndelige velsignelse.

I: For før verden blev grundlagt,
har Gud i ham udvalgt os
til at stå hellige og uden fejl
for hans ansigt i kærlighed.

II: I sin gode vilje forudbestemte han os
til barnekår hos sig ved Jesus Kristus

I: til lov og pris for hans nådes herlighed,
som han har skænket os i sin elskede søn.

II: I ham har vi forløsning ved hans blod,
tilgivelse for vore synder
ved Guds rige nåde.

I: Den gav han os i rigt mål
med al visdom og indsigt

II: ved at lade os kende
sin viljes hemmelighed
ud fra den gode beslutning,
han selv forud havde fattet

I: om den frelsesplan for tidernes fylde:

II: at sammenfatte alt i Kristus,

I: både det himmelske og det jordiske.

A: Amen

EF 1,3-10

722 Kristushymnen

I: I skal have det sind over for hinanden,
som var i Kristus Jesus,

II: han, som havde Guds skikkelse,
regnede det ikke for et rov
at være lige med Gud,

I: men gav afkald på det,
tog en tjeners skikkelse på
og blev mennesker lig;

II: og da han var trådt frem
som et menneske,
ydmygede han sig og blev lydig indtil døden,
ja, døden på et kors.

I: Derfor har Gud højt ophøjet ham
og skænket ham navnet over alle navne,

II: for at i Jesu navn
hvert knæ skal bøje sig,
i himlen og på jorden og under jorden,

I: og hver tunge bekende:
Jesus Kristus er Herre,
til Gud Faders ære.

A: Amen

FIL 2,5-11

I: Tak med glæde vor Fader,
som har gjort jer delige
til at få del i de helliges arv i lyset.

723

II: Han friede os ud af mørkets magt
og flyttede os over i sin elskede søns rige;

I: i ham har vi forløsningen,
syndernes forladelse.

II: Han er den usynlige Guds billede,
al skabnings førstefødte.

I: I ham blev alting skabt
i himlene og på jorden,
det synlige og det usynlige,

II: troner og herskere, magter og myndigheder.

I: Ved ham og til ham er alting skabt.

II: Han er forud for alt,
og alt består ved ham.

I: Han er hoved for legemet, kirken.

II: Han er begyndelsen,
den førstefødte af de døde,
for at han i alle ting
skulle være den første.

I: For i ham besluttede hele
guddomsfylden at tage bolig

II: og ved ham at forsone alt med sig,
på jorden som i himlene,
ved at stifte fred ved hans blod på korset.

A: Amen

KOL 1,12-20

I: Mine kære,
når Gud har elsket os således,
skylder vi også at elske hinanden.

724

II: Ingen har nogen sinde set Gud,
men hvis vi elsker hinanden,
bliver Gud i os,
og hans kærlighed er fuldendt i os.

I: Deraf ved vi, at vi bliver i ham
og han i os:
at han har givet os af sin ånd.

II: Vi har set og bevidner,
at Faderen har sendt sin søn
som verdens frelser.

I: Den, der bekender, at Jesus er Guds søn,
i ham bliver Gud, og han bliver i Gud.

II: Og vi kender og tror på den kærlighed,
som Gud har til os.

I: Gud er kærlighed, og den,
der bliver i kærligheden,
bliver i Gud, og Gud bliver i ham.

A: Amen

1 JOH 4,11-16

725 Gud, vor ånd søger dig denne morgen
for dine bud er lys.
Herre, lær os at kende din retfærdighed
og gør os værdige til at følge dine bud
med al vor styrke.
Fjern alt mørke fra vore hjerter,
lad retfærdighedens sol lyse
og beskyt – med Din Helligånds segl –
vore liv fra al ond indflydelse.
Led vore skridt ind på fredens vej
og giv os at denne morgen
må være fredfyldt,
så at vi kan tilbede dig –

Fader, Søn og Helligånd
én Gud fra før altings begyndelse
og Skaber af alt.
Amen.

BASILIIUS DEN STORE 303 - 379

Herre Jesus Kristus,
du står her foran mig
og du er bag mig
du er ved min højre side
du er ved min venstre side
du er over mig
du er under mig
du omslutter mig på alle sider.
Du bor i mit hjerte
du fylder mig
og du elsker mig,
Herre Jesus Kristus.

PATRICK AF IRLAND 390-461

726

Nådige og barmhjertige Far, giv os:
- visdom, så vi sanser dig,
- fornuft, så vi forstår dig
- flid i at søge dig
- tålmodighed i vor venten på dig

727

– øjne til at se dig
– et hjerte, som grunder over dig
– og et liv, som forkynder dig
Gennem Åndens kraft fra
Jesus Kristus vor Herre.
Amen

BENNEDICT AF NURSIA 480 – 540

728 Herre, vær en lysende flamme foran mig,
vær en ledestjerne over mig,
vær en jævn vej under mig,
vær en venlig hyrde bag mig
i dag og alle dage

COLUMBA 521 – 597

729 Kom sande lys, kom evige liv,
kom usynlige hemmelighed!
Kom herlighed uden navn!
Kom du uudsigelige!
Kom du evige glæde, kom du lys
der aldrig svinder!
Kom du som er ventet af alle ulykkelige
Kom du som alene går til de ensomme
og ensom er jeg, som du ser!

Kom du som er blevet min længsel –
du har gjort, at jeg altid længes efter dig.
Kom min Ånd og mit liv!
Kom min glæde og ære,
min blivende trøst!
Jeg takker dig fordi du for mig er blevet
dag uden aften,
sol uden solnedgang,
for du har intet sted, du kan skjule dig,
du har aldrig skjult dig for nogen,
men vi skjuler os for dig.
Men hvor skulle du skjule dig –
du som fylder verdensaltet.
Amen.

SYMEON DEN NYE TEOLOG 960 – 1040

Herre, gør mig til et redskab
for din fred.
Hvor der er had –
lad mig så kærlighed,
hvor der er krænkelser – tilgivelse,
hvor der er tvivl – tro,
hvor der er fortvivlelse – håb,
hvor der er mørke – lys,
hvor der er bedrøvelse – glæde.
Guddommelige mester,

730

hjælp mig, så jeg
ikke så meget søger at blive trøstet,
men at trøste,
ikke at blive forstået, men at forstå,
ikke at blive elsket, men at elske.
For det er ved at give, at vi modtager,
ved at tilgive, at vi bliver tilgivet,
og ved at dø, at vi bliver født til evigt liv.
Amen.

FRANS AF ASSISI 1182-1226

731 Herre, vis mig din vej,
og gør mig villig til at gå den.

BIRGITTA AF VADSTENA 1303-1373

732 O Herre Jesus Kristus, du som er
vejen, sandheden og livet,
lad os aldrig forlade dig – Vejen,
ikke betvivle dig – Sandheden,
ikke hvile i noget andet end dig – Livet.
Lær os gennem din Helligånd
hvad vi skal tro, hvad vi skal gøre
og hvor vi skal hvile.
Det beder vi for dit navns skyld,
Jesus Kristus, vor Herre.
Amen.

ERASMUS AF ROTTERDAM 1466 – 1536

Herre, jeg er ikke mere min egen,
men din.

Sæt mig til hvad du vil,
stil mig blandt hvem du vil;
sæt mig, hvor der handles;
sæt mig hvor der lides.
Lad mig blive brugt for dig
eller sat til side for dig,
lad mig være ophøjet for dig
eller fornedret for dig,
fyld mig, eller lad mig opleve tomhed,
lad mig eje alt, lad mig være fattig.
Frit og med glæde opgiver jeg alt,
så du kan gøre med det,
som du behager.
Og nu, herlige og velsignede Gud;
Fader, Søn og Helligånd,
er du min og jeg er din.
Må det altid være således.
Amen.

JOHN WESLEY'S PAGTSGUDSTJENESTE 1755

734 Sindsrobønnen

Gud, giv mig sindsro til
at acceptere de ting,
jeg ikke kan ændre,
mod til at ændre de ting jeg kan
og visdom til at se forskellen.
Amen.

REINHOLD NIEBUHR 1892-1971

735 Herre, du lærte dine disciple at bede,
hjælp også mig når jeg samler mig
for at bede til dig.
Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige,
jeg ved bare:
Jeg længes efter at bede.
Læg ordene til rette for mig,
og fyld mit sind med dine tanker.
Giv mit hjerte fred, Herre!
Lad mig vide, at jeg endnu er
ufuldkommen
og vær mig nær.
Mine ord er svage.
Jeg vover ikke at se dig i øjnene.

Lær mig at bede, Herre,
lær mig at bede.
Amen.

M.A. THOMAS

Herre Jesus Kristus!
I din store kærlighed ydmygede du
dig selv og blev lydig til døden,
for, ved korset, at forsone
alle mennesker med Gud.
Fyld os med din Ånd,
så vi, i kærlighed, kan række ud
og bringe dem,
der ikke kender dig,
til kundskab om din grænseløse
kærlighed.
Til dit navns ære!
Amen.

736

BØN FRA METODISTKIRKENS
RITUAL FOR UDSENDELSE AF MISSIONÆR

737 Led os, Herre, ved din nåde,
i alt hvad vi gør,
og lad os bestandig erfare din hjælp,
så vi begynder, fortsætter og
fuldender al vor gerning i dig
og således ærer dit hellige navn
og til sidst af nåde vinder et evigt liv,
ved Jesus Kristus, vor Herre.
Amen.

BØN FRA METODISTKIRKEN'S ORDINATION TIL PRÆST OG DIAKON

738 Herre Kristus, du som er opstået,
for at jeg kan leve med dig,
lad mig i dag stå op for at tjene dig
og vandre i din opstandelseskraft.
Amen.

BO GIERTZ 1905-1998

739 Gud! Du er hele verdens håb –
alt levendes Gud.
Vi beder i ydmyghed:
Vend alle hjerter
fra ethvert folkeslag til dig.
Befri vore sind for fordømmelse
og foragt for dem,
der ikke er af samme folk, farve,

klasse eller tro som os.
Giv os, at kunne slippe alt det,
der fremmedgør og skiller,
så at vi ved dig, i Helligånden,
forenes i fredens bånd!
Amen.

METODISTKIRKEN I USA 1992

Herre, gør os gode nok
til at kunne tjene
de af vore medmennesker i verden,
som lever og dør i fattigdom og sult.
Giv dem, gennem vore hænder,
dagligt brød,
og gennem vor utrættelige kærlighed,
fred og glæde.
Amen.

MODER TERESA AF CALCUTTA 1910 - 1997

740

MORGENBØN

741 I Faderens, Sønnens
og Helligåndens navn.
Amen.

Herre, åbn mine læber,
så min mund kan forkynde din pris

SL. 51,17

Salme eller morgensang

Læsning fra Salmernes bog.

Forslag: Nr. 704, 707 eller 708

Zakarias lovsang (Benedictus): Nr. 715.

LUKAS 1,68-79

Bøn for dagen afsluttes med Fadervor nr. 700.

Velsignelsen:

Herren Jesu Kristi nåde,
Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle.
Amen.

AFTENBØN

I Faderens, Sønnens
og Helligåndens navn.
Amen.

742

Vær nådig, Gud, og red mig,
Skynd dig til hjælp, Herre!

SL. 70:2

*Stilhed, hvori dagen tænkes igennem
og lægges i Guds hånd*

*Salme eller aftensang
Læsning fra Salmernes bog.
Forslag: Nr. 701, 705 eller 712.*

Simeons lovsang (Nunc Dimittis) Nr. 716

LUKAS 2,29-32

Bøn for natten afsluttes med Fadervor nr. 700.

Velsignelsen:
Barmhjertighed og fred og kærlighed
være med os i stadig rigere mål.
Amen.

JUDAS V.2

RITUALER

NADVERRITUAL I

I INDBYDELSE

PRÆST Lad os rejse os og modtage indbydelsen
til Herrens nadver.

Menigheden rejser sig.

PRÆST Gud selv, livets, kærlighedens og glædens
Gud, som blev menneske og tog bolig
blandt mennesker, som tog verdens lidelse,
synd og smerte med sig i døden på korsets
træ, men som døden ikke kunne holde,
som har sejret og lever ved Helligånden
midt i blandt os, Han indbyder os til
måltid og fællesskab: „Se, jeg står ved
døren og banker på; hører nogen mig,
og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og
holde måltid med ham og han med mig.“

2 SYNDSBEKENDELSE

PRÆST Lad os bekende vor synd og skyld.
Lad os bede!

Menigheden sætter sig.

PRÆST Almægtige Gud. Vi bekender og angrer de mange synder, vi har begået mod dig og vore medmennesker i tanke, ord og handling. Tilgiv os vore synder. Sæt os fri og skab i os et nyt og rent hjerte, så vi kan tjene og ære dig med glæde.

ALLE Herre, forbarm dig over os!

Stille bøn.

3 FORBEREDELSEN

PRÆST Lovet være du, vor Gud, som giver os brød af jordens frugt og menneskers arbejde. Lovet være du, vor Gud, som giver os vin af vinstokkens frugt og menneskers arbejde.

ALLE Lovet være Gud i evighed!

PRÆST Som kornet, der engang var spredt på markerne, og druerne, der engang var spredt på bjergene, nu er forenede på dette

bord i brød og vin, lad således hele dit folk
blive samlet fra alle verdenshjørner i dit
Rige.

ALLE Herre, hør vor bøn!

4 INDSTIFTELSEN

PRÆST Således elskede Gud verden, at han gav sin
enbårne søn, der én gang for alle blev ofret
på korset som et fuldkomment, fejlfrit og
tilstrækkeligt offer for hele verdens synder.

I den nat, Herren Jesus blev forrådt, tog
han et brød, takkede, brød det og sagde:
„Dette er mit legeme, som gives for jer; gør
dette til ihukommelse af mig!“ Ligeså tog
han også bægeret efter måltidet og sagde:
„Dette bæger er den nye pagt ved mit
blod; gør dette, hver gang I drikker det, til
ihukommelse af mig!“

Helligånd, lad alle, som tager imod Jesus
Kristus ved denne nadver, fyldes af hans
livs fylde og hans opstandelseskraft.
Amen.

5 NADVERSALME

Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Forsoner, befrier og døber med Ånd.

TOMAS BOSTRÖM

Eller anden passende salme

6 UDDELING AF BRØD OG VIN

7 TAKKEBØN

Frit formuleret bøn eller med følgende ord

PRÆST Lad os bede. Treenige Gud. Vi lovpriser dig, fordi vi ved Jesus Kristus modtager vore synders forladelse, glæde i troen og styrke til at vandre ad dine veje. Vi overgiver os helt til dig og beder om

kraft til at være dine vidner i verden og
frimodigt tjene i kærlighed, retfærdighed
og fred. Herre, modtag vor lovprisning:

8 LOVPRISNING

Menigheden rejser sig.

ALLE Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!
Vi priser dig for din store herlighed.
Herre vor Gud, himmelske Konge,
Almægtige Fader.
Amen!

(Når nadverens sakramente gives ved sygesengen,
kan ritualet benyttes i uddrag.
Indstiftelsesordene læses altid.

Når nadveren fejres i en gudstjeneste, hvor
syndsbekendelse, lovprisning og påkaldelse af
Helligånden er en del af gudstjenesten, kan nadveren
fejres udelukkende ved læsning af indstiftelsesordene.)

NADVERRITUAL II

I INDBYDELSE

PRÆST Lad os rejse os og modtage indbydelsen
til Herrens nadver.

Menigheden rejser sig.

PRÆST Gud selv, livets, kærlighedens og glædens
Gud, som blev menneske og tog bolig
blandt mennesker, som tog verdens lidelse,
synd og smerte med sig i døden på korsets
træ, men som døden ikke kunne holde,
som har sejret og lever ved Helligånden
midt i blandt os, Han indbyder os til
måltid og fællesskab: „Se, jeg står ved
døren og banker på; hører nogen mig,
og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og
holde måltid med ham og han med mig.“

2 SYNDSBEKENDELSE

PRÆST Lad os bekende vor synd og skyld.
Lad os bede!

Menigheden sætter sig.

PRÆST Almægtige Gud. Vi bekender og angrer de mange synder, vi har begået mod dig og vore medmennesker i tanke, ord og handling. Tilgiv os vore synder. Sæt os fri og skab i os et nyt og rent hjerte, så vi kan tjene og ære dig med glæde.

ALLE Herre, forbarm dig over os!

Stille bøn.

3 FORBEREDELSEN

PRÆST Lovet være du, vor Gud, som giver os brød af jordens frugt og menneskers arbejde. Lovet være du, vor Gud, som giver os vin af vinstokkens frugt og menneskers arbejde.

ALLE Lovet være Gud i evighed!

PRÆST Som kornet, der engang var spredt på markerne, og druerne, der engang var spredt på bjergene, nu er forenede på dette bord i

brød og vin, lad således hele dit folk blive
samlet fra alle verdenshjørner i dit Rige.

ALLE Herre, hør vor bøn!

4 LOVPRISNING

PRÆST Opløft jeres hjerter!

ALLE Vore hjerter er hos Herren!

PRÆST Lad os takke og lovprise Herren, vor Gud:

ADVENT OG JULETID

PRÆST Da tiden var inde, lod du din Søn komme
til verden for vor skyld. Han gav afkald,
tog tjenerskikkelse på og blev som en af os
for at frelse os fra mørket til livets lys.
Med alt det skabte ...

NYTÅRET

PRÆST Ved Jesus Kristus, som er den samme i
går, i dag og til evig tid, har du formidlet
den nye pagt og stadfæstet den med dine
stærke løfter. Ved ham, som er Alfa og
Omega, begyndelsen og enden, er du vor

Fader og vi dit folk.
Med alt det skabte ...

FASTETIDEN

PRÆST For vore synders skyld lod du din enbårne
Søn gå lidelsens vej. Han var ydmyg og
lydig til døden på et kors, for at vi kunne
få liv og fred.
Med alt det skabte ...

PÅSKETIDEN

PRÆST Ved at opvække Jesus Kristus som den
første har du tilintetgjort døden og givet
os håbet om evigt liv.
Med alt det skabte ...

PINSE

PRÆST Efter Kristi løfte udgød du Helligånden på
pinsedagen for at vidnesbyrdet om Kristi
opstandelse og din kærlighed til verden
kan forkyndes gennem din kirke.
Med alt det skabte ...

TRINITATISTIDEN

PRÆST Dit rige er nærværende ved Jesus Kristus.
Han er det levende brød, som er kommet

ned fra himlen for at give verden liv. Den, som kommer til ham, skal ikke sulte, og den, som tror på ham, skal aldrig tørste.

PRÆST Med alt det skabte i himlen og på jorden og med dine engle priser vi dig og siger:

ALLE Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den almægtige. Himlen og jorden er fuld af din herlighed. Amen.

5 INDSTIFTELSEN

PRÆST Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, der én gang for alle blev ofret på korset som et fuldkomment, fejlfrit og tilstrækkeligt offer for hele verdens synder.

I den nat, Herren Jesus blev forrådt, tog han et brød, takkede, brød det og sagde: „Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!“ Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: „Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!“

ALLE Kristus, din død forkynder vi.
Din opstandelse bekender vi.
Dit komme i herlighed forventer vi.

PRÆST Helligånd, lad alle, som tager imod Jesus
Kristus ved denne nadver, fyldes af hans
livs fylde og hans opstandelseskraft.
Amen.

6 NADVERSALME

Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Se Guds lam,
som bærer al verdens synd.
Forsoner, befrier og døber med Ånd.

TOMAS BOSTRÖM

Eller anden passende salme

7 UDDELING AF BRØD OG VIN

8 TAKKEBØN

Frit formuleret bøn eller med følgende ord

PRÆST Lad os bede. Treenige Gud. Vi lovpriser dig, fordi vi ved Jesus Kristus modtager vore synders forladelse, glæde i troen og styrke til at vandre ad dine veje. Vi overgiver os helt til dig og beder om kraft til at være dine vidner i verden og frimodigt tjene i kærlighed, retfærdighed og fred. Herre, modtag vor lovprisning:

9 LOVPRISNING

Menigheden rejser sig.

ALLE Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

Vi priser dig for din store herlighed.
Herre vor Gud, himmelske Konge,
Almægtige Fader.
Amen!

DÅB AF BØRN

DÅB AF PERSONER,
DER IKKE SELV KAN SVARE

*Gudstjenesten indledes med den apostolske
trosbekendelse. Dåbsfamilien kaldes frem til
alteret. Præsten siger til menigheden:*

PRÆST Nåde være med jer og fred fra Gud, vor
Fader, og Herren Jesus Kristus!

Præsten henvender sig til forældrene:

PRÆST Kære forældre. (Eventuelt nævnes forældrenes
navne.) Barnet er en gave fra skabelsens
og frelsens Gud. I er kommet for at takke
Gud for barnet og for at lade det døbe.
Hvad er barnets navn?

En af forældrene svarer: NN

*Herefter anvender præsten kun barnets fornavn
undtagen ved selve dåbsbehandlingen,
hvor hele navnet benyttes.*

PRÆST Kære menighed!
Guds kærlighed er åbenbaret i Jesus
Kristus og omfatter alle mennesker.
I dåben stadfæstes Guds store
frelsesgerninger. Jesus siger, at Guds Rige
er børnenes. NN modtager i dåben tegnet
på den nye pagt og indlemmes i Guds
hellige kirke. Menigheden betros derved
den ansvarsfulde tjeneste at omslutte
ham/hende med trofast forbøn og omsorg
og at vise vejen til Kristus. Påkald derfor
Gud vor Fader og bed ham om, at han,
som har genløst alle mennesker ved sin
elskede søns blod, vil give NN, som nu
skal døbes med vand, at han/hun også må
blive døbt med Helligånden.

PRÆST Lad os bede:
Almægtige Gud, vi takker dig for NN og
for, at du fra begyndelsen har omsluttet
ham/hende med din kærlighed. Vi beder
dig, se til ham/hende i barmhjertighed,
og skænk ham/hende nåde til at blive
fast i troen, glad i håbet og rodfæstet i
kærligheden. Giv, at han/hun må leve
sejrrigt her på jorden og indgå i livet,

som kommer, ved vor Herre Jesus Kristus.
Amen!

Lad os rejse os og høre evangeliets ord:

Jesus siger: „Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“

(MATT. 28,18 – 20.)

Endvidere siger Jesus: „Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det. Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem.“

(MARK. 10,14 – 16.)

Præsten spørger barnets forældre:

PRÆST Kære forældre! Vil I, med Guds hjælp, påtage jer ansvaret for, at NN, så snart han/hun er i stand til at lære, bliver undervist i, hvad dåben betyder, får anledning til at lære Bibelen at kende og bliver oplært i den kristne tro, og vil I ved jeres eksempel søge at lede ham/hende ind i menighedens fællesskab?

Forældrene svarer: Ja!

Præsten tager barnet, døber det med tre håndfulde vand og siger:

PRÆST NN (*hele navnet udtales!*)
Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen!

Derefter synges verset:

O, du som os velsigned og tog i favn de små
en morgen ser vi dig i paradiset
du lærte os til Gud vore øjne opslå
evindeligt være du lovpriset.

Eller andet passende vers.

*Præsten afleverer barnet og beder en frit
formuleret bøn eller med følgende ord:*

PRÆST Nådige Gud, alle menneskers Fader!
Beskyt og bevar NN som dit barn gennem
hele livet. Led ham/hende ad dine veje, fri
af fristelser og farer, og gør ham/hende
til medskaber på sit eget liv. Giv, at NN,
når han/hun vokser op, også må vokse i
Jesu Kristi kundskab, og led ham/hende
ved Helligånden frem til personlig tro på
Jesus Kristus som sin Frelser og Herre.
Almægtige Gud! Velsign denne familie
og lad Helligånden hellige deres sind og
lede deres tanker, ord og handlinger, så
de må være forenede med dig ved troens,
kærlighedens og lydighedens bånd.

ALLE Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren
i evighed!
Amen.

Præsten lægger hånden på barnets hoved.

PRÆST Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig
og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig
og give dig fred!
I Faderens og Sønnens
og Helligåndens navn.
Amen!

DÅB AF VOKSNE

DÅB AF PERSONER,
DER KAN SVARE FOR SIG SELV

*Gudstjenesten indledes med den apostolske
trosbekendelse.*

PRÆST Nåde være med jer og fred fra Gud, vor
Fader, og Herren Jesus Kristus!

PRÆST Kære menighed! Guds kærlighed er
åbenbaret i Jesus Kristus og omfatter
alle mennesker. I dåben stadfæstes Guds
store frelsesgerninger. I dåben modtager
vi tegnet på den nye pagt og indlemmes i
Guds kirke og forenes med Gud folk. Da
nu NN er kommet for at blive døbt, betros
menigheden den ansvarsfulde tjeneste at
omslutte ham/hende med trofast forbøn
og omsorg. Påkald derfor Gud vor Fader
og bed ham om, at han, som har genløst
alle mennesker ved sin elskede søns blod,
vil give NN, som nu skal døbes med

vand, at han/hun også må blive døbt med Helligånden, må vokse i nåden.

PRÆST Lad os bede:

Almægtige Gud, vi takker dig for NN og for, at du fra begyndelsen har omsluttet ham/hende med din kærlighed. Vi beder dig, fyld NN med Helligånden så han/hun må blive fast i troen, glad i håbet og rodfæstet i kærligheden. Giv, at han/hun må leve sejrrigt her på jorden og indgå i livet, som kommer, ved vor Herre Jesus Kristus. Amen!

Lad os rejse os og høre evangeliets ord:

Et eller flere af følgende skriftsteder læses:

PRÆST Jesus siger: „Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ (Matt. 28,18 – 20.)

PRÆST Peter svarede: „Omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave. For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på.“ Og med mange andre ord vidnede Peter og formanede dem og sagde: „Lad jer frelse fra denne forkvaklede slægt!“ De, som tog imod hans ord, blev døbt, og den dag blev der føjet næsten tre tusind mennesker til.“

(APG. 2,38-42.)

PRÆST Paulus skriver: „Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv.

(MATT. 28,18 -20.)

Præsten siger henvendt til den, der skal døbes:

PRÆST Bekender du Jesus Kristus som din frelser og Herre, og vil du forpligte dig til lydighed mod hans vilje?

Svar: Ja!

PRÆST Vil du antage og bekende den kristne tro,
som den er indeholdt i hele Bibelen?

Svar: Ja!

PRÆST Vil du døbes på denne tro?

Svar: Ja!

NN knæler ved døbefonten og døbes med
ordene:

PRÆST NN,
Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og
Helligåndens navn. Amen!

*Præsten beder en frit formuleret bøn, som
afsluttes med:*

ALLE Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,

som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren
i evighed! Amen.

*Hvis dåbskandidaten samtidigt skal optages som
bekendende medlem af menigheden
stilles yderligere et spørgsmål. Kandidaten
rejser sig.*

PRÆST Du er nu blevet døbt og ønsker at blive
optaget som bekendende medlem af
menigheden. Derfor stiller vi dig yderligere
et spørgsmål, som stilles til alle nye
medlemmer:

PRÆST Vil du med Guds hjælp leve et kristent liv,
være trofast mod Metodistkirken og være
med til at opretholde den ved dine bønner,
dine gaver, dit nærvær og din tjeneste?

Svar: Ja!

Det nye medlem knæler, og præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

PRÆST Himmelske Far. Vi takker dig for NN, som i dag har bekendt sin tro på dig. Hjælp ham/hende til at være trofast medlem af menigheden. Idet vi beder for ham/hende, beder vi også for os selv. Hjælp os at holde fast ved dig og din kirke, så vi ved Helligånden kan få kraft til at stå imod det onde og leve i lydighed mod din Søn, Jesus Kristus. Lad vore liv vise, at Jesus er vort og hele verdens håb. Amen.

PRÆST Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig
og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig
og give dig fred!
I Faderens og Sønnens
og Helligåndens navn.
Amen!

PRÆST Velkommen som bekendende medlem af menigheden!

MEDLEMSOPTAGELSE

LÆGLEDEREN ELLER ANDRE LEDERE
I MENIGHEDEN KAN MEDVIRKE VED
OPTAGELSEN

PRÆST/ I dag har vi medlemsoptagelse.
LEDER NN ønsker at tilslutte sig menigheden, og
vi beder hende/ham/dem derfor komme
frem:

De, der søger optagelse, træder frem:

PRÆST/ Kære menighed!
LEDER Kirken er Guds folk, et legeme, hvis hoved
er Kristus. Kirken er Helligåndens tempel
og et fællesskab af dem, der tror og adlyder
evangeliet. Det forventes af alle, der
indtræder i dette fællesskab, at de ikke blot
vil nyde dets privilegier, men også opfylde
deres forpligtelser, således at deres liv må
drage andre til Kristus.
NN søger optagelse i Metodistkirken. Hun/
han/de modtog i dåben tegnet på den nye

pagt og blev indlemmet i kirken. Hun/han/
de har modtaget undervisning om kirken
og dens lære og er nu rede til at tage kirkens
tro til sig som sin/deres egen og dermed
blive optaget som bekendende medlem af
menigheden. Lad os være i bøn for hende/
ham/dem og lytte til de spørgsmål, der
stilles, som var de stillet til os selv.

PRÆST Lad os rejse os.

PRÆST Tror du på Jesus Kristus som din Frelser
og Herre, og bekender du den kristne tro,
som den er indeholdt i hele Bibelen?

Svar: Ja!

PRÆST Vil du med Guds hjælp leve et kristent liv,
være trofast mod Metodistkirken og være
med til at opretholde den ved dine bønner,
dine gaver, dit nærvær og din tjeneste?

Svar: Ja!

*Det nye medlem knæler, og præsten beder en frit
formuleret bøn eller med følgende ord:*

PRÆST Himmelske Far. Vi takker dig for NN/
dissekristne, som idag har bekendtsin/derestropå dig.
Hjælphende/ham/dem til at være et trofast medlem af
menigheden. Idét vi beder for hende/ham/dem, beder
vi også for os selv. Hjælps at holde fast ved dig og din
kirke, så vi ved Helligånden kan få kraft til at stå imod
det onde og leve i lydighed mod din Søn, Jesus Kristus.
Lad vore liv vise, at Jesus er vort og hele verdens håb.
Amen.

PRÆST Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig
og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig
og give dig fred!
I Faderen og Sønnens
og Helligåndens navn. Amen!

*De nye medlemmer rejser sig.
Præsten/læglederen rækker dem hånden
og byder dem velkommen som bekendende
medlemmer i menigheden.
Læglederen kan frit formulere et ønske
velkommen i menighedens fællesskab.*

REGISTRE

SALMERNES FORFATTERE

A) Originale arbejder.

B) Oversættelser eller bearbejdelser.

Adam af St. Victor, kannik i Paris, 12. århundrede.

A) 224

Adams, Sarah F. (1805-75) engelsk forfatter.

A) 456

Alexander, Cecil Frances, (1818-95) irsk forfatter,
bispefrue. A) 114

Allan, James, (1734-1814) engelsk præst.

A) 531

Aller, Edith (f. 1934) seminarieadjunkt.

B) 81, 363

Alsted, Christian, (f. 1961) metodistpræst

A) 317 B) 509, 579, 599

Andersen, Børge (f. 1925) præst A) 610

Andersen, Hans Christian, (1805-75) digter

A) 125

Andersen, Lisbeth Smedegaard, (f. 1934) luthersk præst og
salmedigter.

A) 189, 362, 481, 529

Andersen, Herluf (f. 1933) luthersk præst

A) 472 B) 112

Andersen, Ruth (f. 1933) præst

A) 472 B) 112, 293

Appleford, Patrick, (f. 1925) engelsk kapellan, salmedigter.

A) 196

Arentzen, Kr August Emil (1823-1899) adjunkt. B) 287

Arndt, Ernst Moritz (1769-1860) tysk professor

A) 388

Assisis, Frans af (1182-1226) italiensk munk, stifter af

Franciskanerordenen. A) 235

Balslev-Clausen, Peter (f. 1943) luthersk provst.

B) 578

Bast, Anton, (1867-1924) biskop i Metodistkirken.

A) 33, 338 B) 22, 402, 454, 456, 496

Berggreen, Andreas Peter (1801-1880) komponist,
organist. B) 246

Berglund, Olle (f. 1908) norsk missionær i Congo.

B) 599

Berthier, Jacques (f. 1923-1994) fransk organist.

A) 14, 19, 80, 91, 105, 174, 223, 300, 398, 476,
514, 516, 517, 554, 565, 580, 581, 583, 584

Beskow, (f. 1865) Frederik Natanael, svensk rektor.

A) 207, 596

Bexell, Göran (f. 1943) svensk docent i etik i Lund.

A) 467

Billing, Einar (1871-1939) norsk professor og biskop.

A) 49

Birch, Ole, (f. 1960) metodistpræst.

A) 318 B) 326, 440, 482, 510, 541, 552, 599,
604, 608, 609

Blicher, Steen Steensen, (1782-1848) digter.

A) 313

Bliss, Phillip P. (1838-76) amerikansk sangevangelist.

A) 572

- Bloom, Fredrik (1867-1927) svensk, amerikansk
prædikant. A) 466
- Bogatzky, Karl Heinrich von. (1690-1774) tysk forfatter og
salmedigter. A) 588
- Bonhoeffer, Dietrich (1906-1945) tysk protestantisk
præst. Modstandsmand henrettet af nazisterne.
A) 432
- Borges, Grethe (f. 1923) lærer, baptist. A) 525
- Boström, Thomas (f. 1953) svensk metodistpræst og
sangevangelist. A) 351
- Boye, Casper Johannes (1791-1853) luthersk præst.
A) 190, 246, 256, 328
- Brandt, Carl Joakim (1817-89) luthersk præst.
A) 273, 283 B) 3, 10, 118, 249, 409
- Brandt, Jørgen Gustava (f. 1929) svensk forfatter.
A) 310, 540
- Breck, Fru Frank A. , amerikansk forfatter A) 76
- Bridges, Matthew (1800-94) engelsk salmedigter, katolik.
A) 202
- Boberg, Carl Gustav (1859-1940) svensk prædikant,
forfatter, redactor og rigsdagsmand. A) 507
- Brorson, Hans Adolf (1694-1764) luthersk biskop.
A) 23, 121, 126, 153, 346, 375, 393, 413, 452,
464, 490 B) 39, 64, 90, 92, 152, 213, 229, 370,
373, 501
- Brun, Johan Nordahl, (1745-1816) norsk biskop.
A) 172, 186, 225, 400, 570
- Bræstrup, Adolf (1880- 1961) metodist, missionær.
A) 597

Bækgaard, Ole (f. 1939) baptistpræst A) 539, 557

Bækgaard, Per (f. 1962) baptist, lægprædikant

B) 46, 79

Børup, Martin, (1450-1526) lærer. A) 247

Campbell, Jane Montgomery (1817-1878) engelsk forfatter.

B) 252

Carter, Sydney (1915-2004) engelsk skoleleder,

sangskriver. A) 73

Chetwynd, Iwan (f. 1943) engelsk, dansk, norsk

metodistpræst. A) 227 B) 549, 582

Clairvaux, Bernhard af (1090-1153) grundlægger af

Cistercienserordenen. A) 546

Claudius, Matthias (1740-1815) tysk forfatter.

A) 252, 292

Clausen, Henning (f. 1959) lægprædikant i

Metodistkirken.

A) 299, 614 B) 101, 351, 423, 429

Coghill, Anni Louise (1836-1907) engelsk digter.

A) 589

Colvin, Thomas Stevenson (1925-2000) skotsk præst,

missionær i Afrika. A) 343

Crosby, Fanny (Frances) Jane (1820-1915) amerikansk

lærer og forfatter, metodist. A) 68, 460, 513

Cushing, William Orcutt (1823-1902) amerikansk

metodistpræst. A) 504

Dahn, Helge (f. 1904) luthersk præst

B) 528

Dahl, Jonas A) 587

- Dass, Petter (1647-1708) norsk præst. A) 59
 Decius, Nicolaus (død 1528) tysk præst. A) 10
- Edwards, Lizzie, amerikansk digter. A) 148
 Ellerton, J. (1826-93) engelsk præst og salmedigter.
 A) 293
 Ellingsen, Svein Ørnulf (f. 1929) norsk digter og
 kunstmaler. A) 324, 458, 528, 541, 578
 Elliot, Emily Elizabeth Steele (1836-97) A) 109
 Eltzholtz, Alberta (1846-1934) forfatter, metodist.
 A) 5, 155, 221, 258, 259, 289, 354, 386, 418,
 424, 494, 561 B) 66, 394, 403, 406, 419,
 461, 511, 542,
- Fawcett, John (1739-1817) engelsk baptistpræst.
 A) 496
 Foersom, Peter Thun (1777-1817) kgl. skuespiller.
 B) 296
 Fosdick, Harry Emerson (1878-1969) amerikansk
 baptistpræst. A) 606
 Founds, Rick amerikansk lovsangsleder. A) 79
 Franck, Johann (1618-1677) tysk borgmester og
 salmedigter. A) 152
 Franz, Ignaz (1719-1790) katolsk præst. B) 498
 Frederiksen, Jørgen Ellegaard (1962) organist
 B) 14, 80, 91, 105, 174, 223, 300, 398, 516,
 517, 565, 581, 583, 584
 Frederiksen, Henrik Ellegaard (1951-2005) Luthersk
 præst. B) 14, 80, 91, 105, 174, 223, 300, 398,
 516, 517, 565, 581, 583, 584

Freylingshausen, Johann Anastasius (1670-1739) direktør
for opdragelsesanstalt i Halle. Salmebogsudgiver.

A) 90

Frostenson, Anders (f. 1906) svensk præst og salmedigter.

A) 52, 136, 140, 177, 234, 335, 363, 487 B) 551

Frykman, Niels (1842-1911) svensk præst i
missionsforbundet, forfatter og komponist.

A) 605

Funk, Billy, amerikansk lovsangsleder A) 55

Gerhardt, Paul (1607-1676) tysk præst og salmedigter.

A) 38, 43, 62, 92, 118, 229, 248, 290, 409

B) 165

Gerson, Julius Christian (1811-1894) forfatter.

B) 71, 387, 392

Giombini, Marcello (f. 1930) italiener. A) 180

Glahn, Hans Egede (1814-1898) stiftsprovst. B) 75

Gramann, (Poliander) Johannes (1487-1541) tysk præst.

A) 3

Grant, Robert (1785-1838) guvernør i Bombay.

A) 378

Grarup, Orla (1913-1975) baptistpræst. B) 40

Grarup, Søren P. (f. 1949) baptistpræst.

A) 264, 308, 547, 558 B) 476

Green, F. Pratt (f. 1903) engelsk forfatter

A) 69, 242

Green, Melody, amerikansk evangelist A) 509

Gregersen, Vilhelm (1848-1929) luthersk præst.

A) 105, 601 B) 596

Grimes, E. May A) 569

Grundtvig, Nikolaj Frederik Severin (1783-1872)

luthersk præst, digter.

A) 4, 20, 21, 26, 31, 52, 56, 60, 61, 83, 85, 89,
96, 97, 98, 100, 113, 119, 128, 131, 138, 141, 143,
151, 169, 170, 175, 184, 203, 211, 212, 214, 215,
216, 222, 251, 255, 257, 274, 301, 355, 380, 411,
415, 430, 455, 468, 469, 471, 473, 475, 491,
500, 522, 524, 527, 534, 536, 563, 564. B) 43,
102, 111, 116, 124, 161, 162, 173, 185, 191, 192,
209, 218, 219, 220, 224, 450, 451, 480, 484, 531,
545, 546, 548, 556

Hairston, Jester A) 112

Hall, Henning (f. 1929) tidl. metodistpræst,

luthersk præst. A) 236

Hallqvist, Britt Gerda (1914-1997) svensk forfatter,

dr. theol. A) 7, 344 B) 541

Hammerich, Peter Frederik Adolph (1809-1877)

teologiprofessor. B) 65, 129, 290

Hansen, Arne O. B) 549

Hansen, Uffe (1894-1994) valgmenighedspræst.

B) 115 (VERS 3)

Harling, Per (f. 1948) svensk præst og sangskriver.

A) 560

Hauch, Johannes Carsten (1790-1872) professor og digter.

B) 292, 388

Hausmannn, Julie Von (1826-1901) tysk lærer.

A) 449

Havergal, Frances Ridley (1836-1879) engelsk digter.

A) 261, 428

- Heber, Reginald (1783-1826) Engelsk biskop i Indien.
A) 2
- Heede, Elvine (1820-1883) Norsk lærer og digter, metodist.
A) 575
- Heermann, Johan (1585-1647) tysk præst. A) 64
- Held, Heinrich (1620-59) tysk sagfører. A) 205
- Helweg-Larsen, Poul (1877-1958) luthersk provst.
B) 457
- Henkey, Cathrine A) 77
- Hensel, Luise (1798-1876) tysk forfatter. A) 287
- Hessellund, Estrid (f. 1947) højskolelærer.
B) 18
- Heurlin, Aja Esther (1890-1918) højskolelærer.
B) 450
- Hewitt, Elisa Edmund (1851-1920) amerikansk
presbyteriansk evangelist. A) 376
- Hilaire, Nkounkou (1900 tallet) congolesisk
seminarierektor A) 599
- Hillestad, Olaf (1923-1974) præst og salmedigter.
B) 196
- Hjort, Peder (1793-1871) lektor. B) 374
- Holm, Niels Johannes (1778-1845) brødremenighedspræst.
B) 88, 205
- Honningdal, Jan (f. 1959) norsk lovsangsleder
A) 197
- How, W. Walsham (1823-1897) engelsk anglikansk biskop.
A) 450
- Hultgren, Christer (f. 1945).
A) 17

- Ingemann, Bernard Severin. (1789-1862) digter, forfatter.
Rektor Sorø Akademi
A) 58, 120, 123, 127, 160, 167, 195, 266, 267, 269,
276, 277, 282, 284, 285, 298, 368, 425, 453, 492.
- Iverson, Daniel (f. 1890) amerikansk presbyteriansk præst.
A) 583
- Jensen, Anker (f. 1872) luthersk præst B) 249 (v.6)
- Jensen, Gustav Margerth (1845-1922) norsk stiftsprovst.
B) 59
- Jensen, Lars Ulrik (f. 1963) metodistpræst
A) 232 B) 16, 139, 231, 254, 330, 343, 397, 422,
467, 499, 503, 606, 609
- Johansen, Johannes (f. 1925) luthersk biskop.
A) 74, 84, 134, 166, 187, 217, 226, 253, 281, 295,
302, 352, 535, 523, 562. B) 86, 103, 117, 250
- Johansen, Niels (f. 1947) præst. A) 523
- Jonson, Johannes (1864-1916) norsk missionær på
Madagaskar. A) 552
- Jørgensen, Hans Anker (f. 1945) luthersk præst.
A) 142, 188, 306, 345, 367, 445, 470,
- Jørgensen, Johannes (1866-1956) forfatter.
A) 291, 442, 585
- Kampmann, H. (1750-1828) luthersk præst
A) 200, 385
- Karlsen, Finn Bræstrup (f. 1941) lægprædikant i
Metodistkirken. A) 322 B) 599
- Kejser, Halfdan Eliesius (1868-1916) lærer, katolik.
A) 230 B) 122

Ken, Thomas (1637-1711) engelsk biskop. A) 520

Kendrick, Graham (f. 1950) engelsk lovsangsleder.
A) 101, 604

Kingo, Thomas (1634-1703) luthersk biskop.
A) 82, 93, 146, 154, 159, 163, 228, 263, 268, 275,

Kirk, S.C. () anglikansk digter. A) 32

Kirkegaard, Johannes (f. 1920) luthersk præst.
A) 95, 132, 156, 181, 339

Kitchin, George William (1827-1912) A) 510

Kjøge, Peder Nielsen (?-1695) byfoged i Assens.
A) 129

Knudsen, Jakob Christian Lindberg (1858-1917) præst og
forfatter. A) 262 B) 252

Kofod, Johannes (1900-1965) metodistpræst.
A) 427

Kolmodin, Israel (1643-1709) svensk biskop A) 249

Kragballe, Christian Malta (1824-1897) luthersk præst.
B) 248

Kristensen, Jørgen (f. 1924) luthersk præst. B) 305

Kurtzhals, Anne Marie B) 55

Kyrø-Rasmussen, Kjell Orla (1920-1986) baptistpræst.
B) 69, 335

Köhler, Emmy (1858-1925) lærer og sangskriver.
A) 106

Kaalø, Steen (f. 1946) digter. A) 316, 559

Kaan, Fred (f. 1929) engelsk præst og salmedigter.
A) 254, 330

Lange, Poul Hjort (1899 -) præst og missionær.
B) 168

Langsted, Adolf (1864-1919) forfatter. A) 288, 323
 Larsen, Emil (1900- 1992) metodistpræst og forfatter.
 A) 35, 41, 130, 198, 319, 332, 337, 401, 412, 421,
 434, 486, 489, 493, 537 B) 193, 261, 426
 Larsen, P.A. (1877-1962) baptist. A) 364
 Latin A) 102, 116, 124, 185, 192, 220, 480, 556
 Laub, Thomas Linnemann (1852-1927) organist.
 B) 115
 Lauter, Estrid (1904-) lærer, metodist.** A) 271, 479
 B) 164
 LeBlanc, Lenny (f. 1951) amerikansk lovsangsleder.
 A) 46
 Lemmel, Helen Howarth (f. 1859) A) 574
 Levinsen, Anton (1859-1920) oberst. A) 51
 Lewis, Mark (f. 1958) metodistpræst. B) 326
 Lissner, Ellen (1899-2000) præstefrue.
 A) 243 B) 108
 Lissner, Holger (f. 1938) luthersk præst og salmedigter.
 A) 25, 47, 94, 133, 182, 233, 237, 241, 244, 294,
 304, 312, 325, 333, 347, 382, 433, 459, 477, 533
 B) 7, 49, 73, 194, 234, 432, 439, 458, 555
 Littmarck, Tore (f. 1921) svensk præst og forfatter.
 A) 336, 334, 349, 439
 Louvain, Arnulf af (1200-1250) belgisk munk.
 A) 162, 165
 Ludwigs, Christian (1877-1930) biskop. B) 2, 207
 Lund, Biørn Christian (1738-1809) præst og forfatter.
 A) 161
 Lundberg, Lars Åke (f. 1935) præst. B) 180
 Lundblad, Karen (f. 1933) lærer. B) 344

- Lunde, Sigurd A) 342
- Lunderskov, Lasse (f. 1947) sanger, skuespiller.
A) 342
- Luther, Martin (1483-1546) kirkereformator, teol.
professor i Wittenberg.
A) 34, 111, 219, 374, 484
- Lyster, Jens (f. 1942) luthersk præst. B) 52
- Lyte, Henry Francis (1793-1847) engelsk præst.
A) 8, 454
- Løgstrup, Jens Theodor Nicolai (1853-1933) luthersk
præst. B) 588
- Per Lønning, norsk luthersk biskop A) 342
- Løvås, Edith (f. 1920) norsk forfatter og sjælesørger.
A) 194
- Løwenstern, Matthæus Apellus von (1594-1648) tysk
minister. A) 327
- Mackay, William. P. A) 78
- Madsen, Niels Peter (1860-1916) præst. A) 147
- Malling, Ove (1747-1829) dansk minister. B) 548
- Mann, Niels (1889-1982) metodistpræst.
A) 144, 358, 383, 395, 447, 505, 532, 538, 571, 613,
615 B) 8, 99, 201, 405, 417, 420, 589, 598, 591
- Marqversen, Jørgen (f. 1935) metodist A) 12
- Marthinussen, Karl Martin (1890-1965) norsk biskop.
A) 465 B) 50
- Melin, Margareta (f. 1935) svensk forfatter. A) 86
- Mentzer, Johan (1658-1734) tysk præst. A) 501
- Michaelsen, Jørgen Bertel (f. 1925) sognepræst.
A) 341, 390

Milton, John (1608-1674) engelsk forfatter. A) 40

Moe, Ole Theodor (1862-1922) norsk præst.

A) 150

Mohr, Joseph (1792-1848) østriger, katolsk præst.

A) 108

Møllerup, Hans Peter Martin (1866-1929) præst.

B) 76, 377, 407, 446, 569

Montgomery, James (1771-1854) engelsk redaktør.

A) 218

Mortensen, Claus (omkring 1499-1575) provst i Malmø.

B) 374

Møllehave, Johannes (f. 1937) luthersk præst og forfatter.

A) 158, 350

Møller, Peder (1642-1697) luthersk præst. B) 290

Nathan, El A) 357

Neander, Joachim (1650-1680) tysk digter. A) 6

Newbolt, Michael Robert (1874-1956) A) 510

Newman, John Henry (1801-1890) engelsk kardinal.

A) 461

Newton, John (1725-1807) engelsk præst og salmedigter.

A) 396, 397

Nicolai, Phillipp (1556-1608) tysk præst og salmedigter.

A) 107

Nielsen, Anders (1818-1891) lærer. A) 448

Nielsen, F. Lykkegaard (f. 1904) luthersk præst

B) 485

Nielsen, Mads (f. 1879-1958) forfatter.

A) 307, 435

Noack, Carl W. (1885-1960) biskop. B) 488

Noel, Gerard Thomas (1782-1851) engelsk præst.

A) 545

Nordhaug, Liv (1926-2002) norsk lærer og KFUK leder.

A) 280

Nyberg, M. A) 9

Nyström, Martin B) 352

Oakly, Frederick (1802-1880) anglikansk præst, senere
katolik. B) 110

Oldenburg, Theodor Vilhelm (1805-1848) sognepræst.

A) 359

Olesen, Elith Møller (f. 1922) sognepræst. B) 235

Olsson, Birger (f. 1910) svensk højskolerektor.

A) 503

Pahus, Helge (f. 1943) luthersk præst. B) 553

Paludan-Müller, Bernhard Lucian (1845-1932)

B) 13

Paulli, Jacob Peter Mynster (1844-1915) luthersk provst.

A) 303, 444, 543, 593

Pedersen, A.M. B) 336

Pedersen, Arvid (død omkring 1554) provst. B) 102

Pedersen, Edward Wulff (f. 1924) luthersk præst.

B) 177

Perronet, Edward (1726-1792) engelsk præst, for en tid
John Wesleys medarbejder. A) 204

Petersen, F. Bredahl (1905-) baptistpræst i Danmark og
USA. B) 202

Petersen, P.N. (f. 1817) norsk metodist.

B) 1, 416

Petersen, Steffen, lærer og prædikant i Missionsforbundet

A) 239, 497, 616

Pethrus, Lewi (1884-1974) stifteren af den svenske

pinsebevægelse. A) 567

Poliander: Se Gramann.

Pollard, Josephine A) 311

Paaske, Oluf E. luthersk præst. B) 196, 342

Rasmussen, Bruno (f. 1957) sognepræst A) 478

Rasmussen, Heinrich (f. 1933) forfatter. Præst i den

Jesuanske kirke. A) 42, 210

Rasmussen, Leif (f. 1943) lærer og forbundssekretær i FDF

A) 36

Rasmussen, Winni Kilsgaard B) 478

Rees, Timothy (1874-1939) amerikansk præst og

missionær A) 231

Rehling, Svend (1893-1953) luthersk præst, forfatter.

A) 391

Reichelt, Karl Ludvig (1877-1952) norsk missionær i Kina.

A) 595

Ricard, Olfert (1872-1929) luthersk præst.

A) 365 B) 460

Richardt, Ernst Christian (1831-1892) præst.

A) 238, 279, 329, 366, 389, 436, 441,
526, 590, 603

Riber, Hans Vilhelm (1760-1796) seminarielærer.

B) 200

Rinckart, Martin (1586-1649) tysk præst.

A) 15

Robinson, Joseph Armitage (1858-1933) engelsk dekan.

A) 139

Rosendal, Jens (f. 1932) højskolelærer.

A) 27, 37, 176, 260

Rostgaard, Frederik (1671-1745) amtmand.

B) 165

Rous, Francis (1579-1659) engelsk parlamentsmedlem.

A) 28

Rørdam, Hans Kristian (1842-1924) sognepræst.

A) 315

Sammis, John Henry (1846-1919) engelsk præst.

A) 446

Sandell, Lina (Caroline Wilhelmina Berg) (1832-1903)
svensk salmedigter.

A) 29, 30, 44, 149, 384, 443,

Scheffler, Johan (1624-1677) tysk læge, katolsk præst.

Antog navnet Angelus Silesius. A) 70, 75

Schjørring, Jens Nikolaj Ludvig (1825-1900) luthersk
præst. A) 57, 462

Schneider, Martin G. A) 265

Schou, Karl Jensen (1841-1889) metodistpræst.

A) 417 B) 78, 206, 348, 378, 398, 381,
404, 410, 428, 520

Schrader, Johan Hermann (1684-1737) tysk provst i

Tønder. A) 373

Schrøder-Hansen, Ingrid (f. 1943) præst. B) 265

Schuttle, Dan A) 609

Schwarzburg-Rudolstadt, Æmilie Juliane af (1637-1706)

tysk fyrstinde. A) 548

- Schønning, Alfred (f. 1896) præst og forfatter.
B) 114, 208
- Scriven, Joseph (1820-1886) præst i Canada.
A) 72
- Severinsen, Tage (1902-1951) præst. A) 279
- Sick, Ingeborg Marie (f. 1858) forfatter. A) 171
- Skeie, Eyvind (f. 1947) norsk præst og forfatter.
A) 81
- Sommer, Erik A) 331
- Sosa, Pablo D. (f. 1933) argentinsk musiker.
A) 508
- Spitta, Phillip (1801-1859) tysk teolog og digter.
A) 592
- Stegmann, Johan Caspar (1687-1736) tysk præst.
A) 213
- Steinvig, Peter (f. 1955) organist, korleder, metodist.
B) 63, 106, 208, 372, 512, 611
- Stenersen, Stener Johannes (1789-1835) teol. professor
B) 38
- Sthen, Hans Christensen (1540-1610) luthersk præst.
A) 65, 278, 369, 379 B) 107
- Stockmann, Ernst (1634-1712) tysk kirkeråd. A) 39
- Stone, Harkness Georgia Lloyd A) 326
- Stone, Samuel J. (1839-1900) engelsk præst.
- Stookey Laurence H. A) 482
- Strauss und Torney, Viktor Friedrich von 1809-1899, tysk
sprogforsker i Dresden. A) 305
- Stub, Ambrosius (1705-1758) lærer. A) 438
- Sundell, Carl Reinhold (1857-1947) svensk provst.
A) 309

Svendsen, D. B) 70
Söderblom, Lars Olof Jonathan (Nathan) (1866-1931)
svensk luthersk ærkebiskop. B) 450
Söderhjelm, Tomas (f. 1949) svensk metodistpræst.
A) 607, 608
Sørensen, Lars Busk (f. 1930) lærer og forfatter.
A) 48, 245, 320, 321, 431, 530

Taizé

A) 14, 19, 80, 91, 105, 174, 223, 300, 398, 476,
514, 516, 517, 554, 565, 580, 581, 582, 584
Tate, Nahum (1652-1715) irsk digter. A) 117
The Iona Community. A) 440
Thompson, I A) 63
Thorup, Emilie (1857-1890) A) 353
Thring, Godfrey (1823-1903) engelsk præst. B) 202
Thaarup, Charlotte (f. 1956) metodistpræst.
A) 54 B) 551, 554
Thaarup, Jørgen (f. 1957) metodistpræst
B) 136, 334
Timm, Hermann Andreas (1800-1866) luthersk præst.
A) 45, 356, 408
Tobiassen, Erling (1893-1982) norsk luthersk domprovst.
A) 463
Toolan, Suzanne (f. 1927) amerikansk lærer.
A) 553
Toplady, Augustus Montague (1748-1770) engelsk præst.
A) 392
Tranholm-Mikkelsen, Inge (1928-2001) præst.
A) 474

Trojel, Laura Margrethe (1851-1925) lærer. A) 135

Tuttle, Carl (f. 1953) amerikansk lovsangsleder.

A) 199

Watts, Isaac (1674-1748) engelsk præst.

A) 11, 22, 164

Weissel, Georg (1590-1635) tysk præst. A) 88

Welander, David (1896-1967) norsk officer. A) 145

Wesley, Charles (1707-1788) præst og salmedigter. Bror til metodismens stifter John Wesley.

A) 1, 16, 50, 71, 99, 168, 191, 193, 201, 206, 208, 209, 348, 372, 381, 387, 394, 398, 404, 405, 406, 410, 416, 419, 420, 422, 423, 426, 429, 451, 499, 511, 549, 568, 591, 598

Wesley, John (1703-1791) engelsk anglikansk præst.

Metodismens stifter. A) 402, 457

Wesley, Samuel Sebastian (1810-1876) engelsk organist.

A) 579

Wexels, Wilhelm Andreas (1797-1866) norsk præst.

A) 178, 573 B) 249

Whitefield, George (1714-1770) nær medarbejder af John Wesley, og anset for den metodistiske vækkelses største prædikant. B) 99

Widding, Severin (1875-1936) luthersk præst.

Willerup, Chr. E. (1815-1866) præst og metodistkirkens grundlægger i Danmark. A) 612

Williams, William (1717-1791) walisisk præst.

A) 551

Wirsén, Carl David af (1842-1912) dr. phil. og forfatter.

A) 250

Wivel, Ole (1921-2004) forfatter. A) 361

Wiwe, Gudrun Ring A) 340

Zinzendorf, Nikolaus Ludwig (1700-1760) tysk greve,
brødremenighedens stifter. A) 485, 488

Østergaard, Kristian (1855-1931) dansk amerikansk præst.
A) 602

Ågård, Erik (f. 1930) luthersk præst. B) 349

Aarestrup, Inge Hertz A) 314, 566

Aastrup, Karl Laurids (1899-1980) domprovst i Odense.

A) 67, 137, 183, 270, 272, 286, 297, 483

B) 309

METODISTKIRKENS SALMEBØGER

- 1876 Salmebog til Brug i Kirken,
Skolen og Hjemmet
- 1901 Salmebog for Metodistkirken i Danmark
- 1953 Salmebog for Metodistkirken i Danmark
- 1988 88 Salmer og Sange
- 2006 Salmer & Sange –
Metodistkirken i Danmark

SALMER & SANGE

Metodistkirkens Årskonference nedsatte i sommeren 1994 et salmebogsudvalg, som fik til opgave at lave en ny salmebog. Man forventede, at salmebogen kunne være færdig i løbet af 5 år, men det viste sig hurtigt, at arbejdet var langt mere omfattende end forventet.

Salmebogen fra 1953 og tillægget fra 1998 blev grundigt gennemgået, og man valgte at tage 397 af i alt 736 salmer med i den nye salmebog. Udvalget har fulgt intentionen om fornyelse af Metodistkirkens salme og sangtradition, som var beskrevet i kommissoriet for dets arbejde. Således er mere end 1/3 salmerne i salmebogen skrevet efter år 1900, og mere end 100 af salmerne er skrevet efter 1950.

Salmebogen indeholder det bedste fra den stærke metodistiske salme- og sangtradition, heriblandt en del nye oversættelser af gamle og nye salmer. Der er hentet inspiration fra så forskellige kilder som afrikanske og sydamerikanske sange, den meditative sangtradition i Taizé i Frankrig og den moderne lovsang. Den danske salme- og sang tradition er naturligvis også rigt repræsenteret, og salmebogen afspejler tydeligt den grøde, der er i nutidig dansk salmedigtning.

Det er salmebogsudvalgets ønske og håb, at denne salmebog må medvirke til fornyelse og fordybelse i menigheders og menneskers lovsang, tilbedelse, liv og tjeneste.

COPYRIGHT LISTE

At pinsen den er lysegrøn.

Copyright © 1993 Edition Egtved AS. Trykt med
tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København

Bliv og våg.

Bleibet hier, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Der er en forløser.

© Birdwing, 1982 Cherry Lane Music, USA,
CopyCare Scand. AB, Sverige.

Det dufter lysegrønt af græs.

Original © Warner/ Chapell Music Scandinavia,
Box 22009, SE- 104 22 Stockholm, Sverige.

Det er angstens sved.

Copyright © 2000 Edition Wilhelm Hansen AS,
København. Trykt med tilladelse.

Det første lys er ordet

Copyright © 1994 Edition Egtved AS. Trykt med
tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København

Dit ord er lys for min fod.

C'est toi ma lampe, Seigneur, © Ateliers et Presses de
Taizé, 71250 France.

Du som har tændt millioner af stjerner.

Copyright © 1988 Edition Egtved AS. Trykt med
tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København.

Fader vi elsker dig.

Original © Lohses Forlag, Korsørvej 25, DK- 7000
Fredericia.

Tak Gud for denne skønne morgen.

Original © Gustav Bosse Verlag, Heinrich-Schütz-Allee 35,
D-34131 Kassel, Deutschland.

Flammerne er mange.

Original © Frikyrkliga studieförbundet,
Trädgårdsgatan 38 B, SE-852 32 Sundsvall, Sverige.

For en varig fred blandt lande.

For the healing of the nations. Text by Fred Kaan
Copyright © 1968 Stainer & Bell Ltd, 23 Gruneisen
Road, London N3 1DZ. www.stainer.co.uk

For længst engang i Betlehem.

Copyright © 1956, 1957 Schumann Music Corp,
Hollywood, California. Bourne Music Ltd. London.
For Skandinavien, Finland & Island: Musikforlaget
IMUCIDO. Trykt med tilladelse af EMI MUSIC
PUBLISHING Denmark ApS.

Fred være med dig.

Copyright © Edition Wilhelm Hansen AS, København.
Trykt med tilladelse.

Fryd dig min sjæl.

Magnificat, © Ateliers et Presses de Taizé, 71250 France.

Fylt af glæde over livets under.

Original © Norsk Musikforlag,
P.O. Box 1499, Vika, NO - 0116 Oslo, Norge.

Gud dit folk er vandringsfolket.

Original © Wessmans Musikförlag,
File Othem, SE-620 30 Slite, Sverige.

Gud riv os ud af tidens jag.

Original © Norsk Musikforlag,
P.O. Box 1499, Vika, NO - 0116 Oslo, Norge.

Guds rige består.

The kingdom of God, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Guds søn, Guds søn.

Jesu, Jesu, fill us with your love (Chereponi) Words:
Tom Colvin. Music: Ghana folk song, adapt. Tom
Colvin. Words & Music © 1969 and Danish trans. ©
2006 Hope Publishing Company (Admin. CopyCare).
All rights reserved. Used by permission.

Halleluia.

Alleluia, © Ateliers et Presses de Taizé, 71250 France.

Herre, vogt du selv vor by.

Original copyright © 2000 Folkeskolens
Musiklærerforening, Herning

Herren er virkelig opstanden.

Surrexit Dominum vere, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Hver ting som Gud har skabt på jord.

Copyright © Edition Egtved AS. Trykt med tilladelse af
Edition Wilhelm Hansen AS, København.

I blev skabt som mand og kvinde.

Original copyright © 2000 Folkeskolens
Musiklærerforening, Herning

I min Gud.

El Senyor, © Ateliers et Presses de Taizé, 71250 France.

Jeg vil gi' dig, o Herre min lovsang

Original © Förlaget Filadelfia, c/o Linx Music AB,
Sorteargatan 11 E, SE-162 50 Vällingby, Sverige.

Jeg vil ophøje dit navn.

Original © Maranatha Music,

CopyCare Scand. AB, Sverige

Jesus Guds søn.

Jesus le Christ, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250 France.

Jordens mørke.

La Ténébre, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250 France.

Kom til os, Gud, Helligånd.

Tui amoris ignem, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250 France.

Kyrie.

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 France.

Lord Jesus Christ.

© 1960 Josef Weinberger Limited,

reproduced by permission of the copyright owners.

Lov og pris.

Gloria et in terra pax, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250, France.

Lovpris Gud, min sjæl.

Bless the Lord, my soul, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250 France.

Lovpris Gud Herrens navn.

Laudate Dominum, © Ateliers et Presses de Taizé,

71250 France.

Menneske din egen magt.

Original © Forlaget Dansk Sang, Gudenåvej 162,

DK-7400 Herning.

Mens markens hyrder vogted' får.

Copyright © 1983 Edition Egtved AS. Trykt med
tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København.

Nu går vi glad vor kirkegang.

Original copyright © 2000 Folkeskolens
Musiklærerforening, Herning

Nu takker vi alle vor skaber.

Now join we to praise the Creator. Text by Fred Kaan
Copyright ©1968 Stainer & Bell Ltd, 23 Gruneisen
Road, London N3 1DZ. www.stainer.co.uk

Nåden er din dagligdag.

Copyright © 2000 Edition Wilhelm Hansen AS,
København. Trykt med tilladelse.

O, Gud hør min bøn.

O Lord hear my prayer, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Skænk os din nåde.

Ostende nobis, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Som en hjort skriger efter vand.

© 1983 Restoration Music, Sovereign Music, England,
CopyCare Scand. AB, Sverige.

Spis mit brød.

Ät mitt bröd, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Spænd over os dit himmelsejl.

Original © Forlaget DanMus,
Traunumparken 36, st., DK- 2660 Brøndby Strand.

Syng lovsang hele jorden.

Laudate omnes gentes, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Vi rækker vore hænder frem.

Original © Norsk Musikforlag,
P.O. Box 1499, Vika, NO – 0116 Oslo, Norge.

Vi synger med Maria.

Original © Norsk Musikforlag,
P.O. Box 1499, Vika, NO – 0116 Oslo, Norge.

Vil du følge efter mig?

© WGRG, Iona Community, Glasgow G2 3DH,
Scotland. Danish translation © 2006 Ole Birch.

Ære og pris.

Gloria, gloria, © Ateliers et Presses de Taizé,
71250 France.

Udgiveren har forsøgt at finde frem til alle rettigheds-
havere. Hvis nogen mener, de har rettigheder at gøre
gældende, bedes de rette henvendelse til Metodist-
kirken i Danmark, hvorefter de vil blive honoreret
efter gældende satser.

SALMERNES DISPOSITION

LOVPRISNING

- 1 O, gid med tusind tengers magt
- 2 Hellig, hellig, hellig
- 3 Min sjæl, du Herren love
- 4 Lovsynger Herren
- 5 Du store, du stærke
- 6 Lover den Herre
- 7 Måne og sol
- 8 Pris, min sjæl al himlens Herre
- 9 Fader, vi elsker dig
- 10 Aleneste Gud i Himmerig
- 11 Glæd dig, du jord
- 12 Du store Gud vor Fader god
- 13 Almagts Gud, velsignet vær
- 14 Lovpris Gud Herrens navn
- 15 Nu takker alle Gud
- 16 Fader, Søn og Helligånd
- 17 Jeg vil gi' dig o Herre min lovsang
- 18 Min skaber, min frelser
- 19 Syng lovsang hele jorden

I GUDS VÆSEN – TREENIGHEDEN

GUD FADER

GUDS SKABENDE OG BEVARENDE KRAFT

- 20 Giv mig, Gud, en salmetunge
21 Himlene, Herre, fortælle din ære
22 Min skabermænd jeg prise vil
23 Op al den ting, som Gud har gjort
24 Du, alle tings ophav
25 Du fylder mig med glæde
26 Syng med os, både mark og skov
27 Du, som ud af intet skabte
28 Gud Herren er min hyrde god
29 Jeg kan ikke nævne dem alle
30 Ingen er så tryk i fare
31 Lille Guds barn, hvad skader dig ?
32 Vor Gud giver løfter
33 Lyse dage, mørke nætter
34 Vor Gud han er så fast en borg
35 Han, som har tal på stjernernes vrimmel
36 Spænd over os dit himmelsejl
37 De dybeste lag i mit hjerte
38 Befal du dine veje
39 Gud skal alting mage
40 Lad os nu med frejdigt mod
41 Halleluja, bryd ud i sang
42 Herre, min Gud, prent dine bud

- 43 På alle dine veje
44 Kun en dag, et øjeblik ad gangen
45 Under dine vingers skygge
46 Ingen er som du
47 Du tændte i mørket
48 Kærlighedsrummet
49 Nu glæd dig i Herren

GUDS KÆRLIGHED

- 50 Kærlighed, som ej har lige
51 Med en evig kærlighed
52 Guds kærlighed er strand og grønne enge
53 Guds store kærlighed aldrig forandres
54 Spejl og gåder ser jeg
55 I din nærhed
56 Kærlighed er lysets kilde
57 Kærlighed fra Gud

GUDS RETFÆRDIGHED OG FULDKOMMENHED

- 58 Til himlene rækker din miskundhed, Gud
59 Herre Gud, dit dyre navn og ære
60 Alt står i Guds faderhånd
61 Gud, vi er i gode hænder
62 Op alle som på jorden bor
63 Du er, du er
64 Gud ene tiden deler

GUD SØN

JESUS KRISTUS

- 65 Du, Herre Krist
- 66 Istem en sang om Jesus
- 67 Hvad mener I om Kristus
- 68 Tal til mit hjerte om Jesus
- 69 Kristus er verdens lys
- 70 Jesus, kom dog nær til mig
- 71 Jesus, store sjæleven
- 72 Hvilken ven vi har i Jesus
- 73 Syng hver stjerne, syng af glæde
- 74 Kristus kære du må bære
- 75 Dig vil jeg elske, du min styrke
- 76 En underfuld frelser jeg ejer
- 77 Fortæl det gamle budskab
- 78 Vi priser dig, Gud, for din enbårne søn
- 79 Jeg vil ophøje dit navn
- 80 Jesus Guds søn

LØFTET OM JESUS KRISTUS

- 81 Vi synger med Maria
- 82 Nu kom der bud fra englekor
- 83 Blomstre som en rosegård
- 84 Det første lys er Ordet
- 85 Vær velkommen, Herrens år (advent)
- 86 Der er så mørkt omkring advent
- 87 Det første lys skal sige

- 88 Gør døren høj, gør porten vid
89 Op dog, Zion, ser du ej
90 Op, thi dagen nu frembryder
91 Fryd dig min sjæl
92 Hvorledes skal jeg møde
93 Op, glædes alle, glædes nu
94 Når kulden svøber sig
95 Det, som ingen kan forstå

JESU KRISTI FØDSEL

- 96 Velkommen igen, Guds engle små
97 Det kimer nu til julefest
98 Forunderligt at sige
99 Hør, hvor englesangen toner
100 Kimer, I klokker
101 Fra himlen kom du herved
102 Lad det klinge sødt i sky
103 Kom syng med os i jubelkor
104 Der er noget i luften
105 Lov og pris
106 Nu tændes tusind julelys
107 Af højheden oprunden er
108 Stille nat, hellige nat
109 Du fra tronen steg
110 Kom, alle kristne
111 Lovet være du, Jesus Krist
112 Forlængst engang i Betlehem
113 Venner, sagde Guds engel blidt
114 Det var ikke en nat som de andre

- 115 En rose så jeg skyde
116 Et barn er født i Betlehem
117 Mens hyrder vogted' deres får
118 Hjerte, løft din glædes vinger
119 Guds engle i flok
120 Glade jul, dejlige jul
121 Her kommer, Jesus, dine små
122 Zion smyk dit brudekammer
123 Julen har bragt velsignet bud
124 Julen har englelyd
125 Barn Jesus i en krybbe lå
126 Den yndigste rose er funden
127 Dejlig er jorden

HELLIG TRE KONGER

- 128 Dejlig er den himmel blå
129 De hellig tre konger
130 O, Gud ske lov for håbet

JESU KRISTI LIV OG TJENESTE

- 131 I Nazaret i trange kår
132 Min sjæl ophøjer Herrens navn
133 Jesus var bange i ørkenens sand
134 En bondemand går ud at så
135 Når for Jesus dagen endte
136 Han kom fra det fremmede land
137 Et vidste han om vejen frem
138 Med strålekrans om tinde

- 914 SALMER & SANGE

- 139 Min Gud at være her
140 Båden var så lille
141 Fuglen har rede og ræven har grav
142 Se hvilket menneske

JESU KRISTI NAVN

- 143 Jesus er navnet mageløst
144 Jesus, i dit frelsersnavn
145 Navnet Jesus blegner aldrig
146 Skriv dig, Jesus, på mit hjerte
147 Du kommer, Jesus til mig ind
148 Jeg må have Jesus med mig
149 En liden stund med Jesus
150 Jesus - det eneste, helligste, reneste
151 Jesus, Frelser og befrier
152 Jesus, livets sol og glæde
153 Jesus, os til trøst og gavn

JESU KRISTI LIDELSE OG DØD

- 154 Se, hvor nu Jesus træder
155 Ved Jerusalem engang
156 Hvem af os skal forråde
157 Det skete for mig
158 Det er angstens sved, han sveder
159 Hører til, I høje Himle
160 Jesus, store sejervinder
161 Min Jesus, lad mit hjerte få
162 Hil dig, Frelser og forsoner

- 163 Gak under Jesu kors at stå
164 Når Jesu kors for øje står
165 O hoved, højt forhånet
166 Hvorfor blev Jesus slå't ihjel

JESU KRISTI OPSTANDELSE
OG HIMMELFART

- 167 Nu ringer alle klokker mod sky
168 Herren Krist opstod i dag
169 Som forårssolen morgenrød
170 Tag det sorte kors fra graven
171 Han er opstanden, han er ikke her
172 Jesus lever, graven brast
173 Krist stod op af døde
174 Herren er virkelig opstanden
175 Påskeblomst ! Hvad vil du her?
176 Det rygte om manden fra Nazareth
177 De troede, at Jesus var borte
178 Stat op min sjæl i morgengry
179 Din, din er æren
180 Dine hænder er fulde af blomster
181 Skygger fra graven
182 Det er påske! Alting springer ud
183 Det er så sandt, at ingen så
184 Påskemorgen slukker sorgen
185 Opstanden er den Herre Krist
186 Jesus, som iblandt os står
187 Du som går gennem de lukkede døre
188 Gråt som bly er morgengryet

- 189 Med thomaskravet står vi her
190 Bliv hos os, mester, dagen hælder
191 Vor Frelser opstod fra de døde
192 Til Himmels for den ærens drot
193 Hil den dag, Guds Søn opfor
194 På himmelfartsdagen steg frelseren op

JESU KRISTI KONGEDØMME

- 195 Glæd dig, Zion, glæd dig jord
196 Kristus konge, du regerer
197 Majestæt, konge i evighed
198 Jesus frem ad vejen drager
199 Hosanna, hosanna
200 Gud har fra evighed givet sin Søn
201 Glæd dig, din Herre Gud
202 Kron ham til harpers klang
203 Sin vogn gør han af skyer blå
204 Vær priset, Jesus Krist

JESU KRISTI GENKOMST

- 205 Tak og ære være Gud
206 Vågn op, o Zion, Gud er nær
207 Livsalige dag, som i håbet vi venter
208 Se med skyerne han kommer
209 Forventningsfulde sjæle
210 Kom, Herre Jesus, mit hjerte det higer
211 Rejs op, dit hoved, al kristenhed

GUD HELLIGÅND

HELLIGÅNDENS KOMME

- 212 I al sin glans nu stråler solen
213 Kom regn af det høje
214 Apostlene sad i Jerusalem
215 Kraften fra det høje
216 Talsmand, som på jorderige
217 Gør dette kolde hus af sten
218 Du, som går ud fra den levende Gud
219 Nu bede vi den Helligånd
220 Kom, Gud Helligånd, kom brat
221 Kom, Helligånd, kom til os ned
222 Kom, fredens, kærlighedens Ånd
223 Kom til os, Gud Helligånd

HELLIGÅNDENS GERNING

- 224 Kærligheds og sandheds Ånd
225 Ånd over ånder, kom ned fra det
226 At pinsen stråler lysegrøn
227 Kom, Helligånd, mit hjerte fyld
228 Kom, sandheds Ånd, og vidne giv
229 Er Gud for mig, så træde
230 Udsend din ånd
231 Helligånd du har din bolig
232 Kom til os skaberånd
233 Ånd, når du daler
234 Vinden ser vi ikke

II GUDS SKABERVÆRK

DEN SKABTE VERDEN GLÆDE OVER SKABERVÆRKET

- 235 Hver ting, som Gud har skabt på jord
236 Herre, vor Herre
237 Den Gud, der skabte lyset
238 Lær mig, nattens stjerne
239 Hver gang en regnbue tegnes
240 Når jeg ser din himmel

ANSVAR FOR SKABERVÆRKET

- 241 Du skabte os Herre til frihed og leg
242 Gud i sin godhed har lånt os
243 Hvorfor er vi skabt så forskellige, Gud
244 Gud, du har givet os frygtelig magt
245 Menneske din egen magt

ÅRSTIDERNE

- 246 Naturen holder pinsefest
247 Frydeligt med jubelkor
248 Gak ud, min sjæl, betragt med flid
249 Nu blomstertiden kommer
250 Det dufter lysegrønt af græs
251 Nu falmer skoven trindt om land
252 Vi pløjede og vi så'de
253 Nu går vi glad vor kirkegang

254 Nu takker vi alle vor skaber
255 Gud, du fra dine de herlige højeloft-sale
256 Dybt hælder året i sin gang
257 Vær velkommen, Herrens år (nytår)
258 Evigheds Fader! End et år er svundet
259 Fader, hav tak for det år, som er svundet
260 Lad alt det gamle gå i grav
261 Endnu et år oprinder

MORGEN OG AFTEN

262 Se, nu stiger solen af havets skød
263 Rind nu op i Jesu navn
264 Ny er Guds nåde hver morgen som livet
265 Tak Gud for denne lyse morgen
266 I østen stiger solen op
267 Lysets engel går med glans
268 Vågn op og slå på dine strenge
269 Gud ske tak og lov
270 En grålig lysning
271 Når morgensolen stiger
272 Gud ske lov for nattero
273 Gud, du som lyset og dagen oplod
274 Morgenstund har guld i mund
275 Nu rinder solen op
276 Nu titte til hinanden de favre blomster
277 Nu vågne alle Guds fugle små
278 Den mørke nat forgangen er
279 Nu spreder dagen atter
280 Herre jeg vil gerne takke

281 Tag min dag i dine hænder
282 Til vor lille gerning ud
283 Klokken slår, tiden går
284 Dagen går med raske fjed
285 Bliv hos os, når dagen hælder
286 Gud ske tak for dag, der gik
287 Jeg er træt og går til ro
288 Nu folder jeg hånd og tanke
289 Så gik der da en nådedag
290 Nu hviler mark og enge
291 Nu tændes de stjerner i aftenblå
292 Sig månen langsomt hæver
293 Nu slutter den dag
294 Nu går solen sin vej
295 Du som har tændt millioner af stjerner
296 Nu lukker sig mit øje
297 Nu svinder snart den sidste rest
298 Fred hviler over land og by
299 En dag er levet
300 Jordens mørke

MENNESKELIVET

ÆGTESKABET

301 Det er så yndigt at følges ad
302 I blev skabt som mand og kvinde
303 Jert hus skal I bygge på ordets klippegrund
304 Du skabte af dit overskud
305 Vi beder, Herre, for de to

306 Midt i et mørkt og koldt univers

LIV OG ARBEJDE

307 Hver dag er en sjælden gave
308 Det regner fra Guds evighed
309 Du gav mig, o Herre, en lod af din
310 Tænk at livet koster livet
311 Vi må bede og arbejde
312 Du gav os o, Herre vort arbejde her
313 Ud går du nu på livets vej
314 Gud dine hænder rører ved mit hjerte
315 Man siger, livet har bange kår
316 Se, afløbsristens vandspejl
317 Med kraft og styrke
318 Vær du min glæde, vær du mit
319 Foran mig er en vej, jeg ikke kender
320 Levende Kristus, din hånd på min skulder
321 Jeg ved jo, at smerterne kommer
322 I et spejl som i en gåde
323 Tag Jesus med, hvorhen du længes
324 En tone skal stige fra hjerternes grund

RETFÆRDIGHED OG FRED

325 Gør mig til et redskab for din fred
326 Her er min sang
327 Mægtigste Kriste, menighedens
328 Hvor blev Guds jord et dejligt sted
329 Altid frejdig, når du går

922 SALMER & SANGE

- 330 For en varig fred blandt lande
331 Fred være med dig
332 I volds- og ufredstider
333 Hvad gør vi, når klokken

MEDMENNESKET

- 334 At leve er at spørge
335 Et kristusbrev til verden
336 Del med andre
337 De ord, der gør os kolde
338 Gå ind til de bristende hjerter
339 Herre, vogt du selv vor by
340 Vor ensomhed gror bag den lukkede dør
341 Vi har en splint i øjet
342 Dine løfter er mange
343 Guds Søn, Guds Søn
344 En mand gik fra Jerusalem
345 Du som gir os liv og gør os glade

III GUDS FRELSESVÆRK

KALD OG TRO – GUDS FOREKOMMENDE NÅDE

- 346 Op, alle folk på denne jord
347 Du standser mig i mørket
348 Der bydes ind til kongens fest
349 Jeg ville gerne turde tro
350 Nåden er din dagligdag

351 Jeg kender en Gud, den ene
352 Som en hjort skriger efter vand
353 At tro, det er at lægge
354 Der bor en længsel i hvert bryst
355 Hører I, vor Herre kalder
356 Kender du den livsens kilde
357 Vi skal få strømme af nåde
358 Nu går der bud trindt på vor jord
359 Dybe, stille, stærke, milde
360 Gud er her for at velsigne
361 Der truer os i tiden
362 Du skabte os til dig, o Gud
363 Så stille dybt i jorden
364 Gud, giv os en ungdom, der kender sit kald
365 Ungdommens frelser, hør os, når vi bede
366 Vor tro den er vor fortids arv
367 Søger du mod fjerne havne

OMVENDELSE OG TILGIVELSE
GUDS RETFÆRDIGGØRENDE NÅDE

368 Frelseren er mig en hyrde god
369 Gud, efter dig jeg længes
370 I dag er nådens tid
371 Vælg idag, hvem du vil tjene
372 Hvem kan forstå
373 Jesus, han er syndres ven
374 Af dybsens nød, o Gud
375 Den grund, hvorpå jeg bygger
376 Der er solskin i min sjæl i dag

924 SALMER & SANGE

377 Du, som bryder lænker
378 Du, som af dit hjertes trang
379 Et trofast hjerte, Herre min
380 Guds fred er mer end englevagt
381 Hvor salig er ej den, som ved
382 Guds fred er glæden i dit sind
383 O, hvorfor vil du tøve
384 Lev for Jesus! Det er livet
385 Jeg kender ham, hvem jeg har overgivet
386 Tak, du kære, store, milde
387 Stat op, min sjæl, fat mod
388 Jeg ved, på hvem jeg bygger
389 Kan du være ham foruden ?
390 Jeg har syndet mod dig, Herre
391 Jesus, du kaldte mig engang
392 Klippe, du som for mig brast
393 Kom hjerte, tag dit regnebræt
394 Min hånd jeg rækker mod dig, Gud
395 Tag imod mig, o Guds Lam
396 Amazing Grace
397 Forunderlig er nådens Gud
398 I min Gud har jeg fundet styrke
399 O, store Gud, som alting ved

DET NYE LIV OG
FULDKOMMENHED I KÆRLIGHED
GUDS HELLIGGØRENDE NÅDE

400 Du fødes må på ny
401 Du sande vintræ

402 Guds kærlighed, hvis dybder her
403 Jesus, fæst dit blik på mig
404 Jeg ved et hvilested så trygt
405 Jesus, lad dit milde blik
406 Ransag vort hjerte
407 Som kornet bøjer sig i høst
408 Bliv hos mig, kære Herre Krist
409 Skulle jeg dog være bange
410 Der er en hvile, hvor i tro
411 Der er en vej, som verden ikke
412 Der synger dybt i mit hjerte
413 Et helligt liv, en salig død
414 Han søgte mig i nåde
415 Har hånd du lagt på Herrens plov
416 O, hvor salig er hver
417 O, Jesus, lad din kærlighed
418 O, Jesus, drag mig op på bjergets tinde
419 Giv mig et hjerte, Frelser god
420 Kom, Gud, du store løfters Gud
421 Det sindelag som er i dig
422 Kærlighed helt uden lige
423 Fuldkommenhed i kærlighed
424 Kærlighed - det bedste jorden ejer
425 Den store Mester kommer
426 O, du, som sender gaver ned
427 O, Gud, i dine hænder
428 Tag mig, Herre Gud, og giv
429 Kom min Gud, lad morg'nen gry
430 Til klart Guds åsyn vi skal se
431 Milde skaber, lad din vilje gro

KRISTI EFTERFØLGELSE

- 432 Af gode magter
433 Se, Herre, til dig jeg kommer
434 Vi er en lille pilgrimsskare
435 Der er nogle, der bestandig går
436 Du, som vejen er og livet
437 Jeg behøver dig, o Jesus
438 Uforsagt, hvordan min lykke
439 Herre du vandrer forsoningens vej
440 Vil du følge efter mig
441 Et kors det var det hårde, trange leje
442 Imellem nattens stjerner
443 Har du mod at følge Jesus ?
444 Lær mig at kende dine veje
445 Du satte dig selv i de nederstes sted
446 Når vor vej over jord
447 Syng om Herren, o mit hjerte
448 Der er en vej
449 Så tag da mine hænder

DØDEN, OPSTANDELSEN OG DET EVIGE LIV

- 450 For alle Helgen, som i Kristi tro
451 Helgen her og helgen hisset
452 Her vil ties, her vil bies
453 Lyksalig, lyksalig hver sjæl, som har fred
454 Bliv du hos mig
455 At sige verden ret farvel

- 456 Nærmere, Gud, til dig
457 O Krist, dit blods, din retfærds magt
458 Din fred skal aldrig vige
459 Nu har du taget fra os
460 Sølvsnoren brister dog engang
461 Du milde lysglimt midt i verdens
462 Herrens venner ingensinde
463 Jeg er i Herrens hænder

DEN NYE HIMMEL OG DEN NYE JORD

- 464 Den store, hvide flok vi se
465 Ja, engang mine øjne skal
466 Som en herlig guddomskilde
467 Engang i tidens morgen er jorden ny

IV GUDS FOLK

GUDS RIGE

- 468 Stiftet Guds Søn har på jorden
469 O kristelighed
470 Når kærligheden får magt i verden
471 Midt iblandt os er Guds rige
472 Jeg skabte den første dag
473 Guds rige lignes ved et frø
474 Herre Krist, dit rige gror
475 Vidunderligst af alt på jord
476 Guds rige består

- 477 Der går gennem verden
478 Himlen er ikke et sted i det fjerne
479 Håbet som et kildespring
480 På Jerusalem det ny
481 En brydende vår
482 Guds kirkes kraft og udspring

FÆLLESSKABET

- 483 Gør dig nu rede, kristenhed
484 Behold os, Herre, ved dit ord
485 Bliv forenet, alle hjerter
486 Halleluja, Guds menighed
487 Flammerne er mange
488 Du Herre, før du for os led
489 Gud Fader tak for nåde stor
490 Guds igenfødte, ny-levende sjæle
491 Kirken den er et gammelt hus
492 Lover Herren, han er nær
493 Velsign, o store, stærke Gud
494 Se, o Jesus, til os ned
495 En ny befaling
496 Velsignet er det bånd
497 Du gav os, Gud, din menighed

DET TILBEDENDE FOLK

LOVSANG OG TILBEDELSE

- 498 Gid jeg med tusind tunger sang

499 Store Gud, vi love dig
500 Alt, hvad som fuglevinger fik
501 O, havde jeg dog tusind tunger
502 Lovsyng Herren, sol og måne
503 Fader, du som med dit ord
504 Du evige klippe, hos dig er der ly
505 O, du vor store frelses Gud
506 Min Gud tilhører æren
507 O, store Gud, når jeg med undren skuer
508 Himmelen synger af glæde
509 Der er en forsoner
510 Løft korset højt
511 O, Jesus, du vor glædes grund
512 Jeg lover dig min Gud
513 Salige vished, Jesus er min
514 Halleluja
515 Ære være Gud Fader
516 Ære og pris
517 Lovpris Gud, min sjæl
518 Tak for alt du har gjort for mig
519 Herren velsigne dig
520 Pris ske al nådens giver stor

HELLIGDAGEN

521 Denne er dagen, som Herren har gjort
522 Den signede dag med fryd vi ser
523 Din kraft Guds menighed
524 Søndag er vor Herres dag
525 Idag vor takkebøn

- 526 Du, som freden mig forkynder
527 Hyggelig, rolig, Gud, er din bolig
528 Gud, riv os ud af tidens jag
529 I går var hveden moden
530 Under din kærligheds himmel

KIRKENS LIV OG TJENESTE

DÅB

- 531 O, lad din Ånd nu med os være
532 Tag mod det barn, o Gud
533 Når du ser en dråbe glimte
534 Han, som på jorden bejler
535 Vi kommer Jesus til din dåb
536 Alle mine kilder skal være hos dig
537 Over denne højtidssdag
538 Hvor er det en sølsom nåde stor
539 Du lille barn vi bærer dig
540 Vor Herre tager de små i favn
541 Fylldt af glæde over livets under
542 Jesus er børnenes bedste ven

NADVER

- 543 Jeg kommer, Herre, til dit alter
544 Det er fredens røst, der lyder
545 Míndes vi en fuldtro ven
546 Vor Herres Jesu mindefest

- 547 Jesus, ved dit bord du bænker
548 Jesus Krist, du gav mig livet
549 Vi kommer på dit ord
550 Aftenen var kommet
551 Gud, dit folk er vandringsfolket
552 Brødet er ét, uddelt til alle
553 Jeg er livets brød
554 Spis mit brød
555 Lad os bryde brødet sammen
556 O du Guds Lam
557 Herre, vi vil stille
558 Nådig, nådig, Herre, forbarm dig
559 Riv den torn af hjertets åre
560 Du er hellig, du er hel
561 Tak, Jesus, tak for denne stund

GUDS ORD

- 562 Maria gemte i sit hjerte
563 Guds ord blev aldrig bundet
564 Guds ord det er vort arvegods
565 Dit ord er lys for min fod
566 Gud, du er større end mine ord
567 Løfterne kan ikke svige

BØN, STILHED, MEDITATION

- 568 Åbenbar dig, Gud for mig
569 Her, mens alt er stille
570 Beder, og I skulle få

571 Du skal min fører være
572 Mer hellighed giv mig
573 Hvor der er tro på Gud
574 Vend dit blik imod Jesus
575 Ånd fra Himlen, kom med nåde
576 Mit hjerte, glæd dig nu
577 Tal nu i det stille
578 Vi rækker vore hænder frem
579 Led mig Gud
580 Kyrie Eleison
581 Bliv og våg
582 O du levende Guds ånd
583 Skænk os din nåde
584 O, Gud hør min bøn
585 Gud, som er af evighed
586 Herre i dig har min sjæl sin ro

SENDT TIL VERDEN

587 Guds søn kom for at tjene
588 Du Ånd fra kirkens første tider
589 Arbejd, thi natten kommer
590 I skal være verdens lys
591 Se en ild, der flammer stort
592 Kom, sandheds Ånd, at give
593 O, send os ikke ud alene
594 Gå kun ud og indbyd alle
595 Din rigssag, Jesus, være skal
596 Dit værk er stort, men jeg er svag
597 Du, som har æren og magten

598 Et kald du gav mig, Gud
599 Se jeg vil bære
600 Har brug du for mig, Herre kær ?
601 Herre Jesus, stærk og mild
602 Herre, jeg vil gerne tjene
603 I Herrens vingårdssvende
604 Gud, din kærlighed du os sender
605 Vor store Gud gør store under
606 Nådens Gud og ærens Herre
607 Gå i min fred
608 Inden jeg har søgt dig
609 Jeg, som skabte hav og jord
610 Med glæde skal I drage ud
611 Vi vil gå med kærlighed fra Gud

KIRKEHUSET

612 Her et tempel, Gud til ære
613 Vi takker for din kirke
614 Gud du i kirken os alle forene
615 Al himles himle ej kan rumme
616 Kan et hus af træ og stene

SALMERNE ALFABETISK

- 374 Af dybsens nød, o Gud
432 Af gode magter
107 Af højheden oprunden er
550 Aftenen var kommet
615 Al himles himle ej kan rumme
10 Aleneste Gud i Himmerig
536 Alle mine kilder skal være hos dig
13 Almagts Gud, velsignet vær
60 Alt står i Guds faderhånd
500 Alt, hvad som fuglevinger fik
329 Altid frejdig, når du går
396 Amazing Grace
214 Apostlene sad i Jerusalem
589 Arbejd, thi natten kommer
334 At leve er at spørge
226 At pinsen stråler lysegrøn
455 At sige verden ret farvel
353 At tro, det er at lægge

125 Barn Jesus i en krybbe lå
570 Beder, og I skulle få
38 Befal du dine veje
484 Behold os, Herre, ved dit ord
454 Bliv du hos mig
485 Bliv forenet, alle hjerter
408 Bliv hos mig, kære Herre Krist

190 Bliv hos os, mester, dagen hælder
285 Bliv hos os, når dagen hælder
581 Bliv og våg
83 Blomstre som en rosegård
552 Brødet er ét, uddelt til alle
140 Båden var så lille

284 Dagen går med raske fjed
37 De dybeste lag i mit hjerte
129 De hellig tre konger
337 De ord, der gør os kolde
177 De troede, at Jesus var borte
128 Dejlig er den himmel blå
127 Dejlig er jorden
336 Del med andre
375 Den grund, hvorpå jeg bygger
237 Den Gud, der skabte lyset
278 Den mørke nat forgangen er
522 Den signede dag med fryd vi ser
425 Den store Mester kommer
464 Den store, hvide flok vi se
126 Den yndigste rose er funden
521 Denne er dagen
354 Der bor en længsel i hvert bryst
348 Der bydes ind til kongens fest
509 Der er en forsoner
410 Der er en hvile, hvor i tro
448 Der er en vej
411 Der er en vej, som verden ikke
104 Der er noget i luften

936 SALMER & SANGE

435 Der er nogle, der bestandig går
376 Der er solskin i min sjæl i dag
86 Der er så mørkt omkring advent
477 Der går gennem verden
412 Der synger dybt i mit hjerte
361 Der truer os i tiden
250 Det dufter lysegrønt af græs
158 Det er angstens sved, han sveder
544 Det er fredens røst, der lyder
182 Det er påske! Alting springer ud
183 Det er så sandt, at ingen så
301 Det er så yndigt at følges ad
84 Det første lys er Ordet
87 Det første lys skal sige
97 Det kimer nu til julefest
308 Det regner fra Guds evighed
176 Det rygte om manden fra Nazareth
421 Det sindelag som er i dig
157 Det skete for mig
114 Det var ikke en nat som de andre
95 Det, som ingen kan forstå
75 Dig vil jeg elske, du min styrke
458 Din fred skal aldrig vige
523 Din kraft Guds menighed
595 Din rigssag, Jesus, være skal
179 Din, din er æren
180 Dine hænder er fulde af blomster
342 Dine løfter er mange
565 Dit ord er lys for min fod
596 Dit værk er stort, men jeg er svag

560 Du er hellig, du er hel
63 Du er, du er
504 Du evige klippe, hos dig er der ly
109 Du fra tronen steg
25 Du fylder mig med glæde
400 Du fødes må på ny
309 Du gav mig, o Herre, en lod af din
312 Du gav os o, Herre vort arbejde her
497 Du gav os, Gud, din menighed
488 Du Herre, før du før os led
147 Du kommer, Jesus til mig ind
539 Du lille barn vi bærer dig
461 Du milde lysglimt midt i verdens
401 Du sande vintræ
445 Du satte dig selv i de nederstes sted
304 Du skabte af dit overskud
241 Du skabte os Herre til frihed og leg
362 Du skabte os til dig, o Gud
571 Du skal min fører være
345 Du som gir os liv og gør os glade
187 Du som går gennem
295 Du som har tændt
27 Du som ud af intet skabte
347 Du standser mig i mørket
5 Du store du stærke
12 Du store Gud vor Fader god
47 Du tændte i mørket
588 Du Ånd fra kirkens første tider
24 Du, alle tings ophav
65 Du, Herre Krist

378 Du, som af dit hjertes trang
377 Du, som bryder lænker
526 Du, som freden mig forkynder
218 Du, som går ud fra den levende Gud
597 Du, som har æren og magten
436 Du, som vejen er og livet
359 Dybe, stille, stærke, milde
256 Dybt hælder året i sin gang

134 En bondemand går ud at så
481 En brydende vår
299 En dag er levet
270 En grålig lysning
149 En liden stund med Jesus
344 En mand gik fra Jerusalem
495 En ny befaling
115 En rose så jeg skyde
324 En tone skal stige
76 En underfuld frelser jeg ejer
261 Endnu et år oprinder
467 Engang i tidens morgen er jorden ny
229 Er Gud for mig, så træde
116 Et barn er født i Betlehem
413 Et helligt liv, en salig død
598 Et kald du gav mig, Gud
441 Et kors det var det hårde, trange leje
335 Et kristusbrev til verden
379 Et trofast hjerte, Herre min
137 Et vidste han om vejen frem
258 Evigheds Fader! End et år

- 503 Fader, du som med dit ord
259 Fader, hav tak for det år,
16 Fader, Søn og Helligånd
9 Fader, vi elsker dig
487 Flammerne er mange
450 For alle Helgen, som i Kristi tro
330 For en varig fred blandt lande
319 Foran mig er en vej, jeg ikke kender
112 Forlængst engang i Betlehem
77 Fortæl det gamle budskab
397 Forunderlig er nådens Gud
98 Forunderligt at sige
209 Forventningsfulde sjæle
101 Fra himlen kom du herved
298 Fred hviler over land og by
331 Fred være med dig
368 Frelseren er mig en hyrde god
91 Fryd dig min sjæl
247 Frydeligt med jubelkor
141 Fuglen har rede og ræven har grav
423 Fuldkommenhed i kærlighed
541 Fyldt af glæde over livets under
- 248 Gak ud, min sjæl, betragt med flid
163 Gak under Jesu kors at stå
498 Gid jeg med tusind tunger sang
419 Giv mig et hjerte, Frelser god
20 Giv mig, Gud, en salmetunge
120 Glade jul, dejlige jul
201 Glæd dig, din Herre Gud

- 11 Glød dig, du jord
195 Glød dig, Zion, glød dig jord
188 Gråt som bly er morgengryet
604 Gud din kærlighed du os sender
314 Gud dine hænder
614 Gud du i kirken os alle forene
64 Gud ene tiden deler
360 Gud er her for at velsigne
489 Gud Fader tak for nåde stor
200 Gud har fra evighed givet sin Søn
28 Gud Herren er min hyrde god
242 Gud i sin godhed har lånt os
39 Gud skal alting mage
272 Gud ske lov for nattero
286 Gud ske tak for dag, der gik
269 Gud ske tak og lov
551 Gud, dit folk er vandringsfolket
566 Gud, du er større end mine ord
255 Gud, du fra dine de herlige højeloft-sale
244 Gud, du har givet os frygtelig magt
273 Gud, du som lyset og dagen oplod
369 Gud, efter dig jeg længes
364 Gud, giv os en ungdom
528 Gud, riv os ud af tidens jag
585 Gud, som er af evighed
61 Gud, vi er i gode hænder
119 Guds engle i flok
382 Guds fred er glæden i dit sind
380 Guds fred er mer end englevagt
490 Guds igenfødte, ny-levende sjæle

482 Guds kirkes kraft og udspring
52 Guds kærlighed er strand
402 Guds kærlighed, hvis dybder her
563 Guds ord blev aldrig bundet
564 Guds ord det er vort arvegods
476 Guds rige består
473 Guds rige lignes ved et frø
53 Guds store kærlighed aldrig
587 Guds søn kom for at tjene
343 Guds Søn, Guds Søn
217 Gør dette kolde hus af sten
483 Gør dig nu rede, kristenhed
88 Gør døren høj, gør porten vid
325 Gør mig til et redskab for din fred
607 Gå i min fred
338 Gå ind til de bristende hjerter
594 Gå kun ud og indbyd alle

514 Halleluja, Halleluja
41 Halleluja, bryd ud i sang
486 Halleluja, Guds menighed
171 Han er opstanden, han er ikke her
136 Han kom fra det fremmede land
414 Han søgte mig i nåde
35 Han, som har tal på stjernernes
534 Han, som på jorden bejler
600 Har brug du for mig, Herre kær
443 Har du mod at følge Jesus
415 Har hånd du lagt på Herrens plov
451 Helgen her og helgen hisset

942 SALMER & SANGE

- 2 Hellig, hellig, hellig
231 Helligånd du har din bolig
326 Her er min sang
612 Her et tempel, Gud til ære
121 Her kommer, Jesus, dine små
452 Her vil ties, her vil bies
569 Her, mens alt er stille
439 Herre du vandrer forsoningens vej
59 Herre Gud, dit dyre navn og ære
586 Herre i dig har min sjæl sin ro
280 Herre jeg vil gerne takke
601 Herre Jesus, stærk og mild
474 Herre Krist, dit rige gror
602 Herre, jeg vil gerne tjene
42 Herre, min Gud, prent dine bud
557 Herre, vi vil stille
339 Herre, vogt du selv vor by
236 Herre, vor Herre
174 Herren er virkelig opstanden
168 Herren Krist opstod i dag
519 Herren velsigne dig
462 Herrens venner ingensinde
193 Hil den dag, Guds Søn opfor
162 Hil dig, Frelser og forsoner
478 Himlen er ikke et sted i det fjerne
21 Himlene, Herre, fortælle din ære
508 Himmelen synger af glæde
118 Hjerte, løft din glædes vinger
199 Hosanna, hosanna
333 Hvad gør vi, når klokken

67 Hvad mener I om Kristus
156 Hvem af os skal forråde
372 Hvem kan forstå
307 Hver dag er en sjælden gave
239 Hver gang en regnbue tegnes
235 Hver ting, som Gud har skabt
72 Hvilken ven vi har i Jesus
328 Hvor blev Guds jord et dejligt sted
573 Hvor der er tro på Gud
538 Hvor er det en sølsom nåde stor
381 Hvor salig er ej den, som ved
166 Hvorfor blev Jesus slå't ihjel
243 Hvorfor er vi skabt så forskellige
92 Hvorledes skal jeg møde
527 Hyggelig, rolig, Gud, er din bolig
99 Hør, hvor englesangen toner
355 Hører I, vor Herre kalder
159 Hører til, I høje Himle
479 Håbet som et kildespring

212 I al sin glans nu stråler solen
302 I blev skabt som mand og kvinde
370 I dag er nådens tid
55 I din nærhed
322 I et spejl som i en gåde
529 I går var hveden moden
603 I Herrens vingårdssvende
398 I min Gud
131 I Nazaret i trange kår
590 I skal være verdens lys

944 SALMER & SANGE

- 332 I volds- og ufredstider
 266 I østen stiger solen op
 525 Idag vor takkebøn
 442 Imellem nattens stjerner
 608 Inden jeg har søgt dig
 46 Ingen er som du
 30 Ingen er så tryk i fare
 66 Istem en sang om Jesus

 465 Ja engang mine øjne skal
 437 Jeg behøver dig, o Jesus
 463 Jeg er i Herrens hænder
 553 Jeg er livets brød
 287 Jeg er træt og går til ro
 390 Jeg har syndet mod dig, Herre
 29 Jeg kan ikke nævne dem alle
 351 Jeg kender en Gud, den ene
 385 Jeg kender ham, hvem jeg har
 543 Jeg kommer, Herre, til dit alter
 512 Jeg lover dig min Gud
 148 Jeg må have Jesus med mig
 472 Jeg skabte den første dag
 609 Jeg som skabte hav og jord
 404 Jeg ved et hvilested så trygt
 321 Jeg ved jo, at smerterne kommer
 388 Jeg ved, på hvem jeg bygger
 17 Jeg vil gi' dig o Herre min lovsang
 79 Jeg vil ophøje dit navn
 349 Jeg ville gerne turde tro
 303 Jert hus skal I bygge på ordets

150 Jesus - det eneste, helligste, reneste

542 Jesus er børnenes bedste ven

143 Jesus er navnet mageløst

198 Jesus frem ad vejen drager

80 Jesus Guds søn

548 Jesus Krist, du gav mig livet

172 Jesus lever, graven brast

133 Jesus var bange i ørkenens sand

391 Jesus, du kaldte mig engang

151 Jesus, Frelser og befrier

403 Jesus, fæst dit blik på mig

373 Jesus, han er syndres ven

144 Jesus, i dit frelsernavn

70 Jesus, kom dog nær til mig

405 Jesus, lad dit milde blik

152 Jesus, livets sol og glæde

153 Jesus, os til trøst og gavn

186 Jesus, som iblandt os står

160 Jesus, store sejervinder

71 Jesus, store sjæleven

547 Jesus, ved dit bord du bænker

300 Jordens mørke

123 Julen har bragt velsignet bud

124 Julen har englelyd

389 Kan du være ham foruden

616 Kan et hus af træ og stene

356 Kender du den livsens kilde

100 Kimer, I klokker

491 Kirken den er et gammelt hus

946 SALMER & SANGE

- 392 Klippe, du som før mig brast
283 Klokken slår, tiden går
393 Kom hjerte, tag dit regnebræt
429 Kom min Gud, lad morg'nen gry
213 Kom regn af det høje
103 Kom syng med os i jubelkor
232 Kom til os skaberånd
223 Kom til os, Gud Helligånd
110 Kom, alle kristne
222 Kom, fredens, kærlighedens Ånd
220 Kom, Gud Helligånd, kom brat
420 Kom, Gud, du store løfters Gud
221 Kom, Helligånd, kom til os ned
227 Kom, Helligånd, mit hjerte fyld
210 Kom, Herre Jesus, mit hjerte
592 Kom, sandheds Ånd, at give
228 Kom, sandheds Ånd, og vidne giv
215 Kraften fra det høje
173 Krist stod op af døde
69 Kristus er verdens lys
196 Kristus konge, du regerer
74 Kristus kære du må bære
202 Kron ham til harpers klang
44 Kun en dag, et øjeblik ad gangen
580 Kyrie eleison
424 Kærlighed - det bedste jorden ejer
56 Kærlighed er lysets kilde
57 Kærlighed fra Gud
422 Kærlighed helt uden lige
50 Kærlighed, som ej har lige

224	Kærligheds og sandheds Ånd
48	Kærlighedsrummet
260	Lad alt det gamle gå i grav
102	Lad det klinge sødt i sky
555	Lad os bryde brødet sammen
40	Lad os nu med frejdigt mod
579	Led mig Gud
384	Lev for Jesus
320	Levende Kristus, din hånd på
31	Lille Guds barn, hvad skader dig
207	Livsalige dag, som i håbet vi venter
105	Lov og pris
6	Lover den Herre
492	Lover Herren, han er nær
111	Lovet være du, Jesus Krist
14	Lovpris Gud Herrens navn
517	Lovpris Gud min sjæl
502	Lovsyng Herren, sol og måne
4	Lovsynger Herren
453	Lyksalig, lyksalig hver sjæl
33	Lyse dage, mørke nætter
267	Lysets engel går med glans
444	Lær mig at kende dine veje
238	Lær mig, nattens stjerne
510	Løft korset højt
567	Løfterne kan ikke svige
197	Majestæt, konge i evighed
315	Man siger, livet har bange kår
948	SALMER & SANGE

- 562 Maria gemte i sit hjerte
 51 Med en evig kærlighed
 610 Med glæde skal I drage ud
 317 Med kraft og styrke
 138 Med strålekrans om tinde
 189 Med thomaskravet står vi her
 245 Menneske din egen magt
 117 Mens hyrder vogted' deres får
 572 Mer hellighed giv mig
 306 Midt i et mørkt og koldt univers
 471 Midt iblandt os er Guds rige
 431 Milde skaber, lad din vilje gro
 139 Min Gud at være her
 506 Min Gud tilhører æren
 394 Min hånd jeg rækker mod dig, Gud
 161 Min Jesus, lad mit hjerte få
 132 Min sjæl ophøjer Herrens navn
 3 Min sjæl, du Herren love
 18 Min skaber, min frelser
 22 Min skabermænd jeg prise vil
 545 Mindes vi en fuldtro ven
 576 Mit hjerte, glæd dig nu
 274 Morgenstund har guld i mund
 327 Mægtigste Kriste, menighedens
 7 Måne og sol

 246 Naturen holder pinsefest
 145 Navnet Jesus blegner aldrig
 219 Nu bede vi den Helligånd
 249 Nu blomstertiden kommer

251 Nu falmer skoven trindt om land
288 Nu folder jeg hånd og tanke
49 Nu glæd dig i Herren
358 Nu går der bud trindt på vor jord
294 Nu går solen sin vej
253 Nu går vi glad vor kirkegang
459 Nu har du taget fra os
290 Nu hviler mark og enge
82 Nu kom der bud fra englekor
296 Nu lukker sig mit øje
275 Nu rinder solen op
167 Nu ringer alle klokker mod sky
293 Nu slutter den dag
279 Nu spreder dagen atter
297 Nu svinder snart den sidste rest
15 Nu takker alle Gud
254 Nu takker vi alle vor skaber
276 Nu titte til hinanden
291 Nu tændes de stjerner i aftenblå
106 Nu tændes tusind julelys
277 Nu vågne alle Guds fugle små
264 Ny er Guds nåde hver morgen
456 Nærmere, Gud, til dig
350 Nåden er din dagligdag
606 Nådens Gud og ærens Herre
558 Nådig, nådig, Herre, forbarm dig
533 Når du ser en dråbe glimte
135 Når for Jesus dagen endte
240 Når jeg ser din himmel
164 Når Jesu kors for øje står

- 94 Når kulden svøber sig
470 Når kærligheden får magt i verden
271 Når morgensolen stiger
446 Når vor vej over jord
- 556 O, du Guds Lam
582 O, du levende Guds ånd
505 O, du vor store frelses Gud
426 O, du, som sender gaver ned
1 O, gid med tusind tengers magt
584 O, Gud hør min bøn
130 O, Gud ske lov for håbet
427 O, Gud, i dine hænder
501 O, havde jeg dog tusind tenger
165 O, hoved, højt forhånet
416 O, hvor salig er hver
383 O, hvorfor vil du tøve
418 O, Jesus, drag mig op på bjergets
511 O, Jesus, du vor glædes grund
417 O, Jesus, lad din kærlighed
457 O, Krist, dit blods, din retfærdigs magt
469 O, kristelighed
531 O, lad din Ånd nu med os være
593 O, send os ikke ud alene
507 O, store Gud, når jeg med undren
399 O, store Gud, som alting ved
23 Op al den ting, som Gud har gjort
346 Op, alle folk på denne jord
62 Op alle som på jorden bor
89 Op dog, Zion, ser du ej

93 Op, glædes alle, glædes nu
90 Op, thi dagen nu frembryder
185 Opstanden er den Herre Krist
537 Over denne højtidsdag

8 Pris, min sjæl al himlens Herre
520 Pris ske al nådens giver stor
43 På alle dine veje
194 På himmelfartsdagen steg frelseren
480 På Jerusalem det ny
175 Påskeblomst! Hvad vil du her
184 Påskemorgen slukker sorgen

406 Ransag vort hjerte
211 Rejs op, dit hoved, al kristenhed
263 Rind nu op i Jesu navn
559 Riv den torn af hjertets åre

513 Salige vished, Jesus er min
316 Se, afløbsristens vandspejl
591 Se en ild, der flammer stort
433 Se, Herre, til dig jeg kommer
142 Se hvilket menneske
154 Se, hvor nu Jesus træder
599 Se jeg vil bære
208 Se med skyerne han kommer
262 Se, nu stiger solen af havets skød
494 Se, o Jesus, til os ned
292 Sig månen langsomt hæver
203 Sin vogn gør han af skyer blå

952 SALMER & SANGE

- 146 Skriv dig, Jesus, på mit hjerte
409 Skulle jeg dog være bange
181 Skygger fra graven
583 Skænk os din nåde
466 Som en herlig guddomskilde
352 Som en hjort skriger efter vand
169 Som forårssolen morgenrød
407 Som kornet bøjer sig i høst
54 Spejl og gåder ser jeg
554 Spis mit brød
36 Spænd over os dit himmelsejl
178 Stat op min sjæl i morgengry
387 Stat op, min sjæl, fat mod
468 Stiftet Guds Søn har på jorden
108 Stille nat, hellige nat
499 Store Gud, vi love dig
73 Syng hver stjerne, syng af glæde
19 Syng lovsang hele jorden
26 Syng med os, både mark og skov
447 Syng om Herren, o mit hjerte
367 Søger du mod fjerne havne
460 Sølvsnoren brister dog engang
524 Søndag er vor Herres dag
289 Så gik der da en nådedag
363 Så stille dybt i jorden
449 Så tag da mine hænder
- 170 Tag det sorte kors fra graven
395 Tag imod mig, o Guds Lam
323 Tag Jesus med, hvorhen du længes

- 428 Tag mig, Herre Gud, og giv
281 Tag min dag i dine hænder
532 Tag mod det barn, o Gud
386 Tak, du kære, store, milde
518 Tak for alt du har gjort for mig
265 Tak Gud for denne lyse morgen
561 Tak, Jesus, tak for denne stund
205 Tak og ære være Gud
577 Tal nu i det stille
68 Tal til mit hjerte om Jesus
216 Talsmand, som på jorderige
58 Til himlene rækker din miskundhed
192 Til Himmels for den ærens drot
430 Til klart Guds åsyn vi skal se
282 Til vor lille gerning ud
310 Tænk at livet koster livet
- 313 Ud går du nu på livets vej
230 Udsend din ånd
438 Uforsagt, hvordan min lykke
530 Under din kærligheds himmel
45 Under dine vingers skygge
365 Ungdommens frelser, hør os
- 155 Ved Jerusalem engang
96 Velkommen igen, Guds engle små
493 Velsign, o store, stærke Gud
496 Velsignet er det bånd
574 Vend dit blik imod Jesus

- 113 Venner, sagde Guds engel blidt
305 Vi beder, Herre, for de to
434 Vi er en lille pilgrimsskare
341 Vi har en splint i øjet
535 Vi kommer Jesus til din dåb
549 Vi kommer på dit ord
311 Vi må bede og arbejde
252 Vi pløjed og vi så'de
78 Vi priser dig, Gud, for din enbårne
578 Vi rækker vore hænder frem
357 Vi skal få strømme af nåde
81 Vi synger med Maria
613 Vi takker for din kirke
611 Vi vil gå med kærlighed fra Gud
475 Vidunderligst af alt på jord
440 Vil du følge efter mig
234 Vinden ser vi ikke
340 Vor ensomhed gror
191 Vor Frelser opstod fra de døde
32 Vor Gud giver løfter
34 Vor Gud han er så fast en borg
540 Vor Herre tager de små i favn
546 Vor Herres Jesu mindefest
605 Vor store Gud gør store under
366 Vor tro den er vor fortids arv
371 Vælg idag, hvem du vil tjene
318 Vær du min glæde, vær du mit
204 Vær priset, Jesus Krist
257 Vær velkommen, Herrens år (nytår)

- 85 Vær velkommen, Herrens år (advent)
268 Vågn op og slå på dine strenge
206 Vågn op, o Zion, Gud er nær
- 122 Zion smyk dit brudekammer
- 516 Ære og pris
515 Ære være Gud Fader
- 568 Åbenbar dig, Gud for mig
575 Ånd fra Himlen, kom med nåde
225 Ånd over ånder, kom ned fra det
233 Ånd, når du daler

